

የ ኢ ት ዮ ጵ ያ
አርቶዶክስ ተዋሕዶ
ቤተ ክርስቲያን ታሪክ

አዘጋጅ አባ ጎርጎርዮስ (M. A)
የሸዋ ሊቀ ጳጳስ

ሰኔ 1974 ዓ.ም የመጀመሪያ እትም
ህዳር 1986 ዓ.ም ሁለተኛ እትም
አዲስ አበባ

የማውጫ ገጽ ማስተካከያ

መቅደም	ገጽ ፱	የነበረው	ገጽ ፯
መግቢያ	ገጽ ፲፫	የነበረው	ገጽ ፲፩
ምዕራፍ ፩	ገጽ ፳፪	የነበረው	ገጽ ፳
ምዕራፍ ፪	ገጽ ፴	የነበረው	ገጽ ፳፰
ምዕራፍ ፫	ገጽ ፴፯	የነበረው	ገጽ ፴፭
ምዕራፍ ፬	ገጽ ፵፰	የነበረው	ገጽ ፵፮
ምዕራፍ ፭	ገጽ ፸፩	የነበረው	ገጽ ፷፱
ምዕራፍ ፮			
ክፍል ፩	ገጽ ፩፻፩	የነበረው	ገጽ ፲፱
ክፍል ፪	ገጽ ፩፻፱	የነበረው	ገጽ ፩፻፯
ምዕራፍ ፯	ገጽ ፩፻፳፱	የነበረው	ገጽ ፩፻፳፰
ምዕራፍ ፰	ገጽ ፩፻፶፯	የነበረው	ገጽ ፩፻፶፭
ምዕራፍ ፱	ገጽ ፩፻፷፱	የነበረው	ገጽ ፩፻፷፰
ምዕራፍ ፲	ገጽ ፩፻፸፮	የነበረው	ገጽ ፩፻፸፱
ምዕራፍ ፲፩	ገጽ ፩፻፹፰	የነበረው	ገጽ ፩፻፹፮

ተብሎ ይነበብ

ገ ወ ጫ

አርአዕት

ገጽ

መቅደም ዘ

መግቢያ ሰፍ

ምዕራፍ ሀ — ስ

— ኢትዮጵያና የክርስትና ሃይማኖት ስፎ

ምዕራፍ ሀ — ፪

— ከካሌብ እስከ የዲት ወ

ምዕራፍ ሀ — ፫

— ከየዲት በኋላ እስከ ዐፄ ይኩኖ አምላክ ወ፯

ምዕራፍ ሀ — ፬

— ከዐፄ ይኩኖ አምላክ እስከ ዘመን መሳፍንት... ወ፰

ምዕራፍ ሀ — ፭

— ከዘመን መሳፍንት እስከ አሁን ወ፲

ምዕራፍ ሀ — ፮

ክፍል ሀ — ስ

— የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መሠረተ እምነት (ደግግ) ስ፲፩

አርእስት

ክፍል ሀ — ዩ

— የታቦት ፣ የሥዕልና የመስቀል ክብር

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ጀገፀ

ፆዕራፍ ሀ — ጌ

— የበዓላትና የአጽዋማት ቀናና ጀገፀፀ

ፆዕራፍ ሀ — ፍ

— የአማላጅነት ትምህርት ጀገፀፀ

ፆዕራፍ ሀ — ደ

— የቤተ ክርስቲያን አሠራርና ክርስቲያናዊ ትውፊት ጀገፀፀ

ኃራፍ ሀ — ሀ

— ኢ.ኮ.ጫኒዝም እና

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ጀገፀፀ

ፆዕራፍ ሀ — ሀ፩

— የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስ

ቲያን ሥሪት ጀገፀፀ

ብፁዕ ኦቡነ ጎርጎርዮስ ሕያው መንፈሳዊ አባት፤

ጳጉሜን 1 ቀን 1982 ዓመተ ምሕረት የወጣው ዜና ቤተ ክርስቲያን ጋዜጣ መልኩም ሆነ ዜናው ከወትሮው ለየት ያለ ነው። መልኩ የወየበ ደም ይመስላል። እትኩረው ሲያዩት፤ የደበዘዘ ወይንግ ገፅታ፤ አልያም የገረጣ ሐምራዊ ቀለም ነው። መልሶ መላልሶ ለስተዋለው በሰባቱም መልክ ሆነ በንድያው የጌታን ክቡር ደም ያስታውሳል። በቀራንዮ የፈሰሰውን የክርስቶስ ደም በሕሊና እየሰለ የመስዋዕትነትን ቅዱስነት በለሆሰበ የሚያስተላልፍ ድምፅ ከወረቀቱ ገዢ ነስቶ ይሠርጻል። ከዚህ ገፅ፤ በቀኝ ዓምድ በኩል፤ «ብፁዕ ኦቡነ ጎርጎርዮስ ፀረፉ» የሚል ዜና በጥቁር ቀለም ሠፍራል። መስቀሉን በቀኝ እጅ የዉበጠው ምሳላቸው ምዕመናንን ይሰናበታል።

ደሩ ገን፤ አባ ጎርጎርዮስ ሊቀ ጳጳስ ዘራም ሕያው ናቸው። በሰዎች ልቦና፤ በገደግት አጻድ፤ በእድባራት ዓውደ ምሕረት፤ በቅኔ ግሕሌት፤ በቅድስቱ ዙሪያና፤ በሕገ ታቦታት ግረረያ መንበር ጭምር ሐዋርያዊ ድምፃቸው ያስተጋባል። «ልጆቼ ዓለግዩን ተከተሉ፤» የሚለው አባታዊ ምክራቸው አሁንም በወጣቱ ልብ በየሰንበት ት/ቤቱ ይንበገባል። «እኛ የመነኮሰነው ለፍትፍት አይደለም፤ የመስቀሉ ፍቅር ይገባችሁ» እያሉ ከጭንጫ ሰይህን ከጥቂት የሰለሰ ግሳ ሰይ የዘሩት ፍሬ በብዙ ምእመናን ደም ስር ውስጥ ዘራም ይዘዋወራል። ለእርሳቸው የነበራቸው፤ ያላቸውና ወደፊትም የሚኖር ፅኑ ፍቅር በቃለ እግዚአብሔር የተፈተለና በንጽሐ ባሕርይ የተቋዉ ነውና ቢረሱት የማይረሱ፤ ዕፍ ቢሉት የማይጠፋ የግለጻ ጎሕ ነው።

ብፁዕ ኦቡነ ጎርጎርዮስ የተገኙት በሰእለት ነው። ወለጅ እናታቸው እግሆይ አሰለፈች ከሣ ለደሴ መድኃኔ ዓለም ብፅዓት ሲገቡ «የተባረከ ልጅ ከሰጠኸኝ ለንተው ቀደሽ አደርገዋለሁ»

ይላሉ። ለዚህም ምክንያቱ ወንድ ልጅ አላድገ ብሏቸው ነው። ከአቶ ገበየሁ እስዩና ከእግህይ አሰላፊች በ1933 ዓ.ም. የተወለዱት አባ ጎርጎርዮስ ወደ ተቀደሰው የእግዚአብሔር ጎደና ያመሩት ገና በሕፃንነታቸው ነበር። ወላጅ ዘመዶቻቸው፣ አባ ጎርጎርዮስ ገና በአንድ ዓመት ዉቅላ ዕድሜያቸው የእንዉት መስቀል ሠርተው ለግሳለም ይዋክሩ እንደነበር ያወሳሉ። መምህራቸው አለቃ ድንቁ እልፍ ሲሉ፣ ያኔ ሕፃኑ ድጋ እየገለበጠ ሲያይ «የእዚህን ልጅ መደረሽ ዕድሜ ሰጥቶኝ ባሳዩኝ» እያሉ በመገረም ይናገሩ እንደነበር ዘመዶቻቸው በመሪር ትዝታ ያስታውሳሉ።

በሕፃን ልባቸው የመስቀሉ ፍቅር የተለከሰው አባ ጎርጎርዮስ፣ ያገራችንን መንፈሳዊ ዕውቀት በሰፋትና በጥልቀት ገብይተዋል። ዝናቸው ከታወቀው የተለያዩ ኢትዮጵያ ገደማትና ብቃታቸው ከተመሰከረላቸው ሲቃውንት ዘንድ፣ ዜማ፣ ትርጓሜ መጻሕፍት፣ አዕማዶ ምስጢር፣ ባሕረ ሃሳብ፣ ቅኔ፣ ትምህርተ ሃይማኖት አጠናቅቀው ተምረዋል፣ አደላድለውም ተመርቀዋል።

ዘመናዊውንም ትምህርት በየደረጃው በብሩህ አእምሮዋቸው ቀስመው ከአቴና ዩኒቨርሲቲ በቲአሎጂ (ነገረ መለኮት) በግስትራት ዲግሪ ተመርቀዋል፣ ፈረንሳይኛና አረብኛ ቋንቋም አጥንተዋል።

አባ ጎርጎርዮስ ልዩ በሆነና ፍቅርን በተመላ መንፈሳዊ ስሜት ዘወትር እንደታሰቡ የሚያደርጋቸው አያሌ ቁም ነገሮች አሉ። ዋና ዋናዎቹ መንፈሳዊ አገልግሎታቸው፣ ትምህርታቸው፣ ሰብአዊ ባህርያቸው፣ የምርምር፣ የሥነ ጽሑፍና የግስተማር ተስጥዎአቸው ናቸው።

አገልግሎታቸው ሠፊና መሠረት ያለው ነው። የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ፖትርያርክ በነበሩት በብፁዕ ወቅደስ አቡነ ተክለ ሃይማኖት አንብሮተ እድ በ1971 ዓ.ም. ጳጳስ

ሆነው ከተሸሙበት ጊዜ አንስቶ ሕይወታቸው በመኪና እደጋ እስከሰፈሩት እስከ ሐምሌ 22 ቀን 1982 ዓ.ም. ድረስ በጣም ድንቅና በርካታ ሥራዎችን አከናውነዋል። የዝዋይን የከሀናት ግራፊክስ በገደም ሥርዓት እንዲተደደር አስወሰነው በሺህ የሚቆጠሩ ከሀናት እንዲሠለጥኑ፣ ብዙ መቶ ወጣቶች እንዲግሩና አባት እናት የሌላቸው ሕፃናት እንዲያድጉበት ከግድረጋቸውም በላይ፣ አብያተ ክርስቲያናትን በግንፅና በዚህ ሥፍራ የተለያዩ የልማት አውታሮችን በመዘርጋት አርአያነት ያለው ተገባር ፈጽመዋል። መሪታዊ አካላቸው ራሳቸው በሳነፀት በዝዋይ ሐመረ ብርሃን ቅዱስ ገብርኤል ቤተ ክርስቲያን ግሪፋም ያለ ምክንያት አይደለም። በሕይወት ዘመናቸውም ብሩሀና ቅዱስ ተገባራቸው ከዝዋይ ቅዱ ገብርኤል ገደም ጋር በእጅጉ የተቆራኘ ነው።

ትምህርታቸው ልቡናን ሰብሮ የሚገባ፣ በምሳሌዎች ክራሲናን የሚመሰጥና ጥልቀት ያለው እንደነበር ይነገራል። ኩሊ እንደሰ ምንጭ ውሃ ቢጎነውት የማይሰለች፣ ይልቁንም መንፈሳዊ ፍቅርንና የጥበብን ፋና ከልብ ውስጥ የሚያጭር መሆኑ በውል የታወቀ ነው። ከአባ ጎርጎርዮስ የዕውቀት ግዕድ የተሰተፉት እንደ መንፈሳዊ አባት «ትምህርታቸው እንደ ዓይ ይ የሚቀዳ ነበር» በማለት ያወሳሉ። በጭሩ፣ እንደበታቸውም ሆነ ትምህርታቸው እንደ ፈሪሳዊ በሐሰት ከተሸፈነ መንፈሳዊ ልብ የሚወጣ ሳይሆን ከተዋሕዶ እምነት አግናዊ ጥልቅ ፍቅር የሚመነጭ ፍቱንና የነጠረ ቃለ እገዚአብሔር ነበር።

ሰብአዊ በሕርያቸው ብዙ ሊበልሉት የሚችል ነው። የብፁዕ አቡነ ጎርጎርዮስ ሰብአዊ በሕርያቸውና እስተሰበሰባቸው ለየት ያለ እንደነበር በቅርቡ የሚያውቋቸው ሁሉ በእድናቶት ይመሠክራሉ። ሰለርሳቸው በነሱ ቁጥር ስሜት የሚተናነቃቸው እንደ አባት ቢናገሩ «እርሳቸው ሀገራቸውን፣ ሕዝባቸውን የሚወዱ፣ በኢትዮጵያዊነት የሚያምኑ፣ እናት ለልጅዋ እንደምታስብ ሀገራቸውን የሚወዱ፣ ሥጋዊ ጥቅም የማያታልላቸው፣ በሃይማኖትም ሆነ በሀገራቸው

ጉዳይ እድርባይነት የሌለባቸው፣ ፍርሐት የሌላቸው፣ እውነት የሚናገሩ፣ ዕለትዎን ይዋታሉ እንጂ እድርባይነት እያውቁም» ይላሉ። እኒሁ አባት፣ አባ ጎርጎርዮስ በእግዚአብሔር ፍቅርና በትሕትና የታነፁ እንደነበሩ ሲያወጉ «በብሕትውና ዘመናቸው በደብረ ሊባኖስ የሰገደበት የእጃቸው ረላግ ሞረር የሄደበት የበሬ ጫንቃ፣» እንደሚመስል ይናገራሉ።

ለወጣቶች የተለየ ፍቅርና ክብካቤ ያደርጉ እንደነበርና ከፍተኛ በሆነ አቀራረባቸው ቢተሰብ የሚያሰረሱና ወጣቶችን «እናንት የቤተክርስቲያን የሰሰት (የፍቅር) ልጆች ናችሁ፣ የሰንበት ተግራዎች የቤተክርስቲያን ችግኞች ናችሁ» በማለት ወጣቱን ተስፋ በተለበሰ ሃይማኖታዊ ፍቅር ይከተኩቱ እንደነበር ከትምህርታቸው ገበታ የዘገነ አንድ ብልህ ወጣት በረጋ ሰሜት ያወሰል።

በቅርብ የሚያውቋቸው መነኮሳት፣ ወጣቶችና የሥጋ ዘመዶቻቸው ጭምር በእጽንኦት ደጋግመው የሚያነሱት አንድ ዐቢይ ጉዳይ ላሉ። ይኸውም በወገን፣ በወንዝ ልጅ፣ በዘመድ አለግመናቸው ነው። ስለዚህ ነገር አንድ ሌላ አባት ሲያነሱ «ከሁሉ ደስ የሚሉን በወገን፣ በዘመድ አለግመናቸው ነበር» ሲሉ፣ ሌላው ወጣት ደግሞ «አባ ጎርጎርዮስ ዘፈኝነት የሌላቸው፣ በወገን የማያምኑ፣ ወንድማቸው እንኳን በሀገረ ሰብከትህ ደብር ሰጠኝ ቢላቸው ከሌሎቹ ለይተው ለእርሱ ሹመት ሊሰጡት እንደማይችሉ በጉባዔ በመነኮሳት ፊት ያስታወቁ ፍጹም ሰው ናቸው» በማለት ይመሰክራል። የሥጋ ዘመዶቻቸውም፣ የርሳቸው ዘመድ መንፈሳዊ ዓለማቸውን የሚያራምድ ብቻ መሆኑን ሲያረጋግጡ፣ «የእርሳቸው ዘመድ ከመሆን በደ መሆን ይመረጣል፣» የሚል አባባል አላቸው።

አባ ጎርጎርዮስ የሃይማኖትና የታሪክ ተመራጭ ስጦታ። በሕይወት ዘመናቸው ስምንት መጻሕፍት ደርሰዋል። እነርሱም፡

- 1) መሠረተ እምነት
- 2) የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣
- 3) የቤተ ክርስቲያን ታሪክ በዓለም

መድረክ 4) ትምህርተ ሃይማኖት (ደግግ) 5) የሰብከት ዘዴ (እርቶዶክሳዊ) 6) ቤተ ክርስቲያንህን እወቅ 7) ሥርዓተ ኖሎት 8) ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን፤ ሲሆኑ የመጀመሪያዎቹ ሰበቱ ታትመው በጊዜው ተሠራጭተዋል።

መጻሕፍታቸው በምርምር ላይ የተመረከዙ፤ ጥልቅ ምስጢር ያከተቱና በውብ ቃላትና አገላለጽ የተከሸኑ ናቸው። ይህ የቤተ ክርስቲያናችንን ታሪክ በሰፊት የሚያወሳው መጽሐፍ ጠቃሚነቱ እጅግ የጎላ ነው። ሀገራችን ኢትዮጵያ በዘመነ እሪት፣ ገላም የክርስትናን እምነት ከተቀበለችበት ወቅት እንስቶ እስከሁን የተጓዘችበቸውን ወግ ገብ የታሪክ ሂደቶች ወለል አድርጎ የሚያሳይ፣ በሰዕላዊ ቃላት የተከታ ጥልቅ ሃሳቦችን ፍንትው አድርጎ የሚገልጽ ድንቅ መጽሐፍ ነው። መጽሐፉ የቤተ ክርስቲያናችንን መሠረተ እምነት (ደግግ)፣ የታበት፣ የሥዕልና የመስቀልን ክብር፣ የእግላጅነት ምስጢር፣ የቤተ ክርስቲያን ትውፊትና ሥሪት ግልጽ በሆነ በልተድበሰበሰ ሁኔታ አብራርቶ ያሰረዳል። ኢኮሜኒኒዝም ወይም ዓለም ዓቀፍ የክርስቲያናችንን ቅናሄ ምንነት በውል የሚተነትንና ይልቁንም በንቅናሄው የኢትዮጵያ እርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን ድርሻና ተሳትፎ በግልጽ የሚያቀርብ ነው። በ193 ገጾች ብቻ ታሪክን ከምስጢራት፣ መሠረተ እምነትን (ደግግን) ከትውፊት ጨምቶና አስውቦ ለማቅረብ መቻል የደራሲውን ችሎታ፣ ጥልቅ እስተሳሰብና፣ በሳል አመለካከት የሚመሰክር ነው።

ከመጽሐፉ ጥቂት በመጥቀስ ያከተታቸውን ፍሪ አልግዘች ለማመለከት ያህል ፡- ልዩ እፍሪካዊ ስሜት ሲያንፀባርቁ «እፍሪካ የወለግ ክፍለ ዓለም ተብላ ትጠራ እንጂ ብዙ ታሪካውያን ሰዎች ተፈጥረውበታል። ብዙ የሃይማኖት ሰዎችም ነበሩበት፤ ነገር ግን ኮጊዜ ብዘት፣ ከተተኪም መጥፋት የተነሳ ታሪክ ሰርዶ እየለበሰ ሔደ፤ ሕዝቧም በልዩ ልዩ ቅኝ ገዢዎች ባህልና ሃይማኖት ስለተዋጠራሉን የግወቅ ችግር ገጠመው፤ ... ያን ጊዜ የበግ ቶዶ ለብሰ ወደ እፍሪካ የገባው ተኩሳ የብዙ እፍሪካውያንን ደም እየመጠጠ

እስከሁን እለ» ይላሉ። ሊትዮጵያን አስመልክተው ፡- «ሊትዮጵያ ነፃነቷንና አንድነትዋን አክብራ፣ እስከብራ የቶየች ለውጭ ወራሪዎ አልመች ያለችው በሃይማኖቷና በታሪክዋ እየተከላከለች ነው» ብለው ይገልጻሉ። ስለ እመቤታችን ቅድስት ድንገል ግርዖም አግላጅነት ደግሞ «በጠቃላይ የሊትዮጵያ እርቶደክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ምእመናን መመኪያ እክሊሳችን፣ ጥንተ መድኃኒታችን፣ የንጽሕና መሠረታችን ድንገል ግርዖም መሆኗን ያውቃሉ» በማለት ያክላሉ። ከዚህም በቀር፣ «በቤተ ክርስቲያን የምእመናን ሕይወትና የመላእክት አገልግሎት የተሰናሰለ ነው። . . . እስከ ደም ጠብታ ድረስ ለክርስቶስ የመሰከሩ ሰማዕታት ቅድሳን ናቸው።» የሚለው አባባላቸው የቅድሳንን ክብርና ምልጃቸውን በጉላህ ያስረዳል።

ከብጭዕ አቡነ ጎርጎርዮስ የበለፀገ እእምርና መንፈሳዊ ብቃት የሠረፀው የዕውቀት ፍራ ያግረና እጅጉን የሚግርክ ነው። ጠቢብ እምጠቢባን ንጉሥ ስሎሞን «ጥበብ ከቀይ ዕንቁ ትበልጣለችና የከበረ ነገር ሁሉ አይተካከላትም» ይላል። ጥበብና ዕውቀት የሌለው ሕይወት ደግሞ በወለማ የተሸረነ ደር ነው። አንድ ደገኛ መንፈሳዊ አባት «አንድ ኤልሳዕ ሥልጣን ቢኖረኝ እርሳቸውን (አባ ጎርጎርዮስን) በሰመልሰ ደስ ባለኝ» ነበር በማለት ለርሳቸው ያላቸውን ከፍተኛ እፍቅርትና ክብር ይገልጻሉ።

ለሕያውነታቸው ሁነኛ ምስክር መጻሕፍታቸው ናቸው ግለት ይቻላል። አስተዋይ ልቡናና ለሃይማኖቱ ፍቅር ያለው ሰው ይህን መጽሐፍ ግንባብ ይኖርበታል። ምንነቱን ለማወቅና ጠልቶ ለመመራመር፣ ቀርቦ መደሰስና አገላብጦ ግየት አለበት። ስለዚህም የእባ ጎርጎርዮስን ሕያውነት ምስጢር፣ የሃሳባቸውን ርቅቀትና ጥልቀት፣ ይልቁንም «ራስን የማወቅ ችግር» ግርዶሽ ለመገረፍ ይህን መጽሐፍ በጥምና መዝላቅ መንፈሳዊ ዕርክታን ያስገኛል።

አስታሚዎችና ወራሽቻቸው

መ ቅ ድ ም

አንድ ሕዝብ ወይም አንድ መንግሥት ራሱን ችግሩ የሚባለው የፖለቲካና የኤኮኖሚ ነፃነት ሲኖረው ነው። እየተባለ በዓለም ሽንጉ ይሰረፋል። ይሰበካል ። ይሁን እንጅ ይህ ዕድል ለሁሉ አልተገኘም ። በማደግ ላይ ያሉ (ሦስተኛው ዓለም የሚባሉ) ብዙ አገሮች የፖለቲካ ነፃነት ቢኖራቸውም፣ በኤኮኖሚ ደካሞች ስለሆኑ የጅ አዙር ቅኝ አገዛዝ አልቀረላቸውም ። ነፃነታቸውም ግግሽ ነው ። ይልቁንም፣ ከአፍሪካዊነታቸው ጋር የማይስማማ ከቅኝ ገዥ ምኞታቸው የወረሱት ብዙ የባህል ውጥንቅጥ ስላለባቸው፣ ከዚህ ሁሉ ለመላቀቅ በመጣር ላይ ይገኛሉ። ምናልባትም አንድ ቀን ካሰቡት ለደርሱ ይችሉ ይሆናል የሚል የተስፋ ድምፅ ይሰማል ።

ከዚህም ሁሉ ጋር ሲሆንም በቅድሚያ ሊታሰብበት የሚገባ ደግሞ የሃይማኖቱ ነፃነት ጉዳይ ነው ። አፍሪካ የጨለማ ክፍለ-ዓለም ተብላ ትጠራ እንጅ ብዙ ታሪካውያን ሰዎች ተፈጥረውባታል ። ብዙ የሃይማኖት ሰዎችም ነበሩባት፣ ነገር ግን ከጊዜ ብዛት ከተተኪም መጥፋት የተነሣ ታሪካ ሰርዶ እየለበሰ ሐዶ፣ ሕዝቧም በልዩ ልዩ ቅኝ ገዦች ባህልና ሃይማኖት ስለተዋጠ ራሱን የማወቅ ችግር ገጠመው ።

ሀገራችን ኢትዮጵያ ከአፍሪካ አህጉር አንዷ ብትሆንም በሌሎች አፍሪካውያን ወንድሞቿ የደረሰው ግፍ አልደረሰባትም ። ከሦስት ሺህ ዓመታት የበለጠ የነፃነት ዕድሜ ይቆጠርላታል ። በዚህም የነፃነት ጉዞዋ ከባዕድ ያልተቀላቀለ አፍሪካዊ «ኢትዮጵያዊ» ባህል አላት፣ በሃይማኖትም በኩል በዘመነ ኦሪት ብሉይ ኪዳንን እንደ ተቀበለች ሁሉ ሐዲስ ኪዳንንም ከሁሉ አስቀድሞ ተቀብላለች ። ይህም ኢትዮጵያውያንን፣ ኢትዮጵያን ብቻ ሳይሆን መላ ጫን የአፍሪካ ሕዝቦች የሚያኮራ ነው ።

ምዕራባውያን ቅኝ ገዥዎች አፍሪቃን እንደ ቅርጫ ሥጋ የተቀራመዷት ወንጌልን እናስተምራለን ብለው ማለትም የበግ ለምድለ ብሰው ነው ። ለምሳሌ ፡ ደቡባዊት አፍሪካን ይዘው ወገኖቻችንን የሚያስቃዩ ነጮች ለመጀመሪያ የአፍሪካን መሬት የረገጡት በ፲፮ኛው መቶ ክፍለ-ዘመን ሲሆን ከሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን አባል ነት የተለዩ የካልቢኒስት ሚሲዮናውያን ነበሩ ። ወደ አፍሪካ ለመግባት ምክንያት ያደረጉትም ሃይማኖት ማስተማርን ነበር ። ያን ጊዜ የበግ ቆዳ ለብሶ ወደ አፍሪካ የገባው ተኩላ የብዙ አፍሪካውያንን ደም እየመጠጠ እስካሁን አለ ። አሁንም ቢሆን አፍሪቃን በየአቅጣጫ ቅኝ ገዛት ለማድረግ የሚጥሩ ጥቂቶች አይደሉም ። ብዙዎቹም አፍሪቃውያን እየተሸጡና እየተለወጡ ወደ ባዕድ አገር በመወሰድ እነሱ በባዕድ አገር እየኖሩ አገራቸው የባዕድ መኖሪያ ሁኖ ቀርቷል ። ለምሳሌ ፡ ሰሜን አፍሪቃን ብንጠቅስ አባባሉን ያጉላዋል ።

ኢትዮጵያ ነፃነቷንና አንድነትዋን አካብራ ፡ አስከብራ የቆየች ለውጭ ወራሪም አልመች ያለችው በሃይማኖቷና በታሪካ እየተከላከለች ነው ። ማንኛውም የሃይማኖት ሰባኪ ወጪ ኢትዮጵያ ለመምጣት ምክንያት አልነበረውም ። ርግጥ ኢትዮጵያ ብዙ ጊዜ አደጋ ደርሶባታል ። ነገር ግን የደረሰባትን ሁሉ መከራ በትዕግሥት አሳልፋ ዛሬ ካለችበት ደርሳለች ። ዛሬ ማንኛውም ኢትዮጵያዊ በየትኛውም ዓለም ቢጓዝ በራሱ ስም የሚጠራ ፡ በራሱ ትውፊትና ሃይማኖት የሚመራ ስለሆነ የበላይነት እንጅ ዝቅተኛነት አይሰማውም ። ይህች አገር ከክርስትና በፊትም ሆነ በክርስትና ዕድሜዋ በሥልጣኔና በነፃነት ይልቁንም ደግሞ በፊደልና በሥነ ጽሑፍ ከጥንታውያን ግብጾችና ከግሪኮች የምትወዳደር ናት ። እንዲያውም በሌላ ዓለም የጠፋ መጻሕፍት የሚገኙ በኢትዮጵያ ነው ። ለምሳሌ «የሄናክ መጽሐፍ» ፡ «ኩፋሌ» (ኢዮቤልዩ የሚሉት) ።

ይህችን ትንሽ መጽሐፍ ለመጻፍ ያነሳሳኝ ዋናው ምክንያት የሚከተለው ነው ። በ፲፱፻፳፪ ዓ.ም. ለትምህርት ወደ ውጭ አገር በሔድሁበት ጊዜ ብዙ ፈረንጆች እኔንም ሆነ ጓደኛዬን የሚጠይቁን «የቅብጥ» የኮፕት ቤተ ክርስቲያን መነኮሳት ናችሁ ወይ ? እያሉ ነበር ። በትምህርት ገበታችንም ላይ እንዳለን የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያን የቅብጥ ቤተ ክርስቲያን እያሉ ሲጠሯት በመስማቱ ግን አደረብኝ። በመሠረቱ «ኮፕትቅብጥ» ግብፅ ወይም ምስር ማለት ሲሆን «ሂኩፕታህ» በጥንት የግብፅ ቋንቋ «ቤት» ማለት ነው ። ከሱ የወጣ ነው ። ግሪኮች ግን «ሀ» ፊደል ስለሌላቸው ፣ «ኤጊፕቶስ» ወይም ኮፕት ይሉታል ። እንግዲህ «ኮፕት» የሀገር ወይም የነገድ ስም ነው ማለት ነው ። ስለዚህ የግብፅ ክርስቲያኖች በሀገራቸው በነገዳቸው የኮፕት ወይም የቅብጥ ክርስቲያኖችም ይባላሉ ። ዐረቦችም እል አቅባጥ ይሏቸዋል ። የቃሉ ትክክለኛ ፍች ይህ ሆኖ ሳለ ፣ የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያን የቅብጥ ቤተክርስቲያን ብሎ መሠየም ሀገረ ትውልድን የሚያቃውስ ዜግነትን የሚደመስስ መስሎ ይታያል ።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከቅብጥ ቤተ ክርስቲያን ጳጳሳትን ብዙ ወርቅ እየከፈለች እያስመጣች ለ፩ሺ፯፻ ዓመታት መቆየቷን አንክድም ። በእነዚህ ዓመታት ውስጥ ፩፻፲፩ ጳጳሳት መጥተዋል ። በዚህ የረጅም ጊዜ ግንኙነት ሁለቱ አብያተ ክርስቲያናት በእኩልነት ተዐቅቦ አብረው ኑረዋል ። የሃይማኖት ቀናናቸውና ሥርዓታቸው አንድ ነው ። በዚህ ዓይነቱ ግንኙነት የግብፁና የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት ብቻ ሳይሆኑ ከነሱ ጋር የአርመን ፣ የሶርያና የህንድ አብያተ ክርስቲያናትም አንድነት አላቸው ። እነዚህም አምስቱ አብያተ ክርስቲያናት ተጠቃለው (Oriental Churches) የምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ይባላሉ ። እነዚህ አብያተ ክርስቲያናት በደግሞና በቀኖና አንድ ይሁኑ እንጂ በሀገረ ሰብከት የየራሳቸው ድርሻ ስላላቸው ፣ ባንዱ ስም ሌላው አይጠራበትም ። ስለ

ዚህ በስማችን ሌላ እንዲጠራበት አንፈልግም ፤ እኛም በሌላ ስም መጠራት አንሻም ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ፣ ለኢትዮ ጵያ ሕዝብ ያበረከተቻቸው ስጦታዎች ብዙ ናቸው ፤ ከነዚህም ፡—

- ሀ—መሉ ትምህርት ፤
- ለ—ፍጹም ቋንቋ ከነፊደሉ ፤
- ሐ—ስነ ጽሑፍ ከነጠባዩ ፣ ከነሙያው ፤
- መ—ኪነ ጥበብ በየዓይነቱ ፤
- ሠ—ስነ ጥበብ በየመልኩ ፤
- ረ—ታሪካዊና ጥንታዊ ቅርስ ፤
- ሰ—እምነት ከነፍልሰናናው ፤
- ሸ—ነፃነት ከነክብሩ ፤
- ቀ—አንድነት ከነጀግንነቱ ፤
- በ—አገር ከነድንበሩ ፣ ከነፍቅሩ ።

ተ—ስም ከነምልክቱ «ከነትርጉሙ» ፣ አሁንም ቢሆን ትውልዱ ጀግንነትን ፣ አገር ወዳድነትን ለታሪክ ፣ ለባህልና ለሃይማኖት ተቆርቋሪነትን ይዞ እንዲያደግ በማስተማርና በማበረታታት ቤተ ክርስቲያን የበኩሏ ድርሻ አላት ።

አባ ኅርኅርዮስ ሊቀ ጳጳስ ዘሸዋ ።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ መግቢያ

ኢትዮጵያ በጥንት የገባውያን ቋንቋ ፡ ጴጥ ፡ ቶ ፡ ኔቶር
ኩሽ እየተባለች ትጠራ ነበር ። ጴጥ የሚለው ቃል በብሉይ
ኪዳን 1. ካለው ፡ ፋጥ ከሚባለው ስም ጋር ይመሳሰላል ። ቶ ፡ ኔቶር
ግለትም ሀገረ እግዚአብሔር ግለት ነው ይላሉ ። ሙሴ ብሉይ
ኪዳንን ሲጽፍ ይህችን አገር «የኩሽ ምድር» እያለ የጻፈው በግ
ብጽ ተወልዶ ያደገ እንደመሆኑ መጠን የገብጸውያንንም ቋንቋ
ያውቅ ስለነበር ነው እንጅ ኩሽ የሚለው ቃል የዕብራይስጥ ቃል
አለመሆኑ ታውቋል ። ኢትዮጵያ የኩሽ ምድር ለመባል የበቃች
በት ዋናው ታሪካዊ ምክንያት ፡—የካም የመጀመሪያ ልጅ የኩሽ
ዘሮች ስለ ሰፈሩባት ነው ። ይህችው አገር በሌላ አጠራር ፡—
«የሳባ ምድር» አንዳንድ ጊዜም «አቢሲኒያ» እየተባለች ትጠራለች፤
ምናልባት ይህ ስያሜም የተገኘው እነዚህ የኩሽ ልጆች ሳባና አቢሲ
(ሰብታ) ስለ ሰፈሩባት በስማቸው አስጠርተዋታል ግለት ነው።
2. በሳባ የሳባ ምድር ፡ ርዳቤታ (በአቢሲ) አቢሲኒያ እየተባለች
ለብዙ ዓመታት ቆይታለች ። ዐረቦች ግን አቢሲኒያ የሚለውን ስያሜ
«ሐበሽ» ብለው ድብልቅ ውጥንት ለማለት ይቃጠሉ ። ነገር ግን
ምንጭ የለውም ። ምዕራባውያን አሁንም አቢሲኒያ እያሉ ይጠሯ
ታል ። በፔፕሊያል ዓመተ ክገታ ልደት በፊት በየመን ይኖሩ የነበሩ
ከነገደ ሴም የተከፈሉ ነገደ የቅጣን 3. በባብ አልመንደብ (የመከራ
በር ግለት ነው) በኩል ገብተው ሰፈሩባት ። በዚች አገር ከሚ
ኖሩ የኩሽ ዘሮች ጋር እየተጋቡና እየበረከቱ ሄዱ ። በዚያን ጊዜ
ይህችን አገር ምድር አገጣዚት ፡ ምድረ—አገጣዚያን ፡ ነፃ አገር
ነፃነት ያላቸው ሰዎች መኖሪያ ብለው ጠሯት ። በመጨረሻ ለዚች
አገር የተሰጣት ስያሜ «ኢትዮጵያ» የሚል ነው። በሀገራችን እንደ
ሚተረከው—ኩሽ ሁለት ስም ነበረው ። ሁለተኛው ስም ፡

1. ዘፍጥ IIX
2. ዘፍጥ IIX
3. ዘፍጥ IIX—፩

«ኢትዮጵስ» ይባላል ። አቅኝዎቹ ባባታቸው ስም ይችን አገር «ኢትዮጵያ» ብለዋታል ፤ እነሱም ኢትዮጵያውያን ይባላሉ እየተባለ ይተረካል ። አንዳንዶች እንደሚሉት ደግሞ— «ኢትዮጵያ» የሚለው ቃል ከግሪክኛ የተወረሰ ነው ፡ «ኤተስ» ዋዕይ ፡ «አፕ» ሲስ—ገጽ አርአያ ማለት ነው ። እነዚህ ሁለት ቃላት ሲጣመሩ «ኤተአፕያ» ወይም «ኤተአፕስ» የሚል ቃል ይወጣል ፤ ይህም እንደ መጀመሪያው «ኤተአፕያ» ቢል የአገሪቱን ቆላነት ያመለክታል ። ቆላ በረሃ ፡ የዋዕይ ፡ የትኩሳት አገር ማለት ነው ። እንደ ሁለተኛው «ኤተአፕስ» ቢል ግን የሕዝቧን ምንነት ያመለክታል በዋዕይ ጸሐይ ፊቱ የበለዘ ፡ የጠቆረ የበረሃ የቆላ ሻንቅላ ማለት ነው ። በሆሜር መጽሐፍ ደግሞ ቀዩን ወይን ኢትዮጵያ ብሎት ስለሚገኝ፡— «ኢትዮጵያሃ» ማለት ቀይ የቀይ ዳማ ቀለም፤ ያለው ሕዝብ ማለት ነው ይላሉ ።

የኢትዮጵያውያን አባት ኩሽ በሞተ በጀሺጀጃ ግመት ፡ በጀ ሸ፬ ከጌታ ልደት በፊት ፤ መጻሕፍተ ብሉያትን ከዕብራይስጥ ወደዕ ርዕ የመለሱ ሰባው ሊቃውንት ሙሴ ፡—« ኩሽ » እያለ በዕብራይስጡ ብሉይ ኪዳን የጻፈውን ኢትዮጵያ በሚል ቃል ለውጠውታል ።

በታሪክ ሰዎችና በፈላስፎች ዘንድ ስለ ኢትዮጵያ የተነገረውን በመጠኑ ለመግለጥ ያህል፡—ሆሜር የተባለው የግሪኮች ባለ ቅኔ ገጣሚ (ስለ ኢትዮጵያና ኢትዮጵያውያን ብዙ ተናግሯል ። « የኢትዮጵያ ሕዝብ በጉልበት ኃያላን ፡ በውበት የተደነቁና በጠባይ ጭምቶች ፡ ትሕትናን የተመሉ ናቸው ። ከዚህም የተነሣ ከግሪክ ፲፪ አማልክት አንዱ የመጀመሪያውና ትልቁ እንደ አባት የሚቆጠረው ዜውስ ኃያላንን ኢትዮጵያውያንን ለማየት ከነሱ ጋር ለመብላት ወደ ውቅያኖስ አካባቢ ወረደ ብሏል ።» ከጀጃ ከጌታ ልደት በፊት የነበረው ምዕራባውያን የታሪክ አባት የሚሉት ሔሮዶቶስ

ኢትዮጵያንና ኢትዮጵያውያንን ባነሳበት መጽሐፍ 4. ኢትዮጵያውያን ፤ በውበት ፣ በቁመትና በኃይል ከሰዎች ሁሉ የሚበልጡ ናቸው ብሏል ።

ኢትዮጵያ በታሪክ ሰዎችና ፤ በሌላስፎች ዘንድ ብቻ ሳይሆን በመጽሐፍ ቅዱስም የታወቀች አገር ናት ፤ የሕዝቧም ግንኙነት በቅዱስ መጽሐፍ (በብሉይ ኪዳን) ተገልጧል ። ሙሴ የሰነ ፍጥረትን አቀጣጫጥ በተናገረበት በመጀመሪያው መጣፍ ኢትዮጵያ በዐባይ ወንዝ የተከበበች አገር መሆኗን ተናግሯል ። 5. መጽሐፍ ቅዱስ የኢትዮጵያን ሕዝብና ምድር ሁልጊዜ ከግብፅ ጋር ፤ በግያያዝ ይጽፋል ። 6. በጅላግራሬ አቀጣጫጥም ኢትዮጵያ ከግብጽ ደቡብ የምትገኝ አገር መሆኑን በቅዱስ መጽሐፍ ተናግሯል ። 7. ሱዳንና ግብጽን ሲመግቡ የሚኖሩ የኢትዮጵያ ወንዞች ዐባይና ተከዜ በመጽሐፍ ቅዱስ የታወቁ ናቸው ። 8. ኢትዮጵያ በግዕድን የከበረች አገር እንደመሆኗ አልማዚና ወርቁም በዓለም ተደናቂ ነበር ። 9. ሕዝቧም በንግድ ሥራ በዓለም የታወቁ ነበሩ ። በንግዳቸውም በልጽገውና ተደስተው ይኖሩ ነበር ፤ 10. የኢትዮጵያ ሕዝብ እንደ ድንከ አጭር ፣ እንደ አዛሔል ቀውላላ ሳይሆኑ ልክኛ መጠነኛ ናቸው ። 11. መልካቸውም እንደ ቁራ ያልጠቆረ ፣ እንደ ለምጻም ያልተገባን

4. ሐርዶተስ ዩኖ መጽሐፍ ምዕራፍ 8-ጸጸጸ ፤
5. ዘፍጥ ፤ ፪-፲፫ ፤
6. መዝ ፤ ፳፭-፫ ፤ ኢሳ ፤ ፳-፫ ፤ ፲፮ ፤ ፲፯ ፤ ሕዝት ፤ ፳-፱ ፤ ፳፯ ፤ ፲፮-፵፫ ፤ ናሆ ፤ ፫-፱ ፤
7. ሕዝት ፤ ፳፱-፲ ፤ የዲ ፤ ፩-፲ ፤
8. ኢሳ ፤ ፲፭-፩ ፤ ኤር ፤ ፫-፲ ፤
9. ኢዮ ፤ ፳፭-፲፱ ፤
10. ኢሳ ፤ ፵፫-፫ ፤
11. ኢሳ ፤ ኤር ፤ ፵፭-፲፱ ፤

በገ አሳ የሚመስል ሰጠይም ነው ። 12. የኢትዮጵያ ግዛት እጅግ በጣም ሰፊ እንደ ነበር ቅዱስ መጽሐፍ ይመሰክራል ። በዜና መዋዕል ካልዕ 13. እንደ ተተረከው ኢትዮጵያውያን ዜራህ (ዝሪ) በሚባለው ንጉሣቸው እየተመሩ ዘምተው ምድረ ይሁዳን ከያዙ በኋላ በንጉሥ አሳ ድል ሁነዋል ። ኢትዮጵያውያን በታሪካቸው ተመክተው በሚሠሩት ሥራ ነቢያት ይገሥዷቸው ነበር ። 14. በእግዚአብሔርና በኢትዮጵያ መካከል ሆለውን የማያቋርጥ ፍቅርና ግንኙነት ሲገልጡ ደግሞ፡— «ኢትዮጵያ እጅግን ወደ እግዚአብሔር ታደርሳለች» እያሉ በገልጽ ተናግረዋል ።

- 12. ኤር ፣ ሰጠ-ጸጠ ፣
- 13. ጸጠ ዜና መዋዕል ፣ ሰጠ-ጸጠ ፣ ሰጠ ፣ ሰጠ-ጸጠ ፣
- 14. ጸጠ ፣ ጸጠ-ጸጠ ፣

ኢትዮጵያ በሃይማኖት

ከመጀመሪያው እስከዚህ ባዎሩ የገለገነው የኢትዮጵያንና የኢትዮጵያውያንን ህልውና ለማስተዋወቅ ፣ ያህል ነበር ። ከዚህ በማያያዝ ከክርስትና በፊት ስለ ነበራት ሃይማኖት በመጠኑ እናወሳለን ።—ከክርስትና በፊት ስለኢትዮጵያ ሃይማኖት ስንናገር የአቅኒዎቿን የሕይወት ታሪክ መመርመር ሊኖርብን ነው ። ከላይ እንደ ገለገነው ኢትዮጵያን ያቀኑ ሰዎች የመምላኬ እግዚአብሔር የኖህ የልጅ ልጅ (ሳባ) እና አቢስ (ሰብታ) ስለሆኑ የአያታ ቸውን አምላክ አንድ እግዚአብሔርን ያመልኩ ነበር ቢባል እውነት ይመስላል ። ነገር ግን እምነቱ በትምህርት የተደገፈ ስላል ሆነ እና ኑሯቸውም ከፍልስጥኤም ውጭ ስለሆነ አንዳንድ የአምልኮ ባዕድ ልማዶች ሠርገው ሳይገቡ አልቀሩም ። ለምሳሌ ፡— ከጌታ ልደት በፊት ጀቪህ ዓመት አካባቢ ይኖሩ የነበሩ ኢትዮጵያውያን ለዘንዶ ይገብሩ ፣ ዘንዶ ያመልኩ እንደ ነበር በኢትዮጵያ ታሪክ ነገሥት ተጽፏል ። ይኸው የኢትዮጵያ ታሪክ ነገሥት እንደሚለው በኢትዮጵያ ሲመለከ የኖረውን ዘንዶ የገደለው የንግሥተ ሳባ አባት አንጋቢ የተባለው ሰው ነው ። ይኸው ታሪክ ነገሥት ታሪኩን በመቀጠል ፡—ንግሥተ ሳባ የሰሎሞንን ጥበብ ለመረዳት ከኢትዮጵያ ወደ ኢየሩሳሌም መሄዷንና ከሰሎሞን ምኒልክ የሚባል ልጅ ወደ ኢትዮጵያ ተመልሳ መውለዷን ፣ ልጇም አድጎ የአባቱን አገር ኢየሩሳሌምን ጎብኝቶ ሲመለስ የመሰረገገ ጽላትና ካህናተ ኦሪትን ፣ እንዲሁም አያሌ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍትን ከሊቆቻቸው ጋር ይዞ እንደ መጣና ከዚያም ጊዜ ጀምሮ ብሉይ ኪዳን ወደ ግዕዝ ቋንቋ መመለሱን ፣ ባንድ አምላክ ግመንግሥ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ መሆኑን በሰራው ይተርካል ። ሌሎች የውጭ አገር ጸሐፊዎች ግን ያን ጊዜ በኢትዮጵያ አካባቢ በየመንና በግብጽ የነበረውን የአይሁድ ኃይልና የብሉይ ኪዳን እምነት መስፋት

በታሪክ ስለሚያውቁ ምናልባት ኢትዮጵያ ከነዚህ ከጉረቤተጾ ጋር በነበራት የንግድና የሥልጣኔ ግንኙነት የብሉይ ኪዳንንም እምነት ከዚያው ከነሱ ሽምታው ይሆናል ብለው የገምት ሐሳባቸውን በጽሑፍ ገልጠዋል = 15. ከዚህም ሌላ በጳጳሾች ግመት ከጌታ ልደት በፊት ኢየሩሳሌም በባቢሎናውያን በተቃጠለች ጊዜ እሥራኤላውያን ብዙዎቹ ተማረኩ። እንዳንዶቹም ነፍሴን አውጭኝ በማለት በየበረሃው ተሰደዱ = ከነሱም የሐናን በሚባለው ሰው መሪነት ወደ ግብጽ የተሰደዱ ነበሩ ፤ ወደ ግብጽ ከተሰደዱት ውስጥ ደግሞ ተከፍለው ወደ ኢትዮጵያ ገብተው ነበር ይባላል = ፤ በዚህ ጊዜ ሃይማኖታቸውንና ሥርዓታቸውን ለማስፋፋትና ለማጠናከር አመቺ ነበር ግለት ነው = በኤርምያስ ፵፪ እንደ ተጻፈው ከባቢሎን ምርኮም በፊት በግብፅ በዝርወት የሚኖሩ ብዙ አይሁድ ስለነበሩ ምናልባት በየምክንያቱ ወደዚች አገር እየገቡ ሃይማኖታቸውንና ባህሳቸውን ሳያስፋፉ አልቀሩም = ምንጩና የጸሐፊዎቹ ግምት የተለያየ ቢሆንም ኢትዮጵያ ከክርስትና በፊት የብሉይ ኪዳንን እምነትና ባህል ለመቀበል ፣ በሐዋሥራ በምዕራፍ ስምንት የተመዘገበው ታሪክ ምስክር ሊሆን ይችላል = ይህ ሰው ወደ ኢየሩሳሌም የሄደው ሊሰገድ ሊጸልይ መሆኑ ተብራርቶ ስለተተረከና ሲያነበው የነበረው ከብሉይ ኪዳን ነቢያት የታላቁን የኢሳይያስን መጽሐፍ ስለ ነበር ነው =

ከክርስትና በፊት ኢትዮጵያ ብሉይ ኪዳንን ለመቀበል የታሪክና የጽሑፍ ብቻ ሳይሆን በሕዝቡ ዘንድ ሲሠራባቸው የሚኖሩ አያሌ ልማዶችና ባህሎች አሉ ፤ እነዚህ የብሉይ ኪዳን ልማዶችና ባህሎች ባሁኑ ጊዜ ፣ ግለት በክርስትና ሃይማኖታችን ውስጥ እንደ ደግማ ወይም እንደ ቀናና ሳይሆኑ እንደ ልማድ ሁነው የሚጠበቁ ናቸው = እነዚህም ፡—

- ሀ/ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት እንዳይበሉ የሚከለክሏቸውን እንስሳትና አዕዋፍ ዛሬም የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች አይመገቧቸውም = ይህ በወንጌል ለሚያምን ሁሉ የተከለከለ አይደለም ፣ ከላይ እንደ ገለጥነው እኛ ግን ሲወርድ ሲዋረድ በመጣው ልማድ መሠረት ነው =

15. Adrian Fortescue, The Lesser Eastern Churches (London 1913) P. 294

ለ/ ግዝረት ፡ በብሉይ ኪዳን ለማመን ምልክት ሲሆን በአዲስ ኪዳን ግን በክርስቶስ ላመኑ ሁሉ መለያ ምልክታቸው ወይም ማሳተጣቸው ጥምቀት ነው ። በሀገራችን ግን ከብሉይ ኪዳን በተወረሰው ልማድ ልጅ ሲወለድ ይገረዛል ፡ ግዝረቱ ግን የሕግ ሳይሆን የፈቃድ ነው ፡ ይህም ማለት በቤተ ክርስቲያን ቀናና ግዝረት ሕግ አይደለም ፤ ምዕመናን ልጆቻቸውን በያስገርዙም ባያስገርዙም የራሳቸው ፈቃድ ነው ፤ ማለት ነው ።

ለምሳሌ ያህል እነዚህን ሁለቱን ጠቀሰን እንጅ ጠቅላላው በሕዝቡ የኑሮ ሥርዓትና ሃይማኖታዊ ስሜት ፡ በገዝንና በደስታ ጊዜ ያለው ሁኔታ ፡ የበዓላት አከባቢር ፡ የሴቶችና የሕፃናት ጌጣ ጌጥ ሁሉ ፡—የብሉይ ኪዳንን ሥርዓትና የሴማውያንን ሥልጣኔ የሚያሳይ ነው ። በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ የማገሌት ሥርዓት ፡ የካህናቱ ልብስ — ተክህና ፡ ካባው ፡ ድርቡ ፡ ጸናጽሉ ፡ ከበሮው ፡ ኩፋሩ ፡ መጠምጠሚያው ፡ የታቦቱ ክብርና ሌላውም ሁሉ ከብሉይ ኪዳን ሥርዓት ጋር ይመሳሰላል ። ይህ ሁሉ የሚያሳየው ከክርስትና በፊት ኢትዮጵያ የብሉይ ኪዳን አገር እንደ ነበረች ነው ። በሌሎች ከአረማዊነት በተመለሱ አገሮች በግሪክ ፡ በላቲንና በሌሎችም ይህ ሁሉ አይታወቅም ። አንዳንድ የአረማዊነት ጠባይ ግን ይታይባቸዋል ። የመጀመሪያዎቹ የወንጌል መምህራን ሐዋርያትና ሊቃውንትም በጥንተ ስብከታቸው ሃይማኖትን የሚጉዱ ልማዶችን ብቻ እንጅ የሕዝቡን ጥቃቅን ልማድ ግን ማጥፋት አስፈላጊ መስሎ ስላላገኙት ብዙ አልታገሉለትም ። ስለዚህም ፡—ከብሉይ ኪዳን የተመለሱት እንደ ኢትዮጵያ ያሉት አንዳንድ የብሉይ ኪዳን ሥርዓቶች ሲኖሯቸው ፡ ከአረማዊነት የተመለሱት ደግሞ በአረማዊነት በነበሩበት ጊዜ የሚበሏቸውን ይበላሉ ፡ ግዝረትም ምን እንደሆነ አያውቁም ።

በሃያኛው መቶ ዘመን በጥንት ቅርሶች ጥናት (Archeology) በኢትዮጵያ ውስጥ በየሀገር በአድቤደራ በሌሎችም ሥፍራዎች አያሉ

.ጣሊት ምሥራቅና የቤተ ጣሊት መገልገያ ዕቃዎች እየተቆረሩ ወጥተዋል ፤ የጣሊት ቤተ መቅደሶችና የፀሐፊና የወረራ ምስል የተቀረጸባቸው የመገበያያ መሐለቆች ተገኝተዋል ። እንዳንድ ባለታሪኮችም እንደሚሉት፡—በአኩሰም ነገ ምስራቅ አይዛና (አዛና) (ምናልባት የአብርሃና የአጽብሐ አባት ሳይሆን አይቅርም) ራሱ የረቂቅ የግሕሬም ልጅ ነኝ እያለ ይጠራ ነበር ብለዋል ። «ግሕሬ ምን» ግሪኮች «አሪስ» ይሉታል ። የጦር ፣ የጠረኞች ፣ የጀግናች የአርበኞች አምላክ ግለት ነው ። ይኸው ግሕሬም ለብዙ ዘመን ለአኩሰም ንጉሣውያን ቤተ ሰብ ዑቃቢ አምላክ ሳይሆን አልተረፈም ። በኋላ ግን ይኸው አይዛና ኑብያን ድል አድርጎ ከያዘ በኋላ ምንም ዓይነት የጣሊት ስም አላነገም ፤ ያንገኘውም ድል የሰግዶ አምላክ ድል እንጅ የሱ እንዳልነበረ ጽፏል ። «በሁሉ ላይ ሥልጣን ያለው በሰግዶም በምድርም ለዘለዓለም የሚገዛ» ብሎ ድል የሰጠውን አምላክ ገልጧል ። 16. በአይዛና በመጀመሪያው የገዛት ዘመኑ የተሠሩ መሐለቆች የጣሊታት ምስል ፣ የግግሽ ወረራን የከዋከብት ምስል ነበረባቸው ፤ በኋላ የወጡት መሐለቆች ግን መስቀል ቅርጽ ታትሞባቸው ነበር ። እዚህ ላይ ባጭሩ የተገለጠው በጥንታዊ ቅርስ መርግሪዎችና በባለ ታሪኮች የተከሠተው የአረግውያን ጎብረ አምላካል የፊተኛውን ታሪክ አይንደውም ፤ በጣዖ አት ግምለክና የአሕዛብን ልግድ በግደጎ መውሰድ ከከነዓን ውጭ ይቅርና በከነዓንም ምድር የተለመደ ነበር ፤ ለሌላውም እግዚአብሔር መመስገኛ ቤተ መቅደስን ለመጀመሪያ ጊዜ የሠራው ሰሎሞንም እንኳ ለግብፃዊት ሚስቱ መስገኛ ቤተ ጣሊት አሠርቶ ነበር ። ይህን የመሰለ አድራጉት በመጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ጊዜ ተነገሯል ። ነገር ግን የአሥራሌል እምነት የሚነገረው ባንድ አምላክ ግመናቸው ነው ፤ መታወቂያቸውም ይኸው ነው ። በኢትዮጵያም እንዲሁ ነው ፤ ብዙ የተለያዩ መሪዎች እየተነሱ ላመራር እንዲመቻቸው ሲሉ ብዙ ነገሮችን ቢለውጡና ቢያዳቅሉም ፣ የሀገሪቱንና የሕዝቡን ታሪክ አይለውጠውም ። ስለ ኢትዮጵያ የገይግናትና የጥራል

ከብር የተናገረ ሶፎንያስ—ኢትዮጵያ በአንድ አምላክ የምታምን አገር መሆኗን ሲገልጹ— «እኛን ግዕድተ አፍላገ ኢትዮጵያ ያመጽዎ ሊት መሥዋዕት» ፡— «ከኢትዮጵያ ወንዝ ወዲያ ግድ የሚሰጥ ግዳላች የተሰተነት ልጆቹ መባዩን ይዘው ወደኔ ይመጣሉ » ብሏል ። ይህም አነጋገር ኢትዮጵያዊው ጳጳስ ደረገ አ.የሩሳሌም ድረስ ሄዶ አየሱስ የአግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አምና በተጠመቀ ጊዜ ተፈጽሟል ። 17.

17. የሐዋርያት ሥራ ፳፯-፳፯

ጥዕራፍ ፩ 1

ኢትዮጵያና የክርስትና ሃይማኖት

የክርስትና ሃይማኖት ወደ ኢትዮጵያ የገባው ፣ ወይም ኢትዮጵያና የክርስትና ሃይማኖት የተዋወቁት መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው—18. ፊልጶስ ኢትዮጵያዊውን ጳንደረባ ባጠመቀው ጊዜ ነው ይህም የሆነው ከጌታ ልደት በኋላ በ፴፱ ዓ.ም. ነው ። ኢትዮጵያዊው ተጠምቆ ወደ ሀገሩ ከተመለሰ በኋላ አዲሱን ፣ ሃይማኖቱን ለሀገሩ ሕዝብ አስተምሯል ። ወደፊት እንደምናየው ። መጀመሪያው የኢትዮጵያ ጳጳስ ፍሬምናጦስ (አባ ሰላማ) ሥርዓተ ክርስትናን በትምህርት ያጠናከረው ኢትዮጵያዊው ጳንደረባ በመሠረተው ነው ። ስለ ኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ በመጀመሪያ የጻፉ ሊቃውንት ፡—፩/ ፋሬኖስ 19. ፪/ ቴዎዶሪጦስ 20. ፫/ ሶቅራጥስ 21. ፬/ ሶዞሜኖስ 22. እነዚህ ናቸው ። ፋሬኖስና ሶቅራጥስ 23. ግቴዎስ መጥተ አስተምሯል ብለዋል ከ፫፻፲፮—፱፻፲፱ ዓ. ም. የነበረው የላቲን ቤተ ክርስቲያን አባት ጀርም (ኢየርኒዎስ) የኢትዮጵያ ሐዋርያ ቅዱስ እንደርያስ ነው ይላል ። 24. ዮሐንስ አፈወርቅ ደግሞ የመጀመሪያው የኢትዮጵያ ሐዋርያ ቅዱስ ተግባሥ ነው ይላል ። 25. የእስክንድርያው አርኒንስ ግን ወደ ኢትዮጵያ ምንም ሐዋርያ እንዳልተላከ ነገር ግን ወደ ጥቂት የአፍሪካ ሕዝብ ብቻ የወገኗ መልእክት መድረሱን ይናገራል ። 26. «የቤተ ክርስቲያን

18. የሐዋ 1 ሥራ ፮—፩፻ 1
 19. Hist Eccl. 19 (p.Lxxi 478 - 80)
 20. Hist Eccl. 122 (P.G. lxxxii 969 - 72)
 21. Hist Eccl. 1.19 (P.G. lxxvii 125 - 30)
 22. Hist Eccl. 1.24 (ib. 995 - 1000)
 23. Rufinus Eccl. Hist. x.9 and Socrates 1.19
 24. Cot. Script. 1.262
 25. Hom. 31
 26. Origenis Opera Omnia, ed Lommatsch, 1834, iv.27

ታሪክ አባት» የሚባለው አውሳብዮስ ደግሞ በሐዋርያት ሥራ በምዕራፍ ፰ የተጻፈውን መሠረት አድርጎ ፡—«ሕዕው ለወገኖቹ ሐዋርያ ሆነ ፡» የኢትዮጵያ ሐዋርያ እሱ ነው ። ይለዋል ። 27. እነዚህ ከዚህ በላይ የከረዘርናቸው ታሪክ ጸሐፊዎች «ኢትዮጵያ» ስለሚለው ቃል የተለያዩ ስሞችን ስላነሱ የነሱ አለመገናኘት ሳይሆን ምናልባት በዚያን ጊዜ ኢትዮጵያ በሚል ስያሜ የሚጠሩ ሌሎች አገሮች ስለ ነበሩ የየበኩላቸውን ጽፈዋል ፤ ለዚህም ዋናው መረጃ ሔርዶቶስ የተባለው ግሪካዊ ታሪክ ጸሐፊ ያሰፈረው ነው ። በእሱ አመለካከት ፡—ከሊብያ ደቡብ የሚገኘውን አገር ሁሉ ኢትዮጵያ በሚል ስያሜ ይጠራው ነበር ። 28. አንዳንድ ጊዜም ኑብያን ኢትዮጵያ ይላት ነበር ። 29. ሕንድና የዐረብ አገሮችም በዚህ ስም ያደናገሩ ነበርና ፡—የሚሉ ባለ ታሪኮች አሉ ። እኛ ግን በዘፍጥረት ፪ ፡ ፲፫ የተጻፈውን ፡—«የሁለተኛውም ወንዝ ስም ግዮን ነው እርሱም የኢትዮጵያን ምድር ይከባል» የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ምስክርነት ይዘን ግዮንም የዐባይ ወንዝ ነው ፤ ኢትዮጵያም አሁን ያለንባት አገራችን ናት ። ብዙ ሐዋርያት መጥተው ቢያስተምሩም የሐዋርያት ተልዕኳቸው ዓለምን ዙረው ለግስተግር ስለሆነ ፤ ኢትዮጵያም ከዓለም የተለየች ስላልሆነች ይልቁንም የክርስትና ሃይማኖት ለተወለደበት አገር በጣም ቅርብ ስለሆነች ፡ ኢትዮጵያን መጥተው ያስተማሩ ሐዋርያት ቁጥር በዛ ሊባል አይቻልም ። የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጸሐፊዎችም ስለ ሌላ ኢትዮጵያ አልጣሩም ። ኢትዮጵያችን ክርስትናን የተቀበለችው በመጀመሪያው ምዕት ዓመት ይሁን እንጂ በሲናዶስ ሕግ የኤዲስ ቆጶስ መንበር የተሰጣት በአራተኛው ምዕት ዓመት ነው ። ይህንን ዕድል ያገኘችበትንም ምክንያት ፋሬናስ እንደሚከተለው ይተርክዋል ። እሱ እንደሚለው ሚርጵዮስ የተባለ አንድ ነጋዴ (ፈላስፋ) ከፁለት ወጣት ዘመዶቹ ጋር ሁኖ ከጢሮስ ወደ ሕንድ አቅጣጫ በጀልባ ተጓዘ ። 30. ከነዚህ

27. Eu. Church history, 11.i,13
 28. Herod iv. 197
 29. Herod ii. 146
 30. Historica Ecclesiastica, P.L. xxi. 478-80

ሁለት ወጣቶች ትልቁ ፍሬምናጦስ ትንሹ ደግሞ ኤዲስዮስ ይባላ ነበር ። የኤዲስዮስ ሁለተኛ ስሙ (ሲድራዮስ) ነው ። 31. ሁለቱም ክርስቲያኖች ነበሩ በጉዞዎቻቸው ጊዜ በአፍሪካ የባሕር ጠረፍ በቀይ ባሕር ወደብ ውሀ ለመጠጣት አገር ለግዮት ከጀልባቸው ወርደው ጀልባቸውንም ከወደብ አስጠግተው ሳሉ በዚያ አካባቢ የሚኖሩ ሰዎች በጀልባዬቱና በተሳፋሪዎቹ ላይ አደጋ ጥለው ዕቃቸውን ዘረኛቸው ። ሚርጽዮስንና የጀልባዬቱንም ቀዛሬዎች እዚያው ገደሏቸው ። እንደ አጋጣሚ ሁኖ ሁለቱ ወጣቶች ብቻ ከመገደል አምልጠው ባንድ ዛፍ ሥር ተጠግተው ሲጸልዩና መጽሐፍ ሲያነቡ ተገኙ ፤ ያገኙዎቻቸውም ሰዎች በሕይወታቸው ላይ አደጋ ሳያደርሱ በፈረስ አንገት በጦር አንደበት የተማረኩ ሰዎች አመጣጥ ላይ ብለው ለንጉሣቸው ሰጡት ። እነዚህ ሁለት ወጣቶች እየዋሉ እያደሩ በቤተ መንግሥቱ (በአኩሱም ቤተ መንግሥት) ተወዳጅነትና ታማኝነትን አገኙ ። ንጉሡ አይዛና ፣ የአብርሃና አጽብሐ አባት ነበር ። ኤዲስ ዮስን ጋሻ ገግሬ አደረገው ፤ ፍሬምናጦስን ግን በጅሮንድ አድርገው ሾመው ፤ ንጉሡ ሊሞት በተቃረበበት ጊዜ ልጆቹ ገና አካለ መጠን አላደረሱም ነበርና መንግሥቱን በሞግዚትነት እንድትይዝ ለእቲጌዬቱ አደራ ሲል ሁለቱን ሰርያውያን ምርኮኞች ሐር ለቀቃቸው ። ነገር ግን በእቲጌዬቱ ልመና ወደ ሀገራቸው መመለሳቸው ቀርቶ ልጆችዋ እስኪያድጉ ድረስ በአስተዳደር በኩል ሲመክሯት ቆዩ ። ፍሬምናጦስ በአኩሱም በነበረበት ጊዜ የቤተ መንግሥቱ አግካሪ ብቻ ሳይሆን ቀደም ሲል በኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የተሰበከው የክርስትና ሃይማኖት በሚገባ የሚሰፋፋበትን መንገድ ይፈልግ ነበር ። ያን ጊዜ የነበሩት የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ሃይማኖት ብቻ እንጅ ከህነት ፣ ቁርባንና የመሳሰሉትም የክርስቲያን ሥርዓቶች አልነበራቸውምና ። ልዑካኑ አካለ መጠን አድርሰው ያባታቸውን መንግሥት ሲረከቡ ፡—ኤዲስዮስ ወደ ሀገሩ ወደ ጢርስ ተመልሶ ካህን ሆነ ፣ ይህንን ታሪክ ለሩፊናስ የነገረውም በጢርስ ተገናኝተው መሆኑን ሩፊናስ በታሪኩ መግቢያ ላይ አውስቶታል ። ፍሬ

31. A. Fortescue, the Lesser Eastern Churches, London, 1913. P. 295

ምናመስ ግን ስለ ጳጳስና ጉዳይ በቅርብ ከምትገኘው ከእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን ጋር እንዲወያይ በአኩሰም ቤተ መንግሥት ተልኮ ሄደ = 32. ፍሬምናመስ እስክንድርያ እንደ ደረሰ የእስክንድርያን ቤተ ክርስቲያን ባለ ሥልጣናት አላገኛቸውም፤ ይህም የሆነበት ምክንያት እንደሚታወቀው ያን ጊዜ በኒቅያ ጉባኤ ስለ ነበረ ነው = 33. ፍሬምናመስ እነሱ እስኪመለሱ ድረስ አንድ ዓመት በእስክንድርያ ቆይቷል = በኒቅያ ጉባኤ እስክንድርያና አትናቴዎስ አርርስን ድል ነስተው ከተመለሱ በኋላ ጉዳዩን ለነሱ አቅርቦ በመጠናት ላይ እንዳለ አንድ ሁለት ዓመት ወስዷል = በ፪፻፳፰ ዓ. ም. ፓትሪያርክ እስክንድርያ አርፎ በመንበሩ አትናቴዎስ ተተካ፤ በዚህ ጊዜ ፍሬ ምናመስ የተላከበትን ጉዳይ ለአትናቴዎስ አቀረበ እሱም በዚህ ተደስቶ ለኢትዮጵያ ክርስቲያናት ቋንቋቸውንና ባህላቸውን የሚያውቅ ሌላ ባለመገኘቱ ራሱን ፍሬምናመስን፡—«እኔ እስቆጳስ ዘአኩሰም ወዘኩላ ኢትዮጵያ» ብሎ በቅብዓትና በአንብሮተ እድ ሹሞ ላከው = ፍሬምናመስም ጳጳስናውን ተቀብሎ ከተመለሰ በኋላ በኢትዮጵያ የክርስትናን ሥርዓት አስፋፍቶ ሰበከ = የክህነትንና የቁርባንንም ሕግ አጠናከረ = በኢትዮጵያ ግዛት በሙሉ የወንጌልን ትምህርት ለማዳረስ የሚረዱት ቀሳውስትንና ዲያቆናትን ሾመ = ቅዱሳት መጻሕፍትን ከሱርስት፣ ከዕብራይስጥና ከዕርዕወደ ግዕዝ ቋንቋ መለሰ = የሳባውያንን የፊደል አቀማመጥ የለውጠውና አዲሱንም ከግራ ወደ ቀኝ የመጻፍና የማንበብ ዘዴ የፈጠረ እሱ ነው = በዚህ አኳኋን በ፪፻፶ ዓ.ም. ክርስትና የኢትዮጵያ ብሔራዊ ሃይማኖት ሆነ = ከዚያም ጊዜ ጀምሮ የክርስቲያን አገር እንደሆነች ታወቀች = ፍሬምናመስ ግን አሥራ ሰባቱን ዓመት ቀንሶ፣ ፍሬምናመስ ጳጳስ የሆነው በ፪፻፶፩ ዓ.ም. ነው ይላል = 34. የኖናውያን ደግሞ፣ ፍሬምናመስ ወደ ኢትዮጵያ የመጣው፣ የታላቁ ቆስጠን ጠናስ እናት ዕሌኒ ወንጌልን እንዲያስተምር ልካው ነው እያሉ ይተርካሉ = ያም ሆነ ይህ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የመጀመሪያ

32. ፪፻፳፰ ዓ. ም.
 33. Ibid. P. 324 - 26
 34. Rufinus loc. cit. i. ix

ያው ጳጳስ ፍሬምናጦስ ነው ፤ የሾመውም ጽኛው የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ቅዱስ አትናቴዎስ ነው ። ፍሬምናጦስ በኛ በኢትዮ ጵያውያን ዘንድ ፡—«አባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን» ይባላል ። ይህም ለአንድ ሐዋርያ የሚገባ ስም ነው ። ብርሃን ወንጌልን በመላው ኢትዮጵያ እንዲዳረስ ሐዋርያዊ ተጋድሎ ያደረገ ሰላማዊ አባት ነውና ። ቆስጠንጢኖስ ከሞተ በኋላ (ከ፫፻፴፯—፷፩) በቀስጥንጥንያ ነገሦ የነበረው ዳግማዊ ቆስጠንጢኖስ የአርዮስን ሀሳብ ተቀብሎ የኒቅያን ጉባኤ አክብረው የተቀበሉትን አርቶዶክሳውያንን ለማጥ ፋት ሌት ከቀን ይጥር በነበረበት ጊዜ የእስክንድርያውን ሊቀ ጳጳሳት አትናቴዎስን ከመንበሩ አሳድዶት ነበር ። በዚህም ጊዜ ፡ ኣትናቴዎስ ወደ ኢትዮጵያ ሹሞ የላከውን ፍሬምናጦስን አባረው በየ መን የነበረውን አርዮሳዊ ኤጲስ ቆጳስ ቴዎፍሎስን (ትውልዱ ሕንዳዊ ነበር) እንዲቀበሉ ወደ አኩሱም ነገሥታት ወደ አብርሃና አጽብሐ መልእክት ላከ ። የመልእክቱም ሙሉ ቃል እንዲህ የሚል ነበር ።—«ኪክቶሪዮስ ኮንስታንቲኖስ ማክሲሙስ አውግስጦስ ለአብርሃና አጽብሐ (አይዛናና ሳዛና) እግዚአብሔር የሰጠን ትምህርትና ግስተዋል ለሁሉም እውነትንና ጽድቅን ለሚፈልግ ሁሉ እንዲዳረስ ስመኝ በናንተና በርግውያንም ቤተ ክርስቲያን መካከል አንድነት እንዲኖር ይገባል ፤ ከሹመቱ የተሻረው ብዙ ሺ ክስ ቀርቦ በት መመለስ ያቃተው ፡ አትናቴዎስ ፍሬምናጦስን ሹሞ ልኳልና በተሉ ፍሬምናጦስን መልሳችሁ ለተከበረው ጳጳስ ለጊዮርጊስ በዚያም ላሉት ቀሳውስት ላኩትና የርሱን ነገር እነሱ ይጨርሱት ።

የአባ አትናቴዎስን ሥራ ግን ከናንተ በቀር አገር ሁሉ አውቆ አላስጠጋ ሰላላው በናንተ ዘንድ መጠጊያ ይፈልጋል ። ፍሬምናጦስ ከልቡ ጳጳስ መሆን ከፈለገ የሕይወቱን ታሪክ ለቀሳውስቱ ገልጦ የቤተ ክህነትን ሕግና ሥርዓት በደንብ ፈጻሚ መሆኑ በነዚያ ዘንድ ከታወቀ ተመልሶ እንደገና ጳጳስ መሆን ይችላል ። ያለዚያ እንደ አትናቴዎስ እንደ ለፍላፈው ፡ ከሕግ የሚሸሽ ሆኖ ወደ አክሱም የመጣና ሹመቱን የያዘ እንደሆነ እናንተንም ቤተ ክርስቲያናችሁንም እንደየሰላሽና ሁከት እንደይፈጠር ያስፈልጋል ። እኔ

ገን እንደሚመስለኝ ፍሬምናጦስ ወደ እስክንድርያ ተመልሶ በጣም ከከበረው ጳጳስ ከጊዮርጊስና ከፍ ካሉት ሊቃውንት ተገናኝቶ የቤተ ክህነትን ሕግና ትምህርት ከተረዳ በኋላ ወደ ጵጵስና ሥፍራው ሊመለስ ይችላል ። » የሚል ነበር ። 35. አብርሃና አጽብሐ ገን ለኒቅያ ጉባኤ ውሳኔና ለአትናቴዎስ ትምህርት ያላቸውን ድጋፍ በመገለጥ የዚህን መልእክት አሳብ አልተቀበሉትም ። ፍሬ ምናጦስም ያላንዳች ችግር ሐዋርያዊ ተልዕኮውን ሲያከናውን ቆይቶ አረፈ ። ዕረፍቱም በሐምሌ ፳፮ ቀን ነው ። !

ከሱም ጀምሮ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በመንበረ ጵጵስና ከሌሎች ጥንታውያን አብያተ ክርስቲያናት ጋር እኩል ሆነች ። ብዙ ክርስቲያናችና መምህራንም በሌላው ዓለም ስቃይ ሲጸናባቸው ጥግ ለመሻት የሚመጡት ወደ ኢትዮጵያ ነበር ። ለምሳሌም ያህል ፡ በጉባኤ ኤረሶን የተወገዘው ኋላም በጉባኤ ኬልቄዶን ሙሉ ካውያን መልኩን በንባብ ሸፍነው የተቀበሉትን የሁለት ባሕርይ እምነት አንቀበልም በማለታቸው በቢዛንታይን ነገሥታት ስቃይ የጸናባቸው ዘጠኝ መነኮሳት ከሶርያና ከታናሽ እስያ ተሰደው በ፱፻፹ ዓ.ም- በመንግሥተ አልአሜሪያ ወደ ኢትዮጵያ መጥተዋል ። የኢትዮጵያ መንግሥትና ሕዝብ ክርስቲያኑም ከአባት በወረደው ደገነቱና እንግዳ ተቀባይነቱ በፍቅር ስለ ተቀበላቸው እነሱም ኢት ጵያን እንደ ተወለዱባት አገር ቆጥረው ክርስትናን አስፋፍተዋል ። እስከ ዛሬ ድረስ በሰማቸው የሚጠፋትንና ሌሎችንም ገዳማት መሥርተዋል ። ከዚህም ሁሉ ጋር የሀገሪቱን የግዕዝ ቋንቋ ተምረው አያሌ መጻሕፍትን ከሱርስትና ከዕርዕ መልሰዋል ። በዚህ አኳኋን ሐዋርያዊ ተልዕኳቸውን ፈጽመው ስላረፉ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ቅዱሳን ብላ ታከብራቸዋለች ። ሰማቸው ገዳማቸውና የዕረፍት ቀናቸው እንደሚከተለው ነው ።

35. STORIA D'ETIOPIA, C. ROSSINI, P
age 149 - 151

<u>ስም</u>	<u>ገዳም</u>	<u>የዕረፍት ቀን</u>
አባ አሌፍ	ብገዛን (አሀሰአ)	መጋቢት ፲፩ ቀን
» አረጋዊ	ደብረ ዳሞ	ጥቅምት ፲፬ ቀን
» አፍጺ	የሃ (የሐ)	ግንቦት ፲፪ ቀን
» ሊቃናስ	ደብረ ቆናጽል	ገዳር ጳጳ ቀን
» ገሪግ	መደራ	ሰኔ ፲፯ ቀን
» ጉባ	ገርዓልታ	ግንቦት ጳጳ ቀን
» ይምዓታ	ገርርዓልታ	ጥቅምት ጳጳ ቀን
» ጳጳጤዎን	አክሱም አጠገብ	ጥቅምት ፮ ቀን
» ጽሕግ	ኃይደንያ	ጥር ፲፮ ቀን

በፊት በኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የተሰበከችልን ፡ በኋላም በፍሬምናጦስ (አባ ከሣቴ ብርሃን) እና በእነዚህ ዘጠኝ ቅዱሳን የጸናችልን ሃይማኖታችን ፡ ርዕዮ-ደክስ ተዋሕዶ ትባላለች ። እርቶዶክስ ቃሉ የዕርዕ ሲሆን ፡ ጥምር ቃል ነው ። — «እርቶስ» ትጽል ነው ። ርትዕት ፡ ቀጥ ያለ ቀጥተኛ ግለት ነው ። «ዶክስ» ደግሞ «ዶኮ» ካለው ግሥ የወጣ ሲሆን ፡ ፍቼ ግሰብ መገመት ፡ መተርጉም ግመን ግለት ነው ። «እርቶዶክስ» እንደ አንድ ስም ሁኖ ተጠቃሎ ሲፈታ ቀጥተኛ አሳብ ፡ ቀጥተኛ አስተያየት ፡ በሃይማኖት ጥምርትዕት ሃይማኖት ፡ ቀጥተኛ ሃይማኖት ፡ ግለት ነው ። እርቶዶክስ የሚለው ስያሜ በቤተ ክርስቲያን የተጀመረው በ፪፻፳፮ ዓ.ም. በኋቅያ በተደረገው የአብያተ ክርስቲያናት ጉባኤ ነው ። ሦስት መቶ አሥራ ስምንቱ ሊቃውንት በኋቅያ ተሰብስበው እርቶስን ረትተው ሃይማኖታቸውን አጽንተው በጸሎተ ሃይማኖት ረቂቅ ላይ ተስግምተው ሲለያዩ ሃይማኖታቸውን እርቶዶክስ ብለዋታል ። የእርቶስን አሳብ የተከተሉት ግን እርቶሳውያን ይባላሉ ። እርቶዶክስ ፡ ክርስቲያናች የመሠረቱት ቃል እንደመሆኑ መጠን የሚቀጠለውም ለክርስትና ሃይማኖት ብቻ ነው ። በምዕራቡ ዓለም ያሉ ብዙ ጸሐፊዎችና ተናጋሪዎች ግን ይህንን ቃል ባላሆነ መንገድ ይጠቀሙበታል ። ከላይ እንደ ተገለጠው ቃሉ የተፈጠረው ምንም ለውጥ

ወይም መሻሻል ያልተሳተፈበትን የክርስትናን ሃይማኖት ለማው
 ልከት ሲሆን ፡ ዛሬ ገን በፖለቲካም ሆነ በሃይማኖት የሚሰበከውን
 አጥብቆ የያዘውን እርቶዶክስ ይሉታል = ለምሳሌ፡— በአይሁዳዊ
 ሕግ የጸናውን እርቶዶክስ አይሁዳዊ ይሉታል = በእስልምናም ሃይ
 ግናት ሕግና ሥነ ሥርዓት ጠብቆ የሚኖረውን እርቶዶክስ እስ
 ላም ይሉታል = የቃሉ ፍች የሚያሳየው ገን የእምነቱን ዓይነትና
 ጥራት እንጅ የአግኙን ስሜት አይደለም = «ተዋሕዶ» ለምሥጢረ
 ሥላሴም ፡ ለምሥጢረ ሥጋዌም የሚያገለግል ቃል ነው = ነገር ገን
 ይህ ቃል በዛ ብሎ የሚታየው በምሥጢረ ሥጋዌ ነው = በቤተ
 ክርስቲያን ታሪክ ይህ ቃል በርከት ብሎ የታየው ከጉባኤ ኤፌሶን
 (፩፻፴፩ ዓ.ም.) ውሳኔ በኋላ ነው = በቤተ ክርስቲያን ታሪክ እን
 ደሚታወቀው የቀስጥንጥንያ ሊቀ ጳጳስ የነበረው ንስጦርስ ፡—
 «አምላክ በሰው አደረ» (ይኸውም በቅዱሳንና በጸድቃን እንደሚያ
 ድር ግለት ነው) ብሎ በይፋ ባስተግረ ጊዜ ጸጂ ሊቃውንት በቅ
 ዱስ ቴርሎስ ሊቀ መንበርነት በኤፌሶን ጉባኤ አድርገው ንስጦር
 ስን ረትተው፡— «አምላክ በሰው አደረ» የሚለውን የንስጦርስ ትም
 ህርት ሠርዘው ወንጌላዊው፡— «ቃል ሥጋ ኮነ» ባለው መሠረት
 ቃል ሥጋ ኾነ ይኸውም እንደ ነፍስና ሥጋ ተዋሕዶ ነው ብለው
 ወስነዋል = ከዚያም ጊዜ ጀምሮ «ተዋሕዶ» የሚለው ቃል ከምሥ
 ጢረ ሥላሴ ይልቅ በምሥጢረ ሥጋዌ እየበረከተ ሄዷል = የኢት
 ዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በኒቅያ ፫፻፲፭ ቢቃውንት ፡ በኤፌሶን ጸጂ
 ው ሊቃውንት የወሰኑትን ትምህርተ ሃይማኖት አክብራ ጠንቅቃ
 ስለያዘች «እርቶዶክስ ተዋሕዶ» ትባላለች =

NB

5200 - 910

ምዕራፍ ፪ ፤

ከካሌብ - የዲት

ከጳጳስ ቅዱሳን መምጣት በኋላ የአክሱም ቤተ መንግሥትና መላው የኢትዮጵያ ግዛት በክርስትና ሃይማኖት ትምህርትና ስብከት ተዳርሶ ነበር ። 36. በዚህ ጊዜ በደቡብ የዐረብ ግዛት ሁሉ ክርስትና ተዳርሶ ስለነበር በኢትዮጵያና በዓረብ አገሮች መካከል የጠበቀ ግንኙነት ነበር ፤ ነገር ግን በያትራብ ይኖሩ የነበሩ አይሁድ በክርስቲያን ዐረቦች ላይ ጥላቻ ስለነበራቸው ባላቸው ሁሉ ኃይል በመጠቀም የመንን ይዘው በቁጥጥራቸው ሥር ለማድረግ በቁ = በየጊዜውም በሚደርስባቸው ጦርና ወረራ ከፍልስጥኤም እየረለሱ ወደ ደቡብ ዐረብ የሚሔዱ አያሌ አይሁድ ነበሩ ፤ ይልቅንም በጅ ዓ-ም ጥጦር በኢየሩሳሌም የነበረውን መቅደስ ባቃጠለውና ኢየሩሳሌምንም ባጠፋት ጊዜ ብዙ አይሁድ እየሸሹ ወደ የመን ፈልሰው ገብተዋል ። በዚያም ከኖሩ ዘንድ ሃይማኖታቸውንና ባህላቸውን በግጠናከር ንጉሥም አንግሠው እንደነበር ይነገራል ። እነዚህ አይሁድ በአካባቢያቸው በሚኖሩ የናግራን ክርስቲያኖች ላይ የጥላቻ ስሜት ነበራቸው ። ከ፲፱፻፳፭—፳፻፲፩ ዓ.ም. የነበረው በየመን የአይሁድ ንጉሥ በኛ ጽሑፍ ፊንሐስ የላቲን የዐረብና የፋርስ ጽሑፍ—ድሁ ናባስ ፣ ዱና ፣ አን—ዳምና ዱናስ ይለዋል ። በደቡብ ዐረብ በናግራን የሚገኙትን ክርስቲያኖች ብዙ ሥቃይ አጸናባቸው ። 37. ይህን የክርስቲያኖች ዕልቂት ዜና ከሞት የሸሹ የናግራን ምዕመናን ያን ጊዜ ክርስቲያኖች በበዙበት በቀላስ ጥንጥንያ ፣ በእስክንድርያና በአክሱም ለሚገኙ የሃይማኖት ወንድ ሞቻቸው አሰሙ ። ይህ የዕልቂት ዜና የኢትዮጵያን ክርስቲያኖችና የአክሱምን ቤተ መንግሥት በጣም አሳዘነ ። በዘመኑ የነበሩት

36. P. O. lxxxviii 169
 37. ጳጳስ 9. ም.

የኢትዮጵያ ንጉሥ አጼ ካሌብም ከልብ አዝነው እነዚህን ግፍ የጸና ባቸው የናግራን ክርስቲያኖች እንዴት እንደሚረዱ ይገልጻላቸው ዘንድ ወደ ፈጣሪያቸው ጸሎትና ምሕላ ያዙ = የተሰጥንጥንያው ንጉሥ የሰጢናስም ዕልቂቱ ያሳዘነው መሆኑን ገልጦ ለእስክንድር ያው ሊቀ ጳጳስ ለአባ ጢሞቴዎስ ላከባቸው = አባ ጢሞቴዎስ ለአ ክሱም ቤተ መንግሥት የሃይማኖት አባት እንደመሆናቸው መጠን አክሱምም ለየመን ቅርብ ስለሆነች ወደ የመን ተሻግረው ክርስቲያኖቹን ከዕልቂት እንዲያድናቸው የሚል መልእክት ወደ አክሱም ቤተ መንግሥት ለአጼ ካሌብ ላኩ ፤ አግሌቅን አጥፋ ብሎ ሳሙኤል ሳውልን እንዳዘዘው ማለት ነው = አጼ ካሌብም በየመን የሚደረገውን የክርስቲያኖች ዕልቂት ቀደም ብለው ሰምተው ወደ አምላካቸውም ጥበቡን እንዲገልጥላቸው ምህላ ይዘው ስለነበር የአቡነ ጢሞቴዎስ የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት መልእክት በደረሳቸው ጊዜ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ተረድተው በዘመናቸው በነበረው የጦር ዝግጅት ተዘጋጅተው ሠራዊታቸውን ከተት ብለው መርከቦቻቸውን ጭነው በአዲሲስ የባሕር በር ወደ የመን ተሻገሩ =

ከዚያም ግፈኛውን ፊንሐስ ከነሠራዊቱ ደምሰሰው የፈረሱ አብያተ ክርስቲያናትን ጠገነው ሌሎች አዲሶችም ሠርተው ከፊንሐስ ሰይፍ የተረፉትን ምዕመናንም አጽናንተውና አረጋግተው ከአሥር ሺ ሠራዊት ጋር የሚጠብቃቸው አብርሃ የሚባል ብላህ ሰው መርጠው ሹመውላቸው ፣ ወደ አክሱም ተመለሱ ፤ ከየመን ከተመለሱ በኋላ ብዙ ጊዜ በመንግሥትነት ሥልጣን አልቆዩም ፣ መንግሥታቸውን ለልጃቸው ለቀው መንነው ልብሰ ምንኩስና ለብሰው አንዲት መንቀል (የውሃ መጠጫ እና አንዲት ምንጣፍ) ይዘው ከአክሱም ወደ ሰሜን ምሥራቅ ሲል በሚገኘው በአባ ጳንጠሌዎን ገዳም ባለው ዋሻ ገብተው ተቀመጡ = ቤተ መንግሥታቸውን ለቀው በመነኑበት ሰዓት ዋጋው እጅግ የሆነ የነገሡበትን ዘውዳቸውን በጌታ መቃብር በጉልጉታ እንዲሰቀልላቸው ወደ ኢየሩሳሌም ላኩት = በምናኔ ለ፲፪ ዓመታት ከተጋደሉ በኋላ በጅጃጃ ዓ.ም. ገንቦት ፳ ቀን አረፉ = ዕድሜያቸውም ፸ ዓመት ነዘር = በክርስቲያኖች ላይ በሀገሪ ናግራን የተነገውን ዕልቂት ለግስወገድ ዘም

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ።

ተው ክርስቲያኖችን ነፃ ያወጡና በምንኩስናም ሕይወት የአበውን አሠረ ጽድቅ ፈጽመው ያረፉ ደገኛ ጸድቅ ንጉሥ ስለ ነበሩ እጼ ካሌብ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ቁጥራቸው ከጸድቃን ነው ። የናግራንን ክርስቲያኖች ስለ ማዳናቸው ፣ ዓለምን ስለ መናቃቸውና ዘውዳቸውንም ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መላካቸው የሚገልጥ በኢትዮጵያዊ ሊቅ የተደረሰላቸው ዐርኬ ፡—

- ሰላም ለካሌብ ትእምርተ ገደገታ ለብዕሉ ፤
- እንተ ፈነወ አክሊሉ በኢየሩሳሌም ይስቅሉ ፤
- ዝንቱ ኃያል ኢይትመካህ በኃይሉ ፤
- አመ በእዲሁ ሠራዊተ ሳባ ተቀትሉ ፤
- ዘእንበለ (ያ) ይትርፍ አሐዶ እምእሉ ።

እጼ ካሌብን የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ከምታከብራቸው ሌላ የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያንም በጥቅምት (October) ፳፯ ቀን በያመቱ አከብራለሁ ትላለች ። በሀገረ ናግራን ሰላቤቱትም ሰግዕታት በኢትዮጵያዊ ሊቅ የተደረሰ ዐርኬ ፡—

- ሰላም (ንብል) ለከሙ ስንግክሙ መፃድመ ፤
- ከዋክብተ ናግራን ዓበይት ዘአብራህከሙ ዓለመ ፤
- ዓራቄ ኩኑነ ወመስተሳልመ ፤
- ቅድመ እምላክ ኮናኒ አመ ኃጢአትነ ቆመ 38 ።
- በእንተ ሰሙ ዘከዓውክሙ አርእይዎ ደመ ።

ከዐጺ ካሌብ በኋላ በልጃቸው በእጸ ገብረ መስቀል ዘመነ መንግሥትም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከውጪ ዓለም ጋር ግንኙነት ነበራት ። ይልቁንም የክርስቲያኖች መናኸሪያ ከነበሩት ከእስክንድርያና ከቶስጥንጥንያም ጋር የጠበቀ ግንኙነት ነበረ ። በዚህም የመተባበርና የወዳጅነት ግንኙነት ሳቢያ የሃይማኖት ጠላታቸውንም ተባብረው ለመጻጻም ይላላኩ ነበር ። በሀገር ውስጥም በሕዝቡ ዘንድ የሃይማኖት ስሜት እየጠነከረ በመሄዱ እያሌ ገዳማት ተቋቁመው ለመተዳደሪያ የሚሆን ርስት ጉልት የተሰጣቸው

በዚህ ዘመን ነው ፤ የቅዱስ ያሬድ መነሣትና በዓለም የታወቀው መዝሙሩ ያን ዘመን በጣም እንደናስታውሰው ያደርገናል ። አጼ ገብረ መስቀል ወደ ኢየሩሳሌም ሄደው ጎልጎታን ለመሳለም ብዙ ጊዜ ቢመኙም አልተሳካላቸውም ። ግን ኢትዮጵያ ከኢየሩሳሌም ካሏት (ዛሬ ተነጥቃለች) ቅዱሳት መካናት ጥቂቶቹን ያገኘችው በርሳቸው ዘመን ነው ። በወጣትነት ዕድሜው የመነኮሰው ልጃቸው አባ ሙሴም በኢየሩሳሌም የኢትዮጵያ ገዳማት ውስጥ ከሚኖሩ መነኮሳት እንዳንዱ ሁኖ በምንኩስና ሕይወት መኖሩ በታሪክ ታውቋል ። 39*.

አጼ ገብረ መስቀል ከሞቱ በኋላ ከአባታቸው ከአጼ ካሌብ ጀምሮ ለመቶ ዓመታት የኢትዮጵያ ክፍል የነበረው የመን በፋርስ እጅ ወደቀ ፤ ባሚረና በከበረ ደንጊያ በኢትዮጵያውያን ተሠርተው የነበሩ የሰነዓ አብያተ ክርስቲያናት ተደመሰሱ ፣ ክርስቲያናችም እየመነሙ ሄዱ ፤ በኋላም በመሐመድ መነሣት 40* የመንን የእስልምና ሃይማኖት አጥለቀለቃት ። ይህ ብቻ አይደለም ፤ መሐመድ የክርስቲያን አገሮችንና መሪዎቻቸውንም ጭምር ወደ እስልምና ለመለወጥ አሳብ ስለ ነበረው ለቁስጥንጥንያው ንጉሥ ለሕርቃል እስልምናን እንዲቀበል ጽፎለታል ። በዚያ ዘመን ለነበረው የኢትዮጵያ ንጉሥ አርማሕ እስልምናን እንዲቀበል ጽፎለት ነበር ይባላል ። መሐመድ በተነሣበት ዘመን በቤተ ክርስቲያን በአንድ ባሕርይና በሁለት ባሕርይ ባዮች መካከል የከረረ ጠብ ስለነበር «የገባ ያ ግርግር ለቀጣፊ በጀው» እንደሚባለው ትምህርቱን ለማስፋፋት ብዙ ችግር አላጋጠመውም ። ይልቁንም የክርስቲያን መነካሪዎች የነበሩትን ቦታዎች ሁሉ በቁጥጥሩ ሥር አደረጋቸው ። መሐመድ ያመካ ወደ መዲና በተሰደደበት ጊዜ 41* ከተከታዮቹ ጥቂቶቹ ወደ ኢትዮጵያ ሸሸተው ሲገቡ የተደረገላቸውን ሰብአዊ ርኅራኄ ሰምቶ «አበሻን አትንኩ» ብሎ መናዘዙ ይነገራል ። ይሁን

39. J.B. Coulbeaux — Histoire Politique...
Vol. Page 190-191
40. ጳጳሩ ፩ ።
41. ጳጳሩ ፩ ።

እንጅ ተከታዮቹ ይህን ቃል ባለግክበር ገብፅን የሚያስተዳድሩት የዐረብ ሹማምንት በእስክንድርያና በሌላ ጸላቱ ላይ እጃቸውን ስለጫኑበት የአክሱምን መንግሥት በመንፈሳዊ ረገድ እንኳ የሚያጽናኛው አጣ ። ጸላስ ለማምጣት ከአክሱም ወደ እስክንድርያ በሚሄዱት ኢትዮጵያውያን ላይ ከእስክንድርያ በሚመጣው ጸላስና በ፲ሚው ሊቀ ጳጳስ ላይ አረቦች ተጽዕኖ እያደረጉ ጸላቱንና መልእክተኞቹንም እያሠሩ እየፈቱ ግብር እያስከፈሉ የእስክንድርያንና የኢትዮጵያን አብያተ ክርስቲያናት አዳከሟቸው ። ከሀገረ ናግራን ጦርነትና ከአጼ ገብረ መስቀል በኋላ እስከ ዮዲት መነሣት ዩፒ ዓመት አለ ። በታሪካችን መግቢያ ላይ እንደ ገለጥነው ከቀዳማዊ ምኒልክ ዘመን ጀምረው በየጊዜው ከፍልስጥኤም እየፈለሱ ወደ ኢትዮጵያ ከገቡት አሥራሌላውያን ብዙዎች ክርስትናን ሲቀበሉ ጥቂቶቹ ደግሞ አንቀበልም ብለው በሀገሪቱ ተራራማና ቆላ በታዎች ይኖሩ ነበር ። እነዚህም በሌላው ሕዝብ ዘንድ ፈላጎች እየተባሉ ይጠራሉ ። ስደተኞች ማለት ነው ። እነሱም ለራሳቸው የሚያስተዳድራቸው ጌዴዎን የሚባል ሹም ሹመው ነበር ። እሱም ዮዲት የምትባል ልጅ ነበረችው ፤ መልክ መልካምና ኃይለኛ ነበረች ።

በጳጵጳዊ ዓ.ም. ገደማ በአክሱም የድግናዣን ልጅ አንበሳ ውድም የተባለ ሕፃን ነግሦ ሳለ ሕፃኑ ንጉሥ አገሩን ለማስተዳደር አለመቻሉን ሰምታ ዘመዶቿን በከተት አሰልፋ ዮዲት ወደ አክሱም ገሠገሠች ። ሕፃኑም ንጉሥ ከመኳንንቱ ጋር ሁኖ ወደ ሸዋ ስለ ሸሸ ፣ ዮዲት አክሱም ከተማ ገብታ ወረራዋን ቀጠለች ። በክርስቲያናት ላይ ከአባት የወረደ ጥላቻ ስለ ነበራት የክርስቲያናት ቅርስ የነበረውን ሁሉ አቃጠለች ። በአብርሃና አጽብሃ የተሠራችውን በኢትዮጵያ የመጀመሪያዬቱን የድንግል ማርያም ቤተ ክርስቲያን አቃጠለች ። ከክርስትና በፊትም በክርስትናም ዘመን የተሠሩ ብዙ ሐውልቶችን አፈራረሰች ። መጻሕፍት ፣ ሌሎች የቤተ ክርስቲያን ንዋያተ ቅድሳት ሁሉ ተደመሰሱ ፤ አያሌ ክርስቲያናትና ካህናትም ከድንግል ማርያም ቤተ ክርስቲያን ጋር አብረው

ጉዲት ወይም እሳቱ እያለ ይጠራታል ። የነገሠችውም ለ፱ ዓመታት ነው ። ለከ፱ ዓመት የመከራና የስቃይ አገዛዝ በኋላ ጉዲት ሞተች ። አንበሳ ውድምም ወደ አክሱም ተመልሶ የመንግሥቱን ሥልጣን ያዘ ።

በዚህ ጊዜ በሀገሪቱ የሃይማኖት መሪ ጳጳስ ስላልነበረ የሕዝቡ ተወካዮች ወርቅና ብራቸውን ጭነው ጳጳስ ለማምጣት እንደ ተሰመደው ወደ ግብጽ ሄዱ ። እንዳጋጣሚም በእስላሞቹ ትእዛዝ የሊቀ ጳጳስ መቀመጫ ከእስክንድርያ ወደ ካይሮ ተዛውሮ ነበር ። ሊቀ ጳጳሱም አባ ቆዝሞስ ነበሩ ። መልእክተኞቹ ካይሮ ደርሰው ጭነው የወሰዱትን ገጸ በረከት ለከሊፋውና ለሊቀ ጳጳሱ ከአክፋራሉ በኋላ ምርጫ ተደረገና አቡነ ጴጥሮስ የተባሉት የኢትዮጵያ ጳጳስ እንዲሆኑ ተመረጡ ። ወደ ኢትዮጵያ ሲገቡም በእስላሞች ጭከናና በአክሱም መንግሥት ላይ በወረደው አደጋ ለብዙ ዘመን የጳጳስ መምጣት ተጳርጦ ስለ ነበር ። የአክሱም ሕዝብና ንጉሡ በሃይማኖታዊ ናፍቆት በታላቅ ክብርና ደስታ ተቀበሏቸው ። ጳጳሱም ሥራቸውን በማከናወን ብዙ ዘመን እንደቆዩ ንጉሡ ታሞ ሲያጣጥር፡—እገዚ አብሔር ይማርህ ሲሉት ወደ ቤተ መንግሥት ይሄዳሉ ። ንጉሡም እንደሚሞት ተረድቶት ከሱ በኋላ አልጋውን የሚወርሰውን ለማወቅ ፡ አባቱ እኔ መሞቱ ነው ፡ ከሁለቱ ልጆቼ መንግሥቱን ተረክቦ ሕዝቡን ሊያስተዳድር የሚችለው የትኛው ይመስልዎታል? አላቸው ። ጳጳሱም በቅንነት መንፈስ አልጋህን ለትንሹ ልጅህ አውርስ አሉት ። ወዲያውም አባቱ ሞተና ትንሹ ልጅ የአባቱን አልጋወረሰ ። በዚህ ጊዜ የበኩር ልጁ በጳጳሱና በነገሠው ወንድሙ ላይ የበቀል ርምጃ ለመውሰድ ያስብ ነበር ። በዚህ አሳብ ላይ እንዳለ ከዚያው ከግብፅ ከአባ እንጦንስ ገዳም የመጡ አባ ሚናስና አባ ፊቅጦር የሚባሉ ሁለት መነኮሳት ስለነበሩ ፡ ገዘኑን ለነሱ ገለጸላቸው ። እነሱም በተንኮል ተነግሥተው ከእስክንድርያው ሊቀ ጳጳስ ከአባ ቆዝሞስ የተላኩ አስመስለው የሚከተለውን ጽሑፍ አርቀው ይሰጡታል ።— «አባ ጴጥሮስ ከእስክንድርያ መንበር በቀኛና ቤተ ክርስቲያን ያልተሾመ አታላይና ሕገወጥ ጳጳስ ነው ። ያባቱን ዙፋን ሊወርስ የሚገባው የበኩሩ ልጅ ነው» የሚል ጽሑፍ ሰጡት ።

እነዚህም ይህን ጽሑፍ ባገኘ ጊዜ ብዙ ጀሌ ሰብስቦ ወንድሙን ወጊያ ገጠመው ። በጦርነትም ድል ስላጋጠመው ወንድሙን ከዙፋኑ አውርዶ እሱ ነገሠ ። አቡነ ጲጥርስም ወደ ወሀኒ ቤት ተላኩ ። ይህን ተንኩል ከተበተቡት አንዱ አባ ሚናስ ጳጳስ ሆኑ ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ በአባ ሚናስና ግብረ አበሩ በነበረው በአባ ፈቅጦር መካከል ጠብ ተጀመረ ። አባ ፈቅጦር በአባ ሚናስ ቤት ያለውን ወርቅና ብር ዘርፎ ወደ ሀገሩ ተመለሰ ። በዚያም ሃይማኖቱን ወደ እስልምና ለውጦ ቆቡን ጥሱ ተቀመጠ ። ይህ ሁሉ የአታላይነት ተግባር መፈጸሙ በእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን የተሰማው ዘግ ይቶ ነው ። እንደ ተሰማ ግን ሊቀ ጳጳሱ አባ ቆዝሞስ አባ ሚናስ በአታላይነት ስለ ቀሰጠ ወግዘት እስተላለፉበት ። የአቡነ ጲጥርስ ገም ሕጋዊ ጳጳስነት አረጋገጠ ። ንጉሡም የአባ ሚናስን አታላይ ነት በሰማ ጊዜ ወዲያው ገደለው ። አቡነ ጲጥርስ ግን በእሥር ቤት እንዳሉ ሙተው ስለነበር መንበሩ ያለ ጳጳስ ቀረ ። ከ፱፻፲፩—፱፻፲፭ ዓ.ም. ድረስ ከአባ ቆዝሞስ በኋላ የተነሱ አራት ሊቃነ ጳጳሳት ፡—አባ መቃርዮስ ፣ አባ ቴዎፋንዮስ ፣ አባ ሚናስና አባ አብርሃም ናቸው ። እነዚህ ሁሉ ወደ ኢትዮጵያ ጳጳስ ሹመው አልሰደዱም ። 42* በእነዚህ ፹፱ ዓመታት ውስጥ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ጳጳስ ባለግገኘቷ ሰሃይማኖት በኩል ብዙ ችግር ሥረሰ ። ሕዝቡም ተደናገጦና ተስፋ ቆርጦ እግዚአብሔር ቢጣላን ነው እንጅ መች ይኸ ሁሉ ይደርስብን ነበር እያለ ጎዘኑን ጧት ግታ ወደ እግዚአብሔር ያቀርብ ነበር ። እግዚአብሔር ግን ይህን ሕዝብ ወርሶ አላረሳውም ።

42. ETUDES SUR L'ANCIENNE ALEX-ANDRIE A.M. DE SOGHIEB PAGE 245

910 - 1270

ምዕራፍ ፫ 1

ከዮዲት በኋላ እስከ

ዐፄ ይኩኖ አምላክ

የኢትዮጵያ ቤተ መንግሥት ከአኩሱም ወደ ላስታ በተዛወረ ጊዜ በዮዲት ወረራ ተደናገጦ የነበረው ክርስቲያን ሕዝብ የሃይማኖት ስሜቱ እንደ ገና ተቀሰቀለ = የተቃጠሉትን መጻሕፍት እንደ ገና በግጽፍ የፈረሱትን አብያተ ክርስቲያናት መልሶ በግሠራት ብዙ ጥረት ተደርጓል = የክርስቲያናቸው ፍቅርና መተባበር ሥራውን ሁሉ እንዲቃና ረድቷል = የነገሥታቱና የመኳንንቱ ልጆች በወጣትነት ዘመናቸው እየመነኑ ገዳም በመግባታቸው ምንኩስናዊ ሕይወት በጣም ተሰፋፍተ ነበር = ከፀጸጽ ፃም- ጀምሮ የነበረው ጠጠውድም የተባለው የኢትዮጵያ ንጉሥ በዮዲት ጊዜ የፈረሰውን (የዕንዳ ጽዮንን) የአክሱም ጽዮንን ቤተ ክርስቲያንና የፈረረሱትን ሐውልቶች ግሠራቱና በርሱም ዘመን የግብፅ ክርስቲያናት ከእስላሞች ፊት እየሸሹ ወደ ኢትዮጵያ መምጣታቸው ተጽፏል = በኅዳር ፲፪ ቀን የሚነበበው ስንክሳር እንደሚተርከው ከፀጸጽ—፳፫ ፃ.ም. የነበረው የኢትዮጵያ ንጉሥ ጳን ሥዩም በዘመኑ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳስ ለነበሩት ለአባ ፈላታዎስ በነብያው ንጉሥ በጊዮርጊስ በኩል አንድ መልእክት ላከ፤ መልእክቱም እንዲህ የሚል ነበር = «አባቶቻችን በእቡን ጲጥሮስ ላይ በሠሩት በደል እገዚአብሔር ተቆጥተናል ፣ ሀገራችን በአባር በቸነፈር ፣ በጦር ብዙ ስቃይ ተቀበለች = ምዕመናኑና ካህናቱ አለቁ ፣ አብያተ ክርስቲያናቱም በጦር በወራሪ ፈረሱ ከመፍረስ የተረፉትም በካህናት መታጣት ተዘጉ = ይህን ሁሉ ችግራችንንና መከራችንን ተገንዝበው ሀገራችንን የሚባርክልን ከእግዚአብሔር የሚያስታርቀን ጳጳስ ይላኩልን

P 4

የሚል ነበር ። 43. ይህ መልእክት እንደደረሰ የግብፅ ቤተ ክርስቲያን ቅዱስ ሲኖዶስ ጳጳስ ወደ ኢትዮጵያ እንዲላክ ፈቀደ ፣ ወዲያ ውም ምርጫው ተከናውኖ ከገዳም አስቄጥሶ ከአባ መቃርስ ገዳም የተመረጡ አባ ዳንኤል የኢትዮጵያ ጳጳስ ተብለው ተሾሙ ። ኢትዮጵያ በገቡ ጊዜም ለብዙ ዘመን አዝናኖ ተክዞ የነበረው ክርስቲያን የናፍቆትና የደስታ ስሜት የተቀላቀለበት እንባ እያለቀሰ ተቀበላቸው ። በዚህ ጊዜ አቡነ ፈላታዎስ አቡነ ዳንኤልን ሹመው በመላካቸው ኢትዮጵያዊው ሊቅ የሚከተለውን አርኬ ደርሶላቸዋል ።

- ሰላም ለክ ፈላታዎስ ሐዋርያ ፣
- ሊቀ ጳጳሳት ዘእስክንድርያ ፣
- በእብሬትክ አንፈሱ ሕዝበ ኢትዮጵያ ፣
- በእንተ ዘሢሙ (በ) ላዕሌሆሙ ብእሴ ጉህልያ ፣
- አመ ጸእለተ ጸር ኮነ (ኑ) ወለጎር ሕብልያ ።

እሳቸውም የፈረሰውን በማሠራት ያዘነ የተከዘውን በማጽናናትና በማረጋጋት ሐዋርያዊ ተልእኳቸውን ሲፈጽሙ ቆዩ ።

የእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደሚለው የግብፅ አገረ ገዥዎች የሆኑት እስላሞች ወደ ኢትዮጵያ በሚላከው ጳጳስ ምክንያት ሊቃነ ጳጳሳቱን ግብር ክፈሉ እኛን ሳታስፈቅዱ ወደ ኢትዮጵያ ጳጳስ አትላኩ በማለት ብዙ ጊዜ ሲያሥሯቸው ፣ ሲፈቷቸው ኑረዋል ። ግንኙነቱን ለመቆጣጠር እንዲመቻቸውም የእስላም መሪዎች ባደረጉባቸው ተጽእኖ ሊቃነ ጳጳሳቱ መንበራቸውን ከእስክንድርያ ወደ ካይሮ አዛውረው ነበር ። ሲወርድ ሲዋረድ በቆየው በክርስቲያኖች ልማድ መሠረት የእስክንድርያ ሊቃነ ጳጳሳት ለነብያውና ለኢትዮጵያው ንጉሥ ያስተላልፉት የነበረን ሐዋርያዊ መልእክት 44. በአባ ዘካርያስ የሊቀ ጳጳስና ዘመን (ለፀፀፀፀ—፳፻፱፱) የእስላሞቹ መሪ ከሊፋ እል ሐኪም እንዳይላክ ከለከለ በዚህ የተነሣ አባ ዘካርያስም ታሠሩ ። የግብፅ ክርስቲያኖችም መከራ ስለ ጸናባቸው ወደ ሮምና ቁስጥንጥንያ እንዲሔዱ በትምህ

43. ስንከላር I ገጽ 18 ቀን 1
44. ENCYCLICAL LETTER

ርተ ሃይማኖት ስለማይመስሏቸው ኑብያ በእስላሞች ስለ ተወረረች በቀጥታ ወደ ሃይማኖት ወንድሞቻቸው ወደ ኢትዮጵያ መጡ የኢትዮጵያ መንግሥትና ሕዝብም እንደ ተለመደው የወንድምነት አቀባበል አደረገላቸው ። በዚህ ጊዜ በኢትዮጵያ የነበሩት ጳጳስ አባ ዳንኤል አርፈው ስለ ነበር ሌላ ጳጳስ ለማስመጣት ወደ ግብፅ መልእክተኛ ተላከ ። ያን ጊዜ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት የነበሩት አባ ክሪስቶ ዱሎስ (ገብረ ክርስቶስ) ፩፻፲፱፱—፩፻፲፱፱) ቀደም ሲል በኑብያና በኢትዮጵያ የሚገኙትን መስጊዶች ሁሉ አፈራርሱ ብለህ አባ ፊቅጦርን ወደ ኑብያ ፣ አባ ቂርሎስን ወደ ኢትዮጵያ ልከሃል ተብለው ተወንጅለው ወህኒ ቤት ገብተው ስለነበር ኢትዮጵያውያን መልእክተኞች ጳጳስ አላገኙም ። በዚህ መካከል አብዱም የሚባል ግብጻዊ እስላም የሐሰት ደብዳቤ ይዞ ወደ ኢትዮጵያ መጥቶ አባ ቂርሎስ ነኝ አለ ። የጳጳስና አቀባበልም ተደረገለት ። የዚህ ሰው ሐሰት በግብፅ እንደ ተሰማ ፣ የግብፅ ቤተ ክርስቲያንና የመንግሥቱም ባለሥልጣኖች ወዲያው እንዲያዝ ወደ ኢትዮጵያ መልእክት ላኩ ። ቀዳሜውም ተይዞ በዳሕላቅ በኩል ወደ ግብፅ ተወሰደ ። አንገቱን በሲይፍ ተቀጣ ።

ሊቀ ጳጳስ የነበሩት አባ ክሪስቶ ዱሎም አርፈው በምትካቸው አባ ቂርሎስ ሊቀ ጳጳስ ሆኑ ። 45. አባ ቂርሎስ ሊቀ ጳጳስ እንደ ሆኑ ወደ ኢትዮጵያ ጳጳስ ለመላክ የግብፅ ቤተ ክርስቲያን ቅዱስ ጲናዶስ ዝግጅት አደረገ ፣ ነገር ግን ያን ጊዜ ግብፅን ይገዛ በነበረው «በድር እል ጀማል» ተጽእኖ ወደ ኢትዮጵያ የተላኩት ቅዱስ ሲናዶስ የመረጣቸው ሳይሆኑ የእስላሞቹ ወዳጅ አቡነ ሳዊርስ ነበሩ ። አቡነ ሳዊርስ ወደ ኢትዮጵያ ሲገቡ የኢትዮጵያ ንጉሥ ግርማ ሥዩምና ሕዝቡ ካህናቱም ጭምር የደስታ አቀባበል አደረጉላቸው ። ነገር ግን አቡነ ከበድር እል ጀማል ጋር ባደረጉት ስምምነት መሠረት ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ምንም ሥራ ከመጀመራቸው በፊት በኢትዮጵያ ለሚኖሩ ዐረብ እስላሞች መስጊዶች እንዲሠሩ አደረጉ ። እስላሞቹም በኢትዮጵያ ላይ ሃይማኖታቸውን

45. ፲፱፱፱—፲፱፱፱ ዓ. ም.

እንዲያስፋፋ የሐሳብ ድጋፍ ይሰጧቸው ጀመር ። እኒህ አቡን በኢትዮጵያ ሰባት መስጊዶችን ግሠራታቸው ይነገራል ። ጳጳሱ ይህን ያደረጉበት ምክንያት ከበድር እል ጀግል ጋር የገቡትን ቃል ኪዳን ለመፈጸም ብቻ ሳይሆን ፤ እርሳቸው በኢትዮጵያ ይህን ሲያደርጉ በግብፅ የሚኖሩ ወገኖቻቸው አገዛዝ የቀሰላላቸው መስጊቸው ነው ። ነገር ግን የኢትዮጵያ ሕዝብ የእስላሞች መልእክተኛ ሆነው በመጡት በእኒህ አቡን ላይ ተቆጥቶ ተነሣ ። ጥላቻውም እየበረታ ሄደ በዚህ ምክንያት ጳጳሱ ወደ ግሪሬያ ቤት ገቡ ። አሠርተዋቸው የነበሩ መስጊዶችም እንዲፈሩት ተደረገ ፤ በዚህ ጊዜ ከአቡኑ ጋር አብሮ ወደ ኢትዮጵያ መጥቶ የነበረው ወንድማቸው የተደረገውን ሁሉ ለበድር እል ጀግል ነገረው ። እሱም ይህን በሰማ ጊዜ ኃይለኛ ነኝ ባይ ነበርና የሚከተለውን መልእክት ለኢትዮጵያውን ጉሥ ሰገርግ ሥዩም ላከ ። — «በሀገርህ የፈረሱት መስጊዶቻችን እንደገና ካልተሠሩ እኔም በግብፅ የሚገኙትን የቅብጥ (ኮፕት) አብያተ ክርስቲያናት እንዳልነበሩ አደርጋችሁለሁ» ብሎ የዛቻ መልእክት ላከበት ። ነገር ግን ጉሥም በኢትዮጵያዊ ወኔ ተቀስቅሶ ዛቻውን ከምንም ሳይቆጥር የሚከተለውን መለሰለት ። — «ከግብፅ ቤተ ክርስቲያን አንዲት ደንጊያ ብታነሣ መካ ተሻግሮ የከአባን ደንጊያ አመድ አድርጌ ትቢያውን ካይር እልክልሃለሁ» የሚል መልስ ላከበት ። 46. «ከመካ የመስጊዱን ደንጊያ አስመጥኛ አሠራሃለሁ» የሚል መልስ መለሰለት የሚሉም አሉ ።

በዚህ በገርግ ሥዩም ዘመን መንግሥት በመካከለኛው ምሥራቅ የመስቀል ጦርነት ተጀምሮ ስለነበር ግብፃውያን ፈታቸውን ወደዚያ ሲመልሱ ኢትዮጵያውያን ደግሞ ዓይኖቸውን በግብፅ ላይ ጥለው ነበር ። ገርግ ሥዩም አርፎ ልጁ ይምርሐን ክርስቶስ ተተካ በኢትዮጵያና በግብፅ መካከል ያለው ግንኙነት ግን አሁንም በእስላሞች ተጽእኖ የተነሣ የሻከረ ነበር ። አቡነ ሳዊርስ በገርግ ሥዩም ዘመን መንግሥት ከታሠሩ ጀምሮ ጳጳስ ወደ ኢትዮጵያ አልተላከም ነበርና ይምርሐን ክርስቶስ ወደ ግብፅ መልእክተኞችን ልኮ አባ

46. Renaudet: Op. Cit. 463-464

ጊዮርጊስ የተባሉትን ጳጳስ አስመጣ ። ዳሩ ግን አባ ጊዮርጊስ ደግሞ ስስታምነታቸውና በገግድ ገንዘብ መሰብሰባቸው ስለ ታወቀ ወደ ግብፅ ተመልሰው ሄዱ ። ይምርሐን ክርስቶስ በዘመኑ ከፈጸግቸው ድርጊቶች—የግብፅ እስላሞች በክርስቲያኖች ላይ የሚያደርሱትን ግፍ በመቀበል የዐባይን ወንዝ ለመገደብ መጥከሩ ነው ። የዐባይ ውሀ በግብፅ እያነሰ በመሄዱና የግብፅ ሰዎችም ባውሀ ጥም የሚያልቁ ሲሆን መሪዎቹ ተደናግጠው አማላጅ ሁነው የዐባይን ውሀ እንዲያስለቅቁ በዘመኑ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳስ የነበሩ አቡነ ሚካኤል ተልከው ወደ ኢትዮጵያ መጡ ። 47. እርሳቸውም መጥተው የዐባይ ውሀ ቢቆም በጥም የሚያልቁ ክርስቲያኖች ወንድሞቻችሁ ጭምር ናቸው እንጅ እስላሞች ብቻ አይደሉም ። አሁንም ከግብፅ ተልኬ የመጣሁት ይህንኑ ለኖንተ ለልጆቹ ለመግለጥ ነው ብለው ለንጉሡ ለይምርሐን ክርስቶስና ለመላው የኢትዮጵያ ሕዝብ ልመናቸውን አቀረቡ ። በዚህም ጊዜ ውሀው ተለቀቀ ። ሊቀ ጳጳሱም ደስ ብሏቸው ወደ ሀገራቸው ተመለሱ ።

ይምርሐን ክርስቶስ ሲያርፍ ልጅ ስላልነበረው የወንድሙ የጃን ሥዩም ልጅ ሐርቤ ነገሠ ። ስሙ በሀገራችን ሐርቤ ወይም ገብረ ማርያም ይባላል ። ዐረቦች ቀኑን ፣ ፈረንጆች ሲኖን ወይም ሸኑን ይሉታል ። ይህ ገጉሥ ብዙ ብሔራዊና ሃይማኖታዊ ሥራዎችን የሠራ ሲሆን ፣ ሌላው ሁሉ ጠፍቶ ኤጲስ ቆጶስ በግሾም ምክንያት በርሱና በእስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት በአባ ገብርኤል መካከል የተነሳውን ጠብ ጸሐፊው ሁሉ በስሙ ይተርክለታል ። በዚህ ዘመን 48. በካይሮ ሊቀ ጳጳሳት የነበሩት አባ ገብርኤል ሁለተኛ ናቸው ። እርሳቸውም ከቅዱስ ማርቆስ ጀምሮ ጅምር ሊቀ ጳጳሳት መሆናቸው ነው ። የኢትዮጵያም ጳጳስ አቡነ ሚካኤል ነበሩ ። ቅዱስ ሐርቤ እንደ ነገሠ የኢትዮጵያን ስሩት ፣ የሕዝቡን ብዛት በመመልከት በኢትዮጵያ ጠረፍ ላይ የነበረው የዐረብ እስላሞች ኃይልም እየጨመረ በመሔዱ ከግብፅ እየተሾሙ እየመጡ በቤተ

47. ፲፱፻፹፫—፲፱፻፹፫ ዓ. ም.
 48. ፲፱፻፵፭—፲፱፻፵፭ ዓ. ም.

መንግሥቱ አካባቢ የሚኖሩ ግብፃውያን ጳጳሳትም ቅስናና ዲቁና ከመስጠት በቀር ከአውራጃ ወደ አውራጃ ተዘዋውረው ክርስትናን ለመስበክ አለመቻላቸው ከልብ ስላሳዘነው—መላውን ኢትዮጵያን ተዘዋውረው የሚያስተምሩ ሰባት ኢትዮጵያውያን ኤጲስ ቆጶሳት እንዲሾሙ አቡነ ሚካኤልን ጠየቋቸው ። ጳጳሱም ሊቀ ጳጳሱን አባ ገብርኤልን ሳልጠይቅ አላደርገውም አሉ ።

በዚህ ጊዜ ከሊቃውንቱ ጋር መከሮ ይህንኑ ሹመት ከአባ ገብርኤል ለማስፈቀድ መልእክተኞቹን ወደ ግብፅ ላከ ። ሊቀ ጳጳሱ ግን ይህን ጥያቄ አልተቀበሉትም ።—በየጊዜው ጳጳስ ወደ ኢትዮጵያ በሚመጣበት ጊዜ የኢትዮጵያ ነገሥታት ብዙ ወርቅና ብር ዕንቁና አልግዝ ገጸ በረከት ይላክ ስለ ነበር ከእንግዲህ ወዲህ ሐበ ሾች ራሳቸውን ከቻሉ ይህ ሁሉ መቅረቱ ነው ብለው አባ ገብርኤል ብቻ ሳይሆኑ ከሊፋዎቹና ሠልጣኖቹም በቅዱስ ሐርቤ ጥያቄ ብዙ ተደናገጡ ። ጥቅማቸው እንዳይቀርባቸው ተመካከረው እዚያው እኛው የላክነው ጳጳስ በቂ ነው ፤ የኤጲስ ቆጶሳቱ ሹመት አስፈላጊ አይደለም የሚል መልስ ለቅዱስ ሐርቤ ተላከለት ። መልእክተኞቹ ይህን መልስ ይዘውለት በመጡ ጊዜ በጣም አዘነ ። ነገር ግን አሁንም ተስፋ ባለመቁረጥ እንደገና ከሊቃውንቱ ጋር ተመካከሮ አቡነ ሚካኤል በርጅና ምክንያት ተዘዋውረው ለመሥራት ስላልቻሉ ለርሳቸው ረዳት ሁኖ የሚሠራ አንድ ኢትዮጵያዊ ኤጲስ ቆጶስ እንኳ እንዲሾም ይፈቀድልን ብሎ ሁለተኛ መልእክት ላከ ። ነገር ግን የግል ጥቅም በመካከሉ ያለበት ስለሆነ ላሁኑም ጥያቄ የተሰጠው መልስ አይሆንም የሚል ነው ። በዚህ ምክንያት በቅዱስ ሐርቤና በጳጳሱ በአቡነ ሚካኤል በሊቀ ጳጳሱ በአባ ገብርኤል መካከል ትልቅ ጠብ ተፈጠረ ። —በሚያዝያ ፲ ቀን የሚነበበው ስንክሳራ ሳራችን ግን ይህንኑ ሲተርክ ፤ ይህን ብሔራዊና ሃይማኖታዊ ስሜት ያለው ቅዱስ ንጉሥ—ሰሙን እንኳ ሳይጠራ ኢትዮጵያውያን ፡— ኤጲስ ቆጶሳት ይሹሙልኝ ማለቱን እንደ ኃጢአት ፤ የግብጹን ሊቀ ጳጳስ አባ ገብርኤልን እንደ ገባራ ተአምር በመቁጠር—ንጉሡ ኢትዮጵያውያን ኤጲስ ቆጶሳት እንዲሾሙ በመጠየቁ እግዚአብሔር ተቆጥቶ በእገሩ በኢትዮጵያ ላይ መቅሰናት አወረደበት ይላል።

ነገር ግን እግዚአብሔር እንዲህ ያለውን የተቀደሰ አሳብ ይባርካል እንጅ በዚህ አይቆጣም ። እንደ አጋጣሚ ሁኖ በዚያ ዘመን ድርቅ ወይም በሽታ ሀገሪቱ ላይ ቢወርድም ኢትዮጵያውያን ጳጳሳት እንዳይሾሙ እግዚአብሔር ተቆጥቶ ያመጣው ነው ማለት እውነት አይደለም ። ከአባ ገብርኤል በኋላ የተነሱት አባ ዮሐንስም የአባ ገብርኤልን እልክ ተከትለው ለኢትዮጵያውያን ኤጲስ ቆጶስነትን አልሰጥም አሉ ። 49* ያም ሆነ ይህ በቅዱስ ሐርቤ አነሳሽነት የተጀመረው ጥያቄ ዛሬ ተሟልቶ ኢትዮጵያ የራሷን ልጆች በራሷ መሪነት ላይ እስከ ፓትሪያርክነት ለመሾም ስለበቃች የቅዱስ ሐርቤ ሐሳብ ተፈጻሚ ለማለት ይቻላል ። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያንም ሁልጊዜ በታሪክ ስታስታውሰው ትኖራለች ። በዚያ በጨለማው ዘመን ይህን ራስ የመቻል ሐሳብ ያፈለቀ ቅዱስ ንጉሥ ነውና ። ከቅዱስ ሐርቤ በኋላ መንግሥቱን ወንድሙ ቅዱስ ላሊበላ ወረሰ። ላሊበላ በነገሠበት ዘመን የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳስ አባ ማርቆስ አራተኛ ነበሩ ። 50* ቅዱስ ላሊበላ እንደ ነገሠ ገጸ በረከቱን አስጭኖ ጳጳስ ለማስመጣት መልእክተኞች ወደ ግብፅ ላከ ። ነገር ግን በዚያን ጊዜ የነበረው የግብፅ መሪ ሱልጣን እል አዲን አቡበከር ኢብን ኢዮብ በክርስቲያኖች ላይ ከባድ ተጽእኖ አድርጎ መነኮሳቱንም ፈጅቷቸው ስለነበር ለጽጵስና የሚመጥን መነኮሴ በመጥፋቱ መልእክተኞቹ በደጅ ጥናት ዘመገብላት ሦስት ወር ያህል ቆዩ ። በመጨረሻም ሲሰለቻቸው ለሱልጣኑ አቤት አሉ ። እሱም የሚፈልገው ይኸንኑ ስለነበር ወዲያው ምርጫ እንዲደረግና ጳጳስ ተሹሞ እንዲላክ ፈቀደ ። ምርጫው ተከናውኖ አቡነ ሚካኤል የሚባሉ ጳጳስ ተሾሙ ። እርሳቸውም ደብረ ሮሐ ሊገቡ ጥቂት ሲቀራቸው ከዚያ በፊት ጳጳሳት ሲመጡ እንደሚደረገው ሁሉ የንጉሡ የጭን በቅሎ በወርቅ መረሻትና በወርቅ መጣብር በሐር ግላስ ተሸልማ ለጳጳሱ ቀረበች ። በዚያች ተቀምጠው መነሳንሱ የሐር የሆነ የወርቅ ጭራ ይዘው የሐርና የወርቅ ድባብ ተዘርግቶላቸው ወደ ደብረ

49. RENAUDE PAGE 545
 50. ፲፩፻፱-፲፱፻፲ ዓ. ም.

ሮሐ ገቡ ። ንጉሡና እቴጌዬቱ እንዲሁም መላው ሕዝብና ካህናቱም የደመቀ አቀባበል አደረጉላቸው ፤ በበነጋው ጳጳሱ ቀድሰው ሲጨርሱ እንደ አጋጣሚ ዝናም ስለ ዘነመ ጳጳሳችን የእግዚአብሔርን ረድኤት ይዘውልን መጡ ፤ ጳጳሳችን ሲመጡልን እግዚአብሔር በረድኤት ጉብኝን ብሎ ሕዝቡ በምር ደስ አለው ። ጳጳሱ በኢትዮጵያ ከአራትና ከአምስት ዓመት በላይ አልቆዩም ። በዚህ ጊዜ ውስጥ የእቴጌዬቱን የመስቀል ክብራን ወንድም (ዘመድ) ገብሮን የሚባለውን ኤጲስ ቆጶስነት ሹመውት እንደ ነበር ይናገራል። በኋላ ግን ሕዝቡ ስለ ወደደው ቅንፃት ሳያድርባቸው አልቀረም ። በመካከሉም በዕለት ግጭት የግል ዕቃ ቤት ጠባቂያቸው የነበረውንና ሕዝቡም እንደ ቅዱስ አባት የሚቆጥረውን ካህን ወርቅ ሠርቆ ብሎ ስለው አስገደሉት ። የሚች ወገኖቻችን ወንድማችንን በግፍ የገደለውን ጳጳስ አንፈልግም የሚል ስሜት አደረገባቸው ። በዚህ ምክንያት ወደ ሀገራቸው ተመለሱ፤ እዚያ ሲደርሱ ለምን እንደ ተመለሱ ሊቀ ጳጳሱ ቢጠይቋቸው የሚከተለውን መልስ ሰጡ እቴጌዬቱ ወንድማቸው ገብሮንን ኤጲስ ቆጶስነት እንደሾምላቸው ጠይቀውኝ ሾምሁት ፤ እሱም ሹመቱን እንዳገኘ አገሩ ነውና ሕዝቡን ቀሳውስቱንና ዲያቆናቱን እያስተባበረ የጵጵስናውን ሥራ ጨርሶ ቀማኝ ። ከዚያም አልፎ ተርፎ ለሕይወቴ የሚያስጋኝ ሆነ በዚህ ምክንያት ሸሸቼ ወደ ሀገሬ ተመለስሁ ብለው መልስ ሰጡ ። ሊቀ ጳጳሱም ነገሩን ለማጣራት አባ ሙሴ የሚባሉ መነኩሴ ወደ ኢትዮጵያ ላኩ ። እርሳቸውም የተላኩበትን ጉዳይ ለንጉሡና ለንግሥቲቱ አቀረቡ ። እነሱም አቡነ ሚካኤል ወደ አገራቸው የተመለሱበት ምክንያት እርሳቸው እንዳወሩት አለመሆኑን ከላይ እንደ ተጻፈው ዘርዝረው ነገሩት ። የተባለው ኤጲስ ቆጶስም የቤተ መንግሥቱ ስዕል ቤት ኃላፊ እንጅ ወደ ጵጵስናው ሥራ ጣልቃ አለመግባቱን ጨምረው ለአባ ሙሴ ነገሩአቸው ። አባ ሙሴም ይህንኑ ሲያጣሩ ለአንድ ዓመት ያህል ቆዩ ፤ በዚህ ዓመት የተባለው ኤጲስ ቆጶስ ገብሮን አረፈ ። ዓፄ ላሊበላም ከሱ በፊት ከነበሩ ነገሥታት ለየት ባለ ሁኔታ ገጸ በረከት አስይዞ ጳጳስ ለማስመጣት ወደ ግብፅ መልክተኞች ላኩ ።

ግብፅ ተመልሰዋል ። በዚህ ጊዜ ከተላከው ገጽ በረከት ውስጥ ለሊቀ ጳጳሳቱ የተሰጠ ሥራው በጣም የሚያስደንቅ የወርቅ ዘውድ ፣ ለሠልጣን የተሰጠ አንድ ዝሆን ፣ አንድ አንበሳ ፣ አንድ ቀጭኔ ፣ አንድ የሚዳ አህያ ከነነፍሳቸው ይገኙባቸዋል ። እነዚህ ሁሉ እንደ ኪግ ዚጢንን በካይሮ ለሕዝብ ሲታዩ ብዙ ቀን ሰነበቱ ። አባ ሙሴም ኢትዮጵያ በቆዩበት ጊዜ ምንም እንኳን ኤጲስ ቆጶስ ገብሮን እንደ ጳጳስ መከበሩን ቢያይም አቡነ ሚካኤል ወደ ሀገራቸው ለመመለስ የበቁት በፈጸሙት የነፍስ መግደል ወንጀል እንጅ በኤጲስ ቆጶስ ገብሮን ጉዳይ አለመሆኑን ለሊቀ ጳጳሱ በጽሑፍ አቀረቡ ። ሊቀ ጳጳሱም አቡነ ሚካኤል የሚሻሩበትን በቂ ምክንያት ሕዝብ እንዲያውቀው በመወለድ ገዳም አያሌ የግብፅ ክርስቲያን ሰብስበው አባ ሙሴ ያመጡት መረጃ ተነበበ ። ከዚህ በኋላ አቡነ ሚካኤል የጳጳስነቱን ሥልጣን ተገፈፉ ። በርሳቸውም ፈንታ ምርጫ ተደርጎ ከአባ እንጦንስ ገዳም የመጡ ሁለት መንኮሳት— አባ ይስሐቅ የኢትዮጵያ ጳጳስ ፣ አባ ዮሴፍ ኤጲስ ቆጶስ ተብለው በመጋቢት ወር ፩፻፲፱ ፪፻፲ ተሹመው ወደ ኢትዮጵያ መጡ ። አቀባበሉም እንደ ተለመደው የሚያስደስት ነበር ።

በላሊበላ ዘመን መንግሥት በመካከለኛው ምሥራቅ ሦስተኛው የመስቀል ጦርነት ይካሄድ እንደ ነበር በታሪክ ይታወቃል ። የመስቀል ጦርነት ማለት ካቶሊኮች ኢየሩሳሌምንና መላዋን የፍል ስጥኤም ምድር ከእስላም አረቦች ለማስለቀቅ ያደረጉት ጦርነት ነው ። ነገር ግን የጦርነቱ ዓላማ ይኸ ይሁን እንጅ መላውን የክርስቲያን ዓለም የሚያስተባብር ሳይሆን በሮማ ካቶሊኮች ብቻ የሚመራ ስለሆነ የምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ከጦርነቱ አልተሳተፉም ። ስለዚህ በዐረብ ዓለምና በኢትዮጵያ መካከል የነበረው ሁኔታ ጋብ ያለ ነበር ። በዚህ በሦስተኛው የመስቀል ጦርነት በናዝሬትና በጥብርያዶስ መካከል የተፋፋመ ጦርነት ተደርጎ ነበር ተዋጊዎቹም ከካቶሊኮች ወገን የጀርመን ንጉሥ ፍሬደሪክ ባርባሩስ የእንግሊዝ ንጉሥ ሪቻርድ ልበ አንበሳ ፣ የፈረንሳይ ንጉሥ ፊልጶስ አገሥት ናቸው ። በእስላሞቹ በኩል ደግሞ ሳላህ አዲን የተባለው

እነዚህን ሁሉ አሸንፎ ኢየሩሳሌምን መልሶ በቁጥጥሩ ሥር አደረገ ጌዎሬቶስ የተባለው ቆጵሮሳዊ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጸሐፊ 51* በጀሺህጀጃጃዳ ዓ. ም. ሳላህ አዲን በሦስተኛው የመስቀል ጦርነት ኢየሩሳሌምን በያዘ ጊዜ ከክርስቲያን ቅርሶች ዋናዎቹን በጉል ጉታ በሚገኘው በቅዱስ መቃብር አጠገብ ያለውን ዕለኒ ንግሥት ቅዱስ መስቀሉን ያስወጣችበትን ዋሻና በቤተ ልሔዎ ጌታ የተ ወለደበትን ጉል ለቅዱስ ላሊበላ በስጦታ ያበረከተው መሆኑን ጽፏል ። 52* የላሊበላን ዘመን መንግሥት የኢትዮጵያ ቤተ ክር ስቲያን ታሪክ የሚያስታውስበት ሌላው ምክንያት ደግሞ ጸድቄ ንጉሥ በከተማው የሠራቸው አሥራ አንዱ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው ።

እነዚህ አብያተ ክርስቲያናት ከቋጥኝ ተፈልፍለው የተሠሩ ናቸው ። ዝርዝራቸውም ፡—

- ፩. ቤተ ደናግል
- ፪. ቤተ ግርያም
- ፫. ቤተ መድኃኔ ዓለም
- ፬. ቤተ መስቀል
- ፭. ቤተ ጉልጉታ
- ፮. ቤተ ቅዱስ ሚካኤል
- ፯. ቤተ ገብርኤል
- ፰. ቤተ አባ ሊባናስ
- ፱. ቤተ መርቆሬዎስ
- ፲. ቤተ አማኑኤል
- ፲፩. ቤተ ጊዮርጊስ ናቸው ።

በላሊበላ ከቋጥኝ የተሠሩ አብያተ ክርስቲያናት በመላው ኢትዮጵያ እስከ ጳጅ ይደርሳሉ ይባላል ። ከዚህ በላይ የተዘረዘሩት ግን ባንድ ከተማ ያሉ ናቸው ። ከላሊበላ በኋላ የወንድሙ ልጅ ነአኩቶ ለአብ መንግሥቱን ሲወርስ ላሊበላ የጀመረውን መንፈሳዊ ተግባር ሁሉ እሱ አሟልቶ ሠራ ። ከመንገሡም በፊት ላሊበላን አስፈቅዶ የእመቤታችንን ቤተ ክርስቲያን መሥራቱ በገድሉ ተጽፏል ። በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እስከ አሁን ያየነው ።— ቤተ ክርስቲያ ኒቱ በጳጳሳት በኩል የነበረባትን ችግር ነው ። ኢትዮጵያ ጳጳሳትን

51. C.A.D. 1944 "Cf. Papadopoulos" (St. Petersburg 1894) ii, 409.
 52. "ETHIOPI in Palestina" "Vol. 1 P. 31-32".

ከግብፅ ታስመጣ ስለነበር አንዱ ጳጳስ ሲያልፍ ሌላውን ለመተካት ኢትዮጵያ በመንግሥት ደረጃ የግብፅን ከሊፋዎች መለግመጥና ደጅ መጥናት ነበረባት ። ብዙ መለግመጥና እጅ መንሻ ወርቅና ብር የዘሆን ጥርስ ጊጣ ጊጥ ለግብጽ ሊቃነ ጳጳሳትና ሱልጣኖች መስጠት ነበረባት ። ከዚህ ሁሉ በኋላ የሚመጡት ጳጳሳት ደግሞ የሀገሩን ቋንቋ ስለማያውቁ የማስተማር ችግር ነበር ። ግማሾቹም በግብፅ የወገኖቻቸው ሥቃይ የተቃለላቸው እየመሰላቸው በእስላሞች ገዥዎቻቸውም ዘንድ ተወዳጅነትንና መልካም ዝናን ለማትረፍ ከክርስትና ይልቅ እስልምናን ለማስፋፋት ይጥሩ እንደነበር ተመልክተናል ። ለዚህም ደግሞ የግብፅ ሱልጣኖች ካልፈቀዱ ስለማይመጡ ፣ ብዙ ጊዜ መምጣታቸው ይቋረጥ ነበር ። ራሳቸውን ከቻሉ ጥቅማችን ይቀራል በሚል መንፈስም ኢትዮጵያውያን ኤጲስ ቆጶሳት እንዳይሾሙ የተደረገውን ሁሉ ታሪክ መዝግቦታል ። በዚህ ጊዜ በታላላቅ በዐላት ጳጳሳት በሌሉ ጊዜ ነገሥታቱ ልብስ ተከህኖ ለብሰው ቤተ ክርስቲያንን ያገለግሉ ነበር ይባላል ። 53. አቡ ግላህ የተባለው የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጸሐፊ ደግሞ መላው የኢትዮጵያ ነገሥታት ከህነትና መንግሥት አስተባብረው ይዘው ከመቅደስ እየገቡ ይቀድሱ እንደ ነበር ጽፏል ። 54. ይኸ እንኳ ከአብርሃና አጽብሃ ጀምሮ እስከ ነአኩቶ ለአብ ካሉት ውስጥ እንደሆነ እንጅ ከዚያ ወዲህ ከህነትና መንግሥት አስተባብረው የያዙ ብዙ ይገኙ አይመስልም ። የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ችግር ለማቃለል ኢትዮጵያዊ ጳጳስ ለመሾም ግብፃውያን እምቢ ቢሉም በትምህርተ ሃይማኖት (ደግማ) ለሚመስሉን ለኢየሩሳሌምና ለአንጾኪያ ሊቃነ ጳጳሳት፣—ኢትዮጵያ ጉዳዩን ማሰማቷ አልቀረም ። እንዲያውም በጳጊህ ፻፱፯ ዓ.ም. አባ ቶማስ የተባለ ኢትዮጵያዊ የጳጳስናን ግዕድ ገለጻ አባ አግናጥዮስ የአንጾኪያ ሊቀ ጳጳሳት መቀበሉን አንዳንድ የታሪክ ሰዎች በጽሑፋቸው አስፍረውት ይገኛል ። ሌላውን በሚቀጥለው ምዕራፍ እንመልከት ።

53. A. Fortescue, the Lesser Eastern Churches, (London 1931) P. 300.
 54. Churches and Monasteries, ed. ct. P. 286.

1270-1283

ምዕራፍ ፬

ከዐፄ ይኩኖ አምላክ እስከ ዘመነ መሣፍንት

በይኩኖ አምላክ ዘመነ መንግሥት 55* የመጣ ጳጳስ አልነበረም = እንዲያውም ቀደም ብሎ ለአቡነ ተክለ ሃይማኖት ዲቄና የሰጧቸው አቡነ (ጌ) ቄርሎስ ከጆሺህጃጃ 9.ም. ገደማ ጀምሮ ከሞቱ ተቋርጦ ነበር = ዐፄ ይኩኖ አምላክ ጳጳስ ለማስመጣት ከግብፅ ሱልጣን ከሩቅና አዲስ ባይባር ጋር በየመኑ ሱልጣን በሐምዳኒድ በኩል ከጆሺህጃጃ 9.ም. ጀምረው ይጸጻፉ ነበር = ነገር ግን በይፋት በኩል ያለውን የአዳል እስላሞች ንቅናቄ በመደገፍ ሱልጣኑ ጳጳስ ተሹሞ እንዲመጣ አልፈቀደም = እንዲያውም በግብፅና በኢትዮጵያ መካከል የነበረውን የፖለቲካ ግንኙነት ሳይቀር አቋረጠ = ገድለ ተክለ ሃይማኖት እንደሚለው—አቡነ ተክለ ሃይማኖት አረማውያንን አስተምረውና አጥምቀው ቀድሰው ለማቁረብ ጽላትና ሚሮን አጥተው ተቸግረው ወደ እግዚአብሔር ቢጸልዩ አረማዊው ንጉሥ መተሎሜ ያረከሰውን ጽላት ባርከው እንዲቀድሱበት ከእግዚአብሔር መታዘዛቸውንና በዚህም ቅጽበት የጽጵስናውን ሥልጣን በተለምዶት ከእግዚአብሔር መቀበላቸውን ሲገልጽ፡—«በሊቃነ ጳጳሳት እንደሚሾሙ ሌሎች ጳጳሳት ሳይሆን አንተን ግን እኔው ሾምሁህ» አላቸው ይላል = በኋላም አቡነ ዮሐንስ የሚባሉ ጳጳስ ከግብጽ መጥተው ለአቡነ ተክለ ሃይማኖት በግማሽ ኢትዮጵያ ጳጳስ እንዲሆኑ መፍቀዳቸውን ይኸው ገድለ ተክለ ሃይማኖት ይገልጣል = ሌሎች ባለታሪኮች ደግሞ ጳጳስ እንዲላክሉት ወደ ግብፅ የላከው መልእክት ባለመሳካቱ ተናዶ፡—አፄ ይኩኖ አምላክ በኢየሩሳሌም

55. ጆሺህጃጃ—ጆሺህጃጃ I

በኩል ወደ ሶርጌ ተላልኮ ከያዕቆባውያን ወገን የሚሆኑ አባ ዳዊት አግናጥሮስ የተባሉት የሶርያ ሊቀ ጳጳስ አቡነ ኢዮብ የተባሉትን ጳጳስ ልከውላቸው ነበር ይላሉ = በልጃቸው በያግብዓ ጽዮን ዘመነ መንግሥት 56* በግብፅና በኢትዮጵያ መካከል ያለው ግንኙነት እየተሻሻለ ስለሔደ አባ ዮሐንስ የተባሉት ሊቀ ጳጳሳት አቡነ ሰላማን ሹመው ወደ ኢትዮጵያ ላኩ = በአፄ ዓምደ ጽዮን ዘመነ መንግሥት 57* ጳጳሱ አቡነ ያዕቆብ ይባሉ ነበር = እርሳቸውም፡—በገድለ ተክለ ሃይማኖት እንደ ተጠቀሱት አቡነ ዮሐንስ ቀና መንፈስ ስለነበራቸው በአቡነ ተክለ ሃይማኖት መንበር ለተቀመጡት ሦስተኛው እጩ አቡነ ፊልጶስ የኤጲስ ቆጶስነት ማዕርግ እንደ ሰጧቸው ገድለ ፊልጶስ ይተርካል = አቡነ ፊልጶስም ተጋዳይ ሐዋርያ ስለ ነበሩ በሥልጣናቸው ብዙ ተጋድሎ ማድረጋቸውን ይኸው ገድለ ፊልጶስ ይናገራል = ገድለ ፊልጶስና ክብረ ነገሥት እንደሚለው፡—አፄ ዓምደ ጽዮን የአባቱን ሚስት የእንጀራ እናቱን ዕቅብት አድርጎ ይዞ ስለነበር አቡነ ፊልጶስ ረድአቸው አናሬዎስ ዘጽጋጃን አስከትለው ወደ ቤተ መንግሥቱ ገብተው ያባትህን ሚስት ልትይዝ አይገባህም ብለው ገሰጹት = ዮሐንስ ሔርድስን የወንድምህን ሚስት ልትወርስ አይገባህም ብሎ እንደ ገሰጸው፡—ንጉሡም ተናዶ ከጎረድአቸው ገረፋቸው = በዚያም ሌሊት የነዚህ ቅዱሳን ደም የፈሰሰባት ከተማ በእሳት እንደ ወደመች እና እጩ ፊልጶስም ወደ ሰሜን ኢትዮጵያ መሰደዳቸው በሰፊው ተተርካል =

ባለፈው እንደተመለከትነው ወደፊትም እንደምናየው፡—የአቡነ ተክለ ሃይማኖትና የአቡነ ፊልጶስ የኤጲስ ቆጶስነት ሥልጣን በተከታታይ አልተሠራበትም = አሁንም ቤተ ክርስቲያናችን ጳጳሳትን ለግማሽት ብዙ መቸገሯንና ከግብፅ ሱልጣናችን ጋር መታገፈን እናያለን = 58*.

፳፬ኛው የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት አባ ማርቆስን በግብር ምክንያት ማምልክ ሱልጣን ባሠራቸው ጊዜ በዘመኑ የነበሩት የኢ

56. ጆሺህጃጃ—ጆሺ I

57. ጆሺህጃጃ I

58. ጆሺህጃጃ—ጆሺህጃጃ I

ትዮጵያ ንጉሥ አጼ ሰይፈ-አርዕድ የሚያስፈራራ መልእክት ስለ ለኩበትና በኢትዮጵያ በንግድ ሥራ ይተዳደሩ የነበሩ እስላም ግብ ጸውያንን ሰብስበው ሰላሣሩ ሊቀ ጳጳሱ እንዲፈቱ ተደረገ ። ታሪክ ነገሥቱ ግን አጼ ሰይፈ-አርዕድ አቡነ ማርቆስን ለማስፈታት ላዕ ላይ ግብፅ ድረስ ዘምተዋል ይላል ። 59።

በዚህ በ፲፬ኛው መቶ ክፍለ ዘመን በአጼ ዳዊት ዘመነ መን ግሥት ጌታ የተሰቀለበት ግማደ መስቀል ከፋይ ወደ ኢትዮጵያ መምጣቱ ይተረካል ። ስለ አመጣጡም ሁለት የታሪክ ምንጭ አለው ። ከነዚህም አንዱ በሀገራችን የሚተረክው ዐፄ ዳዊት ራሳቸው ግብጽ ድረስ ዘምተው ከዚያ ይዘውት መጡ ይላል ። ነገር ግን አጼ ዳዊት ግብጽ አልተሻገሩም ፤ ቢሔዱም መስቀሉ አለ የሚ ባለው በኢየሩሳሌም ስለሆነ ከግብፅ አመጡት ማለት ያስቸግራል ። ሁለተኛው ታሪክ ደግሞ፡-የአጼ ዳዊት አያት አጼ ሰይፈ-አርዕድ የግብፅን ሱልጣኖች በኃይል ይጋፍቸው ስለነበር እነሱም ክርስቲያ ኖችን ያስቃዩ ነበር ። ይህ አለመግባባት እንዲወገድና የግብጽ ክር ስቲያኖችም ዕረፍት እንዲያገኙ በማሰብ በአባ ማርቆስ የሊቀ ጳጳ ስና ዘመን የኢየሩሳሌሙ ፓትረያርክ አባ ዮሐንስ መሪ ሁነው ከእ ስክንድርያም አባ ቄርሎስ (የአሕናስ ኤጲስ ቆጶስ) እና አባ ማዕ ምር የተባሉ ሊቅ ወደ ኢትዮጵያ መጡ ። በዚህ ጊዜ አጼ ሰይፈ- አርዕድ አርፈው የልጃቸው ልጅ አጼ ዳዊት ነገሠው ነበር ። እነዚህ መልእክተኞች በግብፅ ሱልጣኖችና በኢትዮጵያ የክርስቲያን መንግ ሥት መካከል የነበረውን አለመግባባት አስወግደው ወደሀገራቸው ከተመለሱ በኋላ አጼ ዳዊት በነበራቸው መንፈሳዊ ቅንዓት ዕሴኒ ንግሥት አስቆፍራ ካስወጣቸው የጌታ ግማደ መስቀል ከፍለው እንዲልኩላቸው ለገጸ በረከት የሚሆን ብዙ ወርቅና አልማዝ አስ ጭነው ወደ ኢየሩሳሌም ላኩ ። ፓትረያርኩም የመስቀሉን ከፋይ የአክሊሊ ሦኩንም ሉቃስ የሣለውን ምስለ ፍቁር ወልዳ ጨምረው ላኩላቸው ። መልእክተኞቹም ይኸን ተቀብለው የሰናርን በረሀ

59. ሰንከሳር-ጥትምት 18 ቀን 1

አጽርጠው ወደ ኢትዮጵያ ከመግባታቸው በፊት አጼ ዳዊት የክ ብር አቀባበል ሊያደርጉላቸው ሲሔዱ የተቀመጡባት ባዝራ ጥላ ቸው መሞታቸውን ይተርካል ። «ወሀሎ ትእምርተ ስብረት ውስተ ግንባሩ እስከ ይእዜ በደሴተ ዳጋ» እንዲል ። ያም ሆነ ይህ የጌታ ግማደ መስቀል ከፋይ ወደ ኢትዮጵያ መጥቷል ። መስቀሉ ወደ ኢትዮጵያ የገባው መስከረም አሥር ቀን ነው ። የተቀጸል ጽጌ በዓልም የተጀመረው ያን ጊዜ ነው ይባላል ። መስቀሉ አሁን የሚ ገኘው በወሎ ክፍለ ሀገር በግሼን አምባ (ደብረ ከርቤ) ተቀብሮ ነው ።

የቤተ ክርስቲያኖችን ስነ-ጽሑፍና ኪነ-ጥበብ ያስፋፋት፣ አምልኮ ጣላትን ከምድረ ኢትዮጵያ ጨርሶ ለማጥፋት የታገለጉት አጼ ዘርዐ ያዕቆብ ናቸው ። ዐፄ ዘርዐ ያዕቆብ የነገሡት በ፲፬ኛው —፳፰ ዓ.ም. ነው ። ከዚህም ሌላ በዘመናቸው ዜና መዋዕላን ው እንደሚለው ደቂቀ እስጢፋ የሚባሉ 60* ለእመቤታችንና ለቅዱስ መስቀል ስግደት አይገባም የሚሉ መናፍቃን እንደ ተነሱ ይጽፋል። ይኸው ዜና መዋዕል እንደሚለው እነዚህን መናፍቃን ንጉሡ ባሉ በት ሊቃውንቱ ተከራክረው ረታቸው ። ፤ ለሀ በኋላ እነ ደቂቀ እስ ጢፋኖስ ለፍርድ ወደ ንጉሡ ቀረቡ ። ንጉሡም ፍርዳቸውን ከምዕ መናን እንዲቀበሉ የተሰበሰቡትን ምዕመናን ጠየቁ ። ሁሉም በሞት ቅጣት እንዲቀጡ በየነባቸው ። በመጨረሻም አፍንጫቸውን ተፎን ነው ምላሳቸውን ተቆርጠው ። በደንጊያ ተወግረው የካቲት ሁለት ቀን ሞቱ ፤ በ፴፰ኛው ቀን መጋቢት ፲ ቀን የመስቀል ዕለት በዚያ ቦታ ብርሃን ወርዶ ታየ ። ስለዚህም ይህችን ቦታ ደብረ ብርሃን ብለው ሰየሟት ። ይህ ቦታ በሾዋ ክፍለ ሀገር በተጉለትና ቡልጋ አውራጃ የሚገኘው ደብረ ብርሃን ሥላሴ ሳይሆን አይቀርም ። ድር ጌቱም የተፈጸመው (በ፩፻፶፩—፩፻፶፰) ገደማ ነው ።

በዚህ ክፍለ ዘመን በአጼ ዘርዐ ያዕቆብ ዘመነ መንግሥት በ፩፻፱—፩፻፶፩ በፍሎሬንስ 61* በተደረገው የዓለም አብያተ ክር

60. ስያሜው ከምን እንደመጣ አላውቀውም ፤ ፤ በግብርና ስርዓት ላይ ጣሊያ ከተማ ናት ፤

ስቲያናት ጉባኤ በኢየሩሳሌም ከኢትዮጵያ ገዳማት አበ ምኒት ከአባ ኒቆሌዎስ የተላኩ ኢትዮጵያውያን መነኮሳት ወደ ጉባኤው ተልከዋል ። የጉባኤው ዓላማ፡— የቲርክ እስላሞች እየተበራቱ አይለው የክርስቲያን አገሮችን ሁሉ ስለያዙ ክርስቲያኖች በመካከላቸው ያለውን ልዩነት አስወግደው የጋራ ጠላታቸው የሆነውን ወራሪ እስላም ለመቋቋም ነበር ። ነገር ግን በጉባኤው ላይ የምሥራቅና የምዕራብ አብያተ ክርስቲያኖች ስላልተሰማው ጉባኤው ወደ ተጠባቂው ስምምነት ሳይደርስ ተበትኗል ። አንዳንድ የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጸሐፊዎች፡— እንደነ አባ ኩልቦ ያሉ አጻ ዘርዓ ያዕቆብ ራሳቸው ጉባኤውን በሊቀ መንበርነት ለመሩት የሮማው ፓፓ ኤውጂንዮስ ፬ኛ ጽፈውላቸው ነበር ። በኢየሩሳሌም የኢትዮጵያ ገዳማት አበ ምኒት አባ ኒቆሌዎስን ወደ ጉባኤው እንዲሁ አዘዋቸዋል ብለው ጽፈዋል ። ነገር ግን እነ አባ ኩልቦ በካቶሊካዊት እምነታቸው በሮማዊ ትውፊታቸው የሮማውን ፓፓ ክብር ለማጋነን፡— የኢትዮጵያ ንጉሥ አጻ ዘርዓ ያዕቆብ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ይጽፋላቸው ነበር ለማለት ነው እንጂ ዐጻ ዘርዓ ያዕቆብ ደብዳቤም አልጸፉ፣ መልእክተኛም አልላኩ ። በኢየሩሳሌም የኢትዮጵያ ገዳማት አበ ምኒት አባ ኒቆሌዎስ ግን ቤተ ክርስቲያናቸውን የሚወክሉ መነኮሳት በማጎበር አስመርጠው ልከዋል ፤ ይህም ራሳቸው ስርማው ሊቀ ጳጳስ በጸፉት ደብዳቤ ይታወቃል ። አባ ኒቆሌዎስ ለሮማው ፓፓ የጸፉት እንዲህ የሚል ነበር ። «እኔ እንዳልመጣ በእስላሞቹ ዘንድ ይታወቃል ብዩ ስለ ፈራሁ በጥቅምት 1፬ ቀን ደብዳቤ አስይገጽ ልጆቼን ልኬያቸዋለሁና ለፋሲካ ተመልሰው ወደኔ እንዲመጡልኝ፣ ከመጡም በኋላ ሁኔታውን ሁሉ እንዲነግሩ ወደ ኢትዮጵያ ንጉሥ ይሁኑ ። የክርስቶስን በጎች ለመጠበቅ በቅዱስ ጳጥርስ መንበር ስለ ተቀመጥህ የጀመርኸውን አሳብ ፈጽመው ፤ ክርስቲያን ሁሉ አንድ ከሆነ እግዚአብሔር እስላሞቹን ከኢየሩሳሌም ከተቀደሰችዋል ምድር አውጥቶ ይበትናቸዋል ። ፈረንጅ ወደ ሀገራችን ለመሔድና ለመመለስ በጣም አደገኛ ይሆን በታል ። እኛን ግን በትንሽ ጦር ብዙውን በሚያሸንፈው በንጉሣችን ብርታት ምንም ያህል አያስቸግሩንም ። ወዳንተ መልእክ

ተኛ መላኬን የእስከንድርያው ሊቀ ጳጳሳችንና እስላሞቹ አያውቁም» 62*

በዐጻ ዘርዓ ያዕቆብ ዘመን መንግሥት የተፈጸመው ግንኛውም ድርጊት እንደ ሌሎቹ ነገሥታት በዜና መዋዕላቸው ተመዝግቧል ። እዚህ ላይ ደገሞ ተንትና ለማትረብ ቦታው ስላልሆነ ቤተ ክርስቲያን ነክ የሆነውን ብቻ ተመልክተናል ።

ከዚህ ሁሉ ጉዞዋ በኋላ የቤተ ክርስቲያናችንን ታሪክ ብዙ የለዋወጠው በአጼ ልብነድንግል ዘመን መንግሥት የተፈጸመው የ፲፮ ዓመት የግራኝ ወረራ ፡፡። 63* ሙሉ ታሪኩ በኢትዮጵያ ታሪክ በየቦታውና በየጽንጹው ተጽፎ ይገኛል ። ያንን መመልከት በቂ ነው ። ለመግቢያ ያህል ግን በዚያ ዘመን አካባቢ ከኢትዮጵያ ውጭ የነበረውን ሁኔታ እንመልከታለን ።

ቁስጥንጥንያ በጥንገልያና በቲርክ እስላሞች ከተያዙትበትና 64* የመላዋ ታናሽ እስያ ክርስቲያኖች ስላላሞች ቁጥጥር ሥር ከዋሉ በኋላ የጥንገልያና የቲርክ እስላሞች ከሃይማኖት ወንድሞቻቸው ከዐረብ እስላሞች ጋር ኃይላቸውን አስተባበሩ ። የወረራው ተግባርም እየተስፋፋ ሔደ ። መላዋ ሰሜን አፍሪቃ እና የአውሮፓ ደቡብ ግሪክ፣ ስፔይን፣ አልባንያ፣ ቡልጋሪያ፣ ሩግንያና፣ የጎዝላቢያ እነዚህ ሁሉ የቲርክ ግዛቶች ሆኑ ። ይህ ሁሉ ሲሆን የክርስቲያን አገር የሆነችው ኢትዮጵያ አልተደረረችም ነበር ። ይህም የሆነበት ምክንያት ኢትዮጵያ ተራራማ አገር ስለሆነች ለውጭ ወራሪ ስለማትመች ነው ። ነገር ግን እዚህ በኢትዮጵያ ወሰን ላይ የተወለደው ግራኝ መሐመድ፡— በስመ እስላም ከቲርክ ባለ ሥልጣናት ጋር እየተላላከ የኢትዮጵያን ክርስቲያን ሕዝብ ለመደምሰስና ሀገሪቱንም ለቲርክ ለማስረከብ ተነሣሣ ። ይህ አድማ በቤተ መን

62. ሄኒሪክ ፍሩሊ ገጽ 199—199 ፤
 63. 1882—898
 64. 1898

ግሥት እንደ ተሰማ ባለ ሥልጣናቸው ወደ ክርስቲያን አገሮች ርዳታ ለመጠየቅ ሳይልኩ አልቀሩም ። ነገር ግን ርዳታውን የተጠየቁት አገሮች ካቶሊኮች ስለሆኑና ፡—ኢትዮጵያም የሮማ ካቶሊክን እምነትና ሥርዓት ስላልተቀበለች ርዳታው ዘገየ ። በመካከሉም ግራኝ መሐመድ ከቱርክ እየተላላከ ያመጣውን መሣሪያና በድብቅ ያሠለ ጠነውን ወታደር አሰልፎ ኢትዮጵያን መውረር ጀመረ ። ፲፮ ዓመት ሙሉ ባለማቋረጥ በኢትዮጵያ ላይ የቱርክ ጥይት ነደደ ። ከዮዲት ወረራ ተርፈው የቀሩትና ክርሲም በኋላ የተተኩት የክርስቲያን ቅርሶች በግራኝ ወረራ ጨርሰው ወደሙ ። በወርቅ በብር የተሠሩ ገዳማት በእሳት ተለበለቡ ፤ ለምሳሌ ፡—የወረኢሉ መካነ ሥላሴ ገዳም ፣ በደብረ ሊባኖስ የአቡነ ተክለ ሃይማኖት ገዳምና ሌሎችም በሺህ የሚቆጠሩ ገዳማትና አድባራት እንዳልነበሩ ሆኑ ። ካህናቱና መነኮሳቱም ገዳማቸው ሲቃጠል ሲያዩ በደም ፍላት እሳቱ ውስጥ እየገቡ አረው አለቁ ። የሃይማኖት መጻሕፍትና የታሪክ ሰነዶች የእሳት ራት ሆኑ ። ከሞት የተረፉ ምዕመናንም በሰይፍ እየተገደዱ የእስልምናን ሃይማኖት እንዲቀበሉ ተደረጉ ።

ከላይ እንደገለጥነው የግራኝ ወረራ በብዙ መጻሕፍት ስለ ተጻፈ ኢትዮጵያዊ የሆነ ሁሉ ያንን ማንበብ ይገባል ። እዚህ ላይ ግን የግራኝ ወረራ በቤተ ክርስቲያንና በምዕመናን ሕይወት ላይ ያደረሰውን ጉድለት እንመልከት ።—

- ሀ. የቤተ ክህነት የሙያ ደረጃ ዝቅ ማለት ፤
- ለ. ያለ ካህን ፈቃድ ማግባት (ዕቁባት ማስቀመጥ) ፤
- ሐ. በሆነ ባለሆነው ሚስት ከባሏ ፤ ባል ከሚሰቱ መፋታት መ. ከብዙ ሴቶች ብዙ ልጆች መውለድ ፤

ባጠቃላይም ምዕመናን በቤተ ክርስቲያን የሚፈጸሙት ምሥጢራዊ ተሳትፎ ፡— ማለት ንስሐንና ቁርባንን ተክሊን እየረሱት መሐዳቸው ግራኝ መሐመድ ጥሎት በሔደው እስላማዊ ልምድ ተስበው ነው ። ብዙ የክርስቲያን ቦታዎችም ከግራኝ ወረራ በኋላ ስማቸው ተፋልሶ ቀርቷል ። ለምሳሌ ፡— በባሌ በአቡነ አናሪዎስ

የተክለ ሃይማኖት ደቀ መዝሙር ስም ይጠራ የነበረው ቦታ ዛሬ « ኑራ ሁሴን » እየተባለ ይጠራል ። ምንም እንኳን በክርስትና እምነት የሚከለክል ባይኖር በኢትዮጵያ ርጥብ ሥጋ መብላት የተጀመረው ከግራኝ በኋላ ነው ። ይህም የሆነበት ምክንያት ምዕመናኑ በወያኔነት በዱር በገደል ሲንከራተቱ በነበሩበት ጊዜ ብዙ እህል ስለማያገኙ ፋላባቸው አውራ እያደኑ ብቻ ነበር ። የአውራውን ሥጋ ለመጥበስ ደግሞ ጠላት ጢሱንና ሽታውን እየተከተለ መጥቶ እንዳይመታቸው ጥሬውን ይበሉት ነበር ። የእስላም ዜና መዋዕል በመዘገበው ፡— በግራኝ ወረራ መላው ክርስቲያኖች ስልመው ነበር ይላል ። የኢትዮጵያ ክብረ ነገሥት ደግሞ ፡— በወረራው ጊዜ ሃይማኖታቸውን ጠብቀው የኖሩ ኢትዮጵያውያን ከአሥር አንድ ብቻ ነበሩ ይላል ። 65* ነገር ግን በተከታታይ እንደምናየው ከግራኝ ወረራ በማከታተል የተደረገውን የላቲኖች የተንኮል መልእክተኞች 66* ሙከራ በመቃወም በዝተው የተነሱ የምዕመናንና ሊቃውንት ብዛት ክብረ ነገሥቱም ሆነ የእስላሙ ዜና መዋዕል ያቀረቡትን ያስተባብላል ። የወረራው ኃይል ተሸንፎ በተወገደ ጊዜ የጠፋባትን ምዕመናን ፈልጋ ለማግኘትና ወደ ሕጻኗም ለመመለስ ቤተ ክርስቲያን ብዙ ደከማለች ደካሟም በከንቱ አልቀረም ። ብዙ ናቸው ተመልሰዋል ። የደብረ ሊባኖሱ እጩ እንባቆም ፈርቶ ወደ እስልምና የገባውን ክርስቲያን ሁሉ መጽሐፈ ቄድር እየተደገመ ጸበል እንዲረዩና ወደ ሃይማኖቱ እንዲመለስ አድርገው ብዙው ተመልሷል ። መጽሐፈ ቄድርን የጻፉም ራሳቸው ናቸው ። የግራኝ ወረራ በተፈጸመበት ጊዜ የነበሩት የኢትዮጵያ ንጉሥ አጼ ልብነ ድንግል በስደት እንዳሉ ደባሩአ በሚባለው ቦታ አረፉ ። ልጆቸው አጼ ገላውዴዎስ ነገሱ በርሳቸው ዘመነ መንግሥት የካቲት ፳፩ ቀን (፳፻፶፪) ዓ. ም. ግራኝ ተገደለ ። ግራኝ ከሞተ በኋላ በኢትዮጵያና በፖርቱጋል መካከል ይላላክ የነበ

6. J. Spencer Trimmingham, Islam in Ethiopia, (Oxford 1952) P.88.
66 ኢየሱሳውያን ፤

ረው ቤርሙዴዝ ለአገሩ ገላውዴዎስ ጥያቄ አቀረበ = ገራኝን ለመውጋት ከፖርቱጋል መንግሥት ርዳታ በተጠየቀ ጊዜ አባትዎ — ከአገራቸው ቆርሰው ለፖርቱጋል ሊሰጡ ከግብፅ ጳጳስ ግስመጣታ ችሁም ቀርቶ ከሮማ ለማስመጣት ፤ በመላዋ ኢትዮጵያ የሮማ ካቶሊክ ሃይማኖት ብሔራዊ እንዲሆን ቃል ገብተውልኝ ነበርና ይህ መረጃም አለበት = እኔም የመጀመሪያው አቡን ልሁን አላቸው = እርሳቸው ግን ለፖርቱጋል መንግሥትም ሆነ ለሮማ የሃይማኖት ባለ ሥልጣናት አባታቸው የገቡት ቃል ኪዳን ምን ዓይነት እንደሆነ አላወቁም = ስለዚህም ለተደረገልን ርዳታ የገንዘብ ስጦታ እና ደርጋለን እንጅ ኢትዮጵያን ቆርሳን አንሰጥም = የሮማ ካቶሊክ ሃይማኖት በኢትዮጵያ ብሔራዊ ሃይማኖት ይሁን ብለን አናውጅም አሉ = ቤርሙዴዝ በዚህ ጊዜ ተናደደ ፤ ከንጉሡም ተጣላ ፤ ከርከሩና ጠቡ በሁለቱ መካከል ብቻ አልቀረም ያን ጊዜ በጣም የታወቁት ሊቃውንት እነ አባ ዝክሪና እነ አባ ጳውሊ አዲስ ከአስከንድርያ ተሹመው የመጡት ጳጳስ አቡነ ዮሴፍም በወንድማማችነት የተደረገ ርዳታ ስለሆነ ፤ ንጉሡ እንዳሉት ወርቅና ብር እንጅ ኢትዮጵያ ተቆርሳ ለፖርቱጋል አትሰየም ፤ ሃይማኖታችንንም አንለውጥም ብለው ከቤርሙዴዝ ጋር ተከራከሩ = ቤርሙዴዝም በንደት ወደ ሀገሩ ተመልሶ የሆነውን ሁሉ ለፖርቱጋል ቤተ መንግሥትና ለባህሪካን ቤተ ክህነት አቀረበ =

የሮማው ፓፓ ጳውሎስ ዩኛ እና የፖርቱጋሉ ንጉሥ ቤርሙዴዝ ባቀረበው መግለጫ ላይ ተወያይተው እንደገና ሌሎች ሚሲዮናውያንን ወደ ኢትዮጵያ ለመላክ ተስማሙ = ነገር ግን ይህ ከመሆኑ በፊት ከሚላኩት ሚሲዮናውያን የኢትዮጵያን ባህልና ቋንቋ ለማስተማር « የኢትዮጵያ ኩሌጅ » የሚባል ትምህርት ቤት በባቲካን የቅዱስ እስጢፋኖስ ቤተ ክርስቲያን አጠገብ ተከፈተ = በዚህ ት/ቤት ለመጀመሪያ የሠለጠኑት ሃን ለኔዝ ባሬና ፤ አንድሬ አቢዮዶ ፤ ሚልኪዎሪ ካርኔሮ ናቸው = እነዚህም ከሌሎች አሥር ሚሲዮናቶች ጋር ሁነው ወደ ኢትዮጵያ መጥተው የካቶሊክን ሃይማኖት (ዶግማ) እንዲያስፋፉ ተላኩ እነዚህም ለሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ከብር እንደ ጦር ወታደር ሁነው የሚያገለገሉ ኢየሱሳውያን

የሚባሉት ከፍሎች ናቸው = ከነዚህም ውስጥ አንዱ የመጀመሪያው የኢትዮጵያ ፓትሪያርክ ፤ ሌሎች ደግሞ ኤጲስ ቆጶሳት ተብለው ነበር = ነገር ግን ፓትሪያርክ የተባለው ሕንድ አገር ሲደርስ ሞተና በምትኩ አንድርያ አቢያዶ ፓትሪያርክ ተባለ =

በዚህ ጊዜ የኢትዮጵያ ሊቃውንት ከጳጳሳቸው ከአቡነ ዮሴፍ ጋር ሁነው ከሚሲዮናውያኑ ጋር ከርከሩ ገጠሙ ፤ ሚሲዮናቸው ለጊዜው የተሸነፉ መስለው ከክርክሩ ሸንጎ ዘወር አሉ = ዐገ ገላ ውዴዎስ ከሞቱ በኋላ በወንድማቸው በዐገ ሚናስ ዘመን መንግሥት እነዚህ ሚሲዮናውያን ከርከራቸውን ቀጠሉ = ሕዝቡና ካህናቱም ያለ ግዳረጥ ተቃዋሞችን ያቀርብ ነበር = ንጉሡ አቢያዶን አስጠርተው ሁለተኛ የሮማን ባህልና ሃይማኖት እንዳይሰጠክ ከሌሎች አሉም በዚህ የተነሳ በዐገ ሚናስ ላይ የሰም ግጥፋት ዘመቻ ያካሄደ ጀመር = እንዲያውም ከእስላሞች ጋር በምስጢር እየተገናኘ ዐገ ሚናስ የሚገደሉበትንና የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች የሚያዙበት የተገኙል ወጥመድ ሲያጠምድ ይውል ነበር = 67. በዚህ ስለ ተነቃ በት ከግብር አበሮቹ ጋር በግዞት ቤት እንዲቆይ ተደረገ = ከዚያም አምልጠው በኢትዮጵያ ዙሪያ ሰናረው ከነበሩ ከኢትዮጵያ ጠላቶች ከቱርኮች ጋር ተቀላቀሉ = ንጉሡ ይህን ሲሰጡ ከቱርክ ጋር ተዋግተው ሚሲዮናውያኑን ለመግረክ ዘመቱ ፤ ነገር ግን ይህን ለግድረ ገ ስላልቻሉ ተመለሱ =

ሚሲዮናቹ ግን አሁንም ኢትዮጵያን ወደ ሮማዊ ሥርዓት ለማስገባት ተስፋ አልቆረጡም = ይህንንም ወደፊት እንመለከተዋለን =

ዐገ ሚናስ ከሞቱ በኋላ በዐገ ሠርፀ ድንግል ዘመን መንግሥት 68. ይኸው አንድርያ ለፖርቱጋል መንግሥት ሌላ አሳብ አቀረበ ፤ ይህም እንደሚከተለው ነበር = የፖርቱጋል ጦር ኃይል እንዲመጣና የኢትዮጵያን የባሕር በር እንዲይዝ ይህ አድራጎት የፖርቱጋልን መንግሥትና ሕዝብ ከመጥቀሙም በላይ ኢትዮጵያውያን የላቲንን ባህል

67. Archdole A. King, The rites of Eastern Christendom, 6. ፳፮፻፳፫-፳፮፻፳፯

እንዲቀበሉ ያስገድዳቸዋል የሚል ነበር ። ነገር ግን የፖርቱጋል መንግሥት የእንድርያስ ምክር የማያዋጣው መሆኑን ስለተረዳው ሀሳቡን አልተቀበለውም ። ይልቅንም ክርስቲያኑን ሕዝብ እርስ በርሱ ከማራረስ የክርስቶስን ስም ወዳልሰሙ አሕዛብ ወደ ጃፓንና ቻይና ሔዶ ቢያስተምር የሚጠቅም መሆኑን ለእንድርያስ ተነገረው።

በዐፄ ዘድንግል ዘመነ መንግሥት 69. በአማራ በኩል (ሳይንት) እኔ ክርስቶስ ነኝ የሚል ሐሳዊ መሲሕ ተነሥቶ ነበር። የዚህ ሰው እናቱ መርዓተ ወንጌል ትባላለች ። አባቱ ግን አይታወቅም ። ጌታ ክርስቶስ ያደረገውን በማስመሰል ፲፪ የሐሰት ሐዋርያት ፸፪ የሐሰት አርድዕት ፱፮ የሐሰት ቅዱሳት አንስት (ሴቶች) መርጠትም ሀርቱን ያሰራጭ ጀመር ። ንጉሡ ይህን ስምተው ወታደር ልከው አስያዙት ፤ በዚህ ጊዜ ጭፍሮቹ ሁሉ ተበታተኑ፤ ስምም ወደ ንጉሡ ፊት ቀርቦ ቢጠየቅ አዎ ፤ እኔ ክርስቶስ ነኝ ፤ ከድንግል ማርያም ተወልጄ ሞቼ ተነሥቼ ወደ ሰማይም ዐርጌ ነበር ። ከቤተ እሥራኤል በመወለዱ እሥራኤል ያልሆኑት ሁሉ ባዕድ አደረገን እንዳይሉኝ አሁን ደግሞ ከቤተ አሕዛብ ከምትሆን ከመርዐተ ወንጌል ተወለድኩ አላቸው ። እርሳቸውም ፡— « ሰይጣን በሰው እያደረገ እንዴት ይጫወትብናል » ብለው በመገረም በሰይፍ እንዲቀጣ አደረጉ ።

በኒሁ በዐፄ ዘድንግል ዘመነ መንግሥት 70. በአባ ጳጳርስ ፓኤዝ (Doez) የሚመሩ ሌሎች ሳቲኖች መውጫ ወዲያው እንደመጣ ወደ ቤተ መንግሥት ገባ ወጣ ስለበዛ ዐፄ ዘድንግል ወደ ካቶሊክነት ገብ ተዋል እየተባሉ በሕዝቡና በካህናቱ ዘንድ ይታሙ ነበር። ሐሜት ብቻ ሳይሆን ካቶሊኮችና እርቶዶክሶች እርሳቸው ባሉበት ግራና ቀኝ ሲከራከሩ ለካቶሊኮቹ ያደሉ ነበር ይሏቸዋል ። በሚሲዮኖቹ አግባብ ቤኑት ከሮማው ፓፓ ቀሌምንጦስ ፮ኛ እና ከእስፓኝ ንጉሥ ከፊልጶስ ፫ኛ ጋር የወዳጅነት መስመር ዘረጉ ። የካህናቱ እና የምዕመናኑ

69. ልጅግግግ—ልጅግግግ
70. ልጅግግግ

የተቃውሞ ደምፅ እየበረከተ ስለሔደ ለዘድንግል እንዳትገዙ ሲሉ ጳጳሱ አቡነ ጳጳርስ አወገዙ ይባላል ። በዚህ ምክንያት ዐፄ ዘድንግል ከገዛ መኳንንቶቻቸው ጋር ተዋግተው ሞቱ ።

ኢየሱሳውያን የሚባሉት ካቶሊኮች ተንኩል ውስጥ ውስጡን ሲሔድ ቆይቶ ፤ በይፋ የተከሰተው በዐፄ ሱስንዮስ ዘመነ መንግሥት ነው ። 71. ጳጳርስ ፓኤዝ እንደ እንድርያ አቢያዶ ገትር ሳይሆን በጣም ፈሊጠኛ ነበር ። የሀገሪቱን የአምልኮት ማቅረቢያ ቋንቋ ግዕዝ ተምሮ ይሰብክ ፤ ይቀድስ ነበር ። ወደ ንጉሡም እየቀረበ የሮማ ካቶሊክን እምነት ቢቀበሉ የፖርቱጋል መንግሥት የጦር መሣሪያ ያስታጥቀዎታል እያለ ይሰብካቸው ነበር ። በዚህ ዓገተው ካቶሊኮች ቤተ ክርስቲያናቸውን የሚሠሩበት ቦታ ሰጧቸው ። በዚህ በጳጳርስ ፓኤዝ እጅ ለእስፓኝና ለፖርቱጋል ንጉሥ ለዶን ፊልጶስና ለሮማው ፓፓ ለጳውሎስ ፮ኛ ደብዳቤ ላኩ ። ደብዳቤው የጦር መሣሪያ መጠየቂያ ሲሆን በውስጡ የሮማ ካቶሊክን ሃይማኖት (ዶግማ) መደገፋቸውን የሚገልጥ ሳይሆን አይቀርም ።

ዐፄ ሱስንዮስ የሮማ ካቶሊክን ቤተ ክርስቲያን እንደደገፋና ወደነሱም እንደተሳቡ ስላወቁ የሱሳውያን የተባሉት የሮማ ካቶሊክ ሚሲዮኖች በዋና ዋና መኖሪያቸው በፍሬሞና (ትግሬ) በጎርጎራ (ደምቢያ) በየቤቱ በየገበያውና በየልቅሰው እየዞሩ የካቶሊክን ሃይማኖት ለማስፋፋት ይጥሩ ነበር ። ምንም እንኳ የሮማ ካቶሊክን ደገፋ እየተባሉ ቢታሙ ለሰባት ዓመታት ያህል በይፋ አልተጠመቁም ። በ፩፻፲፮፻፳፪ ዓ.ም. በጳጳርስ ፓኤዝ እጅ ከነቤተሰቦቻቸው በሮማ ካቶሊክ ሥርዓት ተጠምቀው ካቶሊክነታቸውን አስታወቁ ። በዚህ ዓመት ጳጳርስ ፓኤዝ ጎራጎራ ላይ ሞተ ። በዚህ ጊዜ አልርንሱ ሜንዴዝ የተባለው የእስፓኝ ተወላጅ በሮማው ፓፓ በጎርጎርዮስ ፲፭ኛ እጅ 72* በሊዝቦን ተቀብቶ በየካቲት ወር ፳፯፻፳፫

71. ልጅግግግ—ልጅግግግ
72. ልጅግግግ—ፎር

ዓ.ም. የኢትዮጵያ ፓትሪያርክ ተብሎ ተሰየመ = ረዳት የሚሆኑት ሁለት ኤጲስ ቆጶሳትም አብረውት ተሾሙ = እንደ ኢትዮጵያ ሳይገባ በሕንድ የፖርቱጋል ቅኝ ግዛት ወደ ነበረችው ወደ ጉዋ (GOA) ሒዶ ሞተ=አልፎንሱና ሌላው ኤጲስ ቆጶስ ሺቻ ተሳውሰት እስ ከትለው ትግሬ ውስጥ ፍሬሞና ወደምትባልው ቦታ ስኔ ጽፎቀን ሺ፪፻፳፮ ዓ.ም. ደረሱ = 73. በ፩፻፲፭፻ ዓ.ም. ንጉሠ ዐፄ ሱስንዮስ ለሮማው ፓፓ ለአርባን ቋኝ ለሮማ መንበር ታግኝ መሆናቸውን የሚገልጽ ጽሑፍ ላኩ = በዚሁ ዓመተ ምሕረት የካቲት ፲፩ ቀን የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በሮም ሥር እንድትተዳደር የሚል አዋጅ ከሱስንዮስ ቤተ መንግሥት ታወጀ = አዲሱ ፓትሪያርክም ከረዳት ኤጲስ ቆጶ ሱና ከሺ፳ቴ ካህናት ጋር ሁና የኢትዮጵያውያንን ባህልና ሥርዓት በግጣጣልና በግጽሸሽ የሮማውያንን ግን በግጋነንና በግከባበር አዲስ የፕሮፓጋንዳ ለውጥ አወጀ =

ሱስንዮስና አልፎንሱ በመተባበር ኢትዮጵያውያን ክርስቲያኖች እንደገና እንዲጠመቁ ላይ ካህናቱ እንደገና እንዲካኑ ለብያተ ክርስ ቲያናቱም እንደገና በሮማውያን እንዲባረኩ ለውስጣቸውም ያለው በምሥራቃውያን ሥርዓት ማግለጫ የቀለም ሥልታ ቀርቶ በሮማ ውያን ከደንጊያ የተጠረበ (የተቀረጸ ምስል) እንዲቆም የሮማውያን የቅዳሴ ሥርዓትና የቀን መቁጠሪያ (የፕሮቴርቲቦ ባሕረ ሀሳብ) በኢትዮጵያ እንዲሠራበት ለአርብና ረቡዕ መጸሙ ቀርቶ ቅዳሜ እንዲጸም የቅዳሜም ሰንባትነት እንዲሻር ለሚል ሕግ አወጡ = ወደ ካቶሊክ እምነት ያልገባና ይህንንም ሕግ ያላከበረ የአካል ቅጣት ይፈጸምበታል የሚል አዋጅ እንዲታወጅ አልፎንሱ ለንጉሠ አቀ ረብ = ንጉሡም በዚሁ ተሰማሙ = አልፎንሱና ንጉሡ ከመሰሎቻቸው ጋር የካቶሊክን ሃይማኖት ለማስፋፋት ሲጥሩ ጳጳሱ አቡነ ስምዖን ደግሞ ለአርቶዶክስ ሃይማኖት ተቆርቋሪ የሆኑትን ይዘው ከንጉሡ ጋር ጦርነት ከፈቱ ጦር፣ ክንም ለግጠንከር የአባቶቻችንን አርቶዶክስ ሃይማኖት ንጉሡ ለውጠዋልና እርሳቸውን የተከተለ

ውጥህ ከመ እርዮስ ብለው አወገዙ ለጦርነቱም ከጳጳሱ ጋር ሁነው አዝግቶ የነበሩት የልዩሰና ከባ ዲዮስቆርስ ከብዙ ካህናት ጋር በጥ ይት ተመትተው ወደቱ = አቡነ ስምዖን በዚህ ጊዜ መስተላቸውን ጨብጠው በጀገንነት የሃይማኖት ልጆቻቸውን በግደገሬር ላይ እን ዳሉ በጦር ተወግተው ሞቱ = በጦርነቱ ላይ ገን ድሉ የዐፄ ሱስ ንዮስ ሆነ =

ከዚያም በኋላ በገደት ፣ የኢትዮጵያ ትዳሳን አገልግሎት ካረፈ በት እየወጣ ይቃጠል ጀመር = ብዙ ካህናት መነኩሳትና ምልመ ናን ልጅ ጋዋቂ ሳይባል የተዋሕዶ ሃይማኖት ልጅ የሆነ ሁሉ እየ ተመረመሩና እየተጠየቁ ብዙ ሥቃይ ተፈጸሙባቸው =

ከጉጃም ለከጋይምድር ለከትግራና ከላሲታ ሰግዕትነት እያ ምልጥህ እያሉ መጥተው በሱስንዮስ አደባባይ ከ፩ ሺህ በላይ ሕዝብ ረገፈ = በዚህም የተነሣ ለሰባት ዓመታት ያህል በኢትዮጵያ የገይ ግናት ጦርነት ተደረገ = ንጉሡም በጋይል ጦርነቱን ለግቆም ሽቅብ ተልቶል በግለት ደከሙ = ልጆቹም አቤቶ ፋሲል ምንም እንኳ በጦርነቱ ከአባታቸው ጉን መሠለፋቸው ባያጠራጥሩ የርስ በርስ መተላለቁ ሁኔታ እያሳዘናቸው ነገሩን እንዲያበርዱት አባታቸውን ከመከር አልባዘኑም =

ዐፄ ሱስንዮስ በነገሡ በጽጌኛው ዓመት ታመው እንደበታቸው ተዘጋ ለዚህ ጊዜ ልጃቸው አቤቶ ፋሲል ደንግጠው ፣ እግዚአ ብሔር ይህን ደዌ በአባቱ ላይ ያመጣቸው የክርስቲያኖችን ደም በከንቱ ስላረሰሱ ተቀይሞ ነው በግለት ለአባቱ እንደበታቸው ተዘ ግቶ ከፋኛ ታመዋልና አትርሱኝ እኔም ያዘዛችሁኝን ሁሉ እፈጽማ ለሁ ብለው ወደየገገግግቱና አድባራቱ መልእክት እስተላለፉ = ያን ጊዜ በጣም ዝነኛ የነበሩት ባሕታዊ የግንባረ ሥላሴው አባ ግምዶ ሥላሴ ነበሩ = የገዳማቸውን መነኮሳት አስከትለው ዐፄ ሱስንዮስ ታመው ወደ ነበሩበት ወደ ደንቀዝ መጡ = ሦስት ሱባሌ በጸሎት በምሕላ ቆይተው ጸበል አጠመቋቸው በዚህ ጊዜ የተዘጋ እንደባ ታቸው ተፈታ = በዚህ ጊዜ ለልጃቸው ለአቤቶ ፋሲል « የእስክ ገዳርያ ሃይማኖት ትመለስ ለሮም ሃይማኖት ትርከስ ለፋሲል ይን

ገሥ ብለህ አዋጅ አናገር » አሏቸው ። አዋጁ ታወጀ ፤ ሕዝቡም ተደሰተ ። የኢትዮጵያ አድባራትና ገጻማት የደስታ ደወል ድምፅ አሰሙ ፤ በየዋሻው በየበረሃው አልፎንሱ ያሳደደው መምህራንና መነኩሳት መጽሐፎቻቸውን ፤ ታቦቶቻቸውን እየያዙ ወደየቦታቸው ተመለሱ ። በኢየሱሳውያን ካቶሊኮች ተቃለው ከቤተ ክርስቲያናቸው የተለዩ ኢትዮጵያውያን ሁሉ ንስሐ እየገቡ ወደ ቤተ ክርስቲያናቸው እንዲመለሱ ተፈቀደላቸው ።

ዐፄ ሱስንዮስም ብዙ አልቆዩም በነገሡ በጽኑኛው ዓመታቸው ጥቁ ፤ ልጃቸው ዐፄ ፋሲል በመንገሳቸው ሕዝቡ የተደሰተውን ያህል በሱስንዮስም መሞት ደስታው የበለጠ ሆነ ። ይህ ሁሉ ሲሆን የደም ሰው አልፎንሱ ግን አሁንም ደንቀዝ ተቀምጧል ።

የፋሲል መንግሥት ሲደላደል በእጩ በትረ ጊዮርጊስ መሪ ነት ከአልፎንሱ ሚንዴዝ ጋር ለመከራከር ሊቃውንቱ ፈቃድ ጠየቁ ከሊቅ እስከ ደቂቅ በጉንደር ጉባኤ ተደረገ ። የተዋሕዶዎቹ አፈ ጉባኤ እጩ በትረ ጊዮርጊስ ነበሩ ። አልፎንሱ ሚንዴዝም ከወ ገናቹ ጋር ሁኖ ለከርከር ቀረቡ ። ጥያቄውን የጀመረው ራሱ አልፎንሱ ሚንዴዝ ነው ። የመጀመሪያው ጥያቄ እንዲህ የሚል ነበር ።

ጥያቄ ፡— አልፎንሱ ሚንዴዝ ፤
«የአብ የባሕርይ ልጁ ሞተ የሚለው ገጸ ንባብ ከምን ይገኛል መልስ ፡— እጩ በትረ ጊዮርጊስ ፤

«ጠላቶቹ ስንሆን እግዚአብሔር በልጁ ሞት አዳነን» ይልብሀል ጳውሎስ ሮሜ ፩ ቁ. ፲ መልሱ ትክክለኛ ስለሆነ አላከራከረም ፤

ሁለተኛ ጥያቄ ፡— አልፎንሱ ሚንዴዝ ፤
የእግዚአብሔር ፊቱ ወዴት ነው ፤

መልስ ፡— እጩ በትረ ጊዮርጊስ ፤

በዚህ ጊዜ መብራት አስበርተው በጉባኤው መካከል አድርገው ፡— የዚህ መብራት ፊቱ ወዴት ነው ፤ ብለው ወደቀት ይባሉ

ላል ። እሱ ግን መልስ አልሰጠም ። መልሱን ራሳቸው መለሱ ፤ የዚህ መብራት ገጸ በዚህ በኩል ብቻ ነው እንደማይባል የእግዚአብሔርም ፊት በዓለም ሁሉ ምሉዕ ነው አሉት ። ይልቁንም የእግዚአብሔር ፊት በክፉ አድራጊዎች ዘንድ ነው የሚለውን የጻዊት መዝሙር በመጥቀስ አልፎንሱ በገደኞቻቸው ላይ ያደረሰው ግፍ አናዶአቸው ስለ ነበር ፊቱን በጥሬ አሉት ይባላል ። በዚህ ጊዜ የጎንደር ሊቅ ፡—

ረከብናሁ ለበትር ዘያደክማ ለሮሜ ፤
ጽሩበ በንባብ ወቅሩጸ በትርጎሜ ።

ብሎ ደስታውን በቅኔ ገለጠ ይባላል ። በዚህ ጊዜ ዐፄ ፋሲል አልፎንሱ ከሀገር ለማስወጣት ስለ ፈለጉ የፈጻሚቸውን ድርጊቶች ሁሉ በፖርቱጋል ለካቶሊኮች ፓትሪያርክ ምክንያቱን ሁሉ ገልጠው ጻፉ ። «የመጡት ሰዎች የሃይማኖት ሰዎች እንደመሆናቸው መጠን ምንም የረዱን ነገር የለም ፤ ያደረጉት ነገር ቢኖር በአባቴ ዘመነ መንግሥት እንዳልተጠመቅን ቆጥረውን እንደገና እናጥምቃችሁ አሉን ፤ ካህናቶቻችንን ዲያቆናቶቻችንን እንደገና እንካን አሉ ፤ በቤተ መቅደሳችን በእንጨት የተሠራውን የእኛን መንበር አቃጥለው የራሳቸውን የደንጊያ መንበር አቆሙ ፤ በእኛ ቀሳውስት የተባረከውን እንዳልተባረከ በመቁጠር እንደ ርኩስ ዕቃ በእሳት አቃጠሏቸው ።

የተደረገውን ሁሉ በይቅርታ ለማለፍ የማይቻል ስለሆነ ከእንግዲህ ወዲህ የሚደረገው ውይይት ፍሬ የሌለው ነው ። ሕዝበ ክርስቲያን ብዙ ሥቃይ ተፈጽሞበታልና ። ከዚህ በኋላ አልፎንሱ ሚንዴዝን ይህ ሁሉ ደም የፈሰሰ በናንተ ምክንያት ነውና ከነተከታዮችህ ከህገራ ውጡልኝ አሉት ። እነሱም ከጎንደር ወጥተው በትግሬ ፍሬ ሞና በምትባል ቦታ ተደብቀው ሰነበቱ ። በፍሬሞና መደበቃቸውን ዐፄ ፋሲል ሰሞተው ባሰቸኳይ በምጥዋ በኩል ከኢትዮጵያ እንዲያስወጡት ወታደሮችን ላኩ እነሱም ከፍሬሞና መጥተው በምጥዋ

74. (Job Luodlphus, Op. cit., p. 364) (J. Spencer, Islam in Ethiopia,

በኩል ከኢትዮጵያ ለመውጣት መረብን ተሻግረው ከባሕር ነጋሽ የሐንስ አካን ዘንድ ሰነበቱ ። ከብረ ነገሥታችን እንደሚለው አልፎ ለአዋኛ ለቤት እዚያ ተኝቶ ከጉንደር ተከትለውት መጥተው ለነበሩት ሁለት ኢትዮጵያውያን የቅብዕትንና የጸጋን እምነት አስተማረችው ። በዚህ ጊዜ በኢትዮጵያ ሁለት እሾህ ተከባታላሁ አለ ይባላል ። ቅብዕትና ጸጋ ከሮማ ካቶሊክ ባህላ ጋር እንዴት እንደሚዛመዱ ወደፊት እንገልጻለን ።

አልፎ ግንደዝ ከኢትዮጵያ ወጥቶ ያን ጊዜ የፖርቱጋል ገዛት ወደ ነበረችው ወደ ሕንድ ሔደ ሕንድ በደረሰ ጊዜም በዘመኑ የካቶሊክ ኃይል መንግሥት ወደ ነበረው ወደ እስፓኝ ንጉሥ መልእክት ላከ። «ኢትዮጵያን ወደ ላቲን ባህላ ለመለወጥ አስቀድሞ ሀገሪቱን በጦር ኃይል መያዝ ያስፈልጋል ፤ አለዚያ ግን ድካማችን ሁሉ ፍሬ አላስገኘንም» ብሎ የተደረገውን ሉሎ ዘርዘር ጻፈለት ። 75. ነገር ግን የእስፓኝ መንግሥት ኢትዮጵያን በጦር ኃይል ለመውረር ባይቃጠም ፤ ጉዳዩ እንዲጠና ወደ ቫቲካን ተላለፈ ። በቫቲካን ተጠገቶ እንደገና የፈረንሳይ ካፑቺኖችን ለመላክ ምልመላ ተጀመረ። ይህንንም ዐፄ ፋሲለ ሰምተው ያለኔ ፈቃድ ግንኙን የውጭ አገር ሰው ወደ ኢትዮጵያ እንዳታሳልፉብኝ ቢሉ በምጥጥ ዙሪያ ሰፍረው ከነበሩ የሱኦኪን ፓሻዎች ጋር ስምምነት አደረጉ ። ስለዚህም ለጥቂት ጊዜ የካቶሊኮች ጉዞ ጥቂት ጋብ አለ ።

ዐፄ ፋሲለ በሃይማኖት አላብቦ የሚመጣ ግንኛውንም ኃይል ከቤተ ክርስቲያን ጉን ሁነው የተከለከሉት ስለ ሁለት ዋና ዋና ምክንያቶች ነው ። አንደኛ በተዋሕዶ ሃይማኖት የሚያምኑ የቤተ ክርስቲያን አባል እንደመሆናቸው መጠን ሃይማኖታቸው ስለሚያስገድዳቸው ነው ። ሁለተኛው ግን ከርሳቸው በፊት የነበሩ አባታቸው ወደ ባዕድ ሃይማኖት በመግባታቸው ሕዝቡን እስከ መከፋፈል ድረጃ አድርሰው ስለ ነበር ፤ ሕዝብ እንዳይከፈል ሀገር እንዳይቆይ

75. cf. C. Beuari R.A.S.O., Vol. XIII (1913) letters nos. 13 and 23 to the king of Spain; Job Ludoiphus, Op. cit. (p. 265).

ይቆረስ በነበራቸው ብሔራዊ ስሜት ነው ። 76. ኢትዮጵያ ያን ጊዜ እንደ ፋሲለ ያለ ፤ እንደ ገላውዴዎስ ያለ መሪ ባይኖራት ፤ እንደ ዛሬ ሮይኪያና ደቡብ አፍሪካ ሁና ትቀር ነበር ።

አልፎ ስራ በሐግቤን አዋኛ ለቤተ ክርስቲያን በድብቅ የቅብዕትና የጸጋን ሃይማኖት ያስተማራቸው ሰዎች ኤዎስጣቲዎስ ዘላንኳ ጊዮርጊስ (ጉጃም) ፤ ቀረንጭ መናፍቅ ተክለ ሃይማኖት (ዘሸዋ) ናቸው ። የቅብዕትን ባህላ ያስተማረው ለኤዎስጣቲዎስ ነው ። የጸጋን ባህላ ለተክለ ሃይማኖት ነው ። ቅብዕትና ጸጋ በንባብ እንጂ በምሥጢር አንድ ናቸው ። የሮማ ካቶሊክ ሁለት ባሕርይ ዘውግ ናቸው ። የያንዳንዳቸውን ደግማ በቦታው እንገልጻለን ። በተዋሕዶዎች እና በሮማ ካቶሊኮች መካከል በተደረገው ጦርነት ፤ የተዋሕዶዎች የጦር አበጋዝ ሁነው የዋሉት ብፁዕ አቡነ ስምዖን በጦር ተወግተው ከሞቱ በኋላ አንድ ቀሳጢ ግብጻዊ ጳጳስ ነኝ ብሎ መጥቶ ሲቀስጥ ቆይቶ በኋላ ጓደኛው ቀሳጢነቱን ነግሮበት በደቅ ታሥር ይኖር ነበር ። ኋላ ግን ዐፄ ፋሲለ ወደ ግብፅ ተላልከው አቡነ ግርቆስ የተባሉትን ጳጳስ አስመጡ ። የቅብዕትና የጸጋ ሃይማኖትም እንደ ሰድድ እሳት ውስጥ ውስጡን ተያይዞ ስለ ነበረ ፤ አዲሱ ጳጳስ እንደ መጡ ቅብዕቶች ከተዋሕዶዎች ጋር እንዲከራከር ቀን ይቀጠር ስለው አመለከቱ ። በዚህ ጊዜ የአልፎ ግን ግርቆስ በሃይማኖት የርስ በርስ መለያየት ተጀመረ ። ንጉሡና ጳጳሱ በተገኙበት እንዲከራከሩ ተፈቀደ ። በተወሰነው ቀን የቅብዕቶች ተወካይ ዘኢየሱስ የተባለ ሰውና የተዋሕዶዎች ተወካይ አዳም ዘኢያ ፍራዝ ከርከር ገጠመ ። በመጨረሻም የተዋሕዶዎች ተወካይ አዳም ዘኢያ ፍራዝ አሸነፈና ጉባኤው አበቃ ። ነገር ግን የሚሊዮኖች አላብርስ በርስ አለያይተው ዘወር ለግለትና ኋላም እነሱ የዘሩት ልዩነት ወንድማማች ሲጋደሉ ለመሳቅ ከተመቸም አስታራቂ መስሎ ገብቶ አገርን ለመያዝ ስለሆነ ፤ ከገላውዴዎስ ዘመን መንግሥት ጀምሮ ባንድነት ሁነው ከውጭ የመጣ የሃይማኖትም ሆነ የሀገር

76. J. Spencer Islam in Ethiopia, Oxford 1952 (p. 100).

ጠላታቸውን ድል ሲያደርጉ የኖሩ ኢትዮጵያውያን እዚህ ላይ በአ ልርንሱ ተገኩል በተመረዙ ሁለት ሰዎች ስብከት መለያየታቸውና ርስ በርስ ደም መፋሰሳቸው ያሳዝናል ። በቤተ መንግሥትም በየ ጊዜው የሚነግሡ ነገሥታት አንዱን አንዱ ሲደግፍ አንዱን አንዱ ሲነቅፍ ከባድ ችግር ተፈጥሮ ነበር፤ ለምሳሌ በዐፄ ዮሐንስ ቀዳ ግዊ (አዕላና ሰገድ) ዘመን መንግሥት በቅባቶችና በተዋሕዶዎች መካከል ተነሥቶ በነበረው ክርክር ገጉሡን ወዳንድ ወገን አደሉ በመባል አሳምኗቸው ነበር ።

ዐፄ ዮሐንስ ቀዳግዊ ወዲያው እንደ ነገሡ ቅብባቶችና ጸጉች አንድ ወገን ሁነው ከተዋሕዶዎች ጋር አንድንከራከር ይፈቀድልን ብለው ጠየቁ ። ጉባኤው ተፈቀደ ፤ ጉባኤው በተደረገበት ዕለት የጥያቄው ቅድሚያ ለተዋሕዶዎች ተሰጠ ። የተዋሕዶዎቹ ተወካይ ቅብባቶችና ጸጎች አንድ ወገን ሁነው እንደ መጡበት አውቆ አስ ችጋሪ ጥያቄ ጠየቃቸው ።

ጥያቄ፡— የተዋሕዶዎች ተወካይ ፤ ሃይማኖት አንዲት ናት ወይስ ሁለት ?

የቅባቶችና የጸጎች ተወካይ ግን ሁለት ብል አውሎስ ሃይማ ኖት አንዲት ናት ብሏልና ያስረታኛል ፤ አንዲት ናት ብል ቅብባ ትና ጸጋ ተባብረናልና የናገተ ሃይማኖት ሁለት ነው ብሎ ይረታ ኛል ብሎ ደንገጦ ዝም አለ ። በዚህ ጊዜ ገጉሡ ጣልቃ ኅብተው ይህን ተውና ሌላ ጥያቄ ጠይቅ አሉት እሱም ገጉሡ እንዳደሉበት ተሰ ምቶት ቀን ይሰጠኝ አለ ። ስምንት ቀን ተሰጠው እነዚያም ገጉሡ ያደረጉላቸውን ድጋፍ በመገለጥ በየመንገዱ ጻፈ፡— « ዛሬ ገጉሡ ለኛ ባያደሉ ተረትተን ነበር » እያሉ በደስታ ወደየቤታቸው ሔዱ የተዋሕዶዎቹ ተወካይ ግን ጻኛ በግጣቱ ተናዶ ተማሪዎቹን ሰብስቦ አገሩ አክሱም ነበር፤ ወደ አክሱም ሔደ ይባላል ። በዚያ ጊዜ የነ ቡሩ ሊቃውንት ሃይማኖታቸውን የሚመዘኑት በቅኔያቸው ነበር መናፍቃንንም በቅኔ ይገሥጁቸው ነበር ። ለምሳሌ የሮማን የሁለት ሰህርይ እምነት ሲነቅቱ፡— ሊቃውንት ከተቀኙቸው ፤

ቃለ እምነ ሥጋ በአፍኦ ፈለጡ ውሎዶ ሮሜ ዠንተኒ ልግደ ዘአፍኦ (ዘሮሜ) ከመ ኢንግቦር ልግደ ዋሕድና ከልኤቱ በታቦር ተግህዶ ዘሰገደሂ ሊቃል እንዘ ይሬሲ አሐዶ ለሥጋ ሰገደ ገባ ሰገደ ባዕደ አብ እስመ ኢወለዶ ወድገግል ኢወለዶት ባዕደ ።

በዚህ ዓይነት የሮማ ሃይማኖት ቅርንጫፍ የሆኑትን ቅብባቶ ችንኖ ይገሥጁቸው ነበር ።

የተዋሕዶ ሊቅ ቅብባቶችን ሲነቅፍ የተቀኘው፡—

መንበረ ኪሩባዌ እመ በቅብባቶት ወረሰ ፍሬ ከርሥኪ ዕጹብ ዘወርቀ ድንጋሌ ግርያም መሴብ እስመ ከግሁ ኩልነ ሱቴፋነ ቅብባዓት ሕዝብ እስፍንተ ያገምር መንበሩ ለአብ

ወእስፍንተ ይጸውር ኪሩብ ። ይህንና ይህን የመሳሰለ ቅኔ ይቀኙ ነበር ። የቅብባቶችና የጸጎች አዲስ ትምህርት ሆነ ተብሎ ለግለሰቦች የተተከለ እሾህ ስለሆነ በጥቂት ጊዜ ውስጥ ካህናትን ብቻ ሳይሆን ሕዝቡን ከመንግሥት ፤ መንግሥትንም ከሕዝቡ ግለ ያየቱን ቀጠለ ።

ኤዎስጣቲዎስ በሀገሩ በጉጃም ቅብባቶችን አስፋፍቶ ስለነበር የጉጃም ባላባቶችና ከሊቃውንቱም ብዙዎቹ ቅብባቶች ነበሩ ። በጉ ንደርና በሸዋም ቁረንጭ መናፍቅ ተክለ ሃይማኖት የጸጋን እምነት ስላስተማረ ሊቃውንቱ ሁሉ ይተማሙ ነበር ።

ከላይ እንዳየነው በቀዳግዊ ዮሐንስ ጊዜ ተሰሚነት የነበራቸው ቅባቶች ነበሩ ። በልጃቸው በአድያም ሰገድ አያሱ ዘመን መንግሥት ግን ወደ ቤተ መንግሥት መገቢያ አላገኙም ። የሃይማኖት ክር ክርም አልተነሣም ። ከአድያም ሰገድ አያሱ በኋላ በዐፄ ተክለ ሃይ

ግናት ዘመን መንግሥት እንደገና ጉባኤ እንዲደረግ ተወስነና ንጉሠ ነገሥት በተገኙበት ጉባኤ ተደረገ። በዚህ ጉባኤ ላይ ተዋሕዶዎቹ ረቱ፤ ጳጳሱ አቡነ ግርቆስም ከእነግዲህ ወዲህ ክርስቶስን በቅብ ዐት የባሕርይ ልጅ የሚለውን ሁሉ አወግጧሉ። አሉ፤ ቅባቶች በብዛት ተስፋፍተው የነበሩ በጉጃም ስለ ነበር ለዚህ ጉባኤ ከጉጃም ወደ ጉንደር መጥተው የነበሩት ሁሉ ታሠሩ። ከእኔ ተክለ ሃይማኖት በኋላ የነገሡት ዐጼ ቴዎድሮስ ግን የጉጃምን ድጋፍ ለማግኘት ሲሉ እንደአባቶቻቸው ጉባኤ ሠርተው ክርክር ሳይሰሙ እንኳ « ክርስቶስ በቅብዓት የባሕርይ ልጅ ነው » የሚል አዋጅ አወጁ። በዚህ ጊዜ የተዋሕዶዎች ክፍሎች ተርበው ምነው ንጉሥ ሆይ እንደአባቶቻችን ዘመን በይፋ በጉባኤ ሳንከራከር እንዲህ ያለ አዋጅ አወጃለን ብለው ቢጠይቁቸው ጉጃምን ስለምወድ ነው የሚል መልስ ሰጧቸው ይባላል። በዚህም ጊዜ ተዋሕዶዎቹ አገነኑ ነው ተመለሱ። ከዚህ በኋላ የውስጥ ለውስጥ ትርጉምና በንጉሠ-ምላህ ላይ ጥላቻ ተፈጠረ።

በውስጥ ያለው ብጥብጥ በዚህ ሁኔታ ላይ እያለ በ፩፻፲፯ ዓ.ም. ላይ የነገሱት ዐጼ ዮሐንስ የጦር መሣሪያ እንዲያቀብሏቸው ሦስት የካቶሊክ ሚሲዮናትን በወልቃይት ዐይነ እግዚእ በሚባል ቦታ በድብቅ አስቀምጠው ይግኩ ነር፤ እርሳቸው ከሞቱ በኋላ ምሥጢር ተገለጠ። ሰዎቹ የመጡት አንዱ ከአስትሪያ ፤ ሁለቱ ከርም ነው። ሰዎቻቸውም ሚካኤል - ሳሙኤል - ጳዊት ይባላሉ። ዐጼ ጳዊት አብራክ ሰገድ በ፩፻፲፯ ዓ.ም. ሲነግሡ እነ አባ መዝሙር የተባሉ በነዚህ ሚሲዮናትና በሚቹ በዐጼ ዮሐንስ መካከል ስለ ነበረው የውስጥ ግንኙነት የተደበቀውን ምሥጢር አውጥተው የተደበቁት ሚሲዮናት ይቅረቡልን ብለው አቤት አሉ። ጉዳዩን ለመስግት ጉባኤ ተሰበሰበ ፤ እነሱም ወደ ጉባኤው ቀርበው ሃይማኖታቸውን ቢጠየቁ ካቶሊኮች ነን አሉ። በዚህ ጊዜ የተሰበሰቡት ሊቃውንትና የሃይማኖት ሰዎች እነዚህን በሱስንዮስ ዘመን ብዙ ደም ያፋ ስሉ አይደሉም ወይ ብለው ይሙት በቃ ፈረዱባቸው። ወዲያው የሞት ቅጣት ተፈጸመባቸው።

7/6 AD

እነዚህ ሚሲዮናት ከተገደሉ በኋላ ቅባቶች ከተዋሕዶዎች ጋር ለመከራከር ጉባኤ እንዲደረግላቸው ንጉሡን ዐጼ ጳዊትን ጠየቁት። የንጉሡ ቤትወደድ ዘጊዮርጊስ ራሱ ቅባት ስለ ነበር እሱ እንደሚረዳቸውና እንደሚያሸንፉትም ተስፋ አድርገው ነው። ንጉሡም ገብኤው እንዲደረግ ፈቀዱ ፤ ነገር ግን በጉባኤው ላይ ለመገኘት ስለአልፈቀዱ ቤትወደዳቸው ዘጊዮርጊስ በጉባኤው እንዲገኝ አዘዙ። በዚህ ጊዜ የተዋሕዶዎቹ ክፍሎች ይህ ሰው ቅባት መሆኑን ስለሚያውቁ የሱን ውክልና አልተቀበሉትም። በመካከሉ ንጉሡ ራሳቸውን ከሐሚት ለማዳን ሲሉ ጉዳዩ ሃይማኖትን እንጂ አስተዳደር የሚመለከት ስላልሆነ ወደ ንጉሥ መቅረብ የለበትም። በጳጳሱ በአቡነ ክሬስቶሎ (ገብረ ክርስቶስ) መታየት አለበት ብለው ወደ ጳጳሱ መሩት። ጳጳሱ ግን እንደነ አቡነ ሰምዖን ያይደሉ ፍርሀትና አድር ባይነት ያጠቃቸው ሰው ስለ ነበሩ ፤ የንጉሡንና የቤትወደድ ዘጊዮርጊስን ዝንባሌ ተመልክተው ፡- « ሃይማኖትም ምን ድነው? » ተብለው ቢጠየቁ « ሃይማኖቱ ተዋሕዶ ነው » በግለት ፈንታ « ሃይማኖቱ ከኔ በፊት እንደነበሩት እንደ አባ ግርቆስና እንደአባ ሲናዳ ነው » ብለው መለሱ። በዚህ ጊዜ የቅባት ወገኖች የሆኑት በቤትወደድ ዘጊዮርጊስ አቅራቢነት ወደ ንጉሡ ቀርበው ጳጳሱ የተናገሩትን ነገሯቸው ፤ ንጉሡም የአባ ግርቆስና የአባ ሲናዳ ሃይማኖት ምን ነበር አሏቸው። እነሱም ቅባት ነዋ! ብለው በድፍረት ተናገሩ ንጉሡም እንግዲያውግ « በተዋሕዶ የባሕርይ ልጅ የሚሉት ተረቱ ፤ በቅብዐተ መንፈስ ቅዱስ የባሕርይ አምላክ ሆነ የሚሉት ረቱ » ብላችሁ አዋጁ ንገሩ አሉ፤ አዋጁ ተነገረ። የተዋሕዶዎቹ ክፍሎች በጳጳሱ መልስና በንጉሡ አዋጅ አዝነው ጳጳሱን እንደገና ሐደው ቢጠይቁቸው ብቻቸውን ስለ ነበሩ « ሃይማኖቱ ተዋሕዶ ነው » አሏቸው።

በዚህ መልስ ደስ ብሏቸው ወደ እጩው መናሪያ ቤት አዘዙ ተሰብስበው ሐደው ንብረት እያሉ ሲዘምሩ ንጉሡና ቤትወደዳቸው ጉንደር ወራው ደረሳቸው። በዚህ ጊዜ አዋጃችንን ጥሰዋል ብለው በጣም ተናደዱ ንደታቸውንም ለመወጣት በጉንደር አካ

ባቢ የሚኖሩ ጃዊ የሚባሉትን የእስላምና የአረግውያን ክፍሎች አስታጥቀው በእጩ ሲሉ ቤት የተሰበሰቡትን ሁሉ አንድ እንዲሁ ሳያተርፉ ፈጅዋቸው ። በዘመኑ የነበሩት እጩ ተከለ ሃይማኖትንም እግራቸውን ከከብት ጭራ ጋር አሥረው መሬት ለመሬት ራቁታቸውን እየገተቱ አውለው ገደሏቸው ። በዚያ ጊዜ በተዋሕዶዎቹ ላይ የተፈጸመው ግፍ በአልፎንሱና በሱስንዮስ ጊዜ ከተፈጸመው የግያንስ ነው ። ደጋጎም ከላይ እንደተገለጠው እንደ አባቶቻቸው ያይደሉ ፈሪና መስሎ አዳሪ ስለነበሩ በንጉሡና በባትወደዱ ትእዛዝ እንደገና «በቅብአተ መንፈስ ቅዱስ የባህርይ አምላክ ሆነ» ብለው አወጁ ። በተዋሕዶዎቹ ሥቃይ ቅባቶቹ ከልክ ያለፈ ተደሰቱ ። ይህም የርስ በርስ ደም መፋሰስ የአልፎንሱ ሚንዴዝንና በጠቅላላውም የውጭ ሚሲዮኖችን ተንኮል ሲያስታውስ የሚኖር ነው ።

ያን ጊዜ በተፈጸመው ዕልቂት ከተደሰቱት ክፍሎች አንዱ የተቀኘው ፡

- ሰላም አብል ለሰብል አዘዞ ፀረ ቅባት
- ወእጩረሆሙኒ እጩነነት ከሚስት
- ሶባ እንቢ ለግዜር ይቤሉ ወእንቢ ለንጉሥ ዳዊት
- ጃዊ ቀደደ ሆድ ሆዶሙ ወሰለሶሙ እስከ ጎንበርት
- ወበእንተዝ ይቤሉ በፃ ዓመት ግዝረት ።

የቅባቶችና የተዋሕዶዎች ክርክርና ጠብ በዚህ ብቻ የተፈጸመ አይደለም አሁንም ወደፊት እናየዋለን ።

1769-1855 ————— 1995

ጥዕራፍ ፩ ፤

ከዘመነ መሣፍንት እስከ አሁን

ከ፳፻፲፱፻፳፱—፳፻፳፱፻፳፱ ዓ. ግ. ድረስ ኢትዮጵያ በመሳፍንት አገዛዝ እንደ ቅርጫ ሥጋ ተከፋፈለች ። በዚህ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንም እየተዳከመች ሔደች ። የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያን ያሁኑን ይዞ ታዋን ለግወቅ በየጊዜው የደረሰባትን ወረራ ስናውቅ ብቻ ነው ። በዚህ በዘመነ መሳፍንት ነገሥታቱን ለምስል ብቻ አንግሠው እያስቀመጡ አገራቱን የሚመሩት አምባ ገነን መሳፍንትና መኳንንት ስለ ነበሩ ዘመናቸውም ዘመነ መሳፍንት ተብሏል ። እነዚህ መሳፍንት እርስ በርሳቸው ስለማይሰማሙ አንዱ ሌላውን ለማጥፋት ከውጭ አገር መሣሪያ ለማስገባት በሚሲዮኖቹ አማካይነት ወደ የመንግሥታቱ ይላላኩ ነበር ። በዚህ አጋጣሚ ሚሲዮኖቹ ሃይማኖታቸውን ለማሠራጨት አመች ጊዜ ሆነላቸው ። በየመኳንንቱ ቤት እየተቀመጡ አማካሪዎች ሆኑ ። በተለይ በሰሜን ክፍል ኤርትራን ለምሳሌ ብንወስድ ከኤርትራ ክፍል ብዙዎቹ ጦጦ እስልምና የሔዱት በዚህ በዘመነ መሳፍንት ነው ። በዚህ ክፍለ ሀገር ቆለኞቹ ክርስቲያኖች ለብዙ ዓመታት ካህናትና የሃይማኖት መምህራን አይተው ስለማያውቁ የእስላም ወራሪ በመጣባቸው ጊዜ የቤተ ክርስቲያኖቻቸውን ንዋያት ቅዱሳት ተሸክመው በረሀ ለበረሀ በመዞር የሃይማኖታቸው መጠበቂያ አድርገውት እንደኖሩ በታሪክ ይታወቃል ። ጳላ ግን ካህን የማጣቱ ችግር እየቀጠለ ስለሔደ አባቶች አልፈው ልጆች ሲተኩ የሃይማኖታቸው ምልክት የነበሩት ንዋያት ቅዱሳትም በየዋሻው ምስጥ እየበላቸው ተበጣጥሰው ሲያልቁ ወደ እስልምና ሃይማኖት ተሳቡ ። የራሳቸውን ባህል ስላጡት የቱርኮችንና የዓረቦችን ባህል ተሸክሙ ። «በኋላ ለሚር» የሚባሉት መሠረተ ክርስቲያኖች የመሐመድ ተከታዮች ለመሆን የበቁት «በፋካራ ተንጅ» ተሰበው « በመሐመድ አትግን

አላሚርጋጌ» ተሰብከው ነው። ይህ ሰው ብዙዎቹን ክርስቲያኖች ወደ እስልምና መልሷል። የላከውም «አሁመድ ኢብን አድሪስ» የግብፅ መሪ የነበረው ነው። 77. ግሪያና ቤት አሰገዶ የሚባሉት ደገጥ 78. «አድ ቫይክ» በሚባሉ የእስላም ሚሲዮኖች ተሰበው እስላሞች ሆኑ በሊጊ ተባሉት ባላባቶችም ግብጻውያን ቀይ ባሕርን በያዙ ጊዜ እንደሌሎቹ ዘመዶቻቸው ከቤተ ክርስቲያናቸው ተለዩ በዚህ ምክንያት በመጀመሪያ ጠንካራ የክርስቲያን ይዞታዎች የነበሩ ሁሉ የእስላም ይዞታዎች ሆኑ ብዙ የሰውና የቦታም ስጦቶች ሳይቀሩ በክርስቲያኖች ታሪክ መሠረት ተሠይመው ከነበሩበት ተለውጠው በዓረብ ስም መጠራት ጀመሩ። 79. በሰሜኑ ክፍል ይህ ጉዳት የደረሰባት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በደቡብና በምዕራብ ክፍል ተመሳሳይ ጉዳት ደርሶበታል። በደቡብና በምዕራብ የነበረው የክርስትና ታሪክ በሰሜን ከነበረው የግንባታ ነበረ። አሁን ግን ሁሉንም አረም ውጦት ተገኘ።

ስለ ደቡብ ክፍል የክርስትና ታሪክ የአቡነ ተክለ ሃይማኖትን ሐዋርያዊ ጉዞ እንኳ ብንጠቅስ አጭር አይደለም። እርሳቸው የነበሩ በ፲፫ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ነው። የመጀመሪያ ሐዋርያዊ ጉዞአቸውንም ወደ ደቡብ ኢትዮጵያ አድርገው ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ግሳነጸቸውን ብዙ ገዳማትንም መመሥረታቸውን ገድላቸው ይነገረናል። ተልዕኳቸውን ፈጽመው በደብረ ሊባናስ ገዳማቸው በተወሰኑበት ጊዜም በመላ ኢትዮጵያ ፲፪ ደቀ መዛሙርቶቻቸውን ሲያሰግሩ በደቡብና በምዕራብ ኢትዮጵያም ዕጣ የደረሳቸው ብዙ ገዳማትን ሠርተዋል። የክርስቲያኖችን ሕይወትም በክርስቲያናዊ ትምህርት መሥርተዋል ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ምንም እንኳ አልፎ አልፎ ከጉረቤት አገሮች የሚመጡ የዓረብ ሚሲ

77. ጳጳሳዊ ፈጣሪ
78. ጳጳሳዊ ፈጣሪ
79. J. Spencer, Islam in Ethiopia (Oxford, 1952) p. 113.

የኖች መኖራቸው ባይካድም ክርስትና በደቡብና በምዕራብ ኢትዮጵያ የጠነከረ ኃይል ነበረው።

ከላይ እንደ ተናገርነው ኢትዮጵያ በመሳፍንት በተከፋፈለች ጊዜ ግን የደቡብና የምዕራብ ኢትዮጵያ ሕዝብ ክርስቲያን ብዙ ወገን ወደ እስልምና እና ወደ አረግግነት ተለወጠ። በክርስትናቸው የጸኑትም እስከ አራት ትውልድ ድረስ ካህን አይተው አያውቁም ነበር። ሃይማኖታቸውንም የሚያውቁት ካባቶቻቸው ባገኙት ልግድ ብቻ ነበር። ለምሳሌ በሊሙ (እናርያ) አጠገብ ፍና በሚባለው አገርና በአካባቢውም ጥንት ሳይለወጥ የመጣውና የአባቶቻቸውን የክርስትና ሃይማኖት ጠብቀው የኖሩ ክርስቲያኖች ነበሩ። አጽዋማት በአላትን ሳይቀር ባህረ ሐሳብ ሳይኖራቸው ራሳቸው በልግድ ያወጧቸው ነበር። በአካባቢዋ ላሉት የክርስቲያን እውራጃዎችና መንደሮች መሪ ብርሃን የነበረችው ፍና ለመቶ ዓመታት ያህል ካህን አይታ አይታወቅም ነበር። በቄስ ግጣት ምክንያት ብዙዎቹ ክርስቲያኖች እምነት እንጅ ጥምቀት አልነበራቸውም።

ከኖና ተገሉ ብዙ ሕዝብ ክርስቲያን የሚኖርበት አገር ጭቅ የተባለው ነው። በጥቅ ግራኝ እንኳ ያላፈረሳቸው ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ነበሩ። የዚህ አገር ክርስቲያኖች በየሳምንቱ እሑድ ወደ ቤተ ክርስቲያን በሚሰበሰቡበት ጊዜ ተድሶ የሚያቀርብ ቄስ ስላልነበራቸው ልጆቻቸውን አገለው ቤተ ክርስቲያኑን እየነሩ «ንስእለኪ ግርያም» እያሉ ለመኖቸውንና ጸሎታቸውን ለእግዚአብሔር አሰምተው ይመለሱ ነበር። 80. ይህ ዓይነቱ የክርስቲያኖች ትግር በጣም እየባሰበት ሔደ። የዚህ ክፍል ባላባቶችና ታላላቅ ሰዎችም ከሱዳንና ከአረብ አገሮች የሚመጡ ሽቶና ልዩ ልዩ የጌጥ ዕቃዎችን ለግገኙት ሲሉ ከዓረብ ነጋዴዎች ጋር ወዳጅነት አበጁ በዚህ ባቢያ አረቦች ሃይማኖታቸውንም ቀስ በቀስ አስጠኟቸው። የእስልምናን ሃይማኖት ያለምንም ትግር ተቀበሉ። አለቃው ከተ

80. "Annales de la Porop de la Foi XVII 279.

ያዘ የጭፍራው ኃይል አይመከትምና ሕዝቡም እነሱን እያዩ ተገልጻል ብለው ሰለሙ ። ብሔራዊና ክርስቲያናዊ ስማቸውንም ትተው በአረብ ስም መጠራት ጀመሩ ። በወንጌል ረንታም ትምህርቱ ቁርዓት ሆነ በጠቅላላ ጥንተ ክርስቲያን የነበሩት ክፍሎች ለምሳሌ በከፋ ክፍለ ሀገር ብቻ እንኳ ጊራ ፣ ጉማ ፣ ሊሙ ፣ (እናርያ) የሚባሉት ሁሉ ባንድ ጊዜ ወደ እስልምና ተለወጡ ።

በዚህ የጨለማ ወቅት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የምታደርገውን አጥታው ስትቸገር በመከራዋ ላይ መከራ ለመጨመር በመሀል አገር ያለውን ክርስቲያን ደግሞ ለመከፋፈል 81. የርማ ፓፓ የነበረው ጎርጎርዮስ ፲፮ኛ በ፩፻፷፯፻፱ ዓ.ም. የላቲን ሚሲዮኖችን በብዛት ላከባት ። በጊላም በ፩፻፷፯፻፱ ዓ.ም. 82. ጉግልዮልግ ሞላላ የተባለው ሚሲዮናዊ (ካቶሊክ) በከፋና ባንዳንድ የደቡብ ኢትዮጵያ ግዛቶች እየተዘዋወሩ በክርስቲያኑ ሕዝብ መካከል የሚለያይ ትምህርት ያስተምር ጀመር ። ነገር ግን የኢትዮጵያን ክርስቲያኖች ልቡና እንዳሰበው ልል ሁኖ አላገኘውም ። የሕዝብ ክርስቲያኑ ጠንካራነት መከራውን ሳይሰቀቅ ታግሎ እምነቱን ቢያቆይም ፣ ቤተ ክርስቲያኖችን በዘመነ መሳፍንት ብዙ ቅርሶቿን አጥታለች ።

በሀገር ውስጥ ብቻ ሳይሆን በኢየሩሳሌም ከነበሩን አያሌ ቦታዎች ብዙዎቹን የተነጠቅነው በዚህ በዘመነ መሳፍንት ነው ። የውስጥ ብጥብጥ ስለ ነበረ በየዓመቱ ለትንሣኤ ወደ ኢየሩሳሌም ይደረግ የነበረው ጉዞ ተቋረጠ ። እዚያ ይኖሩ የነበሩትም መነኮሳት በችግርና በሕመም አለቁ ። በዚህ ጊዜ በየምክንያቱ ባለቤት የሌለው የጠፍ ንብረት ሁኖ በአርመኖችና በግሪኮች ብዙ ንብረት ተወሰደ ። ለምሳሌ ጥንት በጎልጎታ ውስጥ የታሪክ ቦታዎች ያሏቸው ግሪክ ፣ አርመን ፣ ኢትዮጵያ ፣ ስርያና ግብፅ ሲሆኑ ኢትዮጵያ ከነዚህ ተለይታለች ። ሌሎቹ ግን እስካሁን ድረስ ርስታቸውን እንደ ያዙ ናቸው ።

81. ጳጢሳኒያውስ-ግዳ
82. Guglielmo Mossala.

በዘመነ መሳፍንት መጀመሪያ ላይ የነበሩት አቡነ ቄርሎስ 83. ከሞቱ ወዲህ በኢትዮጵያ ጳጳስ ስላልነበረ ፣ የትግራይ ፣ የሰሜንና የላባታ መስፍን የነበሩት ደጃዝማች ውቤ ለመንገሥ አሰበው ጳጳስ እንዲላከላቸው አለቃ ሀብተ ሥላሴ የተባሉ ባለሟላቸውን መልእክት አስይዘው ወደ እስክንድርያ ላኩ ። ሊቀ ጳጳስ አቡነ ጲጥሮስ የሲኖዶስ ስብሰባ አድርገው በምንኩስና ስማቸው አባ እንድርያስ ይባሉ የነበሩትን የጳጳሩ ዓመት ወጣት መነኮሴ አባ ሰላማ ሣልሳይ ብለው ተብተው ወደ ኢትዮጵያ ላኳቸው ። 84. አቡነ ሰላማ ከመምጣታቸው ቀደም ብሎ በሸዋ የይፋቱ ባላባት ንጉሥ ሣህለ ሥላሴ ሁለት ልደት (ተዋሕዶ ማለት ነው) የምትል ሁሉ ሀገሪን ለቀቅልኝ ብለው አዋጅ ነግረው ስለ ነበር ብዙ የተዋሕዶ ሊቃውንት እነ አለቃ ወልደ ኪዳን ከሸዋ ተባረው በጎንደር ይኖሩ ነበር ።

አቡነ ሰላማ «በመንፈስ ቅዱስ ተቀብቶ የባሕርይ ወይም የጸጋ ልጅነትን አገኘ» የሚሉትን የቅብዕትና የጸጋ ክፍሎች እያወገዙ የተዋሕዶን እምነት ሲያስተምሩ ብዙ ጭቅጭቅና ብጥብጥ ተነሣ። ቅብዕት ለጸጋና ካቶሊክ የሆኑት ተባብረው በአቡነ ሰላማና በተዋሕዶ ደዎቹ ላይ ያደሙ ጀመር ። በዚህም ምክንያት በጉጃም ፣ በሰንገር በሌሎችም የኢትዮጵያ ክፍሎች የሚገኙ ቅብዕትና ጸጋ የሆኑ ሁሉ መልእክተኞቻቸውን ወደ ጳጳሱ እየላኩ ብዙ ብጥብጥ አሰነሱ ። በዚህ ጊዜ አቡነ ሰላማ የተዋሕዶዎቹን ሊቃውንት አስከትለው ወደ ትግራይ ተሰደዱ ። ቅብዕትና ጸጎቹም አሸነፍን ብለው እየተደሰቱ ወደ የሀገራቸው ተመለሱ ። ከሸዋ ለመጡት መልእክተኞች መሪ በንጉሥ ሣህለ ሥላሴ ሴት የሚኖር ደብተራ አሥራት የሚባል ሰው ነበር ። እሱ ከነተከታዮቹ ወደ ንጉሥ ሣህለ ሥላሴ ሴት ሲገባ የድል አድራጊ አቀባበል ተደረገለት ። አዝማሪም እንዲህ ብሎ ገጠመ ይባላል ።

83. ጳጢሳኒያውስ
84. ጳጢሳኒያውስ ገዳር ፫ ፲

እንደ አሥራት ግን አለ የሚያውቀው ድጋሙን ፣ ትግራ መርቶት መጣ ያን ረጅም አቡን ።

ያን ጊዜ ትግራን የሚገዙትና አቡነ ሰላማንም ያስመጧቸው ደጃዝማች ወ-ቤ በጸጋነት ይታሙ ስለ ነበር ጳጳሱ አሁንም የመን ፈስ ዕረፍት አላገኘም ። ስለዚህም ደጃዝማች ካሣ (ቴዎድሮስ) በሃይማኖት ፍጹም ተዋሕዶ መሆናቸውን ሰምተው አብረዋቸው የነ በሩትን ሊቃውንት አስከትለው ወደ ደጃዝማች ካሣ መጡ ። እርሳ ቸውም በክብር ተቀብለው የክብር ቦታ ሰጧቸው ። በዚያ ሁኔታ ለደጃዝማች ካሣ ጠቃሚ ምክር ይመክሩአቸው ነበር ። ኢትዮጵያን አንድ ለግድረግ የሚቻለው አንድ ሃይማኖት ብቻ ሲኖር መሆኑን ጧት ግታ ይነግሩአቸው ነበር ። ደጃዝማች ካሣም በምክራቸው ደስ ስላላቸው የመንበረ ግርቆስን ምሥጢረ ሃይማኖት (ደግማ) በጽሑፍ አዘጋጅተው እንዲያቀርቡ አቡነ ሰላማን ጠየቋቸው ። እርሳ ቸውም የተዋሕዶን እምነት አብራርተው በመግለጥ «በቅብዓት የባሕርይ ወይም የጸጋ ልጅ ሆነ» የሚለውን በመንቀፍ ጽሑፍ አዘጋጅተው 85. በአዋጅ እንዲነገር አደረጉ ። ደጃዝማች ካሣም ይህን የአቡነን እምነት ያልተቀበለ ከፍ ብሎ አንገቱን ዝቅ ብሎ ባቴን ይቀጣል ብለው አዋጁን በአዋጅ አጸደቁ ። በዚህ አዋጅ መላው የኢትዮጵያ ሕዝብ ሲደሰት አንዳንድ ካቶሊኮችና የቅብዓትና የጸጋ እምነት ያላቸው እንደገና ሁከት ፈጠሩ ።

በዚህ ጊዜ በአካለ ጉዛይና በምጥዋ የካቶሊክን ሚሲዮን ሲመራ የነበረ አባ ያዕቆብ የተባለ ኢጣልያዊ 86. በዚህ አዋጅ መሠረት የኢትዮጵያን ምድር ለቆ እንዲወጣ ተደረገ ። ከርሱ ጋር በእምነት የተሳሰሩ ጥንተ ቅብዓትነት የነበራቸው አባ ገብረ ሚካኤል የሚባሉ የመርጠላ ግርያም መነኩሴ ነበሩ ። የሀገር ተወላጅ በመሆናቸው ከሀገር እንዲወጡ አልተደረገም ፤ ወደ

85. ሐምሌ ፳ ቀን ፳፲፱፻፵፮ ዓ.ም. በኢትዮጵያ አቆጣጠር ፤
86. ነጮች ቤስኮ ጆውስቴና ዲ. ጃቦሊስ ይሉታል ።

ባዕድ ሃይማኖት በመግባታቸው የሞት ቅጣት እንዲፈጸምባቸው ታስቦ ነበር ። ጌላ ግን በአሥራት ተሻሸሉላቸው በአሥር ቤት እንዳሉ ሞቱ ። 87.

በ፩፲፯፻፵፮ ዓ.ም. በኢት/ አቆጣጠር የክብር ፳ ቀን ደጃዝማች ካሣ በአቡነ ሰላማ እጅ ተቀብተው ዳግግዊ ቴዎድሮስ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ተብለው ነገሡ ። በነገሡ በ፳ ዓመት በ፩፲፯፻፶፪ ዓ.ም በጥቅምት ወር የአስከንድርያው ፓትረያርክ አባ ቄርሱስ አራተኛ ወደ ኢትዮጵያ መጡ ። ይኸውም ፓትረያርክዊ ጉብኝት በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ የመጀመሪያው ነው ። የመጡበትም ምክንያት ስለ ሦስት ነገር ነው ይባላል ።

፩ኛ. ከኢትዮጵያ ወደ እስከንድርያ የሚሄዱት ኢትዮጵያውያን እባክዎ አገራችንን ይዩልን እያሉ ይለምኗቸው ስለ ነበረ ኢትዮጵያን ለግየት ፤

፪ኛ. ዓፄ ቴዎድሮስ ከቴርኮች ጋር ተጣልተው ስለነበር ይታረቁ ለግለት ፤

፫ኛ. ካይሮ ያለውን የቅዱስ ግርቆስ ቤተ ክርስቲያን (ካቲድራል) ለግላደስ አስበው ነበርና የገንዘብ ርዳታ ለመጠየቅ ነው ይባላል ።

ፓትረያርኩ ኢትዮጵያ ሲደርሱ ታላቅ አቀባበል ተደረገላቸው በውይይታቸውም ወቅት ሌላውን ጥያቄ ሁሉ በደስታ ሲቀበሉት ፣ ከቴርክ ጋር ዕርቅ ያገርጉ የሚለውን የፓትረያርኩን ጥያቄ ዐፄ ቴዎድሮስ አልተቀበሉትም ። እንዲያውም የሃይማኖት አባቲ ሁኔታ እንዴት ለቴርክ አግላጅ ሆኑ በግለት በፓትረያርኩ ላይ ጥርጣሬ ስላደረገባቸው አሠሩአቸው ። በጌላ ግን ሊቃውንቱና መኳንንቱ መከረው ምንም ያልሆነ ጥያቄ ቢጠይቁ ፓትረያርካችንን ግሠር የቤተ ክርስቲያናችንን ታሪክ ያጉድፋልና ይፈቱልን ሲሉ ፣ ዓፄ ቴዎድሮስን ጠየቁ ። ከእ

87. አሁን ካቶሊኮች ብጭ ገበረ ሚካኤል ይጸኑላል ፤ ወደረገም ቅዱስ ለጲሞ ይዘጋጃሉ ።

ሥራት ተፈተው ለቤተ ክርስቲያን ግሠሪያ የሚሆን ብዙ ወርቅ ብር የዝሆን ጥርስ ዌነው ወደ ሀገራቸው ተመለሱ =

92. ቴዎድሮስ ኢትዮጵያን ከተዋሕዶ ሃይማኖት ፣ ተዋሕዶ ሃይማኖትን ከኢትዮጵያ ነጥለው የግያዩ ሃይማኖታዊና ብሔራዊ መሪ ነበሩ = 88. በዘመናቸው በኢትዮጵያ የነበሩትን ሚሲዮናውያን ሁሉ ሰብሰበው ፡- ኢትዮጵያ የራሷ የወንጌል መምህራን አሏት ፣ ይልቁንስ እናንተ የሠለጠናችሁበትን ለእኛም የሚያስፈልገንን ብረት ግቀለጥና መቀጥቀጥ (ቴክኖሎጂ) አስተምሩን ብለዋቸው ነበር ይባላል = ነገር ግን ንጉሡ ለኢትዮጵያም ለቤተ ክርስቲያንም ያሰቡት አሳብ ከገቡ እንዳይደርስ በጉጃምና በሰሜን የነበሩ እንደነ ደጃች ንጉሤ ያሉ ጠላቶቻቸው የካቶሊክ እምነት ተከታይ ከሆነው ኢትዮጵያዊ ከሚባለው ሕዝብ ጋር ከአጣሊያና 89. ከፈረንሳይ መንግሥት ወኪሎች 90. ጋር እየተመሳጠሩ ትግላቸው ፍጻሜ እንዳያገኝ ያውኳቸው ነበር 91. ምንም እንኳን ሐሳባቸው ከገቡ ሳይደርስ ቢሞቱ 92. ቴዎድሮስ የቱርክን እስላም ከኢየሩሳሌም ለግስወጣት የግያወላውል ሐሳብ ነበራቸው = ስለዚህ ነው አዝማራካቸው እንዲህ ብሎ የገጠመው =

ታጠቅ ብሎ ፈረስ ካጣ ብሎ ስም ፣
ዓርብ ዓርብ ይሸበራል አያሩሳሌም =
አንተም ጌታ አይደለህ እኔም የአንተ ሱሌ
የየሩሳሌም ሰው ካልሜነ በርሙሌ

በተለይም በጃሺጅጅጅ፣ 9.ም. በኢየሩሳሌም የኢትዮጵያ ገዳማት ደዘታ የነበሩትን ሁሉ የቱርክ መንግሥት ለሌሎች አብያተ ክርስቲያናት በመስጠቱ ተናደው ስለነበር ፣ የጦር መሣሪያ ከእንግሊዝ መንግሥት ጠይቀው በቱርክ ላይ ለመዝመት ቁርጥ ሐሳብ ነበራ

88. "To him (Theodore) Christianity and Abyssinia were Synonymous"
J. Spencer Islam in Ethiopia, Oxford, 1952, p. 118.
89. fr. de Jacobis.
90. M. Belliard.
91. Religion in the Middle East, Vol. 1 (Cambridge, 1969) p.463.

ቸው ይህንንም ሐሳባቸውን ለመፈጸም በዘመናቸው የእንግሊዝ ንግሥት ለነበረችው ለቪክቶሪያ መልእክት ልከው ነበር = 92. ነገር ግን 92. ቴዎድሮስ የክርስቲያን ንግሥት ስለሆነች ትረጻጻላች ብለው ለቪክቶሪያ ቢጽፋላትም የእንግሊዝ መንግሥት ከቱርክ ጋር የጦር ቃል ኪዳን ስለ ነበራቸው ጥያቄአቸው መልስ አላገኘም = በዚህም የተነሳ 92. ቴዎድሮስ ከእንግሊዞች ጋር ተጣሉ = በኢትዮጵያ ታሪክ እንደምናውቀው ከሞትም ያደረሳቸው የዚህ ጠንቅ ነው =

92. ቴዎድሮስ ከሞቱ በኋላ አባ በዝብዝ ካጣ የተባሉት በአቡነ አትናቴዎስ እጅ ተቀብተው የሐንስ አራተኛ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ተብለው ነገሡ = እርሳቸውም እንደ እኔ ቴዎድሮስ ኢትዮጵያን በሃይማኖት አንድ ለማድረግ ይመኙ ስለነበር ከውጭ በሚመጡ ሚሲዮናች ላይ ጥብቅ ቁጥጥር ያደርጉ ነበር = ወንጌልን በስፊት ለማስተማር እንዲያመችና የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በራሷ ልጆች እንድትመራ ከርሳቸው በሬት በሐርቢይ ዘመነ መንግሥት ተጠይቆ ሳይሳካ የቀረውን ጥያቄ እንደገና በግንሳት 92 የሐንስ ኢትዮጵያውያን ጳጳሳት እንዲሾሙ የእስክንድርያን ቤተ ክርስቲያን ጠይቀው ነበር = ነገር ግን ለጥያቄያቸው መልስ ስላገኙ ወደ ቁስ ጥንጥንያ (ቂልቅያ) ከአርመን ፓትርያርክ ጋር ስለዚህ ጉዳይ ተጻፈው ነበር = 93. ኋላ ግን ሕዝቡ ያለመደው በመሆኑ ትር እንደሚለው ተገንዝበው አራት ጳጳሳት ሹመው እንዲልኩላቸው የእስክንድርያውን ሊቀ ጳጳሳት ጠየቁ = ፓትርያርክም አቡነ የሐንስን ፣ አቡነ ጲጥሮስን ፣ አቡነ ሉቃስንና አቡነ ግቴዎስን ሹመው ላኩላቸው = ከነዚህም አቡነ የሐንስንና አቡነ ጲጥሮስን በትግራይ አስቀርተው አቡነ ሉቃስን ወደ ጉጃም አቡነ ግቴዎስን ወደ ሸዋ ላኩቸው =

92. Otto Meinardus, The Copts in Jerusalem, (Gairo, 1960).
93. H.M. Hyatt, The Church of Abyssinia, London, 1928, p. 46.

ዓፄ ዮሐንስ በዘመን መንግሥታቸው ለኢትዮጵያ ካደረጉት ውለታዎች አንዱ ሀገሪቱ በሚሰየሙት ስብከት እንዳትከፋ ፈልጎ ያደረጉት ጥረት ነው ። ከዕለታት አንድ ቀን ሚሲዮናውያንን ስብሰቦው እነ አባ (ካርዲናል) ግሲየስንም ጭምር ከሸዋ አስመጥተው ምን ልታደርጉ ወደ ኢትዮጵያ መጣችሁ ብለው ጠየቁትው ፤ እነሱም ወንጌል ልንሰብክ ነው ብለው መለሱ ። ንጉሠም ፡— ወንጌል አንድ ነው ፤ እግዚአብሔርም አንድ ነው ። እኔም ሕዝቤን ለመስበክ የሚበቁ ጳጳሳትና ቀሳውሶች አሉኝ ። ለማን ለመስበክ ትረጠጥላችሁ ፤ እኔም ባለሁሉም ለሚኖሩ ይሁዲዎችና እስላሞች ብለው መለሱላቸው ። ንጉሠም ወደ ኢትዮጵያ ስትመጡ የአይሁድን አገር ኢየሩሳሌምን የእስላምን አገር ግብፅን ሊቢያን ሳዑዲ ዓረቢያንና የመንን እንደምን አልፋችሁ መጣችሁ ። አሁንም እኔ የሀገሪን ሕዝብ የእጅ ሥራና ጥበብ የሚያስተምሩ ሥጋጃ ወሪዎች ፤ አናጠዎችና ነጋዴዎች ብረት ሠሪዎች የሆኑትን እቀበላለሁ እንጂ እናንተን አልፈልግምና አገሪን ልቀቁልኝ ብለው ገሚሶቹን በምጥዋ ገሚሶቹን በመተማ በኩል አስወጧቸው ። ዓፄ ዮሐንስ በመተማ ከግሕዲሶቹ ተዋግተው እስኪሞቱ ድረስ በገራኝ ወረራ ብዙ ገዳማት እንዲሠሩ አድርገዋል ። ለምሳሌ የደብረ ሊባናስ ገዳም ከገራኝ ወረራ በኋላ የተሠራው በዓፄ ዮሐንስ ነው ዓፄ ዮሐንስ ያሠሩት ይህ ቤተ ክርስቲያን ባለ ፲፰ ቆንጮ ነበር ይባላል ። በኋላ ዓፄ ምኒልክ (ዳግማዊ) በዘመን መንግሥታቸው ለግሠራት ሲሉ ፤ ባለ ፲፰ቱ ቆንጮ ቤተ ክርስቲያን በሦስት ወር ፈረሰ ይባላል ። በኢየሩሳሌምም ካሉን አብያተ ክርስቲያናት በውበቷ የቱሪስቶችን ዓይን የምትግርክው የደብረ ገነት ኪዳነ ምሕረት (ዘውድ ቅርፅ) ቤተ ክርስቲያን የተሠራችው ያን ጊዜ በኢየሩሳሌም የኢትዮጵያ ገዳማት አበ ምኒት መምህር ወልደ ሰግዕት አሳሳቢነት ዓፄ ዮሐንስ ከቱርክ የግረኩትን ወርቅ ልከው ነው ። ከዚህም ጋር እንደ አንድ ሐዋርያ በገራኝ ጩሶ ጠፍቶ የነበረውን የኢትዮጵያ ሰጌን ምሥራት አስሰው የወሰውን ባላባት መሐ

መድ ዓሊን ሚካኤል በሚል ስም ራሳቸው የክርስትና አባት ሁነው አጥምቀዋቸዋል ። አባ ዋጠው የሚባሉትንም ንጉሥ ምኒልክ የክርስትና አባት እንዲሆኑት ለዝዘው ኃይለ ሥላሴ በሚል የክርስትና ስም እንዲጠመቁ አድርገዋል ። ፲፱ የሚያስተምሯቸው ምኒልክ የኢትዮጵያውን ሊቅ መምህር አካለ ወልደን ሰጥተዋቸዋል ። ዓፄ ዮሐንስ ፍጹም የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ አማኝ ስለነበሩ ፤ « በቅብዕተ መንፈስ ቅዱስ የባሕርይ ወይም የደጋ ልጅ ሆነ » የሚሉ መናፍቃን ኃይላቸው የተዳከመው በርሳቸው ዘመን መንግሥት ነው ። በመጀመሪያ አክሱም ላይ ተዋሕዶዎችና ቅብዕቶች ባደረጉት ክርክር የተዋሕዶ ክፍሎች «የተቀብዐ» ትርጓሜው ሥጋን ተዋሐደ ፤ ሰው ሆነ ግለት እንጂ ሌላ ቅብዕ ሌላ ክብር አለመሆኑን ገልጠው አመስጥረው ስላቀረቡ ቅብዕቶችን ረቷቸው ። ከዚህ በኋላ ከቅብዕቶች ጋር የነበረው ክርክር ጋብ አለ ፤ ነገር ግን ደጋ የሚባሉት ክፍሎች ደግሞ በታላላቅ አድባራት ትምህርታቸውን አስፋፍተው ተዋሕዶዎቹን አስተግረው ስለነበር በ፩፻፳፻፳፰ ዓ.ም. በወሰኑ ክፍለ 1878 ሀገር ቦሩ ሚዳ ላይ ጉባኤ ተደርጎ ጸጎች ስለ ተረቱ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የጸጎች ሃይማኖት እየተዳከመ ሐደ ።

የዚህን የቦሩ ሚዳ ክርክር (ጉባኤ) ጉዳይ መልእክ ብርሃን አድግሎ ጀምሮ ፡— «ከከረ ሊቃውንት» በሚባለው መጽሐፋቸው የጸጎትን በሙሉ እናቀርባለን ። መልእክ ብርሃን አድግሎ እንዳቀረቡት በጉባኤው የነበሩት ንጉሠ ነገሥት ዮሐንስ ፤ ንጉሥ ምኒልክና ንጉሥ ተክለ ሃይማኖት ፤ ደጃዝማች ወልደ ሚካኤል (የራስ መኩን አባት) ከቤተ መንግሥት ሲሆኑ ከቤተ ክህነት እጩ ቴዎፍሎስ ነበሩ ። ባለ ሥልጣን የነበሩትን ብቻ ለማስታወስ እንጂ ሌሎችም ብዙ ሊቃውንት እንደ ነበሩበት የታወቀ ነው ።

94. መልእክ ብርሃን አድግሎ ጀምሮ ፡— ከከረ ሊቃውንት ፪፻፴፱፻፳፰ ፡— አዲስ አበባ ትንግሌ ዜግ-ቤ ግተሚያ ቤት ገጽ ፪፻፳፱-፻፺፫

ከተከራካሪዎቹም ወገን የተዋሕዶቹ አፈ ጉባኤ አለቃ ኪዳነ ወልድ ሲሆኑ ፤ ለርሳቸው ባለቀረኝ (ረዳት) የነበሩት አለቃ ተክለ ሥላሴና መልአክ ብርሃን ወልደ ዮሐንስ ናቸው ።

የጸጉቹ (የሦስት ልደት ባዮቹ) አፈ ጉባኤ አለቃ ሥነ ጊዮር ጊስና ባለቀረኝ (ረዳት) የነበሩት አለቃ ሀብተ ወልድ ፤ አለቃ ወቤና አለቃ ቤተ ሌዊ ናቸው ። ከዚህ በኋላ ክርክሩ ይቀጥላል ።

የመጀመሪያው ጥያቄ የተሰጠው ለሁለት ልደቶች ነበረ ።

አፈ ጉባኤው አለቃ ኪዳነ ወልድ ተጠየቅ ልጠይቅህ ።

ጆኛ ጥያቄ ፤ ሥላሴ በአካል ሦስት ናቸው ፣ ሲሉ ጠየቁ ።

መልስ ፤ (አለቃ ሥነ ጊዮርጊስ) አዎን ሥላሴ በአካል ሦስት ናቸው ሲሉ መለሱ ።

ጆኛ ጥያቄ ፤ ሥላሴ በክብር ዕሩያን ናቸው አይበላለጡም ፣ አሉ ። አዎን ሥላሴ በክብር ዕሩያን ናቸው አይበላለጡም ሲሉ መለሱ ።

ጆኛ ጥያቄ፡— ሥላሴ በከዊነ ህልውና ከመገናዘብ በቀር አንዱ አካል በአንዱ አካል አያድርም አሉ ።

መልስ፡— አዎ በከዊነ ህልውና ከመገናዘብ በቀር አንዱ አካል በአንዱ አካል አያድርም ።

ጆኛ ጥያቄ፡— አንተ በራስህ አንቅተህ ከሦስቱ አንዱ አካል ቃል ሥጋ በሆነ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ አደረበት መንፈስ ቅዱስን ተቀብሎ የጸጋ ልጅ ሆነ እያልክ ታስተምራለህ? ሲሉ ጠየቁ ።

አለቃ ሥነ ጊዮርጊስም መልስ ሳይሰጡ ዝም አሉ ። ዋልድቤ እንግዳ ፣ ዙርአንቤ እንግዳ የተባሉ መነኩሳት አብረዋቸው ቁመው ነበርና ሁለቱም ባንድ ቃል፡— አዎን ወልደ ሥላሴ እንለዋለን ብለው በድፍረት ተናገሩ ። በዚህ ጊዜ ዓፄ ዮሐንስ አራት ለምላክ

ግለታችሁ ነውን ብለው ተቆጡ ። ዕጩን ተምፍሎስ ጃንሆይ ጻኝ ነት መስግት ነው እንጂ መቆጣት የለብዎትም ሲሉ ተናገሩ ።

ሁለተኛ ጥያቄ፡— (አለቃ ኪዳነ ወልድ ባለቀረኝ)

አለቃ ተክለ ሥላሴ ቀረኝ ብለው፡— ሃይማኖት በብሉይ በሐዲስ ተነገሯል ተጽፏል ብለው ጠየቁ መልስ፡— አዎን ተነገሯል ተጽፏል አሉ ። ጥያቄ፡— በብሉይ ወልድየ አንተ ተብሎ ቀዳግዊ ልደቱ ወለነ የም ወለድኩክ ተብሎ ደኃራዊ ልደቱ ተነገሯል አሉ ። መልስ፡— አዎ ተነገሯል አሉ ። ጥያቄ፡— በሐዲስም ፈነወ ወልዶ ተብሎ ቀዳግዊ ልደቱ ወተወልደ እምብእሲት ተብሎ ደኃራዊ ልደቱ ተነገሯል መላሽ፡— አዎን ተነገሯል አሉ ። ጥያቄ፡— ቅድመ ዓለም ከአብ ድንረ ዓለም ከእመቤታችን መወለዱን ካመንሽኝ ሁለት ልደት ግለት ይህ ነዋ ብለው አሳዩ። ምሥጢሩ ጥልቅ ሆኖ ለሰጧ የግድረዳ ስለሆነ ሁሉም ዝም አሉ ።

ሦስተኛ ጥያቄ፡— (የአለቃ ኪዳነ ወልድ ባለቀረኝ)

መልአክ ብርሃን ወልደ ዮሐንስ ቀረኝ ብለው ጠየቁ ።

ጥያቄ፡— የንጉሥ ገንዘብ ተሰፍሮ ተቆጥሮ በመዝገብ ይጻፋል? መልስ፡— አዎ ተቆጥሮ በመዝገብ ይጻፋል ። ጥያቄ፡— በመዝገብ ከተጻፈው ያጎደለም ያተረፈም ይቀጣል?

መልስ፡— ያተረፈም ያጎደለም ይቀጣል አዎን ጥያቄ፡— የሥላሴ ገንዘባቸው ሃይማኖት ተሰፍሮ ተቆጥሮ በመጽሐፍ ተጽፏል? መልስ፡— አዎን የሥላሴ ገንዘብ ሃይማኖት ተሰፍሮ ተቆጥሮ ተጽፏል ። ጥያቄ፡— ከመጽሐፍት ቃል ያተረፈም ያጎደለም ይቀጣል? መልስ፡— አዎን ያተረፈም ያጎደለም ይቀጣል ። ጥያቄ፡— መጽሐፍ ነአምን ከልኤተ ልደታተ ብሎ በእግዝ ወስኖ ነገሮናል? መልስ፡— አዎን መጽሐፍ ነአምን ከልኤተ ልደታተ ይላል ። በዚህ ጊዜ ጠያቂው ከመጽሐፍት ቃል ያተረፈም ያጎደለም የሚቀጣ ከሆነ መጽሐፍ ጠንቅቆ፡— ነአምን ከልኤተ ልደታተ ብሎ ወስኖ ከተናገረ አንተ

ከዚህ አልፎ ተርፎ ሦስት ልደት እያልክ በታስተምር ከተገኘህ ትቀጣልኛለህ ሲሉ ወርድ ነዙ ።

አለቃ ሥነ ጊዮርጊስም መልሰው ተጠየቅ አሉ ። 92 የሐንሰ ልታሳስቱኝ ነው ተጠየቁ ይቅርና ርሱ በእገዝ ነእምን ክልኤተ ልደታተ ብሎ ቆጥሮ እንዳሰረዳ አንተም ሦስት ልደት የሚል ንባብ አምጣ ብለው ተናገሩ ። በዚህ ጊዜ የሌዕል ራስ ሙኩንን አባት ደጃቸ ወልደ ሚካኤል ብድግ ብለው ተነሥተው ጃንሆይ— እነዚህ ህጃቹ እየተረረረቁ ሲጠይቁ ቆይተዋል እነዚህን ጥያቄ በንከለክ ላቸው ግዳኝነት ይጎድሉብን የለምን ብለው አመለከቱ። ። 92 የሐንሰም የደጃዝግቸ ወልደ ሚካኤልን ቃል ተቀብለው ደግ ነው ይጠይቅ አሉ ። ከዚህ በኋላ አለቃ ሥነ— ጊዮርጊስ ተጠየቅ አሉና እናትና ልጁን ልደት እንጂ ያገናኛቸዋል ሲሉ ጠየቁ ። አለቃ ስነ ጊዮርጊስ እንዲህ ብለው መጠየቃቸው— እመቤታችን አዳም ወስዶት የነበረውን የጸጋ ልደት እንደ ሌላው ሰው ሁሉ ተወልዳለች። ልጅዋንም እንደሷ የጸጋ ልደት ተወለደ ባይ ናቸውና ይህ ልደት ያገናኛቸዋል ለግለት ነበረ ። መልአክ ብርሃን ወልደ የሐንሰ ገን ካፋቸው ጠለፍ አድርገው ሁሉ ወደሚያውቀው ወደ ገዙቶ ወደ ልደት ሥጋ ለውጠው ።— አባዩ አባዩ ያራጎ መምህር የርሷ ልደት በዘር በፋካቤ የርሱ እንበል ዘርዕ ምን አገናኛቸው ብለው መለሱ ። በዚህ ጊዜ በአደባባይ ያለው ሁሉ ሳቶ አደነቶ ። 92 የሐንሰም ነገሩ እንዳላግረ አዩትና ተጠየቁ ቀርቶ ወልደ የሐንሰ ሁለት ልደት የሚል ምስክር ከመጽሐፍ እንዳመጣ አንተም ሦስት ልደት የሚል ደረቅ ንባብ አምጣ አሏቸው ። አለቃ ስነ ጊዮርጊስም በደብረ ብርሃን ተአምረ ግርያም ተጽፏል አሉ ። ከምታስተምረው ከዐራቱ ጉባኤ አጣህና በሌላ ሃይማኖት ተአምረ ግርያም ትጠቅሳለህን? በሏቸው ከጉባኤው መጽሐፍስ የለም አሉ ። በዚህ ጊዜ ንጉሥ ምኒልክ ነገሩ ይደርና እንመካከርበት አሉ ።

92 የሐንሰም ደግ ነው ይደር ብለው ረቀቁ ። ምረ ወልደየስ የተባለ የወገዳ ቄስ አብር ቄጥ ነበርና ወልደ የሐንሰ የደላከው

ጋላ ሳትሰለበው አመለጠላህ ብሎ ሙኾ ተናገረ ። መልአክ ብርሃን ወልደ የሐንሰ ነገሩ ገባቸውና ጃንሆይ ቄስ አሐዱ አብ ቅዱስ ብሎ ከባረከው በኋላ መስዋዕት እንደማያደር ንጉሥም ካከራከረና ካመሳከረ በኋላ ፍርድ ሊያደር አይገባውምና በቆስጠንጢኖስ ዳኝነት ይገርዳልሁ ይህ ፍርድ አይደርብኝ ሲሉ አመለከቱ ። 92 የሐንሰም ደግ ነው ይፋረዱ አስፈርድ ሲሉ አዘዙ ። ባደባባይ የተቀመጠ ሁሉ ባንድ ቃል ከመጽሐፍ ያላገኛቸውትን በማስመሰል ሰውን ሁሉ ስታስከዱ ኑራችኋልና ትቀጣለችሁ እያለ በነአለቃ ሥነ ጊዮርጊስ ፈረደባቸው ። ባለ ፍትሐ ነገሥቱ ሊቄ መርግዊም አራት አካል ካላችሁ ትቀጣላችሁ ሲሉ ፈርደውባቸዋል ። 92 የሐንሰ በፈጣሪዬ ላይ በድፍረት ያልሆነ ቃል ተናግረዋልና የአካል ቅጣት ይቀጡ ብሎ አለቃ ኪዳነ ወልድ ጃንሆይ ይህም መቼ ይሆናል ከነዚህ ይልቅ የባስ ከሀደት አርዮስ ተናግሮ ነበር ተጋዘነ ተሰደደ እንጂ የአካል ቅጣት ተፈረደበት? ከእነዚህም እንመለሳለን የሚሉት እየተገዙቱ ይመለሱ አንመለስም ያሉት ቦታ ተወስናባቸው በግዙት ይቀመጡ እንጅ የአካል ቅጣትስ አይገባቸውም ሲሉ አመለከቱ ። 92 የሐንሰም ዋድቤ እንግዳንና ዙርአንቤ እንግዳን በድፍረት ወልደ ሥላሴ እንለዋለን ብለው ተናግረዋልና አልምራቸውም ብለው እጅ እግራቸውንና ምላሳቸውን አስቆረጧቸው ። ዋድቤ እንግዳ ወዲያው ሞተዋል ዙርአንቤ እንግዳ ገን በዕድሜ ቆይተው ንስሐ ገብተው ሞተዋል ። እነአለቃ ሥነ ጊዮርጊስም ሁለት ልደት እንላለን እያሉ እየተገዙቱ ወደ ሀገራቸው ተመልሰዋል።

ከዚህ በኋላ ቀስ በቀስ ቅብግትና ጸጋ የሚባለው ባዕድ ትምህርት ጩርሶ ጠፍቷል ። 92 የሐንሰ የኢትዮጵያን ድንበር አልፈው ምዕመናንን ሲያስቃዩና አብያተ ክርስቲያናትን ሲያፈርሱ ከነበሩ የሱዳን ማገዲስተች ጋር ተዋግተው አረፉ። ርሳቸው ከአረፉ በኋላም በ92 ምኒልክ ዘመን መንግሥትም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብዙ ሥራ ተሠርቷል። አያሌ አብያተ ክርስቲያናት የመተዳደሪያ ርስት ተተክለዋል ካህናትም ስፋፊ ርስት ተተክለው ነበር ። በመሣፍንት ተከፋፍላለችውን ኢትዮጵያ አንድ ለማድረግ የቴዎድሮስንና የዮሐንስን

ዓለግ በመከተል የደቡብ ኢትዮጵያን ግዛት ሲያስሱ ከግራኝ ወረራ ጀምሮ ጠፍተው የነበሩ አብያተ ክርስቲያናትንና ገዳማትን እንዲ ታደሱ አድርገዋል ።

ከዚህም ሌላ በኢየሩሳሌም የዴር ሠልጣን ገዳማትን ከግብጾች ጋር በነበረን ክርክር የኢትዮጵያ መነኮሳት መውጫ መግቢያ በርተን ፍንቸው ሲቸገሩ ዓፄ ምኒልክ ወደ ቱርክ መንግሥት ደጃዝማች መሸሻ ወርቄ የተባሉትን ሰው ልከው የዴር ሠልጣን በር እንዲ ከፈት አድርገዋል ።

ይህ ሁሉ ሲሆን ከውጭ ወደ ሀገራችን በሚገቡ ሚሲዮኖች ላይ ግን የሚያረግ ቁጥጥር ስላልነበረ በዓፄ ዮሐንስ ዘመን መንግሥት የተባረሩት ሚሲዮኖች እን አባ ማስያስ ሁሉ እየተመለሱ መጡ ።

ከ፲፱፻፱ ዓ.ም. ጀምሮ በንግሥት ዘውዲቱ ዘመን መንግሥት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ መልኩ ትንሽ ዘመናዊነትን ያዘ። በ፲፱፻፲፱ ዓ.ም. መስከረም ፩ ቀን የቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ ገብኤ አስተዳደር ተመሠረተ ። በፊት ቅዱስ ሐርቤ በኋላም ዓፄ ዮሐንስ ጀምረውት የነበረው፡- «ኢትዮጵያ የራሷን ልጆች ጳጳስ መሾም አለ ባት» የሚለው ጥያቄ ፍጻሜውን ያገኘው በንግሥት ዘውዲቱ ዘመን መን ግሥት ነው።

ግብጻዊው የኢትዮጵያ ጳጳስ አቡነ ግቴዎስ ከሞቱ በኋላ የኢ ትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከራሷ ልጆች ጳጳስ መሾም አለባት የሚል ጥያቄ ወደ ኮፕቶች ቀርቦ በኢትዮጵያና በኮፕት ቤተ ክርስቲያን መካ ከል ለሦስት ዓመታት ያህል ውይይት ከተደረገ በኋላ ግንቦት ፲፰ ቀን ፲፱፻፳፩ ዓ.ም. አራት ኢትዮጵያውያን ጳጳሳት ካይሮ ላይ ተሾሙ ። እነሱም፡-

- ፩. አቡነ አብርሃም የፊት ስማቸው መምህር ደስታ 1
- ፪. አቡነ ይስሐቅ የፊት ስማቸው መምህር ወልደ ኪዳን
- ፫. አቡነ ዲጥሮስ የፊት ስማቸው መምህር ኃይለ ግርያም
- ፬. አቡነ ሚካኤል የፊት ስማቸው መምህር ሐዲስ ናቸው

ከነዚህም ጋር አቡነ ቄርሎስ የተባሉ አንድ ግብጻዊ ሊቀ ጳጳስ አብረው ተሾሙ መጥተዋል ። ርሳቸውም ከፍሬ ምናጦስ ጀምሮ

፲፯ኛው ሊቀ ጳጳስ ናቸው ። በዓመቱ በ፲፱፻፳፪ ዓ.ም. የእስክንድርያ ፓትረያርክ አባ ዮሐንስ ፲፱ኛ ኢትዮጵያን በመግብንት ላይ እንዳሉ የደብረ ሲባናስ እውጌ የነበሩትን ገብረ መንፈስ ቅዱስን ጥር አንድ ቀን አቡነ ሳዊርስ ብለው ሾሟቸው ።

በ፲፯ኛው ምዕት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ለመ ጀመሪያ ጊዜ አምስት ኢትዮጵያውያን ጳጳሳት ተሾሙ ። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በጽሑፍ ደረጃ አንድተዳደር የተፈቀደው ፍሬ ምናጦስ የመጀመሪያው ጳጳስ ሲሾም ነው ። 95. ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ለ፩ሺህ፳፪ ዓመታት ያህል ወደ ኢትዮጵያ እየተሾሙ የሚመጡት የግብጽ ጳጳሳት ነበሩ ።

ኢትዮጵያ ከግብፅ ጳጳሳት ስታስመጣ መቆየቷ በሚከተለው ምክንያት ነው ። በሠለስቱ ምዕት ስም በገብኤ ኒቅያ ቀናና አን ቀጽ ፵፪ በስርዋጽ የገባ ፡- «ኢትዮጵያውያን ከሊቃውንቶቻቸው ጳጳስ አይሾሙ» የሚል ትእዛዝ ነበር ። ይህ በሰባተኛው መቶ ክፍለ ዘመን የተጨመረ ነው ። ይኸው ሕግ በሰማኒያኛው ቀናናው ኢት ዮጵያውያን ጳጳስ እንዳይሾሙ ይከለክላል ። 96. ግብጻውያን ይህን ምክንያት አድርገው ኢትዮጵያውያን ጳጳስ መሆን አይገባቸውም እያሉ ሲከራከሩ ከላይ የተጠቀሰው ረጅም ዘመን አልፏል ። እርግጥ ሠለስቱ ምዕት ይህን የግብጻችን ጥቅስ ሳይሆን በቤተ ክርስቲያን መላያየት እንዳይፈጠር በማሰብ በኒቅያው ቀናና በስድስተኛው አን ቀጽ «የግብፅ 1 የሊቢያንና የፔንዳሪሊስ መንበሮች ክርስትናን ከእ ስክንድርያ መንበር ስለ ተቀበሉ ለመሪያቸው ለእስክንድርያ ሊቀ ጳጳስ እንዲታዘዙ ሕግ ሠርተዋል ። ቀናና ወስነዋል ። የሮምና የኢ ንጹዢያ ሊቃነ ጳጳሳትም በየሀገረ ስብከታቸው ተመሳሳይ ሥልጣን ነበራቸው በዚህ ሳቢያ ኢትዮጵያም ከእስክንድርያ ሀገረ ስብከት ክፍል ስለ ነበረች ለእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን መታዘዝ ነበረባት የሚል የኮፕቶች እምነት ብዙ ጊዜ ሲሠራበት ናረ ።

95. ፻፳፱ ዓ.ም.
96. "Capones Arabici XVII 36".

እውነቱን ለመናገር ከሆነ ኢትዮጵያ ክርስትናን የተቀበለችው ከግብፅ ሐዋርያ ተልኮላት አልነበረም ። በመጀመሪያ እንደ ተገለጸው ክርስትና ወደ ኢትዮጵያ የገባው በሐዋርያት ዘመን ነው ። የመጀመሪያ የኢትዮጵያ ጳጳስ ገን ከኢትዮጵያ ተልኮ ጽጵስናን የተቀበለው ከግብፅ ነው ። ዛሬም ሶርያዊ ነው ። ጽጵስናን ከእስክንድርያ ግምግት ደግሞ ክርስትናን ግምግት ግለት አይደለም ። ሐዋርያም የሚባለው ሐዶ ያባተግረ ነው ። ኢትዮጵያ ክርስትናን ከግብፅ ተቀበለች ቢባልም እንኳ ብዙ ምዕመናን ለጽጵስና ግዕዝ ግሪ ግሪ በቁ ልጆች ካሏት ልጆቿን ለመሾም ቀናና ቤተ ክርስቲያን ይፈትድላታል ። የቤተ ክርስቲያን ከህነት እንደ ምክራብ ከህነት በዘር የሚወርድ አይደለምና ። ለምሳሌ ቆጵሮስ ክርስትናን የተቀበለችው ከአንጾኪያ ስለነበር ፤ በሠለስቱ ምዕት ጎጃ ሃዘ መሠረት የአንጾኪያ ክፍል ሁና ስትኖር ብዙ ምዕመናንና ለጽጵስና የበቁ የነቁ ልጆች ባራራች ጊዜ እስከ ፱፻፴፩ በአንጾኪያ ሥር ስትተዳደር ቆይታ በ፱፻፴፩ በኤፌሶን በተደረገው ምስተኛው የአብያተ ክርስቲያናት ጉባኤ ራሷን በራሷ ለማስተዳደር እንድትችልና የራሷን ልጆች ጳጳሳት እንድትሾም ተወስኖላታል ። 97. የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ገን «ኢትዮጵያውያን ከሊቃውንቶቻቸው ጳጳሳት ለይቹ» በሚለው ሰው ሠራሽ ሐረግ ታሥራ ከላይ የጠቀስናቸውን ስያሌ ዓመታት በትዕግሥት አሳለፈች ፤ በነዚህ ስያሌ ዓመታት ውስጥ ለመላው ኢትዮጵያ የሚላከው አንድ ጳጳስ ብቻ ነበር ፤ እሱም የሕዝቡን ቋንቋ ስለማያውቅ ለማስተግርም ሆነ ለማስተዳደር በስማ በለው ነበር ። የሚቀመጠውም ገንሠ ባለበት ቦታ በከተማ ብቻ ስለነበር ፤ በገጠሩ የሚኖረው ሕዝብ ቤተ ክርስቲያን እንዳይዘጋበት ሕገናቱን በጀርባው አዝሎ በትከሻው ተሸክሞ ጳጳሱ ወዳልበት የወር የሁለት ወር ጉዳና ተጉዞ ይመጣል ። ከዚያም ገንዘቡን ከፍሎ ካጉልኝ ሲል ጳጳሱ ገንዘቡን ተቀብሎ ከሥርዓተ ቤተ

ክርስቲያን ውጭ ዕድሜው ለከህነት ሳይደርስ ፤ ለከህነት የሚያበቃ ሙያ ሳይኖረው እየካነ ይልከዋል ። ልጆም ተከና በቂ ትምህርት ሳያገኝ በቤተ ክርስቲያን በድምጫ የሰጠውን ብቻ ይዞ በዲቄና ሲያገለግል ይቆይና በዕድሜው ከፍ ሲል ፤ አሁንም ያለበቂ ሙያ ቁስ ይሆናል ፤ በዚህም ላይ ደግሞ አንዱ ጳጳስ ሙተ ሌላው እስኪተካ ብዙ ዓመታት ያልፋሉ ። በዚህ ጊዜ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብዙ የቄሰና የዲያቆን ችግር ይደርስባታል ።

ይልቁንም ደግሞ ጳጳሳትን የምትልክልን የግብፅ ቤተ ክርስቲያን በፋርስ (፯፻፲፬) ፤ በእስላም ዓረቦች (፯፻፴፬) እና ጳላም በቱርክ (፩፻፲፱፻፶፫) ስለተያዙች ፤ እንደልብ ጳጳስ ልትልክልን አትችልም ነበር ። በግብፅ ቤተ ክርስቲያን ላይ በነበረው የእስላሞች ተፅዕኖ ምክንያት ሁለቱ አብያተ ክርስቲያናት ፤ ግለት የግብፅና የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት በቀጥታ ለመነጋገር ስለማይችሉ የኢትዮጵያ ነገሥታት ወደ ግብፅ መሪዎች ጳጳስ እንዲመጣላቸው ዘወትር አማላጅና የእጅ መንሻም ይልኩ እንደነበር ባለፈው ገልጠናል ። ምልጃው አልሆነ ሲል ደግሞ በማስፈራራትና በዛቻ ጳጳሳት እንዲላኩላቸው ያደርጉ ነበር ፤ አልፎ አልፎም እንደነ ቅዱስ ሐርቤና እንደነ ዓፄ የሐንስ አራተኛ ያሉ ነገሥታት የግብጽን ሠላጣናች ከመለማመጥ ራሳችንን መቻል አላብን በሚል ማንፈስ ተነሣሥተው የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያን ነፃ ለማውጣት ቢሞክሩም እግዚአብሔር የፈቀደው እስኪደርስ በዘመናቸው አልተፈጸመም ።

አሁን በንግሥት ዘውዲቱ ዘመን መንግሥት ከላይ ሰግቸው የተገለጸውን አምስት ኤጲስ ቆጳሳት ከራሷ ልጆች አገኘች ። ሊቀ ጳጳሳት ሁና የሚመራው ገን የግብጽ ሊቀ ጳጳስ ነው ።

እነሱ በተሾሙ በስምንተኛው ዓመት ኢትዮጵያ በግፈኛው ፋሺስት ተወረረች ። ሙሶሎኒ ኢትዮጵያን ከፋፍሎ ለመግዛት ባደረገው ዘመቻ በ፲፱፻፴፯ (፲፱፻፳፱) በሊቢያ ዋና ከተማ በትራፖሊ የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያን ለማፈራረስና ክርስቲያናችንም ለመ

ፍጀት መነሳቱን የሚገልጥ አዋጅ ነገረ ። አዋጁም የሚከተለው ነበር ። «የፋሺስት ጣሊያን በሊቢያና በኢትዮጵያ ለሚኖሩ እስላሞች የሰላም ዋስትና ለመስጠት አስቧል ። ትክክለኛ ፍትሕና ብልጽግናም ለእስላሞች ያደርጋል ። የነቢዩ መሐመድንም ሕግ ያከብራል ። ከዚህም በላይ ለመላው ዓለም እስላሞች ያለውን ቅንና መልካም አስተሳሰብ ሊገልጥ ይወዳል ። 98»

ከዚህ ቀደም ብሎ በ፲፱፻፵፮ (፲፱፻፳፰) ዓ.ም. የሙሶሎኒ ጦር ኢትዮጵያን በወረረ ጊዜ የኢትዮጵያን ምዕመናን ወደ ላቲንነት ጉተራ ለማስገባት ለሮማ ቤተ ክርስቲያን ጥሩ የአዝመራ ጊዜ የሆነላት መስጊት ነበር ። በእነዚህ የኢጣሊያ ጳጳሳት ካርዲናሎችና ፓፓውም ለሙሶሎኒ ብዙ የጦር መሣሪያ ርዳታ አድርገዋል ። ምዕመናኑም በየቤተ ክርስቲያኑ ለሙሶሎኒ የጦር መሣሪያ መግዣ የሚውል ገንዘብ ወደ ሙዳዩ ምጽዋት እንዲያስገቡ በየሰበካው ቄስ ይታዘዙ ነበር ።

ሙሶሎኒ አዋጁን በሥራ ለማዋል ከሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን በተደረገለት ርዳታ የራያንና የሰማሊያን እስላሞች አስነስቶ የብዙ ክርስቲያኖች ደም አስፈሰሰ ። በሴት ፣ በሕፃንና በሽማግሌም ሳይቀር የኦርቶዶክስ ክርስቲያን በሆነ ሁሉ ላይ ግፍ ተፈጸመ ። ብዙ ገዳማትንና አድባራትን አፈራረሰ ። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከብዙ ጠላት እየተከላከለች ያቆየችውን የታሪክና የሃይማኖት ቅርሶቿን ዘርፎ ወስዶ ለቫቲካን አስረከበ ። በተባበሩት መንግሥታት ድርጅት የስታቲስቲክ ክፍል እንደተመዘገበው ፪ሺህ አብያተ ክርስቲያናትና ገዳማት ተቃጥለው ከጥቅም ውጭ ሆነዋል ። በአርበኝነት ለሃይማኖታቸውና ለአገራቸው ክብር ሲሉ ከኢጣሊያ ጋር ፊት ለፊት ተዋግተው የሞቱትን ክርስቲያኖች ሳይጨምር በአድባራቱና በገዳማቱ ፡- በደብረ ሊባኖስ ፣ በላሊበላ ፣ በአክሱም ፣ በጉ

98. A Bertola Regime dei culti nell Africa Italiana "Bologna, 1939," p. 162.

ገደርና በዝጃላ ብዙ ባሕታውያንና መነኮሳት ካህናት ፣ ለሃይማኖታቸውና ለሀገራቸው መሥዋዕት ሁነዋል ። ከጳጳሳቱም ታሪካቸው ለኢትዮጵያ ክርስቲያን መመኪያ የሆነው አቡነ ኢጥርስ (ቀዳማዊ) ጳጳስ ዘምሥራቀ ኢትዮጵያና አቡነ ሚካኤል ጳጳስ ዘጉራ በግፈኛው ፋሺስት ተገድለዋል ።

ከዚህ ላይ ለቤተ ክርስቲያን ታሪክ አስከፊና አሳፋሪ ሁኔታ የሚታየው የኢትዮጵያን ሕዝብ ለመደምሰስ ቫቲካን ከሙሶሎኒ ጋር መተባበሩ ነው ። እንዲያውም ከሙሶሎኒ ጉን ተሠልፈው ምክር ይሰው የነበሩና ብዙ ካህናትንም ያስፈጁ የወታደር ልብስ ለብሰው የመጡ የሮማ ካቶሊክ ቄሶች ናቸው ይባላል ። ፓፓውም የተቀደሰ ዘመቻ ነው ብለው መድፋንና ታንኩን ባርክዋል ። በዚህ ሁሉ ድርጊታቸውም በዓለም ክርስቲያኖች ዘንድ ተነቅረውበታል ።

ከብዙዎቹም መካከል ኤሊክ ሲንድሩም የሚባሉት የስዊድን ጋዜጠኛ ፓፓውን እንዴት እንደወቀሷቸው (ሲሞን ረስቲን የተረጉውን) ከዚህ ቀጥለን እናቀርባለን ።

«ቅዱስ ሆይ ፣ እኔ በሰሜን አገር የተወለድሁ እንድ ፐርቴስ ታንት ነኝ ። ባገራችንም በስዊድን በግንባራችን የምንደፋው በእልፍኛችን ሁነን ከእግዚአብሔር ከአምላካችን ጋር ስንናገር ነው እንጂ ከሰው ጋር ብንናገር ቁመን እንነጋገራለንና በእግርም ላይ ወድቄ ጫማምን ስለማልስምም አይቆጠብኝ ። ቅዱስ ሆይ ፣ እኔ አንድ ምስኪን ኃጢአተኛ ፣ እርስዎ ግን የመድኃኒታችን ምትክ ነዎት የግዴሳሳቱም ነዎት ፣ ይሁን እንጂ እኔ እነቅፍዎታለሁ ። እርስዎ የካቶሊካዊት ቤተ ክርስቲያን ዋና ነዎት ፣ ካቶሊካዊት ግለትም የሁሉ ግለት ነው ። ዛሬ እንግዲህ የርስዎ ቤተ ክርስቲያን በውነት የሁሉ ቤተ ክርስቲያን ናት? እርስዎ ከሙሶሎኒ ጋር ሁነው ከሌላው ዓለም ጋር በጠብ አሉ ። እርስዎና ክርስቶስ በታች ያሉት ሌሎችም ጳጳሳት ኢትዮጵያ ለኢጣሊያ ቅኝ አገር እንድትሆን የሚገባ ነው ብለው ተናገሩ ርስዎ መቼም የሐዋርያው የኢጥርስ ተከታይ ነዎትና አይሳሳቱም ። እንግዲህ ሌላው ዓለም ሁሉ ቃልዎን

ሳይሰጥ በአጣሊያ ላይ «ሳንክሲዮ» በያደርግ መሳሳቱ ነው? ቅዱስ ሆይ ፤ አጣሊያ የፍርድ ሥራ ተወራላች ብለው ሰበከዋል ። የመ ሲና ፤ የቢረንዲቤም ጳጳሳት ወርቃቸውን ሁሉ ለጦርነቱ ከሳራ እን ደሰጡ ሰግን ። እናንተ ጳጳሳት ይህንን ስታደርጉ እግዚአብሔር ከአጣሊያ ጋር ነው የግለት ያህል ይመስለኛል ። እንግዲህ ሌላው ዓለም ሁሉ የአጣሊያን ሥራ ቢቃወም የእግዚአብሔርን ፍርድ ይቃወም ይህን ፤ ኢትዮጵያውያንን አገራቸውን ሲጠብቁ በእግዚ አብሔር ላይ ተነሥተው ይኸንን ርስዎ እንዳሉ አጣሊያ የጽድቅ ወጊያ የምትዋጋ ከሆነ ሌላውም ዓለም ይህንን የጽድቅ ጦርነት ቢቃ ወም መቼም ከናንተ በቀር ሌላው ዓለም ሁሉ እግዚአብሔርን የገደ ይመስላል ። እንግዲህ ርስዎ እንደሚሉት እግዚአብሔር አምላካ ኝን የአጣሊያ መንግሥት ቃሉን ሲያረርስ መሐላውንም ሊሰብር ፈትዷል ። ርስዎ እንደሚሉት የኢትዮጵያ ሰዎች አገራቸውን ለመ ጠበቅ ቢሰበሰቡ ፤ የአጣሊያ አይርጥላን ጥርገ አድርጉ በያጠፋ ቸው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሥራ ነው ። ሴተችንና ሕፃና ትን በቦምብ ሲያጠፋ እግዚአብሔርን ያገለግላሉ ይህንን ሁሉ ካሁን በፊት በመጽሐፍ ቅዱስ አላገንንም ነበርና ርስዎ አሁን በላስተግ ፋን ትልቅ ነገር ነው ። ይህንን ሁሉ የምታስተምረን ቅድስቲቱ ካተሊካዊት ቤተ ክርስቲያን ናት ። በዱር ዘመን ገን ቤተ ክርስ ቲያን ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር መታዘዝ ይገባል ብላ ታስተ ምር ነበር ። ቅዱስ ሆይ ፤ የርስዎ ቤተ ክርስቲያን ቅድስት አይደ ለችም የሁሉም አይደለችም ፤ እግዚአብሔር መሐላን ግፍረስ ይወ ዳል ብለው በያስተምሩን ወሽትም ነው ብለን እንመልሰለን ታ ለን ። ርስዎም የዓለም ሁሉ አባት ነኝ ሲሉ ሳሉ የመሳሉኒ ባሪያ ሁነዋል ። በአጣሊያ ላይ ሥጋዊ «ሳንክሲዮ» እንደ ተደረገ ፤ እን ደዚሁም በርስዎ ላይ መንፈሳዊ «ሳንክሲዮ» ግድረገ የገድ ነው ። ርስዎ የሚያመልኩት አምላክ ጣዖት ነው እንጂ አምላክ አይደለም ። ኢትዮጵያ ፤ ርስዎ ለሚያመልኩት አምላክ ጸሎት ለታላቅን ለት ችልም ። ሌላው ዓለም እንደዚሁ ወደ ርስዎ አምላክ ሊጸልይ አይ ችልም ። ርስዎ ከእግዚአብሔር ይልቅ ለሰውዬው ለመሳሉኒ የሚ

ታዘዙ ሁነዋልና ። ርስዎ መናገር በተገባዎ ጊዜ ዝም አሉ ፤ ዝም ግለትም በተገባዎ ጊዜ ተናገሩ ። አሁንም ከሌሎች ጳጳሳት ጋራ የመሳሉኒን ጫግ ስመዋል ። የዓለምን ሰላም የሚያውከውን ወን በደውን በያወግዙት ናር ለቤተ ክርስቲያንም እንዴት ያለ ጥቅም በሆነ ነበር ። ምናልባት ርስዎም በታሠሩ ነበር ፤ ምናልባትም እንደ ዱር ዘመን ክርስቲያኖች ወደ ሰግዕትነት ሞት በደረሱ ነበር ። ዓለ ምም ሁሉ ከርስዎ ጋር በሆነ ነበር ። ክርስቲያን ቢሆን አረመኔም ቢሆን ሰው ሁሉ ርስዎ የእግዚአብሔር አገልጋይ እንደሆኑ በተ ረፍ ነበር ።

አሁንም በቅርብ የገና በዓል ነው ። ለገፍ ጦርነት ወርቃ ቸውን የሰጡ ጳጳሳትም እንግዲህ ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን በም ድር ላይ ሰላም ይሁን ለሰውም በጉ ፈቃድ ይሁን ብለው ሊዘምሩ ናቸው። ይኸንንም ሲዘምሩ በደረታቸው የወርቅ መስቀል ሳያደርጉ አይ ቀርም ነገር ገን በጀርባቸው ላይ የእንጨት መስቀል ቢሸከሙ ይሻል ነበር ። ቅዱስ ሆይ ፤ በዓሉን ያሳምርልም ብዬ ምኞቴን እገልጻ ለሁሉ» ይህ የጭካኔ ድርጊት በሁለቱ አብያተ ክርስቲያናት መካከል እንደ ትልቅ ገደል ሁና ይኖራል ።

አጣሊያ ወደ ሀገራችን ገብተ ወረራውን እንደ ቀጠለ ግብፃ ጭው የኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ሹመት ለመካሰስ ወደ ሮግ ሔዱ ። የጠየቁት ሰላልተሳካላቸው ተቆጥተው ወደ ኢትዮጵያ ሳይመለሱ ወደ ሀገራቸው ገቡ ። በዚህ ጊዜ የኢትዮጵያ ሊቃውንት ተሰብስ በው ከአምስቱ ኤጲስ ቆጳሳት አንዱን አቡነ አብርሃምን የኢትዮ ጵያ ቤተ ክርስቲያን ሊቀ ጳጳስ አሏቸው ። በዚህ ጊዜ የግብፅ ቤተ ክርስቲያን አድራጉቱ ከቀናና ቤተ ክርስቲያን ውጭ ነው ስትል አቡነ አብርሃምንና በርሳቸው የተሾሙትን ሁሉ አወገዘች ። ድርጊቱ በቀናና ቤተ ክርስቲያን እንኳ ነውር የለበትም ብቻ እውነት ይሁን ወሸት ፡— የግብፅ ቤተ ክርስቲያን የምትለው በ፲፱፻፳፩ ዓ.ም. አራቱ ኢትዮጵያውያን ኤጲስ ቆጳሳትና አምስተኛ ግብፃዊ ሊቀ ጳጳስ ሲሾሙ ውል ስለን ነው ። ውለም ፡— የግብፅ ቤተ

ክርስቲያን ሳታውቀው ሊቀ ጳጳስ መሾም ተርቶ ኤጲስ ቆጶስ እንኳ እንደ ጻፈው የፈረመ መሆናቸውንና አሁን ግን ያንን አፍርሰው መሾማቸውን ጠቅሳለች = እሱን ቷርሱስም ወደ ገብፅ የተመለሱት በግብፃውያን አባባል ፡- ኢትዮጵያውያኑ ኤጲስ ቆጶስ ተጨግሮ ኤጲስ ቆጶስ ለመሾም ቢጠይቋቸው አይሆንም ውል አላፈርሰም አሉ በዚህም ምክንያት ወደ ሀገራቸው ተመለሱ ነው የሚሉት = የግብፃውያን ግዛት ከምንም ሳትቆጥር የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሥራዋን ቀጠለች = አያሌ ኤጲስ ቆጶስን እየሾሙት ለሐዋርያዊ ተልዕኮ አሰግራች =

እሱን አብርሃም ካረፉ በኋላ (፲፱፻፵፩) መንበረ ሊቀ ጳጳስ ናው ለንቡረ ዕድ ተክል ሃይማኖት (ሐዲስ ተክሌ) ተላለፈ = (በ፲፱፻፵፪) ዓ. ም. እሱን የሐንስ ሊቀ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ተብለው ተሾሙ የሊጣሊያ ፋሺስት ኃይል ተደምስሶ ኢትዮጵያ ነፃነቷን ካገኘች በኋላ በ፲፱፻፵፮ ዓ. ም. በመጋቢት ወር መጨረሻ ስለ ቤተ ክርስቲያናችን ጉዳይ በግብፅና በኢትዮጵያ መካከል ንግግር ተጀመረ = ወዲያው የግብፅ ፓትርያርክ መልእክተኞች ከእሱ ከእሱን ቷርሱስና ከቤተ መንግሥቱ ሹማምንት ጋራ ወደ አዲስ አበባ መጥተው በሰኔ ወር ወይይት ተደረገ =

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ያቀረበችው ሐሳብ ለግብፅ መልእክተኞች በሰኔ ፲፱ ቀን ተሰጥቷቸው ሲሔዱ ገና ከመድረሳቸው በፊት ፓትርያርኩ እሱን የሐንስ በድንገት ግረፋቸው በሰኔ ፲፰ ቀን ተሰጣ = በመንበራቸውም የሚተኩት አዲሱ ፓትርያርክ እስኪመረጡና እስኪሾሙ ድረስ ፲፱ ወርች ያህል ስለ ፈጀ ነገሩ ፍጻሜ ሳያገኝ ዘንድ =

በ፲፱፻፵፮ ዓ. ም. በየካቲት ወር መጀመሪያ እሱን መቃርዮስ የእስክንድርያ ፓትርያርክ ሆኑ = እርሳቸው ከተሾሙ በኋላ ንግግሩን ለመቀጠል የግብፅ መልእክተኞች በግንቦት ወር ወደ አዲስ አበባ መጡ = እነዚህ መልእክተኞች ስለራሳቸው ጥያቄ መልስ ይዘው ይሆናል ተብለው ሲጠበቁ አንዳችም መልስ አለመስጠታቸውንና ለን

ግግር ብቻ የመጡ መሆናቸውን አስረዱ = ከብዙ ወይይት በኋላም የኢትዮጵያ ሊቃውንት መክረው ያቀረቡት ሐሳብ በሰኔ ፳፩ ቀን ተሰጥቷቸው ተመለሱ =

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ያቀረበችው ጥያቄ ፍሬ ነገሩ ከዚህ በታች በተመለከቱት በስድስት ክፍሎች ተገልጿል =

፩ኛ/ ከኢትዮጵያ ተወላጆች ውስጥ በቤተ ክርስቲያን አድገው በገደማናት ጸንተው ከሚኖሩት መንፈሳውያን አባቶች ለሊቀ ጳጳስ ነት የሚገባው ሰው ተመርጦ በእስክንድርያው አባታችን ተባርኮና ተቀብቶ እንዲሾምላት ፡

፪ኛ/ የእስክንድርያው ሲኖዶስ በሚመርጥበት መሠረት የኢትዮጵያም ሲኖዶስ ለጸደቀና ለኤጲስ ቆጶስነት የሚገቡትን መንፈሳውያን አባቶች እንዲመርጥና በእስክንድርያ አባታችን ተቀብቶ የመጣው ሊቀ ጳጳስ ባርኮ እንዲሾሙ ፡

፫ኛ/ በግርቆስ መንበር ላይ የሚቀመጠው አባታችን በሚመረጥበት ጊዜ የቅዱስ ሲኖዶስ በር ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ክፍት እንዲሆንና መልእክተኞቿ በምርጫው ውስጥ እንዲገኙ ፡

፬ኛ/ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ዘወትር በእስክንድርያው ቅዱስ ሲኖዶስ ውስጥ መንበር እንዲኖራትና ሲኖዶሱ በተሰበሰበ ቁጥር መልእክተኞቿ በሚገባቸው ደረጃ ተቀምጠው እንዲገኙ ፡

፭ኛ/ ኢትዮጵያ በውድ ሳይሆን በግድ በጦር ኃይል ከእስክንድርያ ጋር እንዳትገናኝ ተከልክላ በተቋረጠችበት ጊዜ በሃይማኖቷ ጸንታ ወደ ሰላም ዘመን እስክትደርስ መርጣ የሾመችቸው ጳጳሳት ከግዛቱ እንዲፈቱላት ፡

፮ኛ/ በኢትዮጵያና በእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን መካከል ያለው መንፈሳዊ ግንኙነት አሁን ካለው የበለጠ እንዲሆን የእናትነትና የልጅነትም መሠረት የጠነከረ ሁኔታ እንዲኖር የገዳም ትምህርት ቤት በአዲስ አበባ እንዲከፈት ፡ ስለዚህም ት/ቤት አቋቋምና ሌሎች ቅዱስ አባታችን እሱን መቃርዮስ ቡራኬያቸውን እንዲ

ሰጡን ፣ በዚህ ትምህርት ቤት ተመርቀው ለጽሑፍ ወይም ለቀ ምስና የታወቁት መምህሮች ወደ ምስር ገዳማት እየሔዱ ከወንድ ሞቻቸው ጋር በመንፈስ ተባብረው እንዲመለሱ እንደዚሁም ከምስር የሚመጡት ወንድሞቻችን ወደ ኢትዮጵያ ገዳም ሲመጡ በመንፈሳቸው ሁሉ የተባበሩ ወንድሞች አገኝተው እንዲመለሱ የሚሉ ነው ።

የጥያቄውም መልስ ከአምስት ወር የሚበልጥ ስለዘገየ፣ የኢትዮጵያ መንፈሳዊ ጉባኤ በጎዳር 15 ቀን 1883 ዓ.ም. እንደገና በደብዳቤ ያስታወሰ ዘንድ ገድ ሆነበት፣ ከብዙ ጉትጉታም በኋላ የካቲት 28 ቀን 1883 ዓ.ም. የግብፅ ቤተ ክርስቲያን መልስ ሰጠች ። ነገር ግን የተጻፈው ደብዳቤ ለጊዜ ግርዘሚያ ያህል እንጂ ለሌላ የማይጠቅም መሆኑ ስለታወቀ ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ጥያቄ ቀጥተኛው መልስ በተሉ እንዲሰጣት እንደገና ሌላ የልመና ደብዳቤ በመጋቢት 15 ቀን 1883 ዓ.ም. ተጻፈላቸው ። ከዚህ በኋላ ከግብጻውያን ጉባኤ የሰምጥነትን መንፈስ የማይደገፍና የሚያሳዝን መልስ በሰኔ 8 ቀን 1883 ዓ.ም. ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ተጻፈላት ። በዚህ መልስ ውስጥ ከሠፈሩት ዓይነተኛ ጉዳዮች የኢትዮጵያ ተወላጅ ባሩ ላይ የሊቀ ጳጳስነት ግዕርግ እንዲያገኝ ተብሎ በጆኛና በጆኛ ተራ ቁጥር የተጠየቀውን በፍጹም እንደማይቀበሉት በመግለጥ ፡— በኢትዮጵያ ሊሾም የሚገባው ግብጻዊ ሊቀ ጳጳስ ብቻ መሆኑን አረጋገጡ ። ሌሎችን ጥያቄዎች ግን ለምሳሌ— በጉባኤ እንዲገኝ በተባለውና ስለ ትምህርት ቤቱ መጽጃም ፈቃደኞች መሆናቸውን ገልጠዋል ።

ከግብፅ የመጣው ይህ መልስ በሐምሌ 5 ቀን ወደ ኢትዮጵያ መንፈሳዊ ጉባኤ ቀርቦ ከተነበበ በኋላ በኢትዮጵያ ግብጻዊ ሊቀ ጳጳስ እንጅ ኢትዮጵያዊ ሊሾም እንደማይችል ግብጻውያን ከወሰኑ ፣ ይህ አስተያየት ዘራችንን የሚያሳገስ የነፃነት ክብራችንንም የሚቀንስ ነውና ኢትዮጵያ ራሷን ችላ መኖር ይገባታል ቢል የኢትዮጵያ መንፈሳዊ ጉባኤ ለመንግሥት አመለከተ ። በጎዳር 8 ቀን 1883 ዓ.ም. በዚህ ጉዳይ ላይ ለመነጋገር ከመላው የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት የተወጣጡ ከሦስት መቶ በላይ የሚሆኑ ሊቀውንት

አዲስ አበባ ላይ ስብሰባ አድርገው ጅጅ ሊቃውንትና ጅጅ መምህራን ራን በጉዳዩ እንዲነጋገሩ ተመረጡ ። እነዚህም የተመረጡት ገደሰዎች በመጀመሪያ ጎዳር 8 ቀን 1883 ዓ.ም. ሁለተኛ ጎዳር 15 ቀን ፣ ሦስተኛ ጎዳር 15 ቀን በአዲስ አበባ ቅድስት ሥላሴ ተሰብስበው ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አድርሰው ከተወያዩ በኋላ የሚከተለውን ውሳኔ አሳለፉ ።

ጆኛ/ በኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳሳትም ጳጳስም የሚሾመው ከኢትዮጵያ መምህራንና መነኮሳት ውስጥ ብቻ እንዲሆን ብሎ መንፈሳዊ ጉባኤ ሰኔ 28 ቀን 1883 ዓ.ም. ያቀረበው ዋና ጥያቄ የሚገባ መሆኑን ተስግኖቶበታል ።

ጆኛ/ የእስክንድርያው ፓትሪያርክ ይህን ጥያቄ ያልተቀበሉት በባቂ ምክንያት አለመሆኑን መላው ጉባኤ ተረድቶታል ።

ጆኛ/ መላው ጉባኤ ለኢትዮጵያ የሚገቡት ሊቀ ጳጳሳት ከኢትዮጵያ ተወላጆች ውስጥ እንዲመረጡ ግስፈለጉን ተስማምቶበታል ። ይኸውም አሳብ በመንግሥታችን ወገን የተደገፈ ስለሆነ መንግሥታችን መልክተኞቹን ልኮ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የጠየቀችውን ሁሉ ከእስክንድርያው ፓትሪያርክ ተጠባባቂ ወይም ከጉባኤው ጋር ተወያይቶ በሰላም እንዲወርስልን ነገር ግን መንግሥት መልክተኞቹን ልኮ ከእስክንድርያው ፓትሪያርክ ተጠባባቂ ወይም ከጉባኤው ከተወያዩ በኋላ ፍሬ ያለው መልስ ካልተገኘ ፣ አሁን ዓቢይ ጉባኤያችን በተስማማበት ውሳኔ ወደፊት እንጥብታለን። ይህንን ውሳኔያቸውን ጎዳር 28 ቀን 1883 ዓ.ም. በእጩ ገብረ ጊዮርጊስ ፊርማ ወደ መንግሥት አስተላለፉ ።

ከዚህ በኋላ መንግሥት በቀጥታ ጉዳዩን መከታተል ጀመረ ። ከብዙ ወይይትና መጻጻፍ በኋላ የግብፅ ቤተ ክርስቲያን ቅዱስ ሲኖዶስ አምስት አትዮጵያውያን ጳጳሳት እንዲሾሙ ፈቀደ ። አምስት ቀጥላት ተመርጠው ሐምሌ 15 ቀን 1883 ዓ.ም. ወደ ካይር ሔዱ ። የቀጥላቱም ስም የሚከተለው ነው ።— ጆኛ/ እጩ ገብረ ጊዮርጊስ ጆኛ/ መምህራን ሊቀ ሥልጣናት መልክተኞች/ መምህር ዘፈረ

ብርሃን ፣ ጅኛ/ መግሥር ጌታሁን ናኛው ። ሐምሌ 18 ቀን 1819
 ዓ.ም. ሥርዓተ ሰሙተ ጳጳስና ተረጎሞቻቸው ። በዚህ ጊዜ ሀ/አወጊ
 ገበሬ ጊዮርጊስ ፣—አቡነ ባስልዮስ ፣ ለ/መግሥር ጊግግ ፣—አቡነ ጊኳ
 ኤል ፣ ሐ/ሊቀ ሥልጣናት መልአክቱ ፣—አቡነ ቴዎድሮስ መግ
 ሀር ዘረጊ ብርሃን አቡነ ያዕቆብ ፣ ሠ/መግሥር ጌታሁን ፣—አቡነ
 ጢዋቴዎስ ተባሉ ። እነዚህ ጳጳሳት ይሾሙ እንጅ «ኢትዮጵያውያን
 ጳጳሳት በራሳቸው ሊቀ ጳጳስ መሾም አለባቸው» የሚለው የኢትዮ
 ጵያ ጥያቄ አሁንም አልተመለሰም የበላይ ሊቀ ጳጳስ አቡነ ቴርሐኑ
 ነበሩ ። (ግብፃዊው) አቡነ ቴርሐኑ ጥቅምት 18 ቀን 1819
 ዓ.ም. አረፉ ። ከሦስት ወር በኋላ የሊቀ ጳጳስና ፍርድ ቤክ
 ዲስ አበባ ተከናወኖ ታገግሥ ጭ ቀን 1819 ዓ.ም. ብጹዕ አቡነ
 ባስልዮስ ሊቀ ጳጳስ ለመሆን የድምፅ ብልጫ አገኘተው ተመረጡ ።
 ጥር 3 ቀን 1819 ዓ.ም. የመጀመሪያው ኢትዮጵያዊ ሊቀ ጳጳስ
 ተብለው ካይር ላይ በብጹዕ ወቅዱስ አቡነ ዮሴብ ጀኛ ተሠየሙ ።
 የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በ1819 ዓ.ም. ከሊቀ ጳጳስና ወደ ፓት
 ሪያርክነት መንበር ከፍ አለች ። ብጹዕ አቡነ ባስልዮስ ሊቀ ጳጳስ
 የኢትዮጵያ ፓትሪያርክ ሆኑ ።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በሀገር ውስጥና በውጭ አገር
 ከ18 ሚሊዮን ያላነሱ ምዕመናን ተከታዮች አሏት ። የካህናት
 ቁጥር 1

- ሀ/ ቲስ ጅጅሺህጅጅጅ (ለባ ሦስት ሺህ አምስት መቶ ስልሳ
 ሦስት 1)
- ለ/ ዲያቆን ያጃሺጅጅጅ (አምሳ ሁለትሺ አምስት መቶ አምሳ ሁለት
 ሐ/ ደብተራ ጃጃሺጅ (ሠላሳ ዘጠኝሺ አርባ) ድምር ሸጃጅሺጅጅጅ
 ቀላውስት 1 ዲያቆናትና ደባትር አሏት በየጊዜው ከሚሠሩት አብያተ
 ክርስቲያናት ሌላ በሀገር ውስጥ ብቻ 18 ሺጃጅ አሥራ ሦስት ሺ ሠላሳ
 ሁለት አብያተ ክርስቲያናት አሏት ። ከነዚህም ሸሺጃጅ የጠር ሲሆኑ
 18 ሺ የደብርና የታላላቅ ከተማዎች አብያተ ክርስቲያናት ናቸው ።

በውጭ አገርም 1 በኢየሩሳሌም አምስት 1 በካርቱም አንድ 1 በእ
 ንግሊዝ አገር አንድ 1 በአሜሪካና በዌስት ኢንዲስ አገሮችም አያሌ
 አብያተ ክርስቲያናት አሏት ። በኢትዮጵያ ውስጥ ከጅጃጃ በላይ ገዳ
 ግት ይገኛሉ ። የመነኮሳቱና የባሕታውያንም ቁጥር ከጃሺ በላይ
 ነው ። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የመተዳደሪያ ሕግ ከቅዱሳት
 መጻሕፍት ጋር በሲኖዶስ አባላት ተጠንቶና ተረቆ የተጻፈ ሕግ
 ነው ። በአሁኑ ጊዜ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን 8 ሀገረ—ሰብከ
 ቶች አሏት ። ይህም ማለት ከፓትሪያርኩ ጋር 8 የሲኖዶስ አባ
 ላት ጳጳሳትና ሊቃነ—ጳጳሳት አሉ ማለት ነው ። ይህ መጽሐፍ ሲዘ
 ጋጅ ያሉት የሲኖዶስ አባሎች ከነሀገረ ሰብከታቸው እዚህ ላይ እን
 ገልጻለን ።

ብጹዕ ወቅዱስ አቡነ ተክለ ሃይማኖት የርእሰ ከተማዬቱ የአ
 ዲስ አበባን ሀገረ ሰብከት ይዘው ሊቀ ጳጳስና የመላዋ ኢትዮጵያ
 ፓትሪያርክ የቅዱስ ሲኖዶስ ሊቀ መንበር 1

- ጂ/ ብጹዕ አቡነ አብርሃም የሐረር ሊቀ ጳጳስ 1
- ጆኛ/ » » መርቆሬዎስ የጉንደር ሊቀ ጳጳስ 1
- ጆኛ/ » » ኤፍሬም የአርሲ ሊቀ ጳጳስ 1
- ጆኛ/ » » መቃርዮስ የጉጃም ሊቀ ጳጳስ 1
- ጆኛ/ » » ዜና ማርቆስ የወለጋ ሊቀ ጳጳስ 1
- ጆኛ/ » » በርተሎሜዎስ የሲዳሞ ሊቀ ጳጳስ 1
- ጆኛ/ » » ናትናኤል የትግራይ ሊቀ ጳጳስ 1
- ጆኛ/ » » ዘካርያስ የጋሞ ጉፋ ሊቀ ጳጳስ
- 18ኛ/ » » መርሐ ክርስቶስ በሐረር የሰሜንና የምዕራብ
 አውራጃዎች ሊቀ ጳጳስ 1
- 18ኛ/ » » ኤልሳዕ የከፋ ሊቀ ጳጳስ 1
- 18ኛ/ » » ሰላማ የባሌ ሊቀ ጳጳስ 1
- 18ኛ/ » » ታደዎስ የኢሉባቦር ሊቀ ጳጳስ 1
- 18ኛ/ » » ደስሐቅ በአሜሪካ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን
 ሊቀ ጳጳስ 1
- 18ኛ/ » » ሳሙኤል የወሎ ሊቀ ጳጳስ 1
- 18ኛ/ » » በርናባስ የኢየሩሳሌም ሊቀ ጳጳስ 1

- ፲፯/ በፀ-ዕ አቡነ ጎርጎርዮስ የሸዋ ሊቀ ጳጳስ ፤
- ፲፰/ » » ጢሞቴዎስ የከፋ የግጅና የጊሚራ ሊቀ ጳጳስ
- ፲፱ » » ገብርኤል የኦርትዮ ሊቀ ጳጳስ ።
- ፳ » » ኤልያስ በጅቡቱ የኢትዮጵያ ጳጳስ
- ፳፩ » » ገራማ በሱዳን የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ጳጳስ
- ፳፪ » » ጳውሎስ የትንግሥት ዘገባኤ ግተሚያ ቤት ኃላፊና የመንፈሳዊ ኮሌጅ ዲን ናቸው ።

ምዕራባውያን በተሳሳተ ግምት የኢትዮጵያ ሕዝብ መሪ የቤተ ክርስቲያኒቱም የበላይ ራስ እንደሆነ አድርገው ይናገራሉ ። ነገር ግን ከላይ እንደ ገለጥነው የቤተ ክርስቲያኒቱ ራስ ቅዱስ ሲኖዶስ ነው ። የምትመራውም በሲኖዶስ ሕግ ነው ። እጩ የሚለው ቃል ከአቡነ ተክለ-ሃይማኖት ጀምሮ የደብረ ሊባኖስ አበ ምኔቶች የግዕር ግ ስም ነው ። አቡነ ባስልዮስ እጩ ገብረ ጊዮርጊስ እየተባሉ ጳጳስና ሲቀበሉ ፤ «አቡነ ባስልዮስ እጩ ወጳጳስ» ተባሉ ። የሊቀ ጳጳስናውንና የፓትረያርክነቱንም ሥልጣን ሲደርቡ እጩንነቱን አልለቀቁም ። በዚህ ሳቢያ ወራሾቻቸው ሁሉ የእጩንነቱንም ሥልጣን እንደያዙ ቀሩ ። በመላዋ ኢትዮጵያ ከ፩፻፶ የማይበልጡ በበጀት ተቀጥረው የሚያስተምሩ የወንጌል መልዕክተኞች አሉ ። በክፍል የሚያስተምሩ ከ፩ሺ የማያንሱ መምህራንና ፩፻፵፱ የመጀመሪያ ደረጃ ዘመናውያን ትምህርት ቤቶች በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መንበረ ፓትረያርክ ሥር ይተዳደራሉ ። ነገር ግን ይህ ከዚህ በላይ የጠቀስነው የወንጌል መልዕክተኞች የመምህራንና የትምህርት ቤቶች ቁጥር ቤተ ክርስቲያኗ በትምህርት በኩል ያለባትን ችግር ለማቃለል በቂ አይደለም ።

ቤተ ክርስቲያንን እንደገና ሊያንቀሳቅሳትና ሊያራምዳት የሚችለው የጥንት የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትና የዩኒቨርሲቲ (መንፈሳዊ ኮሌጅ) ተማሪዎች አንድ ላይ ሁነው ቀሳውስቱን በመንፈሳዊ ትምህርት በማሠልጠን ለምዕመናኑ በቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ ትምህርት ዘመኑ በሚፈቅደው መሠረት በመስጠት ቤተባበሩ በየገዳማቱ የመነኮሳት መንፈሳዊ ሕይወት እንዲያገኙም ምሁራኑ ገዳማዊ ሕይወትን ቢመሠርቱና ቢያስፋፉ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ያሏትን አጽንታ ለመጠበቅ ሌሎቹንም ለማቅረብ ትችላለች ።

ጥዕራፍ ፩

ክፍል ፩

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መሠረተ እምነት (ዶግማ)

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የምታምነውና የምታስተምረው እምነት በቅዱሳት መጻሕፍት በብሉይና በሐዲስ ኪዳን ከዚህም ጋር ከሐዋርያት ጀምሮ ባፍ በመጣፍ በቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ትምህርትና ትውፊት (tradition) ላይ የተመሠረተ ነው። (ሃይማኖት ርትዕት እንተ ሐዋርያት ትውፊት) «ቁርሱስ» እነዚህንም ሁለት የእምነታችን መሠረቶች እንደሚከተለው እንገልጻቸዋለን፤ ሀ/ በቅዱሳት መጻሕፍት ስግዕ እሥራኤል አሐዱ ውእቱ አምላክክ 101. ባለው መሠረት ባንድ አምላክ ግመንን ታስተምራለች። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያናችን (Monotheistic) «ባለ አንድ አምላክ ናት»። 102. የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን (ሞናቴይስቲክ) ባለ አንድ አምላክ ብትሆንም እንደ ብሉይ ኪዳን እምነት አንድ ገጽ ግለት አይደለም። እንደ አዲስ ኪዳን ትምህርትና አግናዊ ምስክርነት «ወእንዝ ታጠምቅዎሙ በሉ በስሙ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ»። 103. ባለው አምላካዊ ትምህርት መሠረት በሦስት አካላት (በሥላሴ) በአንድ መለኮት ታምናለች።

ለ/ ከሐዋርያት ጀምሮ በቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ስለ አንድነትና ሦስትነት የተሰጠውን ኦርቶዶክሳዊ ምስክርነት ተቀብላ

100. J. Spencer Trimmingham, The Christian Church in Ethiopia, (World Dimination Press, 1950) p. 17
101. ዘጸግም ፩ ፡ ፩ ፤
102. ቀዳ. ቀር. ር. ፩ ፡ ፩ ፤ ኢፌ. ፩ ፡ ፫ ፡ 6 ፤ ቀዳ. ቀር. 1፻ ፡ 6 ፤ ቀዳ. ቀር. ር. ፩ ፤ ሚልክ. ፩ ፡ 1 ፤ ግር. 1፻ ፡ ፳፯ ።
103. ግቴ. ፳፮ ፡ 1፻ ፤

እነሱ በሌላ ቅድስት ሥላሴ የሰጡትን ትምህርት ታስተምራለች ። ቅድስት ሥላሴ ፣ አብ ፣ ወልድ ፣ መንፈስ ቅዱስ ይባላሉ ። የአብ ግብሩ መውለድ ፣ የወልድ ግብሩ መወለድ ፣ የመንፈስ ቅዱስ ግብሩ መሥረጽ ነው ። አብ ቢወልድ ቢያሠርፅ እንጂ እንደወልድ አይወለድም ፣ እንደ መንፈስ ቅዱስ አይሠርጽም ፣ ወልድም ቢወለድ እንጂ እንደ አብ አይወልድም አያሠርጽም ፣ እንደ መንፈስ ቅዱስ አይሠርጽም ፣ መንፈስ ቅዱስም ቢሠርጽ እንጂ እንደ አብ አይወልድም አያሠርጽም ፣ እንደ ወልድ አይወለድም ። ለአብ ፍጹም አካል ፍጹም መልክ ፍጹም ገጽ አለው ። ለወልድም ፍጹም አካል ፍጹም መልክ ፍጹም ገጽ አለው ፣ ለመንፈስ ቅዱስም ፍጹም አካል ፍጹም ገጽ ፍጹም መልክ አለው ። እነዚህም ኩነታት ይባላሉ ። ኩነት ግለት ቅርጽ ግለት ነው (በዓረብኛ ከው ገብ ቅርጽ አወጣ ይላል ።) ለቃውንት ስለ ሦስትነት ባጭሩ ከዚህ በላይ እንደ ገለጥነው ሲያስተምሩ ለትምህርታቸው ምሳሌ ከሥነ ፍጥረት መቅሰዋል ።

ለምሳሌ ፣ ለፀሐይ ሦስትነት አለው ፣ ሀ/ ከበቡ ፣ ለ/ ብርሃን ፣ ሐ/ ጭቀት ፣ በከበቡ አብ ፣ በብርሃኑ ወልድ ፣ በጭቀት መንፈስ ቅዱስ ይመሰላል ፣ ነገር ግን አንድ ፀሐይ ይባላል እንጂ ሦስት ፀሐይ እንደማይባል ሥላሴም በስም በግብር በአካል ሦስት ይባላሉ ፣ አንድ አምላክ ናቸው እንጂ ሦስት አምላክት አይባሉም ። ሥላሴ በዘመን አይቀዳደሙም ፣ በክብር አይበላለጡም ። ሥላሴን በዘመን አቀዳደጥ ፣ በክብር አበላለጠ የሰበከ አርዮስ (ወልድ ፍጡር በመላኮት) በኒቅያ ጉባኤ (፫፻፳፮) ተረትቷል ። መንፈስ ቅዱስን ሕጻኑ ያለ መቅደንደስም በቁስጥንጥን ጉባኤ (፫፻፳፩) ተረትቷል ። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ምሥጢረ ሥላሴን ሲጻፍላት ተነሥተው የነበሩ እነዚህን ማጥፋት ስቃይን ተከትለው ፣ መንፈስ ቅዱስን ከአብና ከወልድ ሠረጸ የሚሉትንም ታወግዛለች ።

ሐ/ በምሥጢረ ሥጋዊም ከሦስቱ አካል አንዱ አካል ወልድ በፍጹም ባሕርያዊ ተዋሕዶ ከቅድስት ድንግል ከሥጋዋ ሥጋ ከነ ፍጹ ነፍስ ነስቶ እኛን ለግዳን መወለዱን ጥምቀቱን ፣ በጸላጠስ ዘመን መሰቀሉን ፣ መጥቱንና መነሳቱን ወደ ሕብት ግረጉን ለሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን መላኩንና ጎሳም ለፍርድ መምጣቱን ታስ

ተምራለች ። ወደ ባደረገው አትሕቶ ርዕስ (በቄርሱስ አነጋገር) በዚህ ድንቅ በሆነ ምሥጢር ከቅድስት ድንግል የተወለደው ሕፃኑ ከሁለት አካል አንድ አካል ፣ ከሁለት ባሕርይ አንድ ባሕርይ ነው ። ተዋሕዶውም እንደ ነፍስና ሥጋ ተዋሕዶ ነው ። በዚህም እምነቷ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከኤፌሶን ጉባኤና (፪፻፵፩ ዓ. ም.) ከቅዱስ ቄርሱስ ጋር በመተባበር ሥጋን ከመለኮት ነጥሎ አካልና ባሕርይን ከፋፍሎ የሰበከ ንስጥሮስንና ተከታዮቹን ስታወግዝ ትኖራለች ። ሥጋን ከመለኮት ጋር ቀላቅሎና አጣፍቶ የተወገዘውን የኪዳኑ ወጣኪን ትምህርት አትቀበልም ። በ፪፻፶፩ ዓ. ም. በመርቅያን በብርክልያና (ሱልኸሪያ) በሮማው ፓፓ በልዮን ቀዳማዊ አነሳሽነት ተረፈ ንስጥሮዊያን መለካውያን በጉባኤ ኬልቄዶን የወሰኑትን የምንታዌ ትምህርት (dualism) ታወግዛለች ።

በዚሁ በምሥጢረ ሥጋዊ «ርጉም ንስጥሮስ» ቅድስት ድንግል ግርያምን «ወላዲተ አምላክ» አትባልም ብሎ ስለነበር ቅድስት ግርያም «ወላዲተ አምላክ» መሆኗን ትመሰክራለች ። ከንስጥሮስ በፊትም ሆነ ከሱ በኋላ የተነሱ (አንዲ ዲኮግርያቶስ) «አንጢንድቱ ግርያመስ» ፀረ ግርያም ግለት ነው ። ድንግልናዋን ለግንደፍ የሚናገሩትን ሁሉ ትቃወማለች ። እነሱ እንደሚሉት ቅድስት ድንግል ግርያም ክርስቶስን የወለደችው በዘርዓ ብእሲ ነው ይላሉ ። ይህም እሷን ብቻ ሳይሆን የተሳደቡት ልጅዋንም ነው ። እሱም ብእሲ ወልደ የሴፍ ነው ግለት ነውና ። ይህም ዘለፋቸው የቅዱስ መጽሐፍን ምስክርነት እንዳልተቀበሉ ያስረዳል ። 104. እሱን ከወለደችውም በኋላ ሌሎች ልጆች ወልዳለች የሚሉም አሉ ። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እነዚህንም ታወግዛለች ። ድንግል ግርያም (ቅድመ ጸኒስ ፣ ጊዜ ጸኒስ ፣ ድንገር ጸኒስ ፣ ቅድመ ወሊድ ፣ ጊዜ ወሊድ ፣ ድንገር ወሊድ ፣) ድንግል ናትና ። ከዚህም ጋር የሐንስ ወንጌላዊ እንደ ጻፈው ጌታ በመልዕልተ መስቀል ላይ እንዳለ እናቱን እንዲጠብቅለት ራሱ ወንጌላዊው የሐንስ አደራ መቀበሉን ተናግሯል ። ሌላ ልጅ ቢኖራትም ለተማሪው አደራ የናቱን ነገር ይለው ነበርን ምሥጢረ

467
Widerum
Compl.
G.P.
1725

?
?
7

ጢረ ሥጋዌን እንደ መሰላቸው አድርገው ለግቅረብ የሞከሩ መናፍቃን እነዚህ ከዚህ በላይ ስግቸውን የጠራው መናፍቃን ብቻ አይደሉም ። ባለፈው ብዙዎች ነበሩ ፤ ወደፊትም መልካቸውን እየለዋወጡ ይነሳሉ ። ከሆነ ጀምሮ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ለመናፍቃን እጅግ ሳትሰጥ መናገሯን ባለፈው ተመልክተናል ። ብዙ የውጭ አገር ሰዎች የወንጌል መልዕክተኞች ነን እያሉ ተመላልሰውባታል ።

1634

የካቲቢኮች መምጣት ከፖርቱጋሎች ጋር መሆኑን ባለፈው ገልጠና ። የፀረ ግርግር (ፕሮቴስታንት) የተባለው ቡድን መምጣት የጀመረው በ፲፰፻፴፮ ዓ.ም. ጀምሮ ነው ። መጀመሪያ ወደ ኢትዮጵያ የመጣው ጀርመናዊው ጲጥሮስ (Hefling) ነው። ጀምሮ በ፲፰፻፴፮ ዓ.ም. የፕሮቴስታንት ሚሲዮን ሳሙኤል ጎባት (Samuel Gobet) እና (Christian Kuglar) ክርስቲያን ከግሪኩ የተባሉ ሁለት ሚሲዮኖች መጥተው ነበር ። ከነሱም በኋላ (C.W. Isenberg) እና (Ludwing Kraft) የተባሉ ሚሲዮኖች መጥተው ነበር ። በ፲፰፻፶፰ ዓ.ም. ከስዊዘርላንድ እየተነሱ ብዙ ሚሲዮኖች መጥተዋል ። በየጊዜውም ከስዊዘርላንድ፣ ከፍርጂይ፣ ከሆላንድና ከጀርመን ብዙ የፕሮቴስታንት መልክተኞች መጥተዋል ። እነዚህም የሚመጡት ሕዝቡን በሃይማኖት ከፋፍለው ሀገሪቱን ቅኝ ግዛት ለማድረግ ነው ። ለምሳሌ እነ ሲዎፖልድ ትራቤሊ እነ ስንጆሎ ሺንኪ ፣ እነ ጁሴፔ ሳፔቶ ፣ እነ ጉሊዮልዎ ግሳያ እነሱንም የመሳሰሉ የፖለቲካ ሰዎች ሁሉ እንደ እስላም ኢግግ እየጠመጠሙና ግልጽም እየታጠቁ ጦር እየያዙ አባ ዳላ በሉን እያሉ በእስላም ቤት እየዘሩ በሃይማኖት ስም የፖለቲካ ጉዳያቸውን ያካሄዱ ነበር ። 106. በሱስንዮስ ዘመን መንግሥት አልፎ በሚንደዝ በሁለት ኢትዮጵያውያን በቁረንጭ መናፍቅ ስዎስጣቴዎስና በር

105. ከጅጌህጃጅ—ጅጌህጃጅ ዓ. ፆ.
106. ሲዎፕሮ ኩሉኒያል ፋሽበታ የተባለውን መጽሐፍ መልክት ለዚህ ታሪክ አገላለጥ ደጋፊ ይሆናል ።

ገም ተከለ ሃይማኖት ላይ የዘራው የትብብርና የጸጋ እምነት የሀገሪቱን ሊቃውንትና መሪዎች ጭምር ከፋፍሏቸው እንደነበር ያለፈውን ግስታወስ ይበቃል ። የትብብር ልጅ የሚባሉት ። « ተዋሕዶ አዘተታ ለምንታዌ » ተዋሕዶ ሁለተኛውን እንጂ ገደቡን ከሥጋ አላራተም ፤ ገደቡ ከሥጋ የራቀው ሥጋ በመንገድ ቅዱስ በግገፀን በተቀባ ጊዜ ነው ይላሉ ። እነሱም በሦስት ይከፈላሉ ።

ሀ/ መጀመሪያ በዓፄ ፋሲል ዘመን የነበሩት እነ ዕውር ዘኢየሱስ መጽሐፍ አንደኛ ርእሶ ይላልና 107. ቃል በተዋሕዶ ጊዜ ዜን ከሥጋ ጋር ሲዋሕድ የባሕርይ ክብሩን አጣ ለተቀባ ። ሲቀባ ወደ ጥንተ ክብሩ ተመልሶ በሰውነቱም ባምላክነቱም አንድ ወገን የባሕርይ ልጅ ሆነ ብለዋል ። ተቀቢው ቃልም ሥጋም ነው ። ምሥጢሩ እንደ በትረ ሙሴ ግለት ነው ። ሚጠትንና ውላጤን ባንድ ነት ያሳያል ።

ለ/ በቀዳማዊ የሐንስ ጊዜ የነበሩት (ጸድቆ የሐንስ) እነ አካላ ክርስቶስ ደግሞ ዜን ግለትን ነቅረው አጸደረው « መጽሐፍ » እስመ ተዋሕዶ አዘተታ ለምንታዌ ይላልና ሥጋ በተዋህዶ አንድ አካል ሆነ እንጂ የአምላክነት ክብር አላገኘም ሲቀባ ግን ክብር ተላልፎ ለት ተፈጥሮ ተጠብቆ ጠፍተለት በትብብር የባሕርይ ልጅ የባሕርይ አምላክ ሆነ ብለዋል ። ምሥጢሩ መቀባትንና መልወጥን ለሥጋ ብቻ መስጠት ነው ።

ሐ/ በዓፄ ቴዎድሮስ ጊዜ የነበሩት እነ አለቃ ጉሹ (አራት ጊደን) በትብብር ብቻ ግለትን ነቅረው መጽሐፍ በሁለቱም ሁሉ በተዋሕዶ ከበረ በትብብር ከበረ ይላልና ቅብዓት ያለ ተዋሕዶ ተዋሕዶም ያለ ቅብዓት ብቻ ብቻውን አያክብርም ፤ በተዋሕዶና በትብብር ባንድነት የአምላክነት ክብር ከበረ የባሕርይ ልጅ ሆነ ብለዋል ። ምሥጢሩ ሁሉ ፍጹም ውላጤ ነው ። 108. ቅብዓተኛ ። « ኢብ

107. ካልዕ ቶር. ሩ ፣ ዘ ፤
108. አለቃ ከላኝ ወልድ ከፍሌ መጽሐፈ ስዋስው ወግሥ ወመዛኒን ታላት ልሳጤ « ተባቦ » የሚለውን ግሥ ተመልክት

ቀባኢ ፣ ወልድ ተቀባኢ ፣ መንፈስ ቅዱስ ቅብዕ ፣ ነው በግለት ሁሉም አንድ ናቸው ። ይህም ግለት ሦስቱን አካላት በሀብት ከፋ ፍለው አብን ሰጧ ፣ ወልድን ተቀባይ ፣ መንፈስ ቅዱስን ስጦታ ግድረታቸው ነው ።

መ፡—ምንም እንኳ በምስጢር ከቅባቶች ጋር አንድ ቢሆኑ በን ባብ የተለያዩ ስም ስላላቸው የጸጋ ልጅ የሚባሉት ደግሞ ይህን የመሰለ አስተሳሰብ ነበራቸው ፤ ጸጎች የሚሉት ፡—አዳም በተፈ ጥር ያገኘውን ንጽሐ ጠባይዕ በፈጣሪው ላይ ባመጠ ጊዜ ጩሶ አጣው ፤ ቃል አዳምን ወደ ነበረበት ለመመለስ ከብሩን ለማደስ ሰው በሆነ ጊዜ አዳምን ወደ ነበረበት ሀገሩ ወደ ቀደመ ክብሩ ለመ መለስ የሚያስችለውን ሥልጣን ከአብ ዘንድ ተቀበለ ። ይኸውም በፈለገ የርዳኛስ በዕደ የሐንስ በተጠመቀ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በር ግብ አምሳል ወርዶ ሲያርፍበት ነው ። በዚህ በቅብዕተ መንፈስ ቅዱስ ቃል ሦስተኛ ተወለደ ።—ቅድመ ዓለም ከአብ ያለ እናት አንድ ልደት ፣ ድሀሪ ዓለም ከእመቤታችን ያለ አባት መወለዱ ሁለት ልደት ፣ ጳጳም በየርዳኛስ በቅብዕተ መንፈስ ቅዱስ ሦስት ልደት ፣ የሚሉት እንደዚህ አድርገው ነው ። እነሱ እንደሚሉት ተቀብዐ አንቀጹ የቃል ስለሆነ ሥጋን አይመለከትም ፣ በእነሱ እምነት መሠረት ቃል ሥጋን በተዋሐደ ጊዜ ፣ ሥጋ የቃል ክብር ፣ ተላልፎለት ከብሯል ፣ ቃል ግን ወልደ አዳም ፣ ወልደ አብርሃም ፣ «ወልደ ዳዊት ፣ ወልደ ግርያም ለመባል የበቃው በተዋሐደ ሳይሆን በሦስተኛው ጊዜ መወለድ ነው ፤ በዚህ በሦስተኛው ልደት ደቂቀ አዳም ከወልድ ጋር ተዘምዶ አላቸው ልደት ያገኛቸዋልና ይላሉ «ወበሣልሳይ ልደት እምአቡሁ ፣ ሀለወነ ተዘምዶ ምስሌሁ») የጸጎች ቅኔ»፡— ሐሳባቸውን ባጭሩ ለመግለጥ ያህል የቃል ከሥጋ መዋሐድ ሥጋን ሲያከብር፣ ቃልን ፍጹም ሰው ለመባል ያበቃው ቅብ ዓተ መንፈስ ቅዱስ ነው ይላሉ። የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ

ርስቲያን ይህንን ትምህርት በመቃወም ፡—«እንደአሁ ለቃል ኮነ ለሥጋ ፣ ወእንደአሁ ለሥጋ ኮነ ለቃል በተዋሐደ» በተዋሐደ የቃል የሆነው ሁሉ ለሥጋ ሆነ ፣ የሥጋ የሆነው ሁሉ ለቃል ሆነ፤ ቅድመ ዓለም ከአብ ያለ እናት መወለዱ አንድ ልደት ፣ ድሀሪ ዓለም ከእ መቤታችን ያለ አባት መወለዱ ሁለት ልደት ፣ ወልደ አብ ወልደ ግርያም በተዋሐደ ከበረ እያለች ትኖራለች ።

ጸጎች ከቅብዕተኛ የሚለዩበትን እንደሚከተለው እናቀርባለን ።

ጸጎች

ቅብዕተኛ

*quostic
et
delictis*

ቅብዓት የጸጋ (የማደን ልጅ ሆነ) | በቅብዕት የባሕርይ ልጅ ሆነ
ተቀብዐ፣ እንቀጹ ለቃል ብቻ ነው፤ | ተቀብዐ ፣ አንቀጹ ለቃልም ለሥጋም ነው ።

የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ የተቀበለው በየርዳኛስ ፣ የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ የተቀበለው በግንጸን ፣

የጸጎችና የቅብዓተኛ ትምህርት በሁለተኛው መቶ ክፍለ ዘመን የነበሩ የግናስቲኮችና በሦስተኛው መቶ ክፍለ ዘመን የተነሱ የነጻ ውሎስ ሳምሳጢን የጸጋ ትምህርት ይመስላል ። አዶፕቲዝም (Adoptinism) ልዩነቱ እነ ጳውሎስ ሳምሳጢ ፡—ቃል ቅድመ ሥጋዊ የነበረውን አካላዊ ህላዌ (ኩነት) ሲከዱ ፣ እነዚህ ግን ይህን የሚሉ አይመስሉኝም ። በዚህ እምነታቸው በቤተ ክርስቲያናትን ላይ ብዙ ጊዜ ብጥብጥ ሲፈጥሩ እንደ ናሩ ያለፈውን ታሪክ ግስተ ጥል ይጠቅማል ።

ከጸጎችና ከቅብዓተኛ ሌላ ፣ በምስጢር ሥጋዊ የወልድን አም ላክነት የጠበቅን መስጫቸው «መለኮት በእካል ሦስት ነው» ወላዲ መለኮት ፣ ተወላዲ መለኮት ፣ ሠራዲ መለኮት ፣ የሚሉ ፣ እን ደነበሩ የሚታወስ ነው ። በመሠረቱ ወላዲ ፣ ተወላዲ ፣ ሠራዲ

የግለው ቃል ለሥላሴ የአካል ግብር ይባላል ። መለኮት ግን የሦስት ስታዎ አንድነት የሚነገርበት ቃል ነው ። የሥላሴን አንድነት የሚያመለክተውን፡—«መለኮትን» ለአካል ግብር ትጽል አድርጎ ግትረብ ሦስቱንም ወላድያን ፣ ሦስቱንም ተወላድያን ፣ ሦስቱንም ሠራድያን ፣ ግለት ነው ። ግብርንና ስምን ያፋላላል ፣ አንድነት ሦስትነትን ያጣፋል ፣ ያደናገራል ። «አይረዱህ ስሙ አብ እምከዊነ ስሙ አብ ገበ ከዊነ ስሙ ወልድ ወመንገደስ ትዳስ ፣ ወስሙ ወልድኒ አይረዱህ እምከዊነ ስሙ ወልድ ገበ ከዊነ ስሙ አብ ወመንገደስ ትዳስ ወስሙ መንገደስ ትዳስኒ አይረዱህ እምከዊነ ስሙ መንገደስ ትዳስ ገበከዊነ ስሙ አብ ወወልድ» የግለውን ግብር ያልተመለከተ አስተሳሰብ ነው ። ይህ አስተሳሰብ ቀድሞ በዮሐንስ ተጻፏል ብት ብሎ የጠፋ ነው ። ወደ ሀገራችን ግን ግን እንዳመጣው አይታወቅም ብዙ ጊዜ ገዳማቱን ሲያፋጅ ኑሯል ። አሁንም በዋልድባ ርዝራዥ አለ ይባላል ።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በምሥጢረ ሥላሴም ሆነ በምሥጢረ ሥጋዊ ትምህርቷን በትዳላት መጻሕፍትና በሊቃውንት ትርጉሚ ላይ መሥርታ ከመናፍቃን የሚሠነዘረውን ሁሉ በመከላከል ከፍተኛ ተጋድሎ ስታደርግ ኑራለች ፣ ትናራለችም ።

ሐሳባችንን ለግጠቃለል!—በምሥጢረ ሥላሴ ቤተ ክርስቲያናችን በሦስት አካላት በአንድ መለኮት ታምናለች ። በምሥጢረ ሥጋዊም—ክርስቶስ አንድ አካል አንድ ባሕርይ መሆኑን ታምናለች ። ታስተምራለች ። ተዋሕዶውም ባሕርያዊ ነው ። ቅድመ ዓለም ከአብ ያለ እናት መወለዱ አንድ ልደት ድሀረ ዓለም ከእሙ ቤታችን ያለ አባት መወለዱ ሁለት ልደት ወልደ አብ ወልደ ግርያም በተዋሕዶ ከበረ ።—የ ቤተ ክርስቲያናችን እምነት ይህ ነው ።

ክፍል ፩ ።

የታቦት ፣ የሥዕልና የመስቀል ክብር በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ

ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን

ሀ/ ታቦት ፡— ከብሉይ ኪዳንና ከእሥራኤል የነፃነት ሕይወት ጋር የተያያዘ ታሪክና የት መጣ አለው ፣ ታሪኩና የትመጣው የታወቀ ቢሆንም ለመግቢያ ያህል በመጠኑ ከዚህም እናነግራለን ።— እሥራኤል በግብፅ ፻፲፱ ዓመታት ያህል በባርነት ቀንበር ሲገዙ ከኖሩ በኋላ በሙሴ መሪነት በእግዚአብሔር ተአምራት ከግብፃውያን የአገዛዝ ቀንበር ነፃ ወጡ ። ወደ አገራቸውም ለመመለስ አርባ ዓመት ሙሉ በቃደስ በረሀ ሲኳትኑ ኖሩ ። በገዙት ሳሎም ሆነ አሁን በጉዟቸው ከአባቶቻቸው የወረሱትን ሃይማኖት አልረሱም ። «የአብርሃም ፣ የይስሐቅ ፣ የያዕቆብ ፣ አምላክ» አድነን ፣ ፍረድልን ከግለት አጻርጠው አያውቁም ነበር ። ይህን ጽኑ እምነታቸውንና በስሙ ስለ ተጠሩ የሚደርስባቸውን ሥቃይና ገፍ ተመልክተ ነፃ አወጣቸው ። ነፃ ካወጣቸውም በኋላ በድብቅ በገዙት ያቀርቡ የነበረውን አምልኮት ነፃ ሕዝብ ሁነው በነፃ እንዲያመልኩት ራሱ ስለረዘበ በዚያው ሲጓዙበት በነበረው በረሀ ውስጥ በምትገኝ በሲና ኮረብታ ላይ ለመሪያቸው ለሙሴ ተገልጦ የውለባ የቃል ኪዳንና መታዘዝ ምልክት የሚሆኑ አሥር ሕግጋትና ትእዛዛት የተጻፈባቸው ሁለት የዕብነ በረድ ገበታዎችን (ሠሌዳዎችን) ሰጠው ለእሱም ግስቀመጫ ታቦትና እንደ መቅደስም የምታገለግል የምስክር ድንኳን እንዲሠራ ሙሴን አዘዘው ። 109. ታቦት የጽላቱ ግደሪያ ነው ። 110. ምናልባትም በግዕዙ አወጣጥ ቤተ «አደረ» ከሚለው

109. ስዕሊ. ፳፮ ፣ ፲፫ ፣ ፲፮ ፣ ፲፱ ፣ ፳፩ ፣ ፲ ፣ ፳፯ ፣
 110. ስዕሊ. ፳፭ ፣ ፳፻ ፣ ፳፻፲. ፲፮ ፣ ፲፮

ግሥ የወጣ ሳይሆን አይቀርም ። የታቦት ትርጓሜው ማደሪያ መሠረድ ማለት ብቻ ሳይሆን መታያ መገለጫም ነው ። ንጉሥ በዙፋኑ እንዲገኝ፣ እንዲገለጥ ታቦት ለአሥራኤል የአምላክ መገለጫ ነውና ። አሥራኤል በጉዟቸው ሁሉ ታቦት ይዘው ሲጓዙ የኖሩ እነ ሰሎሞን ለታቦቱ የሚሆን ቤተ መቅደስን በከፍተኛ ወጭ ያሠሩትና ለታቦት ይሰገዱ ይንበረከኩ የነበሩት በታቦቱ ውስጥ በነበረው በጽላቱ ዐሠርቱ ቃላት ስለተጻፉ ብቻ አልነበረም ። ግን አሥራኤል ኃጢአት ሠርተው አምላካቸውን ባስቀየሙት ጊዜ በአባር፣ በቸንፈር፣ በምርኮ—በመር ይቀጣቸዋል ። ንስሐ ሲገቡና ሲለምኑት ደግሞ አባት ለልጁ እንደሚራራ ራርቶ ይምራቸው ነበር የእግዚአብሔር ምህረት እንደ መጣላቸው የሚያውቁትም በታቦቱ ላይ ብርሀት ደመና መጥታ ለታርፍ ነበር ። ይህንንም ዕብራውያን «ሸኪናሐ» ይሉታል፣ ለምሕረት መገለጥ ለምሕረት መምጣት ማለት ነው ።

ባጠቃላይ አነጋገር ታቦት በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ለምሕረት ለሕዝቡ በሚገለጥበት ጊዜ ዙፋኑ ነው ማለት ነው ። 111. ወደ ዋናው ሐሳባችን እንመለስና ታቦት በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በልማድ ያለ አይደለም፣ ወይም አንዳንድ የዋሆች እንደሚሉት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓተ ኦሪገን ከሥርዓተ ወንጌል ጋር በባላንጣነት የምታታግል አይደለችም ።

በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ መጀመሪያ ላይ እንዳነሣ ነው ከክርስትና በፊት የብሉይ ኪዳን አገር የነበረችው ኢትዮጵያ በክርስትና ጊዜም ከብሉይ ኪዳን ያገኘችቸውን ጠቃሚ ነገሮች በክርስትና መንፈስ እየተረገሙት ትጠቀምባቸዋለች ። ከብ

111. ስዕሊ. ፲፫. ጳጳሩ ጳጳሩ ፡ ፲፱ ፡ ፲፮ ፡ ፲፭ ፡ ጳጳሩ ፡ ፲፮ ፡ ፲፮ ። ማ፫ ፡ ፲ ፡ ፲፩ ፡ ፱ ፡ ማ፫ ፡ ማ፫ ፡ ጳጳሩ ፡ ጳጳሩ ፡ ፲፮ ፡ ፯ ፡ ስዳግ ፡ ጳ ፡ ፩ ፡ ስጉሉ ፡ ስ ፡ ፲፩—፲፮ ፡ ፯ ፡ ጳ—፱ ። ስዕሊ ፡ ፲፮ ፡ ፱ ፡ ስ ፡ ጳ፫ ፡ ስጉሉ ፡ ፲፱ ፡ ፲ ፡ ፲፮ ፡ ፲፱ ፡ ማ፫ ፡ ጳ ፡ ፮ ። ነገሥ. ቀዳ. ጳ ፡ ፲ ፡ ፲፩ ፡ ስጉሉ ፡ ስ ፡ ፲፱ ፡ ሐጌ. ፱ ፡ ስ ።

ሉይ ኪዳን ከወሰደችቸው አንዱ ጽላተ ኪዳን ታቦተ ሕግ ነው ። አዲስ ቤተ ክርስቲያን በሚሠራበት ጊዜ ከዕዕ ወይም ከዕብነ በረድ ተቀርጾ በላዩ የእግዚአብሔር ምሥጢራዊ ስም (ኅቡዕ ስም) «አልፋና ኦሚጋ» የመጀመሪያውና የመጨረሻው ማለት ነው ። ይህ ቃል ከተጻፈበት በኋላ በኤጲስ ቆጶሱ እጅ ተባርቶና ሚሮን ተቀብቶ በመንበሩ ይሠየማል ። በቅዳሴም ጊዜ ኅብስቱና ወይኑ ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባ ቄሱ ሥርዓተ ቅዳሴውን የሚያከናውነው ኅብስቱን ሥጋ መለኮት ወይኑን ደመ መለኮት ወደ መሆን የሚለል ጠው በዚህ በታቦቱ ላይ ነው ። የደብተራ ኦሪገን ጽላት እግዚአብሔር በደመና ተከፍንዖ መሴንና አርንን የሚያነጋግርበት ለአሥራኤል ብቻ በረድኤት የሚገለጥበት ዙፋን ነበር ይህ ግን የአምላክ ሥጋና ደም የሚፈተትበት ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘላለም ሕይወት እሰው፣ ኑ ሥጋዬን ብሉ ደሜን ጠጡ እያለ ያመኑትን ሁሉ የሚጠራበት የምሕረት ምስዋዕ ነው ። ከብርና ስግደትም የሚደረግለት ስዕዚህ ነው ።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ስለ ታቦት ያላት ትምህርታዊ መመሪያ ያልገባቸው አንዳንዶች እንደመሰላቸው ቤተረገሙት ቤተ ክርስቲያናችን በሙሴና በክርስቶስ፣ በብሉይና በሐዲስ ወይም በጣኦትና በእውነት-በምሳሌና በአማናዊ ያለውን ልዩነት ስለምታውቅ ለሚጠይቁት ሁሉ ይህንን እምነቷን ከማስረዳት ተቆጥባ አታውቅም።

ከኢትዮጵያም ሌላ በምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት (Oriental Churches) ታቦት የተለመደ ሕግ ነው ። ሥጋውን ደሙን የሚፈትቱት በታቦቱ ላይ ነው ። ለምሳሌ ግብፃውያን ታቦቱን፡— «ሉሕ» ይሉታል፣ ጽላት ሠሌዳ ማለት ነው ። ያለሱ ሥጋውና ደሙን አይፈትቱም ። የምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ተብለው የሚጠሩ፡— «የግሪክ ፣ የሩሲያ ፣ የሩማንያና» ሌሎችም ወደ ክርስትና የተመለሱት ከአረግዊነት ስለሆነ የታቦትን ምሥጢር አያውቁትም በታቦቱ ፈንታ ከመንበር የማይነሳ እንደ ታቦት የሚከበር የጌታ የስቅለቱ ወይም የገንዘቱ ሥዕል ያለበት የነጭ ሐር መገ

ናጻጊያ አላቸው ። ያለሱ ሥጋውና ደሙን አይፈትቱም ። ይህንንም በዕርዕ ፡— «እንዲሁንሲያን» ይሉታል ። «ሀያንተ ታቦት» ግለት ነው ። የርግ ካተሊኮች ፡— «ሚንላ» MENSA ይሉታል ። ጠረ ጸሃ ግለት ነው ። ከዚህም ጋር እነሱ ከአምስቱ የምሥራት አብ ያተ ክርስቲያናት በተር አዲስ ቤተ ክርስቲያን በሚሠየምበት ጊዜ በሙንበሩ ላይ የዕዕመ ቅዱሳን ሽራሬ እንዲቀመጥበት ቀናናቸው ያዘሃል ።

እንግዲህ በኛ በኩል ስለ ታቦት ክብር ለሚጠይቁን ሁሉ ሙጽ ሐፍ ቅዱሳዊና ትውፊታዊ መረጃችን (Tradition Proof) በሙ ጠኑ ይህ ነው ።

ለ/ ሥዕል ፡— በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲ ያን ከክርስትና በፊት ሥዕል በቤተ አሕዛብም ሆነ በቤተ አይሁድ የታወቀና ከአምልኮት ጋር የተያያዘ ነበር ። በቤተ አሕዛብ እን ጨት ጠርቦ ደንጊያ አለዘቦ ግምለክ የተለመደ ነበር ። እንዲያ ወያ የርግ ነገሥታት አግልክት ተብለው ከመመለካቸው በላይ ከጥቁ በኋላ ሥዕላቸው በደንጊያና በእንጨት እየተቀረጸ ሲመለከ ሙናራቸው በታሪክ ይታወቃል ። ክርስትና በመጣ ጊዜም ከክርስ ቲና ጋር ያጣላቸው ይኸው ልግዳቸው ነው ። በክርስትና ትምህ ርት ይህ አምልኮ ጣዖት ነውና ፤ በቤተ አይሁድም እንደ አሕዛብ ሳይሆን በታቦተ ሕጉ በጽላተ ኪዳን ላይ ሥዕል ኪሩብን እንዲሰል ራሱ እግዚአብሔር ሙሴን አገዛት ነበር ። 112. እነዚህ የኪሩቤል ሥዕሎች ከታቦቱ አይለዩም ። ምክንያቱም ታቦት የእግዚአብሔር መገለጫ ዙፋን ስለሆነ የመንበረ ፀባዖት አምሳል ነው ። ሥዕል ኪሩ ቤልም የጸወርተ መንበር ኪሩቤል አምሳል ናቸውና የሚሳሉትም እንደሚናተና አውራ ዶር ሁነው ነው ። የንጉሥ አንጋች ንጉሠ በተተመጠበት በዙፋኑ ፊት ነቃ ፣ ቆጣ ፣ ብሎ እንደሚቆም ።

ሥዕል በቤተ ክርስቲያን የተጀመረበት ግን ከዚህ የተለየ ታሪ ካዊ ምክንያት አለው ። በጥንታውያን ክርስቲያናት ዘንድ የሥዕል

112. ስዕሊ. ፳፩. 12 ፣ ነገሥ. ቀ. ፯. 82 ፣ ሕዝቅ. ዘ. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. ሐና. 12. 12 ፣ ስዕሊ. ፳፩. 5 ፣ ስፍ. 1. 81 ።

ክብር እንዴት ተጀመረ ። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደ ተገለ ጠው የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያናት ትምህርታቸውን ያስፋፉት ሞሻ ፈልፍለው ጉድጓድ ቆፍረው በሞሻ በፍርክታ ውስጥ ነው ። ካታ ኮምብ (ግበባ ምድር) ይሉታል ። በዚህ ሞሻ ውስጥ የሰማዕታትን አዕም እየሰበሰቡ ጸሎት ይጸልዩ ትምህርት ያስተምሩ ነበር ። በዚህ ውስጥ ብዙ አማኞች እየመጡ የግንባራቸው አባል ሙሆን ጀመሩ በዚህ ጊዜ የክርስትናን ትምህርት አስፋፍተ ለመስጠት በፎ ሙጽ ሕፍት አልነበሩም ። እንደልብ ወጥተ ለመፈለገና ለግጋጀት ነገነት ስላልነበራቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንዳንድ ምሳሌ ዎችን በሥዕል እያሠረሩ ግስተግር ጀመሩ ። በዚህ ሁኔታ ሥዕል ግስተግሪያ ሁና ቆይቷል ። ሥዕሎችም የሚሳሉት በምሳሌነት «ሲምቦል» ሲሆን የሚሳሉትም በአመድና በከሰል በሞሻው ዙሪያ ነው ። በሞሻው ፊት ለፊት ላይ (በአፈ ጸዮን) የሚሰሉት እረኛው በጉን እንደ ተሸከመ አድርገው ነው ። «ክርስቶስ ያመነበትን ሁሉ በሱም አምነው የሞቱትን ሁሉ የሚያደናቸው ቸርና ታማኝ ጠባቂ ሙሆኑን ለግስረዳት» ሌላውን ሥዕላቸውን የሚጀምሩት በብሉይ ኪዳን ታሪክ ነው ። ለምሳሌ የቀደሙ ሰዎች አዳምና ሔዋን እን ዴት እንደ ተሳሳቱና ያሳታቸውንም እባብ በመከከላቸው [እንዳለ አድርገው ይስጧቸው ነበር ። 113. በምህላና በጸሎት ላይ ያለች የም ዕመንን ነፍስ በመርከብ ውስጥ ያለውን ናገን አስመስለው ይስ ሏት ነበር ። 114. የአቤልን መሥዋዕት የክርስቶስ መሥዋዕትነት ምሳሌ 115. በውሃ ተጠምቆ መዳንን ወይም መዳን በጥምቀት ሙሆ ኑን ሲገልጡ ሙሴ በበትሩ ደንጊያውን መትተ ለተጠሙ እሥራ ኤል ውሃ ግፍለቁን 116. የሰማዕታትና የምዕመናን መከራና ትዕ ግሥት የኢየሱስ መከራና ትዕግሥት ምሳሌ 117. «የምዕመናን በዚህ

113. ስፍ. 1. 5-11
114. ስፍ. 3. 5-81
115. ስፍ. 8. 11
116. ስዕሊ. 12. 11

ዓለም መኖር የአሥራኤል ጉዞ በሐቅለ ሲና» «የሙሴ ደብረ ሲና መውጣት አምላኩንም ማየት ፤ የምዕመናን ክብርና ልዕልና ። «ሠለስቱ ደቂቅ በእሳት ውስጥ ከገብርኤል ጋር ምዕመናን በዚህ ዓለም በመከራ ቢሰቃዩም ታዳጊ መልአክ የማይለያቸው ለመሆናቸው ምሳሌ ። «ኤልያስ ሐሚሊቱን ለኤልሳዕ ጥሎ ሲያርግ ክርስቶስ በረከቱን ለምዕመናን ሰጥቶ ማረጉ ፤ ምዕመናን በሱ አምነው ገነት መንግሥተ ሰማያት መግባታቸው» «ዳንኤል በግብ አናብስት ሰማዕታት በዐላውያን ሸንጎ» ጠቢቅ ከዓሣው ጋር ምዕመኑ ከአዳኙ ከክርስቶስ ጋር «በጥንት ግሪኮች ዓሣ ሲሉ ፡— «ኢቭቲስ» ይላሉ ። የዚህ ፊደል እያንዳንዱ ምህጻረ ቃልነት አለው ። ኢ—ኢየሱስ ፤ ኸ—ኸርስቶስ ፤ ቱ—ቴው ኢየሱስ ፤ (የእግዚአብሔር ልጅ) ስ—ሱቴር ፤ («መድኅን») አዳኝ ፤ በተገናኝ ፡— «ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር መድኅን» ማለት ነው ። «ሶስና ከሁለት ዳኞች ጋር ፤ ሰማዕታት በዐላውያን ነገሥታት ፊት» «የናስ ወደ ባሕር ሲጣል ፤ አንበሪ የናስን በየብስ ሲተፋው የነበረባት ጉጂ በዱባ ቅጠል ተሸፍና የናስም በጣም ተደብቶ በኋላም በደረቀችበት ጊዜ በጣም አዝና ፡— ይህም ሁሉ አንድ ላይ ሁኖ የክርስቶስን ሞትና ትንሣኤ ፤ ከዚያም የሙታንን ትንሣኤ ያስረዳል ። »

የሐዲስ ኪዳንንም ታሪክ እንደዚሁ በግብፅ ምድር ውስጥ ይስሉት ነበር ። «የገብርኤል ብሥራት የጌታ በቤተ ልሔም ዘይሁዳ መወለድ ፤ የሰብእ ሰገል ስግደትና አምኃ ሕግን ለታቀፈችው ለድንገል ግርያም አምኃውን ሲያስረክቡ ፤ የምድረ ግብፅ ስደት ፤ የሴፍና ሰሎሚ ጓዛቸውን ተሸክመው አብረው ሲሰደዱ ፤ የጌታ ጥምቀትና የሦስቱ ዓመት ትምህርት ከተአምራት ጋር ፤ የቃና ሠርግ ፤ የዕውሩ ዓይን ፤ የመጸጉዕ መዳን ፤ ልብሱን ስትዳስስ ደግሞ የደረቀላት ሴት (እንተ ደም ይውኃዛ) የአምስቱ እንጀራና የሁለቱ ዓሣ ቡራኬ ፤ ለአምስት ሺ ሰው መመገብና አሥራ ሁለት ቅርጫት ማትረፍ ፤ ሳምራዊት ማድጋዋን ተሸክማ ወይም ውሃውን ከዐዘቅቱ በሸንከሉዋ ስትስብ ፤ ጌታ ሳምራዊትን ሲያነጋግር ፤ የሰነፍቸና የብላሆቹ ደናግል ሁኔታ ፤ የኢፕርስ ኮህናትና ጸያትና የሁሉ

ከሀደትና መምህሩን አሳልፎ መስጠት በመጨረሻም ሞቱና ትንሣኤው ፤ ግርያም መግደላዊትና የተነሳው ክርስቶስ እመቤታችን ምስለ ፍቁር ወልዳ በግራዋ በኩል ኢሳይያስ ወደሷ እያመለከተ ፡— «ናሁ ድንግል ትፀንስ ወተወልድ ወልደ ብዬ የተናገርሁላት ይቺናት እንደማለት ነው ።» ይህንና ይህን የመሳሰሉ ሌሎችም ሥዕሎች በጥንት የክርስቲያኖች መሸሸጊያ ዋሻዎች በከሰልና ባመድ ተስለው ተገኝተዋል ። ይህን ሁሉ ያደርጉ የነበር በፊት እንደ ተባለው የሃይማኖታቸውን ታሪክ ለማስተግር ነው ።

ከዚህ ሌላ የምዕመናንን ልቡና ለማጽናናት በሰማዕትነት የሞቱት ወንድሞቻቸው ዐፅም ባረፈበት አኳያ አሟሟታቸውንም በሥዕል ይገልጹት ነበር ። በዚህ አኳኋን የሥዕል ክብር በቤተ ክርስቲያን እንደ ተጠበቀ እስከ ስምንተኛው መቶ ክፍለ ዘመን መጀመሪያ ድረስ ከቆየ በኋላ ፤ በሥዕል ምክንያት በሮምና በቢዛንታይን ግዛት በሚኖሩ ምዕመናን ዘንድ አለመግባባት ተፈጠረ ። ለዚህም አለመግባባት ዋናው ምክንያት አንዳንድ ክርስቲያኖች ሥዕል ከመውደዳቸው የተነሳ ሥዕሎችን አማልክት ናቸው እስከማለት ደርሰው ነበር ። (ኢኮኖላትሪያ) ፡— ሌሎቹ ደግሞ ወደ ሌላ ጉን በማጋደል ሥዕሎችን ጨርሰን ማጥፋት አለብን ብለው የከረረ የተቃወሞ በር ከፈቱ (ኢኮኖሚያ) በመካከሉ ደግሞ እንደነዚያም ላይ መልኩ ፤ እንደነዚህም በጥላቻ ሳይመነቸኩ ፡— የጥንቱን ትምህርት ተከትለው ሥዕሎችን የሚወዱና የሚያክብሩ ምዕመናን ነበሩ ነገር ግን በዘመኑ የነበሩት ገዥዎች ሥዕል ማጥፋት አለብን የሚለውን ክፍል ስለ ደገፉ ቤተ ክርስቲያን ለብዙ ዘመን ያቆዩቻቸው ቅርሶቿ የቤተ ክርስቲያንን ጥንታዊ ኪነ ጥበብ የሚያሳዩ ሥዕሎች ሁሉ በእሳት ጋዩ ። ብዙ ምዕመናንም በዚህ ምክንያት አለቁ። የሥዕሎቹ መጥፋት ጉዳይ በባለ ሥልጣኖች ቢደገፍም ሥዕሎቻችን አይቃጠሉብን የሚለው ክፍል እያለ ድምጹም እየተሰማ ሄደ ፤ እንዲያውም ጠቡ እየተባባሰ ሄዶ የሮምንና የቢዛንታይንን መንግሥት የሚያናጋው ሆነ ።

ይህን በክርስቲያኖች መካከል የተነሣ ብጥብጥ በጉልበት ላይ የገንባታ ስራዎች በሚያገባባ የጋራ ሐሳብ ላይ ለመድረስ ፤

ጠቡ በተነሳበት አካባቢ የነበሩ የአብያተ ክርስቲያናት መሪዎች በጊዜ ፩ ዓ.ም. ጉባኤ አድርገው እንደ ሁለቱም ሳይሆን ማለት እንደ ሥዕል አምላኪዎችና እንደ ሥዕል አጥፊዎች ሳይሆን ስለ ሥዕል ክብርና ሰግደት የሚገባውን ቀናና ሁኔታዋል ። ከዚህም ጉባኤ በኋላ በማከታተል የተነሱ የሮማና የቤሳንታይን (መለካውያን ሊቃውንት) ስለ ሥዕል ክብርና የት መጣ አያሌ መጻሕፍትን ጽፈዋል ። ለምሳሌ በዚያው ዘመን በዚያው አካባቢ የነበረው ስመ ጥር ሲቅ ዮሐንስ ዘደማስቆ ፤ ስለ ሥዕል ብዙ ቀዋሚ ጠቃሚ የሆኑ መጻሕፍት ጽፏል ። ዮሐንስ ዘደማስቆ እንደሚለው ፡— ሥዕል በቤተ ክርስቲያን ሁለት ዓይነት ጥቅም አለው ፤ ከነዚህም አንዱ በዋሻው እንደነበሩት ክርስቲያናት ተአምራት ነክ የቅዱሳት መጻሕፍትን ታሪኮች ማንበብ ለማይችሉ ሰዎች ለማስረዳት ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ሃይማኖቱን ሳይፈር ሳያፍር መስክሮ በሰማዕትነት የሞተ ወይም ስለ ዓለምና ስለ ራሱ በመጸለይ መላ ሕይወቱን ከፍትወታት ፤ ከእኩያት ፤ ከአጋንንት ጋር በመጋደል ያሳለፈውን ሰማዕት ወይም ጻድቅ በሥዕል ለማስታወስ በሥዕሉም አማካይነት እያንዳንዱ ምዕመን ለሥዕሉ ባለቤት ያለውን ክብርና ፍቅር ለመግለጥ ነው ።

በሥዕል ፊት ቁሞ መጸለይ ከባለ ሥዕሉ ረድኤት በረከት ምልጃ መለመን መማጠን ነው ። ለሥዕል መስገድ ሥዕልን መሳም ደግሞ በፊት የሥዕል ተዋጊዎች ወይም ፀረ ሥዕሎች (ኢኮና ማቪ) እንደሚሉት ዛሬም ብዙ ፀረ ማርያሞች እንደሚያጥሉት ለጣኦት መስገድ ጣዖት መሳም አይደለም ። ከላይ እንደገለጥነው በሥዕሉ አማካይነት ለሥዕሉ ባለቤት ክብርና ፍቅርን ለመግለጽ ነው ። ይኸውም የቤተ ክርስቲያን ሕልውና ከታወቀበት ጊዜ ጀምሮ የነበረ ጥንታዊ ትውፊት (Tradition) ነው ። በእምነትና በፍቅር የሆነ ነገር ደግሞ ያንጸል እንጂ አይንድም ። የእግዚአብሔር መንግሥት የሚወረሰው በፍጹም እምነት ቅንነት በተሞላበት ፍቅርና ትሕትና እንጂ በተጥባቢ ነገር (Rationalism) አይደለምና ።

በምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ትውፊት መሠረት ሥዕል የሚሳለው በቀለም ነው ። ላቲኖች ግን ቅርጽ ይቀርጻሉ ። ስለ ሥዕል ክብር በቤተ ክርስቲያን ስለተጀመረበትም ምክንያት በመ

ጠት ገልጠናል ። አሁን ደግሞ ስለ ሥዕል ከተነሳ ዘንድ አከራካሪ ስለሆነው የጌታና የእመቤታችን ሥዕል የትመጣ እንደዚሁ የቤተ ክርስቲያንን ትውፊት መሠረት በማድረግ በመጠኑ እንገልጻለን ።

ስለ ጌታ ስዕል ብዙ ታሪኮችና ትውፊታዊ ትምህርቶች ይነገራሉ ፤ በዚሁ መሠረት ለመጀመሪያ ጊዜ የጌታን ሥዕል የሳለው ዮሐንስ ወንጌላዊ ነው ይባላል ። ታሪኩም ከሞላ ጉደል እንደሚከተለው ነው ። ከ፲፬—፴፯ ዓ.ም. ሮምን ይገዛ የነበረው ጢባርዮስ ቄሣር ነው ። በሱ ዘመን መንግሥት ነው ጌታ የተሰቀለው ፤ ይኸው ጢባርዮስ ቄሣር የሚወደው አንድ ልጅ ነበረው ። እሱው ሞተበት ጢባርዮስ በልጁ መሞት በጣም አዝና ራሳውን ሳያስቀብር ሰነበተ ከጥቂት ቀንም በኋላ ጌታ በኢየሩሳሌም ያደርገው የነበረውን ታም ራት ያውቅ ስለነበር ፡— «ከጢባርዮስ ቄሣር ምድራዊ ንጉሥ የተላኩ ጠማር (መልእክት) ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሠ ሰማይ ወምድር ትድረስ» ብሎ ልጁን እንዲያስነሣለት የምልጃ የልመና ጽሑፍ ጽፎ ይህችን መልእክትና የልጁን ሬሣ ወስደው ጉልጉታ (የጌታ መቃብር) ላይ እንዲያኖሩለት ባለውጉቹን ላከ ። እነሱም ሔደው ደብዳቤዬቱንና ሬሣውን በጌታ መቃብር ላይ ሲያኖሩት ሬሳው አፈፍ ብሎ ተነሥቷል ። ጢባርዮስም ከደስታው ብዛት የተነሣ የጌታን ውለታ ለመክፈል የዚህን ሰው እናቱን አምጡልኝ እኔ ቋሚ ለገሚ ፣ ሚስቴ ገረድ ደንገጠር ሁነን እናገለግላታለን ብሎ እንደገና ሰው ቢልክ ፣ የድንግል ማርያም ክብር ሰማያዊ እንጂ ምድራዊ ስላልሆነ ተሰውራባቸው አላገኝትም ። ጢባርዮስ ግን ተስፋ እንዳይቆርጥ ዮሐንስ ወንጌላዊ በዕለተ ዓርብ በመስቀሉ ላይ እንዳየው አድርጎ ከለሚዳ አስታጥቆ ጌታን ስሎለታል ። ስለ ስዕሉ እውነተኛነትም ለማረጋገጥ ዮሐንስ የሳለው ይህ ስዕል «አይሁድ በኢየሩሳሌም እንደ ሰቀሉኝ አንተ ደግሞ ሁለተኛ ሰቀልክኝ?» የሚል ድምፅ አሰምቷል ። ስሎ ሲጫርስ ዮሐንስ ቢሰመው ከንፈሩ ከሥዕሉ ጋር ተጣብቆ ቆይቷል ። ይህ ሁሉ ከሥዕሉ የታየው ተአምራት ነው ። «አይሁድ የሰቀሉት ራቁቱን ነበር ከለሚዳ አስታጥቆ መሳል የተጀመረው ከዚያ ወዲህ ነው» እያሉ የሀገራችን ሊቃውንት ይተርካሉ ።

ስለ ጌታ ሥዕል ሁለተኛው ምንጭ (መነሻ) ጳጳሳዊ ለጢባር የሰቃይባር ስለ ጌታና ስለእናቱ እመቤታችን የላከው ሥዕላዊ መግለጫም አለ ።—ጳጳሳዊ በቅዱስ መጽሐፍ እንደሚታወቀው በፍልስ ጥሌም የሮማ መንግሥት እንደራሴ የነበረና በጌታም ሞት የፈረደ ነው ። ወደ ጢባርዮስ ቋሃር የላከው መልእክት እንደሚከተለው ነው ።—«ለጢባርዮስ ቋሃር ሰላም ላንተ ይሁን ፣ ኢየሱስ ስለሚባለው ሰው ግርማዊነትህ ለማወቅ የጠየቀውን ለማሟላት ከዚህ የሚከተለውን እጽፍልሃለሁ ።—በዚህ እኔን እንደራሴህ አድርገህ በሾምሽኝ በፍልስጥኤም ምድር ፣ እጅግ በጣም የተለየ መልክና ሥልጣን ያለው አንድ ሰው ተነሥቷል ። ታላቅ መምህርና ነቢይም ነው ይሉታል ። ደቀ መዛሙርቱ ግን የእግዚአብሔር ልጅ ነው ይላሉ ። ስሙ ኢየሱስ ይባላል ፤ እንደ እውነቱ ከሆነ ቋሃር ሆይ ይህ ኢየሱስ የተባለ ክርስቶስ በየጊዜው ድንቅ ድንቅ ተአምራት ያደርጋል ሙታንን ያስነሣል ፣ ድውያንን ከማናቸውም ደዌና ሕመም ይፈውሳል ። ከዚህም ጋር ጥልቅና መንፈሳዊ በሆነ ትምህርቱ መላዋን ኢየሩሳሌምን አስደንቋታል ። አቋሙ አካሉ ግርማ ያለውና መልኩም አንጸባራቂ ጸጋ የተሞላበት በመሆኑ ማናቸውም የሚያየው ሁሉ ይወደዋል ፣ ይፈራዋልም ። አንዳንድ ጊዜ ቀላ ያለው መልኩና መሐል ለመሐል ተከፍሎ የሚታየው ጽሕፈት የሚሰጠው ወብት ፍጹም ግምት የሌለው ነው ። የፊቱ ቅርጽ መልአካውያን እይናቸውና የጥቁር ወርቃማ ጠጉሮቹም አወራረድ በሚሰጡት የተንጸባረቀ ወብት ግንም ሰው ቢሆን ለረጅም ጊዜ አተኩሮ ሊመለከተው አይችልም ። የሚመስለው እናቱን ነው ። እሷም ደግሞ በዚህ ክፍለ ሀገር በማንም ላይ ያልታየ ወብትና የትሕትና መልክ ያላት ናት ። ቆራጥ ከባድና የሚያከራከሩ ንግግሮቹም በውስጣቸው የሚገኘው ፍጹም የሆነ የመንፈስ ልዕልናና የዕውቀት መጠናቸው ከታላላቅ አዋቂዎች ተብለው ከሚገመቱት ሰዎች እጅግ አድርጉ የራቀ የጠለቀ ምሥጢር አላቸው ። በተግላጽና በእዝናት ጊዜም በጣም ኃይለኛ ነው ። በማስተማርና በማበረታታት ጊዜ ደግሞ ትሑት ተወዳጅና ልብ የሚመስጥ ነው ። ራሱን ሳይከናኝ ብና መጫሚያ ሳይጫማ በእግሩ ይሔዳል ። በሩቅ የሚያዩት አንዳንዶች ይስቁበታል ፤ ነገር ግን ወደፊቱ ሲቆሙና ሲቀርቡ በመን

ቀጥቀጥ ያደንቁታል ። ግንም ቢሆን ሲስቅ አየሁት የሚል የለም ። ነገር ግን ብዙዎች ሲያለቅስ አይተውታል ። የቀረቡት ሁሉ ብዙ ሥራና ፈውስ ማግኘታቸውን ይናገራሉ ። ነገር ግን ገዥና ተገዥ ሁሉም (ባባቴ ፊት) በእግዚአብሔር ፊት እኩል ናቸው ። ምንም ልዩነት የላቸውም ብሎ ስለሚያስተምር የግርማዊነትህ አጥፊ ሳይሆን አይቀርም በማለት ብዙ ሰዎች እየመጡ ይነግሩኛል ። ስለዚህ ጉዳይ ብታዝዝኝ ወዲያውኑ ትእዛዝህ የሚፈጸም ይሆናል ። ጤና ሁን ፣ ፒ ሌንቴሌ »

በቤተ ክርስቲያን አባቶች የታሪክ መዝገብ ደግሞ ስለ ጌታ ስዕል በተለምዶታዊ አገላለጥ የተጻፉ ብዙ አስተያየቶች አሉ ። ከነዚህም ውስጥ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጸሐፊ አውሳብዮስ እንደጸፈው 118* አብጋር የተባለው የዑር ንጉሥ ከደዌው የተፈወሰው የጌታን ስዕል ባየ ጊዜ ነው ይላል ። ሙሉው ታሪክ እንደሚከተለው ነው ። «አብጋር» ስመ መንግሥት ነው ። ዓፄ ጃንሆይ እንደማለት «አባጋር» እንዲሉ ዛር አንጋሹን ። ዑር በእመስጳጦምያ የምትገኝ ትንሽ ከተማ ናት ። ጽርዓውያን «ኤዴሣ» ይሏታል ። በኛም «ሮሐ» ትባላለች ። አብጋሮች በዑር መንገሥ የጀመሩት ከጌታ ልደት በፊት ከጀጃጀ—ጀጃጃ ከጌታ ልደት በኋላ ነው ። በጌታ ጊዜ የነበረው አብጋር የካማ (ዑካማ) ይባል ነበር ። እምስተኛው ወይም ሰባተኛው አብጋር ነው ። ይህ አብጋር የካማ ከጌታ ጋር ይጸጸፍ እንደ ነበር አውሳብዮስ ይተርካል ። አውሳብዮስ ታሪኩን ሰፋ በማድረግ ሲያብራራ እንዲህ ይላል—በማይድን በሽታ ተይዞ የሚሠቃይ በኤፍራጥስ ወንዝ በላይ የነገሠ አብጋር ንጉሥ ነበር ። በዘመኑ ለነበረው ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ መልእክት (መግር) ጽፎ የግል ታማኙ ለነበረው ለግምጃ ቤቱ ሹም ሰጥቶ ወደ ኢየሩሳሌም ላከው ። ይህ ሰው በአብጋር ቤተ መንግሥት ስዕል በመሳል የታወቀ ነበር ። ደብዳቤው እንዲህ የሚል ነው ።—

118. አውሳብዮስ የቤተ ክርስቲያን I, xiii, P.G. xx ጀጃ ታሪክ (The doctrine of Addai the apostle — Thadaios London 1876)

«በሌ አንተና ስለምታደርገውም ተአምራት እሰጣለሁ፤ ያንተ ግዳን እንደሌሎቹ ዐቀበተ ሥራይ ስር ምሰህ፤ ቅጠል በጥሰህ አይ ደለም ። አንተ ያዳንሽው ተረፈ ደዌ የለበትም ። እንደሰግሁት ዕውራን እንዲያዩ ታደርጋለህ፤ መጸጉግን ጉልበታቸው ቀንቶላ ችው እንዲራመዱ ታደርጋለህ፤ ልሙጸንን ታነጸለህ፤ ርኩሳን መና ፍስትን ታሳድዳለህ፤ በግይድን በሽታ የተያዙትንም በምሕረትህ ትፈውሳቸዋለህ፤ ሙታንን ታነሣለህ ። ስለዚህ ወደኔ እንድትመ ጣና ከዚህ ከሚያስቃየኝ ደዌዬ እንድትገላግለኝ፤ ለእኔም ምህረት እንዲደርሰኝ ይህችን የልመና ደብዳቤ ጻፍሁልህ ። አይሁድ ባንተ ላይ ክፉ ነገር እንዳሰቡና ክፉ ሊያደርጉብህም እንደከጀሉ እሰግ ለሁ ። ከተማዬ በጣም ትንሽ ናት፤ ትነስ እንጂ በጣም ውብ ናት ለሁለታችን ትበቃናለች፤ እባክህ ና ።» የሚል ደብዳቤ ጽፎ ለጌታ ላከለት ። ጌታም የሚከተለውን መለሰለት ። «አብጋር ሆይ፤ ሳታ የኝ ሰላመንህብኝ ብፁዕ ከቡር ነህ፤ ስለእኔ ተጽፎልና የሚያዩኝ እንዲንቁኝ፤ የግያዩኝ ግን እንዲያምኑብኝ ። በኔ ያመኑ ሕያዋን ሁነው ይናገሩ ። እኔም አስቀድሜ የመጣሁበትን ሥራ መፈጸም አለብኝ፤ ከፈጸምሁም በኋላ ወደላከኝ እሕዳለሁ ። ከሕድሁ በኋላ ከደዌህ እንዲፈውስህና ላንተና ለቤተ ሰዎችህም የሕይወትን ቃል እንዲያስተምራችሁ ከደቀ መዛሙርቴ አንዱን እልክላለሁ ። ከተ ግህም የተባረከች ትሆናለች፤ ጠላቶች አይገዟትም ።» ብሎ መልስ ላከለት ። ጌታ ካረገ በኋላ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ተግስ (ዕገው በእስያ ስለነበር) ከሰብአ አርድኦት አንዱን ታዴዎ ስን ወደ ዑር ላከው፤ ታዴዎስም እዚያ እንደ ደረሰ ለጊዜው ያረ ፈው ጥነት በፍልስጥኤም በሚያውቀው በአንድ አይሁዳዊ ቤት ነበር ። ከዚያ ሁኖ በግስተማርና ተአምራት በማድረግ ጥቂት እን ደቆየ በቤተ መንግሥትም ዜናው ተሰግ ። ወዲያውም ተጠርቶ ወደ ቤተ ምንግሥት ሕደ ። ታዴዎስ ገና ሲገባ ገጉሁ አብጋር አስደናቂ ገርግ በታዴዎስ ገጽ ላይ አየ ። በቤተ መንግሥቱ የነ በተት ባለግሉቹና የወንድ መኳንንት የሴት ወይዛዜርት ግን ምንም እንኳ ለአብጋር የተገለጸው ባይገለጽላቸው፤ ታዴዎስ እዚያ በመ

ገኘቱ አንከርና ተመስጦ ሳያደርባቸው አልቀረም ። ገጉሁና ታዴ ዎስ ሲወያዩ ከቆዩ በኋላ በመጨረሻ ታዴዎስ— በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እጅን እጭንብሃለሁ ብሎ እጁን ጫነበት፤ በዚህ ጊዜ አብጋር ከነበረበት ሁሉ ደዌ ተፈወሰ ። ታዴዎስም የሕይወ ትን ቃል እያስተማረ በዚያች ቦታ ብዙ ቆየ ። የከተማዬቱም ነዋሪ ዎች ክርስቲያኖች ሆኑ፤ አውሳብየሱ ታሪኩን እዚሁ ላይ ያበቃል ።

ሌሎች የኋላ አባቶች ግን ይህን ታሪክ ሳይለውጡ፤ አብጋር ወደ ጌታ የላከው ሰው ሠዓሊ ስለነበር፤ ወዲያው ጌታን ሲያይ ልቡ ስለተመሰጠ ሥዕሉን በንድፍ ለማስቀረት ፈለገ ። ጌታን በሚያነጋግ ርበት ጊዜ ዓይኑን ጣል እያደረገ የጌታን ገጽ በወረቀት ነድፎት ነበር ። ወደ ሀገሩ ሲመለስ ያንን ለአብጋር አሳየው፤ እሱም ባየው ጊዜ በፍጹም እምነት ከመሬት ወድቆ ሰገደ ያን ጊዜም ከደዌው ተፈወሰ ይላሉ ። ከዚህ በማያያዝ ይህ ስዕል ገባሬ ተአምር ስለሆነ ሁሉ ሊሰግድለት ይገባል ብሎ በሕዝብ መሰብሰቢያ አደባባይ ከፍ ያለ ቦታ አበጅቶ እዚያ ላይ እንዲሰቀል አዘዘ ። «በአብጋርና በልጁ ዘመነ መንግሥት ሁሉም እየመጣ ለዚህ ስዕል ሲሰግድ ኑሯል ።»

አውሳብየሱ ዘቂሣርያ ስለጌታ ሥስዕል ሌላ ምንጭ ያመለክተ ናል፤ እሱ እንደሚለው፤ «በወንጌል የታወቀችው አንተ ደም ይው ገዛ ውለታ ለመክፈል ስትል የቅርጽ ሐውልት አሠርታለት ነበር» ይላል ። የቤርኒኪም ታሪክ ለጌታ ስዕል ጥሩ መነሻ ነው ። ጌታ በዕለተ ዐርብ ደሙን እያንጠፈጠፈ መስቀሉን ተሸክሞ ወደ ጉል ጉታ በሚወጣበት ጊዜ መስቀሉ ከብዶት ደሙ ዓይኑን ጋርዶት አይታ ልቧ በሐዘን ስለተነካ ከተከተሉት አንዷ ቤርኒኪ ሻጂን አው ልቃ ፊቱን እንዲያድፍበት ወረወረችለት፤ አድፎ ሲመልሰላት ገዱ ከሻጂ ላይ ታትሞበት ቀረ ይባላል ። ስለ ጌታ ስዕል መነሻ ታሪካ ዊና ተአምራታዊ ምንጮች ብዙ አሉ ።

የሐንስ ወንጌላዊና ኢፕሮስ በባዶው መቃብር ውስጥ ገብተው ያዩት ጌታ ተገንዝበት የነበረው ከፈንና (ሰበን) መጠምመሚያ ላይ የጌታ አካል ታትሞበት ነበር ። የሚል የቤተ ክርስቲያን ትውፊት ካለ ። ስለ ጌታ ስዕል የት መጣ ከሚሉ በከፊሉ ይህ ነው ።

ስለ እመቤታችን ሥዕል ደግሞ መጀመሪያ የሣላት ሉቃስ ነው ይባላል ። 119. በኛም በቤተ ክርስቲያን ያሉት የመዝሙርና የጸሎት መጻሕፍት የእመቤታችንን ሥዕል ሉቃስ መሳሉን ይናገራሉ ። «ሰላም ለስዕልኪ እንተ ሰዐላ በእዱ ፣ ሉቃስ ጠቢብ እምወንጌላውያን አሐዱ 120. »

ሐ መስቀል ፡—ሥዕል ብቻ ሳይሆን መስቀልም በቤተ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ክብር አለው ። ከኒታ በፊት መስቀል የመቅጫ መሣሪያ ነበር ። ሰውን በመስቀል መስቀል የተጀመረው በፋርስ ነው ። በፋርስ ሰዎች አምልኮት የመረት አምላክ (Ormuzd) ይባላል ። ወንጀለኛ በሀገራቸው ሲገኝ ቅጣቱን በመሬት የተቀበለ እንደሆነ አምላካቸው እንዳይረከስ ወንጀለኛውን ሁሉ በመስቀል ይሰቅሉት ነበር ። ይህ አድራጎት እንደ ልማድ ሆኖ በሮማ ግዛት ሁሉ የተለመደ ሕግ ሆነ ። 121. በአረቶችም ሥርዓት በመስቀል ፣ በስቅለት የሚቀጡ ሁሉ ርጉማን ወጉዛን ነበሩ ። ከኒታ በኋላ ግን የነፃነታችን ዓዋጅ የተነገረበት ሰላማዊ ዙፋን ስለሆነ ለክርስቲያኖች ሁሉ የነፃነት ፣ የድል ምልክት ነው ። «ግብረ ሰላመ በመስቀሉ» ክርስቶስ ሰላምን ፣ እኩልነትን በመስቀሉ አድርጓልና ። እነ ቆስጠንጢኖስ በብርሃን ቅርጽ ያዩት ይህ መስቀል የድል ምልክት ሁኖ ይኖራል ። ይህ የመስቀል አማካኝና ምሥጢራዊ ኃይል ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው ላመኑ ነው እንጂ ላላመኑ አልደረሳቸውም ። እንዲያውም መስቀልን ኃይለ እግዚአብሔር ነው ። ግለቱ ዋዛ ይመስላቸዋል ። መስቀልን በመቅጫነቱ የሚመለከቱት ብዙ ናቸው ። እርግጥ መስቀል ለሞት ፣ ለአጋንንት መቅጫ ሆኗል ።

መስቀል በብሉይ ኪዳን ብዙ ምሳሌ አለው ፣ የኖላ መርከብ የተሠራችበት እንጨት ፣ ሙሴ የፈርአንን መሰግላን ድል ያደረገበት በትር የመስቀል ምሳሌዎች ናቸው ። ምዕራፍን በክርስቶስ አምነው በመስቀል አማትበው ከማየ ሥራዌ ከማየ ድምሳሴ ከኃጢአት ከአምልኮ ጣኦት ድነዋል ። በመስቀል አጋንንትን ፣ ሠናፍ

ቃንን ፍትወታት እኩያትን ድል ሲያደርጉ ይኖራሉና ። ከዚህ የተነሣ የክርስቲያኖች ኪነ ጥበብ ሁሉ ምልክቱ መስቀል ሆነ ፣ በልብሳቸው ፣ በመጽሐፋቸው ፣ በቤት ዕቃቸው ሁሉ የመስቀል ምልክት አለበት ። በብዙ አገሮች ይልቁንም በመካከለኛው ምሥራቅ የሚኖሩ ክርስቲያኖች ክርስቲያን መሆናቸው የሚታወቀው በከንዳቸው ፣ በመዳፋቸው በሚጠቆሩት የመስቀል ቅርጽ ነው ። ባልታወቀ ቦታ ሐደው ክርስቲያን ነን ለማለት ሲፈልጉ ያንን ብቅ አድርገው ያሳያሉ ።

በሀገራችንም ጥልፉ ዝምዝሙ ፣ ጊጣ ጌጡ ሌላው ቀርቶ ሴቶቹ በግንባራቸውና በሌላውም አካላቸው በመስቀል ቅርጽ ይጠቆራሉ ። በሕይወተ ሥጋ ሳሉ ብቻ ሳይሆን ከሞቱም በኋላ መስቀል ከምረመናን አይለይም ። አጽማቸው በሚያርፍበት በመቃብራቸው ሁሉ የመስቀል ቅርጽ ከዕዕ ወይም ከደንጊያ ይሠራል ። በመጣራቸው ላይ መደረጉ ፣ መስቀል የሞትና የመከራ ምሳሌ መሆኑ ቀርቶ የትንሣኤና የሕይወት ምልክት (ሲምቦል) መሆኑን ለመግለጥ ነው ።

ከዚህ በላይ እንደገለጥነው ፡—ታቦት ፣ ሥዕልና መስቀል በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ክብር ስላላቸው ፣ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያንም በራሷ ኪነ ጥበብ በራሷ ሊቃውንት የተዘጋጁትን ታቦት ፣ ሥዕልና መስቀል በቤተ ክርስቲያን ምዕመናንን ስታገለግልባቸው ትኖራለች ።

በሥዕል በኩል በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያኖችን ብዙ ጥንቃቄ ያስፈልጋል ። በራሳችን ሠዓሊዎች የተሣሉና የራሳችንን ኪነ ጥበብ የሚመሰክሩ ሥዕሎች በቤተ ክርስቲያን በብዛት አይታዩም ፣ በተለይ በከተማ ሕዝቡ እየገዛ ለቤተ ክርስቲያን የሚሰጠውና በግሉም በቤቱ የሚይዘው የላቲንንና የግሪክን ኪነ ጥበብ የሚያሳዩ የሚመሰክሩ ሥዕሎችን ነው ፣ ይህ በኢትዮጵያ ትውፊታዊ ኪነ ጥበብ እንዲለወጥ ካሆናት ለራሳቸው ተረድተው ምዕመናንንም ማስረዳት አለባቸው ። ሥዕሎችም በተቻለ መጠን ደበስ ባለ ቀለም መሳል አለባቸው ። ጥቁርን በክፉ ፣ ነጭን በደኅና ነገር መስሎ ማቅረብ ከነጮች የተወረሰ ነውና ።

119. የያዕቆብ ወንጌል ተመልክት ፣
 120. መልክ ሥዕል ፣
 121. (ORTHODOXY = A Creed for today, "Plain talks on the orthodox faith based on the Nicene Creed," ANTHONY M. CONIARIS) 1972, p. 128

የበዓላትና የአጽዋማት ቀናና

በኢትዮጵያ ኅብረተሰብ ውስጥ በአሁኑ ጊዜ አወጣጡና አከራካሪ የሆነው በቤተ ክርስቲያንም በኩል ሰፊ ያለ ግብራሪያ ለመስጠት አስቸጋሪ መስሎ የሚታየው የበዓላትና የአጽዋማት ጉዳይ ነው ። ስለዚህ ስለ በዓላትና አጽዋማት ባጭሩ እንገልግላለን ።

ሀ. በዓላት ፡— በዓላት በልግድ የሚከበሩ ወይም ቁጭ ብሎ መዋልን የለመደ የወደደ ሰነፍ የፈጠራቸው አይደሉም ፤ ምንጫቸው ወይም የት መጣቸው ሃይማኖት ነው ። በብሉይ ኪዳን በዙ በዓላት ነበሩ ፤ ከእነዚህም ቀዳሚዬቱ «ቀዳም ሰንበት» ናት ። የዚች ዕለት ክብር ከአሠርቱ ቃላት አሪት በአንዱ ታዟል ። — «የእግዚአብሔር አምላካህን ሰንበት አክብር» ተብሎ አይሁድ ዕለተ ሰንበትን እንዲያከብሩ የታዘዙት ፤ እግዚአብሔር ከእሑድ እስከ ዓርብ ሲፈጥር ሰንብቶ በዚህች ዕለት ስላረፈ (ሥራ) ስላልሠራባት ነው ። ስለ ቀዳም ሰንበት ክብር የአይሁድ ሊቃውንት ብዙ ዓይነት አተረጓጉም ነበራቸው ። «አክብር» የሚለውንም ቃል ለእግዚአብሔር እንደሚሰማግ አድርገው ለመተርጉም ያላዩት መዝገበ ቃላት የለም ። ካህናቱም ሆኑ ሕዝቡ በዚህች በዕለተ ሰንበት ሥር መግስ ፤ ቅጠል መበጠስ ይቅርና የዘረገትንም አያጥፉም ፤ ያጠፉትንም አይዘረጉም ፤ የዘገትን አይከፍቱም ፤ የከፈቱትን አይዘጉም ነበር ። ዜና አይሁድን የጻፈው ራሱም አይሁዳዊ የሴፍ ወልደ ኮርየን ፡— «አይሁድ በዕለተ ሰንበት ወደ ሽንት ቤት እንኳ አይሔዱም ነበር» ይላል ። ከዚህም ጋር ቤት ቢቃጠል ፤ ሰው ቢሞት ፤ ጦር ቢመጣ ፤ በዕለተ ሰንበት ከሆነ መንቀሳቀስ ከልክል ነው ። ለምሳሌ በመቃብያን ታሪክ እንደሚታወቀው ጳጳሼህ አይሁዳውያን በወራሪ ጦር በአንድ ቀን ያለቱት በዚህች በዕለተ ሰንበት ነበር ። **፲፱፻፳፯ ዓ. ም. (በፈረንጅኛ በ፲፱፻፸፫) የም ኪፑር)**

የዳስ በዓል ግለት ነው) ግብፃውያን ያጠቁቸው በበዓሉ ምክንያት ተዘልለው ሳሉ ነው ። አይሁድ ብዙ በዓላት አሏቸው ። የበዓላቸው ምሕግ ግንኛውንም ሥራ ከመሥራት መወገድ ነው ። በሌላው ዓለም ያሉ አረግውያን ደግሞ የራሳቸው በዓላትና የአከባባር ሥርዓቶች አሏቸው ። አማልክቶቻቸው ብዙ እንደመሆናቸው መጠን ብዙ በዓላትና የተለያዩ የአከባባር ሥርዓቶች አሏቸው ። ለምሳሌ ፡— ፲፪ አማልክት የነበሯቸው ፅርዓውያን በነዚያው ልክ በዓላት ነበሯቸው ። አከባባራቸውም እንደ አምልኮቻቸው ከፍርሃት የመነጨ እንጂ መጽሐፋዊ ወይም ምሥጢራዊ ስላልሆነ ስለ ሥርዓቱ ብዙ አያስቡበትም ። በሚኖሩበት አካባቢ አንድ ለውጥ ሲያዩ ብቻ ተሉ ብሎ መስዋዕት ያቀርቡ ነበር ። «ነፋስ ሲነፍስ ፤ የነፋስ አምላክ (አዎሎስ) ተቆጥቶ ነው ። የፀሐይ ሙቀት ሲያይል የፀሐይ አጎላክ (አጵሎስ) ተቆጥቶ ነው ። ባሕር ስትታወክ የባሕር አምክ ፓሲዶን ተቆጥቶ ነው ። በግለት ካህናተ ጣዖቱ በዓል ያዘጋጁ ራስ ዋዕት ይሰጧል ነበር ። የበዓል አከባባራቸው ሥራ የማይከለክል ነበር የቆመውን ቢቆርጡ የተጋደመውን ቢፈልጡ በዓል እንደሻሩ አይቆጥሩትም ነበር ። እነዚህ ፡— ግለት አይደሉና አረግውያን ወደ ክርስቲና በገቡ ጊዜ የቆየውን ልማዳቸውን ለመተው አስቸጋሪ ነገር ገጥሟቸው ነበር ።

የመጀመሪያዎቹ የወንጌል መምህራን ሐዋርያት ይህ ልማድ መሰናክል እንዳይሆን ሁሉንም እንዳመሉ ተቀበሏቸው ። ከአይሁድ ወደ ክርስቲና የተመለሱት የክርስቶስን አዳኝነት አምነው ከተቀበሉና ክርስቲያን ከሆኑ በኋላ በባህላቸው ያደርጉት የነበረውን ከማድረግ አልተከለከሉም ። ለምሳሌ ፡— በአይሁድነት ሳሉ ቅዳሜን ብቻ ያከብሩ ነበር ፤ ክርስቲያን ከሆኑ በኋላ ግን ቅዳሜንም ፤ እሑድንም ያከብራሉ ። ግዝረትና የመሳሰለውም የብሉይ ኪዳን ትውፊት ከቤተ አይሁድ በተመለሱት ክርስቲያኖች ዘንድ እስከ አሁን ይሠራበታል ። ከአረግዊነት የተመለሱት ደግሞ እንደዚሁ የክርስቶስን አዳኝነት አምነው ከተቀበሉና ክርስቲያን ከሆኑ በኋላ ልማድ አረግውያንን አልተውም ። የቅዳሜን በዓልነት አያውቁም ፤ ግዛ

ሊቃውንቱና መምህራኑ የሕዝቡን የረጅም ዘመን ፍቅር ጣዖት ለማስተው ስለቃታቸው በጣዖታቱ ተሰይሞ ይከበር የነበረውን ሁሉ ሰቅዱሳን ስም እየለወጡ ያከብሩታል ። ለምሳሌ ፡— በጣላታዊት በነበሩበት ጊዜ «ፓሲዶን» የሚባለው ጣዖት የባሕር አምላክ ነበር ፤ በክርስትና ዘመናቸው ግን ሊቃውንቱ «ኒኮላዎስ» የሚባለውን ቅዱስ የባሕር ጠባቂ ብለው በያመቱ ያከብሩታል ። የመርከበኞች በዓል ነው ። «አረስ» ወይም «ማርስ» የጦር አምላክ ተብሎ ሲመለከ የኖረ ጣላት ነው ። በሱ ምትክ ዛሬ ቅዱስ ጊዮርጊስን የወታደሮች ጠባቂ ብለው በያመቱ ያከብራሉ ።

በጠቅላላው አረማውያን ለእያንዳንዱ ድርጊት (ፍጥረት) አምላክ መድበውለት ስለነበር ፤ ዛሬ በቤተ ክርስቲያናቸው የሚከበሩት ቅዱሳን መላእክት ጻድቃን ሰማዕታት ሁሉ የአንዳንድ ነገር ጠባቂዎች እየተባሉ ተሰይመዋል ። በአረማውያን የበዓል አከባቢ «ኢታንሥእ እደዊክ ወእገሪክ» የሚል ትእዛዝ ስላልነበረ አሁንም ከአረማዊነት የተመለሱት ክርስቲያኖች በዓል የሚያከብሩት ሥራ ፈትቶ ተቀምጦ በመዋል አይደለም ። ለምሳሌ ፡— በዓሉ የቅዱስ ጊዮርጊስ እንደሆነ የጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ባለበት ቅዳሴ ይቀደሳል ፤ የሰበካው ሕዝብ ይልቁንም በስሙ የተሰየሙት ምዕመናን ያስቀድሳሉ ፤ ቅዱስ ቁርባንም ይቀበላሉ ፤ ከጸሎተ ቅዳሴው ፍጻሜ በኋላ በጊዮርጊስ ስም የተሰየሙ ሁሉ ከቤታቸው ተቀምጦ ወዳጅ ዘመድ የሆነ ሁሉ «የክርም ሰው» ይበልህ እያለ የሚያመጣላቸውን ስጦታ በያይነቱ ሲቀበሉ ይውላሉ ።

የመንግሥት በዓላት «የብሔራዊና ሃይማኖታዊ» በዓላት ፤ እንደ ልደት ፤ ጥምቀት ፤ ትንሣኤና ፍልሰታ ኪዳነ ምሕረት በሚከበሩበት ጊዜ ፤ የመንግሥት መሥሪያ ቤቶች ከመዘጋታቸው በቀር እያንዳንዱ ግለሰብ በየቤቱ የግል ሥራውን ቢሠራ ለራሱ ካልደከመው በቀር ከጉረቤትም ሐሚት አያስከትልበትም ። እሱም ለራሱ በዓል እንደሻረ አድርጎ አይቆጥረውም ። እንደ አርእስት ስለ በዓላት አጀማመርና የተለያዩ ሥርዓቶች አንሥተናል ። የሀገራችንን የበዓል አከባቢ እንዴት ነው ?

በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የበዓላት ቀናና የራሱ የሆነ መልክ አለው ። ከሁሉ በፊት ቤተ ክርስቲያናችን ቅዳሜንና እሑድን እንደ አንድ ቀን አድርጋ (አስተካከለ) ታከብራለች ። የቅዳሜ መከበር በብሉይ ኪዳን የታዘዘ ሲሆን ፤ እሑድ ደግሞ ጌታ ከሙታን ተለይቶ ስለተነሣባት «የጌታ ቀን» ተብላ በሐዲስ ኪዳን የከበረች ናትና (ራእ. ፩፤ ቁጥር I ።)

በእነዚህ በሁለት ቀናች ምንም እንኳ ቤተ ክርስቲያናችን የክርስቲያኖች አከባቢ እንደ አይሁድ በውን የሚሟን እንዳይሆን ብታስተምርም «አይደለም ለክርስቲያን ከመ ያዕርኡ ተገብሮ በዕለተ ሰንበት ከመ አይሁድ ፤ አላ ይትገበሩ ከመ ክርስቲያን ፤ ወኢትትአቀቡ ሰንበተ ከመአይሁድ» (ፍ. ነ. 1፱) «ወዕረ ፍትሰ አኮ በሰኪብ ከመ ዘሐመ በደዌ ፤ አላ በትጋህ መዓልተ ወሌ ሊተ ከመ ንኩን ፍቁራኒሃ ለሃቲ ዕለት» (ቅዱ. አትና.) ሕዝቡ ከብሉይ ኪዳን በወረሰው ትውፊት መሠረት በዕለተ ሰንበት ብቻ ሳይሆን በሌሎችም በዓላት ማናቸውንም ሥራ ቢሆን አይሠራም ። ሌላው ቀርቶ ቅዳሜና እሑድ የተቀዳ ውሀ ፤ የተወቀጠ በና የማይጠጡ ፤ ወንዝ የማይሻገሩ ክርስቲያኖች አሉ ። በሌሎችም በዓላት እንደ ሰንበት አይጻጻም እንጂ ፤ ሥር መማስ ፤ ቅጠል መበጠስ ፤ መጽሐፍ መጻፍ ፤ መደጉስ ፤ ልብስ ማጠብ ሁሉ በዓል እንደ መሻር ይቆጠራል ። ይህ ሁሉ ከሕዝቡ ልማድ ጋር የተያያዘ ስለሆነ እንጂ በቤተ ክርስቲያን ቀናና መሠረት የተደነገገ አይደለም ፤ በቀናና ቤተ ክርስቲያን መሠረት የጌታ በዓላት ዘጠኝ ናቸው ። እነዚህም «ዓበይት በዓላት» (ታላቅ በዓላት) ይባላሉ ።

፩ኛ. ብሥራት ፡— መጋቢት ፳፱ ቀን ነው ፤ መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ለድንግል ማርያም የአምላክን ክርሲ መወለድ ያበሠረበት ቀን ነው ። በመንጻፈ ደይን ወድቆ ለነበረው የሰው ዘር ታላቅ የምሥራች ነውና የምሥራች ቀን (ብሥራት) ተብሏል ።

፪ኛ. ልደት ፡— በትንቢተ ነቢያት የተነገረለት የሰውን ልጆች ፤ የገተ ተፈጥሮ የፈጠረ የእግዚአብሔር ልጅ አሁን ደግሞ በሐዳ ፤ ተፈጥሮ ለመፍጠር ግለት ፡— ሰውን ለማዳን ሰው ሆኖ የተወ

ለደበት ዕለት ነው ። ልደት በየዓመቱ የሚከበረው ታኅሣሥ ፳፱ ቀን ነው ። በዘመነ ዮሐንስ ግን (የሉቃስ ጳጳሮችን ስድስት ስለሆነ ነች) ልደት ታኅሣሥ ፳፰ ቀን ይሆናል ። ይህም የተጀመረው በአጼ ዓምደ ጸዮን ዘመነ መንግሥት ነው ይባላል ። 122. የልደት በዓል ከጸም ጋር የተያያዘ ስለሆነ ገሃድ የለውም ፤ የማይጸሙ ሰዎች ግን ዋዜማውን ብቻ ገሃድ ብለው ይጸሙታል ። በዘመነ ዮሐንስ ልደት ሐሙስ በ፳፰ ቀን ቢውል ጳ፱ ዓርብ ይጸማል ። ልደት በ፳፰ ግክሰኞ ቢውል ጳ፱ ረቡዕ ይጸማል ። ሁለቱንም ቀን ልደት ማለት ግን ጥሩ አይደለም ። ከዚያስ ምን ጳ፱ኙን መያዙ ይሻላል ። በዚህ የቀን ስሌት ብዙ የቤተ ክርስቲያን ሰዎች ሲጣሉ በት ኑረዋል ። ለወደፊቱም ይህን ለማስተካከል የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ቅዱስ ሲኖዶስ ሙሉ ሙብት አለው ።

፪፪/ ጥምቀት፡—ክርስቶስ በተወለደ በ፴ አመቱ የግዳን ሥራውን በጥምቀቱ ጀምሯል ። ጌታ የተጠመቀው በፈለገ ዮርዳኖስ ነው ፤ ያጠመቀውም ዮሐንስ ወልደ ዘካርያስ ነው ። በተጠመቀም ጊዜ አብ በደመና ሁኖ የምወደው የምወልደው ልጄ ይህ ነው ብሎ መስክሮለታል ፤ መንፈስ ቅዱስም በፀዓዳ ርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ ተቀምጧል ። ይህ በዓል በሚከበርበት ጊዜ በዋዜማው ታቦታቱ በየቤተ ክርስቲያናቸው ወጥተው በወንዝ ዳር (በሰው ሠራሽ የውሀ ግድብም ቢሆን) በዳስ ፣ በድንኳን ያድራሉ ። ሌሊት ስብሐተ እግዚአብሔር ሲደርስ አድሮ ሥርዓተ ቅዳሴውም ይፈጸማል ። ሲነጋ በወንዙ ዳር (በግድቡ) ጸሎተ አኩቴት ተደርሶ አራቱም ወንጌላት ከተነበቡ በኋላ ውሀው ተባርቆ ለተሰበሰበው ሕዝብ ይረጫል ። የጠበሉን መረጫት አይተው በቀድሞ ዘመን ወደሀገራችን መጥተው የነበሩ ኢየሱሳውያን ፣ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በያመቱ ታጠምቃለች ብለው አጥላልተው ጽፈዋል ።» ነገር ግን የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በያመቱ ይህን የምትፈጽመው ጌታችን ለኛ ብሎ ያሳየውን ትሕትና ለመመስከር ፣ ለምዕመናን የጌታን በረከተ ጥምቀት ለማሳተፍ እንጅ የተጠመቁትን ምዕመናን

እየመላለሰች በያመቱ አታጠምቅም ። ጥምቀት አሐቲ መሆኗን ታውቃለችና ። እርግጥ ያልተጠመቁ አረማውያንና ሌሎችም የጥምቀት በዐል በሚከበርበት ጊዜ እየመጡ በክርስቶስ አምነው ይጠመቃሉ ። ጥምቀት የሚከበረው በያመቱ ጥር ፲፩ ቀን ነው ። ጥምቀት ረቡዕ ቢውል ገሀዱ ግክሰኞ ፣ ዓርብ ቢውል ገሃዱ ሐሙስ ለውጥ ሁኖ ይጠማል ። ጥምቀት የሚውልባቸው ዐርብና ረቡዕ አይጠሙምና ። በበዓል ጥምቀት የታቦታቱ ወደ ወንዝ መውረድ ጌታ በእደ ዮሐንስ ለመጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ የመሔዱ ምሳሌ ነው ።

፪፫/ ደብረ ታቦር፡—ጌታ በማስተማር በነበረበት ጊዜ በደብረ ታቦር ላይ ብርሃነ መለኮቱን ክብረ መንግሥቱን የገለጠበት ዕለት ነው ። 123. ይህ በዐል በያመቱ ነሐሴ ፲፫ ቀን ይከበራል ። ይህ በዐል የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በተለይም በምዕመናን ዘንድ የተለየ ስም አለው ፤ በምዕመናኑ ዘንድ፡—ቡሄ ይባላል ። ቡሄ ማለት (መላጣ ገላጣ) ማለት ነው ። በሀገራችን ክረምቱ አፈናው ተዋግዶ የብርሃን ወገግታ የሚታየው በዚህ በዐል አካባቢ ስለሆነ «ቡሄ» ያሉት ለዚህ ሳይሆን አይቀርም ። «ድርጊቱ በተፈጸመበት በፍልስጥኤም ግን የደመና መልክ የማይታይበት ፍጹም የበጋ ወራት ነው ።» በሀገራችን ሕፃናቱ ይህ በዐል ከመድረሱ በፊት ቀደም አድርገው ጅራፍ ሲገምዱና ሲያሮሁ (ሲያኖጉ) ይሰነብታሉ ፤ እና ቶችም ለዚህ በዐል የሚሆን ዳቦ ለመጋገር (የሚከበረው በዳቦ ነውና) ስንዴያቸውን ሲያጥቡ ሲፈትጉ ይሰነብታሉ ። በዐሉ እንደ ነገ ሊሆን እንደ ዛሬ በዋዜማው (ነሐሴ ፲፪) የሰፈር ሕፃናት በየቤቱ እየዞሩ ቡሄ ቡሄ እያሉ ይጨፍራሉ ፤ የሚገጥሙትም ግጥም አላቸው ።— «ቡሄ ና ፣ ቡሄ በሉ ፣ ቡሄ መጣ ፣ ያ መላጣ ፣ ቅቤ ቀቡት እንዳይነጣ ።» እዚህ ላይ ቡሄ ያሉት ዳቦውን ነው ። በዚህ ጊዜ እናቶች ካዘጋጁት ዳቦ እያነሱ ይሰጧቸዋል ። ሔደው ዳባቸውን እየገመጡ ሲጋረፉ ይውላሉ ። ለግርፈያው ተምሳሌት ባይገኝ ለትም ፣ የጅራፉ መሮህ የድምፀ መለኮት ፣ ጅራፉ ሲሮህ ማስ

122. ጸጢየጊጌ 9. ም.

12. ግቴ. ፲፮ ፣ ፩-፪

ደንገጡ የሐዋርያትን (የኢፕርስን፣ የያዕቆብንና የሐንሰን) በድምጽ መለኮት መደንገጣቸውንና መውደቃቸውን ያስታውሳል ። ባንዳንድ ቀበሌዎች የቡሄ ዕለት ግታ ችቦ ያበራሉ ። በደብረ ታቦር ለታየው ብርሃን መለኮት ምሳሌ ነው ። በዚያውም ላይ በኢትዮጵያ ችን የፀዓተ ክረምት ዋዜማ ስለሆነ፣ ቡሄን ብርሃን ቢሉት ይስጣ ግዋል ። «ቡሄ ከዋለ የለ ክረምት፣ ዶሮ ከሙሽ የለ ሌሊት» እንዲሉ ። የቡሄ ዕለት ለዘመድ ላዝግድ ለእያንዳንዱ ቤተ ሰብ በልጆቹ ልክ ዳቦ ይሰጣል ። በተጨማሪም ለክርስትና ልጅ፣ ለጡት ልጅ፣ ለአማች፣ ለምራት፣ የቅርብ ዕውቂያ ላለውም ሁሉ የቡሄ ዳቦ ይሰጣል ። በተግራ ቤት ደግሞ ደብረ ታቦር የተግራዎች በዓል ነው ። ተግራዎች ቀድሞ አድርገው (ስለ ደብረ ታቦር) እያሉ እህሉን ጊሾውን ብቅሉን ይለምናሉ፣ ሕዝቡም ባህሉን ስለሚያውቅ በገፍ ይሰጣቸዋል ። የደብረ ታቦር ዕለት ጠላውን ጠምቀው ቆሎውን ቆልተው፣ ዳቦውን ጋግረው ሊያስቀድሱ የመጡትን ምዕመናን ሁሉ ከቅዳሴ በኋላ ይጋብዛሉ ። ይህ እስካሁን በትምህርት ቤቶች የሚሠራበት ነባር ትውፊት ነው ።

፪፻/ ሆሣዕና፣—ከትንሣኤ አንድ ሳምንት ቀድሞ በሚውለው እሑድ የሚከበር ነው ። ታሪኩ በወንጌል ተመዝግቧል ። 124. በዐሉን በዚህ ዕለት እንዲሆን የወሰነት ግን ሊቃውንት ናቸው ። ሆሣዕና ግለት መድኃኒት ግለት ነው ። በዚያች ዕለት ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባ ሆሣዕና እያሉ ስላመሰገኑት፣ ዕለቱ በጌታ ስም ተጠርቷል ። አንዳንዶች ክርስቲያኖች ደግሞ ሆሣዕናም ይላሉ ። «የዐበርት እሑድም ይሉታል» ጸበርት እየተባረከ ለሕዝብ ይታደላል ሕዝቡም ጸበርቱን እየተቀበለ እንደ መስቀል አድርጎ እየሠራ በየቤቱ ይሰቅለዋል ። አንዳንዱም እንደ ጣት ቀለበት አድርጎ እየሠራ በጣቱ ይሰካዋል ። ከቅዳሴ በኋላ በቤተ ክርስቲያን በአራቱም ግዕዝናት አራቱ ወንጌላት ይነበባሉ ። ከሠርክ ሆሣዕና ጀምሮ እስከ ትንሣኤ ያሉት ዕለታት የዓመተ ፍጻ ሙታሰቢያ (ሰሙን ሕግ

ግት) ስለሆኑ፣ ጸሎተ ፍትሐት፣ ጸሎተ አስተሥርዮ አይፈጸምም ። ጸሎተ ፍትሐትና ጸሎተ አስተሥርዮ የሚደረግ በዚህ የሆሣዕና በዐል ዕለት ነው ። በእክሱምና በሌሎችም አንዳንድ ቦታዎች ታሪኩን እንዳለ ለመግለጥ አሁን ጭነው በዚያ ላይ ሰው እያስቀመጡ ሥርዓተ ሁደት ይፈጸማል ።

፪፻/ ስቅለት፣—የስቅለት በዓል ለዓለም ቤዛ ሲሆን መድኃኒት ዓለም የተሰቀለበት ዕለት ነው ። የስቅለት በዐል ብዙ ዘርፍ አለው ከጣይ እንደ ተገለጠው ከሠርክ ሆሣዕና ጀምረው ያሉት ዕለታት የዐመተ ፍጻ ሙታሰቢያ ናቸው ። በነዚህ ቀናት ውስጥ ብዙ አዝግዶ መባልዕት አይበሉም ። ስግደት ይሰገዳል፣ የጌታን መከራ ሞት የሚያስታውሱ ምንባባት ከቅዳሳት መጸሕፍትና ከድርሳናት ሲነበቡ ይሰነብታሉ ። ሐሙስ ጸሎተ ሐሙስ ይባላል ። ጌታ በፍጹም ትሕትና የደቀ መዛሙርቱን እግር ያጠበበት፣ ከሐዋርያት ጋር ገብር ያገባበትና ምሥጢረ ቁርባንን ያላየበት ዕለት ነው ። በዚህ ዕለት ቄሱ ውሀውን በብርት አድርጎ በጌታ አምሳል የምዕመናንን እግር ያጥባል ። ጸሎተ ቅዳሴው ከተፈጸመ በኋላ ምዕመናኑ ወደየቤታቸው ሕደው ዳቦና ጉልባን ይበላሉ ። ለትንሣኤ የቀዘጋጀው ጠላ የሚቀመስውም የዚያ ዕለት ነው ። በበነጋው የስቅለት ዐርብ የስቅለቱ ሙታሰቢያ አጎበር ተሠርቶ ለስቅለቱ ነክ የሆኑ ምንባባት ሲነበቡና ሲሰገድ ይዋላል፣ ሠርክ ሲሆን እያንዳንዱ ምዕመን ወደ ቄሱ እየቀረበ በሰሙን ሕግግት ውስጥ የሠራውንም ኃጢአት ይናዘዛል፣ ቄሱም በወይራ ቅጠል እየጠበጠበ ተጨማሪ ቀን ሲሰገደው ከዋለው ሌላ ስግደት ይሰጠዋል ። ጥብጣቤው የተገሳጸ ምሳሌ ነው ። አሥራ ሁለት ሰዓት ሲሆን ሠርሆተ ሕዝባ ይሆናል ። በቤተ ክርስቲያኖችን ልግድ እመቤታችን፣ ያዕቆብና የሐንሰ የጌታን ትንሣኤ ሳናይ እህል ውሀ እንቀምስም ብለው እስከ ሰዎች ሐሙስ ግታ የቀመሱ እሑድ የትንሣኤ ዕለት ብቻ ነው እህል ውሀ የሚሉት ። ያልተቻላቸው ግን ዓርብ ግታ ትንሽ ቀምሰው እስከ ትንሣኤ ይሰነብታሉ ። የሁለት ቀን ግክፈሉ እንኳ ቢከ

ብድር ቅዳሜን ግክረል ጥሩ ልግድ ነው ። ቅዳሴው በመንፈቀ ሌሊት ስለሆነ በልቶ ግስቀደስ ፣ በልቶ መቁረብ እንዳይሆን ።

፪ኛ/ ትንሣኤ ፡— የትንሣኤ በዓል ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እኛን ለግዳን በመስቀል ተሰቅሎ ከሞተ በኋላ ተቀበረ በሰላም ተኖረውም ቀን መግነዝ ፣ ፍቱልኝ መቃብር ከፈቱልኝ ስላይል ከሙታን ተለይቶ የተነሳበት ዕለት ፣ ትንሣኤ ትባላለች ። ትንሣኤ ለክርስቲያኖች የድል ቀን ፣ የነፃነት ቀን ናት ። የትንሣኤ በዓል በቤተ ክርስቲያኖችን ከሌሎች በዓላት ሁሉ በጣም ፣ በደመቀ አኳኝ ዲክብራል ፣ መንፈሳዊ ተመስጦም አለበት ። ከአምሳ አራት ቀን የጸም ጉዞ በኋላ የምትመጣ ስለሆነች ትንሣኤን ሁሉም ይናፍቃታል ። ይልቁንም በአክፍሎት የሰነበቱ ሁሉ ዕረፍተ ሥጋን ለማግኘት ትንሣኤን ጠናፍቆት ይጠባበቃታል ። ቅዳሜ ግታ ለእሱ ድካም ሕግ ፣ ሽማግሌው ፣ ወጣቱ ፣ ባልቲቱ ፣ በየሰበካ ቤተ ክርስቲያንቸው ይሰበሰባሉ ። ሥርዓተ ጸሎት ይጀመራል ። ለትንሣኤ በዓል ጠቀላኛ ቤተ ክርስቲያን የተመዘገበው ፣ ጸዋትው ከተፈጸመ በኋላ በመንፈቀ ሌሊት ጸሎተ ቅዳሴ ይጀመራል ። ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት ሲሆን ሠርሆተ ሕዝብ ይሆናል ። የትንሣኤ ግዕድ ፡— ባዕድ ፣ ዘመድ ፣ ወዳጅ ፣ ጠላት የግደለደብት የጋራ ግዕድ ነው የትንሣኤ ዕለት ምንም ቢሆን ያለው በልቶ ያጣው ጦም አያድርም ፣ በከተማ እንጂ እንጂ በባላገር እያንዳንዱ ምዕመን የተቻላቸውን ያህል ተግሪ እየወሰደ የትንሣኤን ግዕድ አብር ይመጣል ። በትንሣኤ ሳምንት በደብዳቤም በሰልክም የሚሰጠው ሰላምታ ፣ «እንኳን ለብርሃን ትንሣኤው አደረሳችሁ» ነው ። ሙላሹም «እንኳን አብር አደረሰን» ይላል ። (ጽርዓውያን ከትንሣኤ እስከ ዕርገት ፣ ግርባውን ቀን ሰላምታ የሚሰጣውት ፡— «ክርስቶስ ተነሣ» ሲል አንዱ ፣ ሙላሹ ፡— «በዕውነት ተነሣ» ይላል ። ከእሱ ደምር እስከ ዳግም ትንሣኤ ያሉት ዕለታት እንደ አንድ ቀን ነው የሚጠሩት ፣ ሙዝሙሩም ጸሎቱም አይለወጥም ። ምዕራባውያን ከትንሣኤ ይልቅ ልደትን በደመቀ አኳኝ ያከብራሉ ። ይኸውም ስለ

ሁለት ምክንያት ነው ። አንዱ ያው እንደ ክርስቲያኖች ሁሉ ክርስቶስ የተወለደበትን ዕለት ለማክበር ነው ። ሌላው ምክንያት ደግሞ አርጊውን ዓመት ሸኝተው አዲሱን ዓመት የሚቀበሉት በልደት ሳምንት ስለሆነ ተደራራቢ በዓል አድርገው ነው ። በምሥራቅ አብያተ ክርስቲያኖች ግን የበዓላት ሁሉ ርዕሰ ትንሣኤ እንደ መሆኑ መጠን በጣም ይከበራል ። በምሥጢርም ቢሆን የክርስቶስ አምላክነት በይበልጥ የጉላው በትንሣኤው ስለሆነ ከልደት አብልጠው ያከብሩታል ።

፫ኛ/ ዕርገት ፡— ጌታ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ ዓርባ ቀን ለሐዋርያት እየተገለጠ ታይቷቸዋል ። ትምህርትም አስተምሯቸዋል ። በተነሣ ባርባኛው ቀን ቀደም አድርጎ እንደነገራቸው ለሐዋርያት አሁንም የመንፈስ ቅዱስን መምጣት ነግሮ ወደ ሰማይ የወጣበት ቀን ነው ። ይህ በዓል በቤተ ክርስቲያን በጸሎት ፣ በግንኙነት ይከበራል ። በሕዝቡ ዘንድ ግን ልዩ መሰናዶ የለውም ።

፬ኛ/ ጳራቅሊጦስ ፡— ጌታ ባረገ ባሥረኛው ፣ በተነሳ ባምሳኛው ቀን ለሐዋርያት በነገራቸው የተስፋ ቃል መሠረት መንፈስ ቅዱስን ላከላቸው ። በዓል ጳራቅሊጦስ ባለው «ጳጠቆስጤ» የሚል ይገኛል ። ጳጠቆስጤ ቃሉ የግሪክ ነው ። «ፔንዲኮንዳ» «ፔንዲኮስቲ» አምሳ አምሳኛ ማለት ነው ። በብሉያትና በሐዲሳት በሌሎች መጻሕፍት ሁሉ ከዕብራይስጥና ከዕርዕ ሳይለው የገቡ ብዙ ጥሪ ቃላት አሉ ። «ለምሳሌ ፡— ኬፋ ፣ ፋሲካ ፣ ኤሎሄ ፣ ላማ ፣ ሰበቅታኒ» — ከዕብራይስጥ ፣ «ጳጠቆስጤ ፣ ጳራቅሊጦስ ፣ ጳጥሮስ ፣ ክርስቶስ ፣ ንብቲራ ፣ ፡— ከዕርዕ የተወረሱ ጥሪ ቃላት ናቸው ። ጳራቅሊጦስ ማለት በጉን የሚቆም ፣ የሚረዳ ፣ የሚያጽናና ማለት ነው ። ይህ በዓል በብሉይ ኪዳን የእሸት በዓል ነበር (በዓለ ሰዊት) እሥራኤል የነፃነት በዓላቸውን ከሚያከብሩበት ከበዓል ፋሲካ (በዓለ ፍሥሕ) ጀምረው አምሳውን ቀን በዓል አድርገው ይሰነብታሉ ። በአምሳኛዬቱ ቀን በዓል ሰዊትን (የእሸት በዓላቸውን) ያከብራሉ ። በሀገራቸው ከመጋቢት እስከ ግንቦት ያለው ወቅት በሀገራ

ችን ከመስከረም እስከ ገዳር እንዳለው የእሸት ወራት (የፀደይ ወራት) ነውና ። የእሸት በዓላቸውን የሚያከብሩት በእሪት ዘሌዋ ውያን በምዕራፍ ፳፫፤—፲፯ በታዘዙት መሠረት ማንኛውም እሥ ራሌላዊ ገበሬ ከዘራው ሁሉ በያይነቱ እሸቱን ቆርጦ ተሸከሞ ወደ ምኩራቡ ይመጣል። በቤተ መቅደስ የሚያገለግለው ካህን ተቀብሎ ባርኮ ጸልዮ፤ የሚጠበሰው እየተጠበሰ የሚታሸው እየታሸ በማገበር አንድነት ይበላል ። ይህም «ቀዳምያት ይባላል ።» የመጀመሪያው ግለት ነው ። ከማንኛውም በረከት የመጀመሪያው እግዚአብሔር ፊት መቅረብ ለእግዚአብሔር መሰጠት እንዳለበት ታዟልና ። በዓለ ፋሲካን ለማክበር ከዝርወት ተሰብስበው የሰነቡቱ አይሁድ ሁሉ ወደየመጡበት የሚመለሱት ይህን በዓለ ሰዊትን ካከበሩ በኋላ ነው ። ይህን ሁሉ የገለጥነው በጽርሐ ጽዮን መንፈስ ቅዱስ ለሐዋርያት በተሰጠበት ዕለት የነበረው ለታሪካችን መገናኛ እንዲሆን ነው ። ከዝርወት የተሰበሰቡና በዚያውም የሚኖሩ አይሁድ አብዛኛውን ጊዜ በዓለ የሚያከብሩ በደብረ ጽዮን ነው ። ደብረ ጽዮን ጥንትም የዳዊት ከተማ ነበረች ፤ የዳዊት መቃብርም በደብረ ጽዮን ነው ፤ ይመጣል ብለው የሚጠብቁት መሲሕም በደብረ ጽዮን ይነግሣል ነው የሚሉት ። እንግዲህ በዚች በደብረ ጽዮን በዓለ ሰዊትን ለማክበር ተሰብስበው እንዳሉ ሐዋርያት ደግሞ በዚሁ በደብረ ጽዮን በማርቆስ እናት በማርያም ቤት ውስጥ ተሰብስበው ነበር ። 125 ።

ጌታ ባረገ ባሥረኛው ቀን ጧት መንፈስ ቅዱስ ለሐዋርያት ተሰጠ ። ጌታ የነገራቸው የተስፋ ቃል ሁሉ ተፈጸመ ። ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው የሞቱና የትንሣኤው ምስክሮች ሆኑ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ በነሱ ላይ ሲያድር ለቤተ ክርስቲያን ጉዞ አዲስ ምዕራፍ ተከፈተ ። ሊቁ ዮሐንስ አወፈርቅ እንዳለው ፡— «መንፈስ ቅዱስ ባይወርድላት ኑር የቤተ ክርስቲያን ሕልውና ኮስምና ቀጭ ይቀር ነበር ፤ ስለዚህም በሚገባ አነጋገር ይህች ዕለት

125. Epiphanius, de Mens. et Pond. 14; Cyrial Jerus — Catech. 16. (ይህን ቤት ቲቶ ኢየሩሳሌምን ሲያጠፋ አላፈረሰውም ይባላል ።)

የቤተ ክርስቲያን የልደት ቀን ትባላለች» ይላል ። ብዙ ሊቃውንት ይህችን ዕለት የበዓላት ሁሉ እመቤት ይሏታል ። የጳጳራዊ መስበባሰብ በዓለ በክርስቲያን ዓለም ሁሉ ከትንሣኤው ባምሳኛው ቀን ይከበራል ። በሀገራችንም እንደዚሁ ነው ። የትንሣኤው ቀለም (በቤተ ክርስቲያን) የሚፈጸመው የጳጳራዊ መስበባሰብ ዕለት ነው ።

ዘጠኙ ዐበይት በዓላትና የት መጣቸው እንዲሁም የአከባቢራቸው ሥነ ሥርዓት ከዚህ በላይ እንዳየነው ነው ። ከነዚህ ውስጥ ሆሣዕና ፡ ስቅለት ፡ ትንሣኤ ፡ ዕርገትና ጳጳራዊ መስበባሰብ በዓላት አዋድያት ስለሆኑ በቀን አቆጣጠር መባቻ ሐመርን ተከትለው ወደ ላይ ወደ ታች ይላሉ ። ዕለታቸው ግን አይፋለስም ። ሆሣዕና ፡ ትንሣኤ ፡ ጳጳራዊ መስበባሰብ እሑድን ፡ ስቅለት ዐርብን ፡ ዕርገት ሐመርን አይለቅም ። ሌሎቹ ጽንሰ ፡ ልደት ፡ ደብረ ታቦር ፡ ጥምቀት ፡ ግን ዐዋድያት አይደሉም ፡ ዕለታቸው ግን የተፋለሰ ነው ።

ከዘጠኙ ዐበይት በዓላት ሌላ ዘጠኝ ንዑሳት በዓላት አሉ ። እነሱም ፡— ፩. መስቀል ፡ ፪. ስብከት ፡ ፫. ብርሃን ፡ ፬. ናላዊ ፭. ገዢረት ፡ ፮. ልደተ ስምዖን ፡ ፯. ቃና ዘገለላ ፡ ፰. ደብረ ዘይት ፱. የመጋቢት መስቀል (መጋቢት 1) ።

ሀ/ የመስቀል በዐል የሚከበረው መስከረም ፲፯ ቀን ነው ። ይህም በዓለ በክርስቲያን ዓለም ሁሉ ይከበራል ። ታሪኩም በመጠኑ እነሆ ጌታ በመስቀል ላይ ሙቶ ከተነሣ በኋላ ሕሙማን መስቀሉን እየዳሰሱ በመስቀሉ እየታሹ ይፈወሱ ነበር ። በዚህም ተአምራት እየተሳቡ ብዙዎች ክርስቲያን ሆኑ ። ይህንን ያዩ አይሁድ መስቀሉን ባንድ የቆሻሻ ግጠራቀሚያ ቦታ ጣሉት ። በየቀኑ የአካባቢው ኗሪ ሁሉ ቆሻሻ ስለሚጥልበት ያ ቦታ እንደ ጉብታ ሆነ ። ምንም እንኳ ለማውጣት ባይችሉ ክርስቲያኖቹ ያን ቦታ ያውቁት ነበር ። በኋላ ግን በጥመስ ወረራ ክርስቲያኖቹ ኢየሩሳሌምን ጨርሰው ለቀው ስለወጡ የከተማዎ መልክ ፈጽሞ ስለተለወጠ መስቀሉ የተደረገ በት ቦታ ወደት እንደሆነ ለማወቅ አልተቻለም ። በዚህም ምክንያት ከሦስት መቶ ዓመት በላይ ተዳፍኖ ቆይቷል ። በአራተኛው መቶ ክፍለ ዘመን (፫፻፩) የንጉሥ ቆስጠንጢኖስ እናት ንግሥት

ዕሴኒ ይህን ታሪክ ትሰማ ነበርና አስቆፍራ ለማስወጣት ጉዞዋን ወደ ኢየሩሳሌም ቀጠለች ። እዚያም ደርሳ ጉብታ የሆነውን ሁሉ ብታስቆፍር መስቀሉ ያለበትን አላገኘችውም ፤ ሰውም ብትጠይቅ የሚያውቅላት አላገኘችም ። በመጨረሻ ግን የመስቀሉ መውጣት የእግዚአብሔር ፈቃዱ ነበርና ፤ አንድ አረጋዊ ስሙ ኪርያኮስ የሚባል (ኪራኮስ—ድን) የዕሴኒን መቸገር አይቶ እንደሚከተለው ይመክራል ። «አንቺም በከንቱ አትድከሚ ሰውም በከንቱ አታድከሚ እንጨት አሰብሰበሽ ከምረሽ ዕጣን አፍሺበት ፤ በእሳትም አያይ ገርው የዕጣኑ ጢስ ወደላይ ወጥቶ ወደታች ሲመለስ አቅጣጫውን አይተሽ አስቆፍረው ፤ በዚህ ምልክት ታገኝዋለሽ አላት ፤ እሷም ያላትን ሁሉ አደረገች ። «ዘዕጣን አንጸረ ሰገደ ጢስ ድን» የዕጣኑ ጢስ ወደ ላይ ወጥቶ ወደ ታች ሲመለስ መስቀሉ ያለበትን ቦታ በጣት ጠቅሶ እንደማሳየት ያህል አሳየ ፤ ያን ምልክት ይዛ አውጥታለች ። «በጉልጉታ ዘደፈኑ አይሁድ የም ተረክበ ዕፀ መስቀል» (ድን) ይህን በዓል በመላው ዓለም ያሉ ክርስቲያኖች ያክብሩታል ። በሀገራችንም እንደ አጋጣሚ ሁኖ የመስቀል በዓል ከጥቢ ወራት መግቢያ ጋር የተያያዘ ስለሆነ የተለየ ድምቀት አለው ።

በመስከረም ፲፮ ባላገሩ ፤ በቀበሌው ፤ የከተማው ሕዝብ ማዘ ጋጃ ቤት ባዘጋጀለት ቦታ ከየቤቱ ችቦውን እንጨቱን እያመጣ ይደምራል ። ካህናቱም በደመራው ፊት ለፊት ጸሎት አድርሰው «መስቀል አብርሃ በከዋክብት አሠርገው ሰማየ እምነሱስ ፀሐየ አር አየ» እያሉ ደመራውን ይዞራሉ ። ቀጥሎም ሕዝቡ— «ኢየሀ አበ ባዩ ፤ ጠስከረም ጠባዩ» እያሉ በደመራው ዙሪያ ይጨፍራሉ ። ግጥሙ የወራቱ እንጅ የመስቀል ባይሆንም ፤ ቁም ነገሩ የመስቀልን ክብር አይለቅም ። ማታ ሕዝቡ በየደጃ ችቦውን እያበራ ደስ ታውን ሲገልጥ ያመሻል ። በአሥራ ሰባት ጧት ደመራው ይለኮ ሳል ። አመድ እስኪሆን ድረስ ይቃጠላል ። ደመራው የተጸለየበትና የተባረከ ስለሆነ ሕዝቡ አመዱንና ትርኢቹን እየተሻማ ወደየ ቤቱ ይዞ ይሔዳል ። ለሰውም ሆነ ለከብት መድኃኒት ነው ።

በአዲስ አበባና በአካባቢው ግን ደመራውን የሚያቃጥሉት ወዲያው ጸሎቱ እንዳበቃ ነው ። ከላይ እንደተገለጸው የሚያሳይ

በሀገራችን በጥቢ ወራት ማለት አበቦች በሚፈነዱበት ወራት ስለሆነ ባንዳንድ አነጋገር የዕንቁጣጣሽ በዓል ይባላል ። እዚህ ላይ እንቁጣጣሽ የሚሉት ሕጎናቱ ልዩ ልዩ ቀለማት ያሏቸውን አበቦች ለቅመው አንድ ላይ በሰርዶ አሥረው ከደመራው ዕለት ጀምረው ለጉረቤቶቻቸውና ላገኙት ሁሉ ይሰጣሉ ። ሰዎችም የሀገር ትውፊት ነውና አበባውን እየተቀበሉ ገንዘብ ይሰጧቸዋል ። ይህ ብቻ ሳይሆን በየቤቱ እየዞሩ ወንዶችም ሴቶችም ለየራሳቸው የሀገር ባህል ግጥም እየገጠሙ ይጨፍራሉ ። ባለቤቶችም እንደ ሽልማት እያደረጉ ገንዘብና ሌላም ነገር ይሰጧቸዋል ። አንድ ላይ አጠራቅመው ድግስ ደግሰው ይመገባሉ ። በግራኝ ወረራ ብዙ ባህሎች ሲደሙ ሰሎ የመስቀል በዓል ግን እንኳን በክርስቲያኖቹ ተገደው በሰለሙት ኢትዮጵያውያን ዘንድ አልተረጎም ። ለምሳሌ—በሀገራችን ብዙ እስላሞች የመስቀልን በዐል ከክርስቲያኑ ጋር እንደ ክርስቲያኑ አድርገው ያከብራሉ ። እንግዲህ ከቀን በኋላ በወራሪ ኃይል ተገደው እስልምናን ቢቀበሉም ከአያት ከቅድመ አያት ሲወርድ ሲዋረድ የመጣውን ክርስቲያኖቹ ባህል ሳያውቁ ያከበሩታል ማለት ነው ። ባህል የሰውን ምንጭ ፤ የሰውን የትመጣ ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ መጽሐት ነውና ። ከዚህም ጋር ብዙዎቹ እስላሞች ባንገታቸው መስቀል ያሥራሉ ። መስቀል የክርስቲያኖች ምልክት መሆኑን አያውቁትም ። ይህም መሠረታቸው ክርስቲያን መሆኑን ያሳያል ።

ለ/ ስብከት ፣ ሐ/ብርሃን ፣ መ/ ናላዊ— እነዚህ ሦስት በዓላት ከልደት በፊት የሚውሉ ሦስት እሑዶች ናቸው ። ነቢያት ይወርዳል ፣ ይወለዳል ብለው በትንቢት ይጠባበቁት የነበረው መሲሕ የዓለም ብርሃን ፣ የነፍሳት ጠባቂ ነው ለማለት ቤተ ክርስቲያኖችን የመዝሙርና የጸሎት ሥርዓት ከልደቱ ቀደም ብሎ ያሉት ሦስት እሑዶች ስብከት ፣ ብርሃን ፣ ናላዊ ተብለው ተሰይመዋል ። እከባበራቸውም ቤተ ክርስቲያን ቀለም እንጂ ልዩ ሥርዓት የላ

ሠ/ ግዝረት ፡—ይህ በዓል የሚውለው ጥር ስድስት ቀን ነው ለሙሴ ሕግ እንደ ተጻፈ 126. ሕግን ሲወለድ በስምንት ቀን ይገረ ዛል ። ይህን የሙሴን ሥርዓት ለመፈጸም ጌታ በተወለደ በስም ጌት ቀኑ ተገርዟል ። የተወለደው ታኅሣሥ ፳፱ ቀን ሲሆን ስም ተኛው ቀን የሚውለው በጥር ስድስት ቀን ነው ። ይህ ቀን ከዚ ጊዜ ጀምሮ ሲከበር ይኖራል ።

ረ/ ልደተ ስምዖን ፡—ይህም በዓል ጌታ በተወለደ በእርባ ቀኑ የሚከበር ነው ። ጌታ ሥርዓተ ኦሪትን ፣ ትንቢተ ነቢያትን ሊፈ ጽም እንጅ ሊያፈርስ ስላልመጣ ፣ ሕገ ኦሪትን ፈጽሟል ። ለሙሴ ሕግን የሰጠ ሲሆን የሙሴን ሕግ ፈጽሟል ። ከላይ እንዳየነው በስ ምንት ቀን ወደ ቤተ ግዝረት ገብቷል ። አሁን ደግሞ በተጻፈው መሠረት 127. የሙሴን ሕግ ለመፈጸም ሁለት ዋሊያ ወይም ሁለት የርግብ ጫጫቶች መስዋዕት ሊያቀርቡ ወደ ኢየሩሳሌም ቤተ መቅ ደስ ወሰዱት ። በዚያም የአሥራኤልን መጽናናት ይጠባበቅ የነበረ ስምዖን የሚባል ሰው ነበር ። እሱም መሲሕን ሳያይ እንደግዴሞት ከመንፈስ ቅዱስ ተረድቶት ነበር ።

በቤተ ክርስቲያናችን ታሪክ መሠረት ይህ ስምዖን በጀየጽጅ ከጌታ ልደት በፊት በበጥሊዎስ ዘመን መንግሥት መጸሐፍተ ብሉ ያት ከዕብራይስጥ ወደ ዕርዕ በተመለሱ ጊዜ ከመላሾቹ ከሰባው ሊቃውንት አንዱ እሱ ነበር ። እንደ አጋጣሚም ለሱ የደረሰው ኢሳይያስ መጽሐፍ ነበር ። «ናሁ ድንግል ትጽንሰ ወትወልድ ወልደ» ከሚለው ሲደርስ ድንግል ትወልዳለች ብሎ መተርጉሙ ተቀባይ የግያግኝ አላፋሪ ነገር መስሎት «ድንግል ትወልዳለች» የሚለውን ንባብ «ወለት ትጽንሳለች» ብሎ መለሰው ። ተመልሶ እንደ ገና ቢያይ «ድንግል ትወልዳለች» የሚል ተጽፎ አገኘ ፣ ሁላ ተኛም ፍቆ «ወለት ትወልዳለች» ብሎ ጻፈ ። እንደ ገና ቢያይ

126. ሠሌዳ ፡ ፲፫ ፡ ፫ ፤
127. ዘዕለት ፡ ፲፫ ፡ ፮ ። ሠሌዳ ፲፫ ።

«ድንግል ትወልዳለች» የሚል ንባብ አየ ። በሦስተኛው እፍቃሊሁ ሲል የእግዚአብሔር መንፈስ ተገልጦ ተው አትፋቀው ፣ ይህን የተጠራጠርከውን ሳታየው አትሞትም አለው ። —ጌታ በእናቱ እቅፍ ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባ እሱም በእግዚአብሔር ፈቃድ መጥቶ እዚያ ተቀምጦ ነበር ። ጌታን ከአመቤታችን ተቀብሎ ታቅፎ በሉቃስ ወንጌል በምዕራፍ ሁለት ከቁጥር ፳፱—፵፪ ያለውን ጸሎት ወደ ቤተ መቅደስ የገባበትና በስምዖን ዕቅፍ የታየበት ዕለት በቤተ ክርስቲያን ይከበራል ። ስምዖን ጌታን በታቀፈ ጊዜ ከእርጅናው መታደሱ ስለሚነገር በዓሉ የጌታ ሁኖ ሳለ ልደተ ስምዖን እያልን እንጠራዋለን ። ሌሎች ፡—«የጌታ ወደ ቤተ መቅደስ መቅረብ» ይሉ ታል ።

ሰ/ ቃና ዘገሊላ ፡—ቃና በገሊላ ከፍል የምትገኝ ቀበሌ ና፣ በዚች ቀበሌ ውስጥ ጌታ ከሠርግ በዐል ላይ ተገኝቶ ነበር ። 128. ታሪኩን ከላይ በተጠቀሰው የወንጌል ምንባብ ውስጥ ይመለከቷል። የጌታ የመጀመሪያው ተአምር የተገለጠበት ግርጌት ስለሆነ እናከ ብረዋለን ። ይህ በዓል የሚውለው በየካቲት ፳፫ ቀን ነበር ፣ ጌታ ዕለቱን ተጠምቆ ዕለቱን ወደ ገዳመ ሪሐ ሐዲል ። ከተመለሰ በኋላ ሀሦስተኛው ቀን ወደ ሠርግ ቤት ተጠርቶ በየካቲት ፳፫ ውሀውን የወይን ጠጅ በማድረግ የመጀመሪያውን ተአምር አሳይቷል ። አሁን ግን በዐልና በዐልን ለማገናኘት ሲባል ጥር ፲፪ ቀን የጥምቀት በዐል በዋለ በነጋው እናከብረዋለን ።

ሰ/ ደብረ ዘይት ፡—ደብረ ዘይት ወይራ የሞላበት ተራራ ግለት ነው ። የሚገኘውም በኢየሩሳሌም በስተምሥራቅ ጥቂት ከሉ ሜትር ራቅ ብሎ ነው ። ጌታ ቀን በቤተ መቅደስ ሲያስተምር 129. ደቀ መዛሙርቱ የምጽአቱን ጉዳይ አንሥተው ጠይቀውት ምልክ ቱን ገልጦ ነግሏቸዋል ። የቤተ ክርስቲያናችን ሊቅ ቅ/ ያሬድም

128. ጥሐ. ፲ ፡ ፩—፲፪ ፤
129. ጥሐ. ፳፮ ።

የዓቢይ ጸምን እኩሌታ እሑድ የጌታ ዳግም ምጽዓት መታሰቢያ እድርጉ መዝሙሩን በዳግም ምጽዓት ጽፏል ። ዕለቱም ደብረ ዘይት ይባላል ። በዚህ ዕለት ሕዝብ ክርስቲያኑ ያለውም የሌለውም እንጀራ ጋግር ጥሬ ቆልቶ ወደ ቤተ ክርስቲያን ይወስድና ለነዳያን ይሰጣል ። ለምን ይህን እንደሚያደርጉ ሲጠየቁ የሚሰጡት መልስ የሚከተለው ነው ። « የሞቱ ነፍሳት በዛሬው ዕለት ይሰበሰባሉ ዘመዳቸው የሆነ ጥሬ ወይም እንጀራ ወደ ቤተ ክርስቲያን ይዘ መጥቶ ለነዳያን የሰጠ እንደሆነ አይተው ደስ ብሏቸው ይመለሳሉ የሞተ ዘመድ እያለው አንድ ሰው በዚህ ዕለት የሚበላ ነገር ወደ ቤተ ክርስቲያን ወስዶ ካልመጸወተ የዘመዱ ነፍስ መጥታ የኔስ ወገኖች አልቀዋል ብላ ትመለሳላች» እያሉ ይተርካሉ ። የአባባሉ ምሥጢር የዳግም ምጽዓትን ነገር ይመለከታል ።

ቀ/ የመጋቢት መስቀል ፡— ይህ በዐል የሚከበረው መጋቢት አሥር ቀን ነው ። ባንዳንድ የሀገራችን ሰዎች ዘንድ ዕለኒ በመስከረም ማስቆፈር ጀምሮ መስቀሉ የወጣው መጋቢት አሥር ቀን ነው ይላሉ ። ነገር ግን ይህን አተራረክ ለመቀበል በቂ ምስክር የለም በዓለምም ዙሪያ መስቀሉ የወጣበት ዕለት የሚከበረው መስከረም ፲፯ ብቻ ነው ። ያም ሆነ ይህ መጋቢት አሥር ቀን ከንዑሳት በዓላት ዘጠነኛው ነው ። ዘጠኙን ዐበይት በዐላትና ዘጠኙን ንዑሳት ዐላት ከዚህ በላይ በመጠኑ ቤተገለጠው ለመረዳት ይቻላል ።

ከነዚህ ሌላ የእመቤታችን በዐላት፡— ልደታ ፡ በዐታ ፡ ፍልስ ታና አስተርእዮ በኢትዮጵያ ከጥንት ጀምሮ ሲከበሩ የኖሩ ናቸው ። ሌሎቹ በመቅደሙ ተአምር የተጨመሩት ጃቱ በዓላተ-ማርያምና በየውሩ በጳጳ የሚከበረው የእመቤታችን በዐል ፡ በጳጳ የሚከበረው በዐለ እግዚእ ፡ በ፲፪ የሚከበረው የሚካኤል ሌሎችም በዐላት የተጨመሩት በዓፄ ዘርዐ ያዕቆብ ዘመን መንግሥት ነው ። ይባላል ። ከዚያም አያይዞ ሕዝቡ የቅዱሳንንና የመላእክትን በዐላት በየውሩ ማክበር ጀመረ ። ለምሳሌ ፡— ቅዱሳን መላእክት ፡ ቅዱሳን ሰማዕታት ጸድቃንም በዓመት ልንድ ጊዜ እንዲከበሩ በዓለም ዙሪያ

ሁሉ ያለ ነው ። በእኛ ግን በልዩ ልዩ ምክንያት ባለበት ሰበካ በትውልድ የመጣ ልማድ ሁኖ በቤተ ሰቡ ሁሉ ይከበራል ። እያት ቅድመ እያቱ የጊዮርጊስን በዐል ያከብር እንደሆነ ልጁ የልጅ ልጁ ያያቱ ታቦት ነው እያለ በየውሩ ተቀምጦ ይውላል ።

እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን በቀናናዋ ሰፍራ ቆጥራ ያስተማረችው የጌታ የእመቤታችን ፤ የሐዋርያት ፤ የመላእክትና የቅዱሳን በዐላት የተወሰኑ ሁነው ሳለ ፤ ሕዝቡ በገዛ ፈቃዱ ምክንያት እየፈጠረ ዛሬም በዐል ነው ነንም በዓል ነው ብሎ ተቀምጦ ቢውል ቤተ ክርስቲያንን አያስወቅስም ። እንደ ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያንም የዓመት ስንክሳር አላት ። ይኸውም በየዓመቱ የሚከበረውን « ቅዱስ ጸድቅ» የሕይወት ታሪክና አግሚት በዝርዝር የያዘ መዝገብ ነው ። በዚህ በስንክሳሩ መሠረት ሌሎች አብያተ ክርስቲያናትም በዓላትን ያከብራሉ ። አሁን ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጋት በዓላትን መቀነስ ወይም ጨርሶመሠረዝ ሳይሆን ፤ የአከባቢናን ዓይነት ማስተካከል ነው ። ወይም በግልጽ እንጋገር የበዐል ሥራ መፍጠር አለባት ሥራ ፈትቶ መዋል በዐል ማክበር አለመሆኑን ቀስ በቀስ ለምሳሌ ናኗ ማስረዳት አለባት ፤ ምዕመናን በዓሉንም አክብረው ሥራቸውንም ሠርተው ለመዋል ይችላሉና ። የነበረውን በአዋጅ መለወጥ ግን ትምህርቷን ያዛባዋል ። በዐል ማክበር እንደ በሽተኛ ተኝቶ በመዋል አለመሆኑንም የቤተ ክርስቲያን አባቶች አስረድተዋል ። 130. « ኢይደልም ለክርስቲያን ከመ ያዕርዑ ተገብሮ በዕለተ ሰንበት ከመ አይሁድ ፤ አላ ይትገበሩ ከመ ክርስቲያን ወኢትትዐቀቡ ሰንበተ ከመ አይሁድ ። 131. »

የዓመት በዐላት በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የሚከበሩት በዐላት ነው ። ለበዐሉ የተዘጋጀው መዝሙር እየተዘመረ ታቦቱ ከመ

130. የአትናቴዎስ ቅዳል ፤
131. ፍትሐ ነገሥት ፲፱ ፤

ንበሩ ተነስተ ቤተ ክርስቲያኑን ሶስት ጊዜ ከዞረ በኋላ ሠርሆተ ሕዝብ ይሆናል ። ይህ የሚሆነው ጧት በሚቀደስባቸው ዕለታት ነው ። ውሎ ቅዳሴ ከሆነ ግን ታቦቱ ከዑደት ሲመለስ ጸሎተ ቅዳሴ ይጀመራል ፤ ጸሎተ ቅዳሴ ው ሲፈጸም ሠርሆተ ሕዝብ ይሆናል ።

ከነዚህ ከጠቀስናቸው በዐላት ሌላ በክርስቲያኑ ሕዝብ ብቻ ሳይሆን በመላ በብሔራዊ ደረጃ የሚከበር በዐል ቅዱስ ዮሐንስ (የዘመን መለወጫ) ነው ። በኢትዮጵያችን ሁሉጊዜ አዲስ ዓመት የሚጀመረው በመስከረም ነው ። የጥንት ርማውያን አዲስ ዓመት የሚያከብሩ በመጋቢት ወር ነበር ። መስከረም ለመጋቢት ሰባተኛ ወር ነው ። «ሴፕቴምበር» ይሉታል» «ሴፕቴም (Septem)» ሰባት ከሚለው ቃል የተወረሰ ነው ። ከጢባርዮስ ቋሚ በኋላ የተነሡ አያሌ የሮም ነገሥታት በዚህ ወር ተሠይመውበታል ። ይህንን ወር የእንድቅትዮን ወር ይሉታል ። (Indico) ከሚለው የላቲን ቃል የወጣ ነው ። (Indicto-Onis) አዋጅ መንገሪያ ትእዛዝ ግስተላለፊያ ውሳኔ መወሰኛ ግለት ነው ። «የበጀት ዓመት» እንዲሉ ለነገሥታት የሚሰጠው ግብር ፤ ለሃይማኖት አባቶች የሚቀርበው ገጸ በረከት ተሰብስቦ መፈጸም ያለበት በዚህ ወር ነው ። በሀገራቸው የበጋው ወራት ፍጻሜ የክረምቱ ተጋባት በመስከረምነውና ፤ «እንደ ሀገራችን ግንቦትና ሰኔ» ይህንን ወር በየአሥራ አምስት ዓመት የእንድቅትዮን በዓል እያሉ ያከብሩት ነበር ።

ሕገ መንግሥት የሚታደስበት ፤ ውል የሚፈርስበት የሚታደስበት በዓል ነው ። በብሉይ ኪዳን ግን እሥራኤል ነፃ ከወጡበት ከመጋቢት ወር ጀምረው ቆጥረው በሰባተኛ ወር አዲስ ዓመት እንዲያከብሩ ከፈጣሪያቸው ታዘዋል ። 132. አዲሱን ዓመታቸውን በዚህ ወር የሚያከብሩ ከእግዚአብሔር ታዘው ስለሆነ ይህ ዐውደ ዓመት ለእሥራኤል ብሔራዊ ብቻ ሳይሆን ሃይማኖታዊም ስሜት አለው ። ስለዚህ በዚህ ዓውደ ዓመት ብዙ ሃይማኖታዊ ድርጊቶች ይፈጽሙበታል ።

132. ሠላጤ ገጽ 88 ። ሆሎሎ ገጽ 88 ።

ሊቀ ካህናቱ ኢፋዱን ለብሶ የሐር መነሳነሱን ይዞ የዓመቱን በዐላትና አጽዋግት ለሕዝቡ የሚአውጀው በዚህ ቀን ነው ። በክርስትና ዓለም ደግሞ ቤተ ክርስቲያን ይህንን የብሉይ ኪዳን ትእዛዝ ተቀብላ አዲስ ዓመት በመስከረም ወር መጀመሪያ እያከበረች ብዙ ዘመን ኑራለች ። በኋላ ግን ከጆሺጅ፣—ጆሺጅ፣ የነበረው የሮማ ፓፓ ጎርጎርዮስ ሰባተኛ የአዲስ ዓመት መጀመሪያ ከልደት እንዲያያዝ ለግድረግ በጥር ወር ይሁን ብሎ ወሰነ ። በዚህም ውሳኔ የካቶሊክ ግዛት የነበረው ምእራቡ ዓለም በሙሉ ሲሰግግ ምሥራቅ የክርስቲያን ዓለም ግን መስከረምን አለቀቀም ። በፖለቲካና በግንድ ተጽእኖ ምክንያት መንግሥታት በአቆጣጠር ወደ ምዕራቡ ዓለም ቢሳቡም በምሥራቅ ያለች ቤተ ክርስቲያን አዲሱን ዓመት የምታከብረው አሁንም በመስከረም ነው ። ለምሳሌ ፡ «ሩሲያ ፤ ግሪክ ፤ ሩግንያ» ሌሎችም ። ይህንም የቤተ ክርስቲያን አዲስ ዓመት ይሉታል ።

በሀገራችን ግን ከጥንቱ የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ነቁጥ ሳይለወጥ የመንግሥቱም የቤተ ክርስቲያንም አዲስ ዓመት የሚጀመረው በመስከረም ነው ። ይኸውም ለኢትዮጵያ ክብር ነው ። ሁሉ በየጊዜው ባህሉን እየለዋወጠ ምንጩን አጥተት ሲቸገር እሷ ለምስክርነት መገኘቷ ያስመሰግናልና ። «መስከረም» ግለት ደገረ ክረምት እንደ ግለት ነው ። በሀገራችን የክረምቱ የወለግው ወራት ተፈጽሞ የበጋው የጥበው ብርሃን የሚፈነጥቅበት ወር ነው ። ስለዚህ በሀገራችን አዲሱ ዓመት ሁለት ዓይነት የአከባባር ጠባይ አለው ። (ብሔራዊና ሃይማኖታዊ) ። ነገር ግን አንዱ ከሌላው የተራቀቀ አይደለም ። ብሔራዊ ያልነው ሕዝቡ ክርስቲያንም ሆነ ሌላው በብሔራዊ ስሜቱ የሐገር ልብስ ለብሶ ብሔራዊ ዘረገ፤ እየዘፈነ አርዶ ጠምቆ ሲበላ ሲጠጣ ሲገባበዝ ሲጠያየቅ ይውላል ። በሃይማኖታዊ ትውፊቱ ደግሞ ወደ ቤተ ክርስቲያን እየሄደ ለዚህ የደረሰኸኝ አምላኬ ተመስገን ፤ የክርም ሰው በለኝ ፤ ተርፎ ለግቀ

ረው ዕድሜ አትንፈንገን፤ ብሎ ፈጣሪውን ይለምናል ። ካህናቱም በባተ ክርስቲያን ለበዓሉ የሚገባውን ስብሐተ እግዚአብሔር ያደርሳሉ፤ ጳጳም መምህሩ ወይም መሪነታው ካፓ ላንቃ ለብሶ መስቀሉን ይዞ በዓመቱ የሚውሉትን አጽዋማትና በዓላት ያውጃል፤ ባሕረ ሀሳብ ያወጣል ። ቀጥሎም ፍሬያተ ምድር — ዕጣት፣ ጢፋ፣ ዘቢብ፣ ስንዴው፣ በመሳብ ወርቅ እየቀረበ ይባረካል ።

በቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት እያንዳንዱ ወንጌላዊ፣— (ማቴ ዎስ ግርቆስ ሉቃስ ዮሐንስ) አንዳንድ የመጠሪያ ዓመት አለው ይህም በየአራተኛው ዓመት መጨረሻ ለመጀመሪያው ይደርሰዋል። (Patron) ይሉታል ፈረንጆች ጠባቂ ማለት ነው ። በኛም ይኸኑ ይመስላል ። «በዮሐንስ እረስ በማቴዎስ እረስ» እንዲሉ ። የሐፃናቱ የአከባባር ትውፊት እንደ መስቀል ነው ። ያንን ይመለከቷል ።

ከዚህ ሌላ ሕዝቡ ከጳጳራዊ ጀምሮ እስከ መስከረም አንድ የወንዝ ውሃ ወዳለበት እየሄደ ጸበል ነው እያለ በሌሊት ይታጠባል ። ይህም የቆየ ባህል ነው ። አንዳንድ ሰዎች የአምልኮ ባዕድ ጠባይ ያለበት እየመሰላቸው ድርጊቱን ይነቅፋሉ ። ነገር ግን የአምልኮ ባዕድ መርዝ እንዳይቀላቀልበት ሕዝቡን ማስተማር እንጂ በውሃ መጠመቁ ነውር አይደለም ። ቤተ ክርስቲያን የምዕመናንን ሕይወት ዘወትር በትምህርት ካልቃኘችው ማንኛውም መንፈሳዊ ተግባር በአምልኮ ባዕድ መበረዙ አይቀርምና ። በመስቀልና በዘመን መለወጫ በዓል ዕለት ልዩ ልዩ ቀለማት ያላቸው ደርዎች ፍየሎችና በጉች ለዑቃቢ እየተባሉ ይታረዳሉ ። ይህ ድርጊት ኢክርስቲያናዊ ስለሆነ ቦተ ክርስቲያን ትቃወማለች ። እያንዳንዱ ሰው በራሱና በቤተ ሰቡ ልማድ የሚፈጽመው እንጂ ከቤተ ክርስቲያን ትምህርት የተገኘ አይደለም ። 133. ስለ በዓላት በመጠኑ ይህ ነው፤ ከዚህ በግያያዝ ስለ አጽዋማትም በመጠኑ እንናገራለን ።

ጾም (ጠም) ማለት ሰውነት ከሚፈልጋቸው ነገሮች ሁሉ መካከል ፤ መወሰን ማለት ነው ። ወይም ለሰውነት የሚያምረውን

133. አይሁድ በዓለ መጥቅስ ማለት አዲሱን ዓመታቸውን ሲያከብሩ ዶር እያረፉ መቃናቸውን ይረግሱ፤ ዕቃቢ ግን አይደለም ።

የሚያስገቡትን ነገር መተው ማለት ነው ። ጾም ከሃይማኖት ጋር ዘለዓላማዊ ዝምድና ስላለው ፤ ሃይማኖት ባለበት ቦታ ሁሉ ጾም አለ ። ይልቅንም በብሉይ ኪዳን ጾም ከፍተኛ ቦታ አለው ። የብሉይ ኪዳን ነቢያት ከእግዚአብሔር ጋር በሚገናኙበት ወራት እህል ውሃ ባፋቸው አይገባም ነበር ። 134. በኃጢአት ብዛት የታዘዘው የእግዚአብሔር መዓት የሚመለሰው ሕዝቡ በጾም ሲለምኑትና ሲግልጹት ነበር ። 135.

በሐዲስ ኪዳንም ጾም ሰው ሠራሽ ሕግ ሳይሆን ራሱ መድኃኒታችን በመዋዕለ ሥጋዊው የሥራ መጀመሪያ አድርገው የሠራው ሕግ ነው ። 136. ይህ ብቻ ሳይሆን በቁራኝነት አብር የሚኖር መንፈስ ርኩስ ስይጣን እንኳ በጾም የሚወገድ መሆኑን መድኃኒታችን ተናግሯል ። 137. ቤተ ክርስቲያንን እንዲያገለግሉ የታዘዙ ሐዋርያትም ከመንፈስ ቅዱስ በየጊዜው ትእዛዝ የሚቀበሉት በጾምና በጸሎት ላይ እንዳሉ ነበር ። 138. ለስብከተ ወንጌል የሚያገለግሉ ዲያቆናትና ቀሳውስት የሚሾሙትም በጾምና በጸሎት ነበር ። 139. እነ ቆርኔሌዎ ያላሰቡትን ያዩና ያገኙ በጾምና በጸሎት ፈጣሪያቸውን ማልደው ነው ። 140. የጾም ሃይማኖታዊ ትርጉም ፈጣሪን መለመኛ ከኃጢአት ቁራኛ መላቀቂያ መሣሪያ ስለሆነ በጾም ወራት ላምሮት ለቅንጦት የሚበሉ ወይም ለመንፈሳዊ ኃይል ተቃራኒ የሆነ ሥጋዊ ፍትወትን የሚያበረታቱ የአልኮል መጠጦችን፣ ሥጋንና ቅቤን፣ ወተትና የሚያበረታቱ የአልኮል መጠጦችን፣ ሥጋንና ቅቤን፣ ወተትና እንቁላልን ማራቅ ታዟል ። ከመባልዕቱና ከሌላው ደስታ ጋር ባልና ሚስት በምንጣፍ በአልጋ አይገናኙም ። 141. ጾም በትምህርተ ሐዋር

- 134. ዘ። ፳፮፣ ፳፯ ፤
- 135. ዮሐ ፪፣ ፯—፲ ፤
- 136. ግቲ. ፪፣ ፪ ። ሉቃ. ፫፣ ፪ ፤
- 137. ግቲ. ፲፮፣ ፳፩ ። ግር. ዘ፣ ፪ ፤
- 138. የሐዋ. ሥራ ፲፫፣ ፪ ፤
- 139. የሐዋ. ሥራ ፲፫፣ ፫፣ ፳፫ ፤
- 40. የሐዋ. ሥራ ፲፣ ፳ ፤
- 1. ቀላ. ቀር. ፮፣ ፩ ፤

ያትና በሊቃውንትም ዘንድ ሲሰበክ ኑሯል ። «ነጻያንን ለመመገብ የሚጸም ንዑድ ነው ፤ ከቡር ነው» እንደ ተባለ ፤ ጠመኛው ለም ሳው ወይም ለራቱ ያለውን ወጭ ነጻያንን እንዲረዳበት ለድኩማን ድርጅት ወይም በቤተ ክርስቲያን አካባቢ ለሚገኙ ነጻያን መስ ጠት ጠሙን የበለጠ ክርስቲያናዊ ያደርገዋል ።

ጸም የታሪክ ድርጊቶችን እያስታወሱ ከኃጢአት ለመንጸት ፤ ስለራስ የታሰበውን ለነጻያን በመስጠት የሚጸም መሆኑን ተረድተ ናል ። ጸም ለራስ ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ፤ ለወዳጅ ብቻ ሳይሆን ለጠላትም ይጸማል ። «ለሚያሳድዱህ ጸምላቸው» እንደ ተባለ 142. በደዌ ዳኛ ፤ በአልጋ ቁራኛ የተያዙትን ፤ በስደትና በምርኮ ያሉ ትንም በጸም ወራት ማስታወስ መጸለይ ይገባል ። በጸም ወራት ከመባልዕት መወሰን ብቻ ሳይሆን ዓይን ከፋ ከማየት ፤ አንደበት ከፋ ከመናገር ፤ የተቆጠበ እንደሆነ ጸሙን ክርስቲያናዊ ያደርገ ዋል ። 143.

በሐዋርያዊት ቤተ ክርስቲያን ባህልና ትውፊት ውስጥ ያሉ የምዕራብም ሆኑ የምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ከሐዋርያት የወ ረሱት የጸም ሕግና ሥርዓት አላቸው ። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲ ያንም ከመጀመሪያዎቹ አብያተ ክርስቲያናት አንዷ ስለሆነች ፤ ይህ የጸም ሕግና ሥርዓት አላት ። በሕጓም መሠረት ሰባት የጸም ወራት አሉ ።

- ፩ኛ/ ዓቢይ ጸም ፳፭ኛ/ ገሃድ
- ፪ኛ/ ጸመ ሐዋርያት ፳፮ኛ/ የነነዌ ጸም
- ፫ኛ/ የፍልሰታ ጸም ፳፯ኛ/ ዓርብና ረቡዕ ናቸው ።
- ፬ኛ/ የነቢያት ጸም

ሀ/ የመጀመሪያው ጸም ፤ ዓቢይ ጸም ወይም ሁዳዴ ፤ ጌታ ከተጠመቀ በኋላ የጠመው የዓርባ ቀን ጦም ነው ። 144. ምዕመናን

142. ዲድ. ፩. ፫ ፤
 143. ይጸም ዓይን ፤ ይጸም ልሳን ፤ እነዝጌ ይጸም እምሰግዳ ሕሙዎ በተፋ ቅር— «ያራድ ድጓ»
 144. ግቁ. ፱. ፩ ፤

ጌታቸው ያደረገውን ምሳሌ ተከትለው ይጸሙታል ። ዓቢይ ጸም ስምንት ሳምንታት ፶፮ ቀናት አሉት ። ከነዚህም ቀናት ውስጥ ሰባት ቅዳሜ ፤ ስምንት አሐድ ይገኛሉ ፤ አሥራ አምስት ቀን ግለት ነው ። ከጥሱላት እንጂ ከአህል ውሃ ስለማይጠሙ የጠሙ ወራት ፱ ቀን ብቻ ነው ። ይህም በጥንታዊቷ (Primitive Church) የነበረ ሥር ዓት ነው ። ለምሳሌ በ፲፫፻፱ ገደማ ከእስፓኝ ወደ ኢየሩሳሌም ቅዱሳት መካኛትን ለመሳለም ረጅም ጉዞ የሂደችው (Egeria) ኤጊሪያ የተባለችው ሴት የተሳላሚ ጉዞ በሚለው መጽሐፍ (Peregrinatio ed loca Sancta) እንደጉበኝቸና የጥንት ክርስቲያናቸንም በዚህ አቆጣጠር ሲጠ ቀሙ ማየቷን ጽፋለች ። የቆጵርሱ ኤጲስ ቆዳስ ኤጲፋንዮስም በዚህ አቆጣጠር ይቆጥር ነበር ። 145. ሌሎች ደግሞ የመጀመሪያ ውገና የመጨረሻውን ሳምንት ለይተው ይቆጥራሉ ። ለምሳሌ የመጀመሪያው ሳምንት ጸመ ሕርቃል ይባላል ። ሕርቃል (ኢራቅ ሊዮስ) የቢዛንታይን ንጉሥ ነበር ። 146 ይህ ሳምንት በስሙ የተ ጠራበትም ምክንያት እንደሚከተለው ነው ። በዘመኑ ፋርሶች ኢየ ፋሳሌምን ወርረው የጌታን መስቀል ግርክው ወስደው ነበር ። እሱ ወደ ፋርስ ዘምቶ መስቀሉን ከነሱ ነጥቆ ይዞ ወደ ኢየሩሳሌም ተመ ላሏል ። በዚህ ምክንያት ክርስቲያናት ተደስተው ለስሙ መታሰ በያ ይህን የጸም ሳምንት በቀናና ውስጥ አስገቡለት እየተባለ ይነገራል ። ግሪኮች ግን ጸመ ሕርቃል የሚባለውን ነገር አያውቁም ግን በዚህ ሳምንት ከእንቁላልና ከአይብ ከዓሣ በቀር ሥጋ አይበ ሳም ክልክል ነው ። ጸም መሆኑንም ይናገራሉ ፤ ከላይ የተጠቀሱ ትን መባልዕት መብላታቸውም በተደላ በደስታ የሰነበተ ሰውነት ወዲያው በጸም ሲደርት በሽታ እንዳያመጣቸው ለጥንቃቄ ነው ይላሉ ። የሳምንቱንም ስም «የአይብ ሳምንት ፤ ወይም ነጭ ጸም» ይሉታል ።

የመጨረሻው ሳምንት ሕግግት ነው ፤ ሐዋርያት የጌታችንን መከራ ሞት እያሰቡ የጠሙት ነው ይላሉ ። ያም ሆነ ይህ

145. ፒ. ጺ. ፵፫፻፳፭፭ ፤
 146. ፪፻፲፱ ዓ. ፑ.

ሁሉም ከዐቢይ ጸም ጋር እንደ መርገፍና እንደ እጁታ በለ ተያያዘ ከዐቢይ ጸም ይቆጠራል ። ዐቢይ ጸም መባሉ ፣ የጌታ ጸም በለሆነ ታላላቅ የሰይጣን ፈተናዎች (እርእስተ ኃጣውእ) ድል የተነሱበት ድል የሚነሱበት ጸም በለሆነ ነው ። በሕዝቡም ዘንድ ሁዳዴ ይባላል ። ሁዳድ ማለት የመንግሥት መሬት የመንግሥት ርስት ማለት ነው ። የመንግሥት ሁዳድ በሚታረኩበት ጊዜ አዝመራው በሚሰበሰቡበት ጊዜ ልጅ አዋቂ ሳይባል የመንግሥቱ ዜጋ ሁሉ ለሥራ ታጥቆ እንደሚነሣ ፣ ይህንንም የጌታ ጸም ፣ የጌታ ሁዳድ ፣ የክርስቶስ ዜጎች የሆኑ ምዕመናን ሁሉ ይጸሙታልና ። የቤተ ክርስቲያናችንን መዝሙር ንባቡን ከዜግው አስማምቶ አጠናቅቆ የተናገረው ኢትዮጵያዊ ሊቅ ትዳስ ያሬድ በጸመ ድንጋው በሁዳዴ ለሚገኙት እሑዶች ሁሉ የተለየ መዝሙር ስለ ሠራላቸው እያንዳንዱ እሑድ በመዝሙሩ ፣ ም ይጠራል ።

የመጀመሪያው እሑድ፡—ዘወረደ ይባላል ። በመጽሐፉ መጀመሪያ አምላክ ከሰማይ መውረዱን ሰው መሆኑንና መሰቀሉን ስለሚያወሳ ነው ። ሙሴኒም ይሉታል ። «ምናልባት ስለ ሙሴ ሕግና ጸመ ሙሴን ስለሚያነሣ ይሆናል ።»

ሁለተኛው እሑድ ፡—ቅድስት ይባላል ። በተለይ ስለ እላት ሰንበት ቅድስና ስለሚያወሳ ነው ።

ሦስተኛው እሑድ ፡—ምኩራብ ነው ። በዚህ ሰንበት ጌታ በመዋዕለ ትምህርቱ በምኩራብ ገብቶ ማስተማሩ ይነገራል ።

አራተኛው እሑድ፡—መጸጉዕ ነው ። ድውያንን መፈወሱን ዕውራጎን ማብራቱን የሚያነሣ መዝሙር ይዘመርበታል ።

አምስተኛው እሑድ ፡—ደብረ ዘይት ይባላል ። በደብረ ዘይት ተራራ ላይ ሁኖ ያስተማረው የዳግም ምጽአትን ነገር የሚያስታውስ መዝሙር ይዘመራል ።

ስድስተኛው እሑድ፡—ገብር ሔር ነው ። የጌታውን ብር ተቀብሎ ያተረፈበት ፣ በጌታውም ፊት ምስጋናን ያገኘው ሰው ታሪክ ይዘመርበታል ።

ስባተኛው እሑድ፡— ኒቆዲሞስ ነው ።—በሌሊት ወደጌታ እየመጣ ይግር የነበረው የኒቆዲሞስን ታሪክ የሚያስተውስ መዝሙር ይዘመርበታል ።

ስምንተኛው ሳምንት ፡—ሆሣዕና ነው ፤ ጌታ በአህያ ውርን ጭላ ሁኖ ሆሣዕና በአርያም እየተባለ ወደ ቤተ መቅደስ የገባበት ዕለት መታሰቢያ ነው ። ከሠርክ ሆሣዕና እስከ ትንሣኤ ያለው ሰባት ቀን ሕግግት ይባላል በነዚህ ቀናት ውስጥ ብዙ አዝማዶ መባል እት አይበሉም ። ስግደት ይሰገዳል ። የጌታን መከራና ሞት የሚያስታውሱ ምንባባት ከቅዱሳት መጻሕፍትና ከድርሳናት ተውጣጥተው በግብረ ሕግግት ይነበባሉ ። አዳም ከፈጣሪው ተጣልቶ የኖረውን የጨለማና የመከራ ዘመን በማስታወስ መንበረ ታቦቱ በጥቁር ልብስ ይሸፈናል ። ልብስ ተከህናውም ጥቋቁር ነው ።

ሐሙስ፡—ጸሎተ ሐሙስ ይባላል ። ጌታ በፍጹም ትሕትና የደቀ መዛሙርቱን እግር ያጠበበትና ከነሱም ጋር ግብር ያገባበት ምሥጢረ ቁርባንን ያሳየበት ዕለት ነው ። (ፈረንጆች) ዕለቱን (Monday Thursday) ወይም (The Last Supper) ይሉታል ። በዚህ ዕለት በቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት የግብረ ሕግግቱ መጽሐፍ እንደሚያዘው ቅዳሴ ይቀደሳል ። ከቅዳሴው ቀደም ብሎ ቄሱ ውሀ ውን በብርት አድርጎ በጌታ አምሳል የምዕመናንን እግር ያጥባል ። ጸሎተ ቅዳሴው ከተፈጸመ በኋላ ምዕመናኑ ወደየቤታቸው ሔደው ለበዓሉ የተዘጋጀውን ዳቦና ጉልባን ይበላሉ ። ለትንሣኤ የተዘጋጀው ጠላ የሚቀመስውም የዚያ ዕለት ነው ። «ስለ ሕጽበት እግር ካነሳን ዘንድ በሌሎች አጋት አብያተ ክርስቲያናት የሚታጠቡት በአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አምሳል አሥራ ሁለት ሰዎች ናቸው ።

በኛ ግን በቤተ ክርስቲያናት ያሉት ሁሉ ሴትም ሆነ ወንድ ይታጠባሉ ። ነገር ግን አሠራራችን ምሳሌ ስለሚያጥረው እኛም እንደ ነሱ አሠራራት ሰዎችን ብናጥብ የሐዋርያት ምሳሌ ነው ። »

ከጸሎተ ሐሙስ በበነጋው ዐርብ የስቅለቱ መታሰቢያ ዕለት አንበር ተሠርቶ ለስቅለቱ ነክ የሆኑ ምንግባት ሲነበቡ ይዋላል ። ስግደቱም ከሰዎች ሁሉ የበለጠ ነው ። ሠርክ ሲሆን እያንዳንዱ ምዕመን ወደ ቄሱ እየቀረበ በሰሙነ ሕግግት ውስጥ የሠራውን ኃጢአት ይናዘዛል ። ቄሱም በወይራ ቅጠል እየጠበጠበ ተጨግሪ ስግደት ይሰጠዋል ። በአሥራ ሁለት ሰዓት ሠርሆት ሕዝብ ይሆናል ። ሁለት ቀን የሚያከፍሉ እህል ውሀ ሳይቀምሱ ያድራሉ ። የግያክፍሉ ግን ከሐሙስ የተረፈውን ጉልባንና ዳቦ ይላኩታል ።

ቅዳሜ ጧት ምዕመናኑና ካህናቱ ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሰበሰባሉ ፤ የጧቱ ጸሎት ሲፈጸም «ገብረ ሰላሙ በመስቀሉ» ክርስቲስ በመስቀሉ ሰላምን መሠረተ ፣ ሰላምን ፈጠረ ፣ የምሥራች እየተባለ በቤተ ክርስቲያን ለተሰበሰበው ሁሉ ቄጠግ ይሰጣል ። የምሥራች ምልክት ነው ። ምዕመናኑም እየሰነጠቁ በራሳቸው ያሥሩታል ። ወደ ቤተ ክርስቲያን ላልመጡትም ካህናት በየሰበካቸው ልብስ ተክህና ለብሰው መስቀልና ቃጭል ይዘው ቄጠግውን የምሥራች እያሉን ያድላሉ ። ምዕመናኑም ቄጠግውን ተቀብለው ገንዘብ ያለው ገንዘብ ይሰጣል ፣ ገንዘብ የሌለው ደግሞ ለጧፍ የሚሆን (ማግ) ልቃቂት ይሰጣሉ ፤ «አንዳንዶቹ ደግሞ ከግዕዶች እስከ ዳግም ትንጣኤ ያሉትን ዕለታት ተከፋፍለው ይዘው ለሰበካቸው ካህናት ምግብ እያዘጋጁ ያመጣሉ ። በጉንደርና በላስታ ሁሉም ባንድ ላይ በደጀ ሰላም ይመገባሉ ። ወይንም ምዕመኑ ካህናቱን በቤቱ ይጋብዛል ። በእዲስ አበባ ግን ወደየንስሐ አባታቸው ቤት ምግብ እያዘጋጁ ይወስዳሉ (ያክፋይ) ይሉታል ። በዚያ ግን ገብረ ሰላሙ ነው የሚባለው» ። ይህች ቅዳሜ «ለንበት አባይ» ትባላለች ። የሬተኛዬቱ ቅዳሜ እግዚአብሔር ፍጥረታትን ፈጥሮ ከሥራው ያረፈ

በት ዕለት እንደሆነች ይህች ደግሞ የሦስት ዓመት ከሦስት ወር የማዳን ሥራውን በመስቀል ላይ ፈጽሞ በከርሠ መቃብር አርፎ የዋለበት ዕለት ናት ። ሁለተኛም ይህች ዕለት «ስዑር ቅዳሜ ትባላለች ። ስዑር መባሏ ባመት አንድ ቀን ስለምትጸም ነው ። በባላገር ግን «ስዑር» ያለውን ይዘው ሰዎችን ምንም ሳይሠሩ ስንብተው በዚህ ዕለት ይሠራሉ ። «ቅዳሜ ሹር» እንዲሉ ፣ ቄጠግው የምሥራች ምልክት መሆኑ ከታሪክ ጋር የተያያዘ ነው ። ቅዱስ መጽሐፍ እንደሚነገረን ዓለም በንፍር ውሀ በተጥለቀቀ ጊዜ የኖህ መርከብ ማረፊያ አጥታ ስትንሳፈፍ የውሀውን ሁኔታ ለመረዳት ኖህ ርግብን በመርከቡ መስኮት አሾልኮ ይለቃታል ። እሷም ቄጠግ ባገዳ ይዛለት ትመለሳለች ። ኖህ በዚህ ቄጠግ የውሀውን መድረቅ ተረድቶ ተደሰተ ። መርከቡንም ለማሳረፍ ተዘጋጀ ፤ «ቄጠግ ለጥፋት ውሀ መድረቅ የምሥራች መንገሪያ እንደሆነ ፣ አሁንም በክርስቶስ ሞት ማየ ሥራዬ ማየ ድምሳሌ ፣ ኃጢአት ሞት ነፍስ ከሰው ልጆች ተወገደ ፣ የምሥራች ሲባባሉ ምዕመናን ቄጠግ ይዘው ቄጠግ አሥረው ይታያሉ ። በዚህች ዕለት ባንዳንድ ቦታ ቅዳሴ ይቀደሳል ። ባንዳንድ ቦታ አይቀደስም ። የሚቀድሱት የሚሰጡት መልስ ካሳ የተፈጸመው ዐርብ ነው ። ቅዳሴ መኖሩን የቤተ ክርስቲያናችን ሊቅ ቅዱስ ያሬድ በጻፈው የዕለቱ «ክብር ይእቲ» ለማወቅ ይቻላል ይላሉ ። አይቀደስም የሚሉት ደግሞ ምንም እንኳ የምንቀበለው ሥጋ ነፍስ የተለየው መለኮት የተዋሐደው ቢሆንም በትንጣኤ ድል ማድረጉን ከማየታችን በፊት መስዋዕት አንሰዋም ፤ ያሬድ የሠራው «ክብር ይእቲ» ቀድሶ የሚል ትእዛዝ የለውም ቅኔ ነው ይላሉ ። ያም ሆነ ይህ ሁሉም ቢሆን በሃይማኖት ሥርዓት ልዩነትን ስለማያመጣ የቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት ጉራማይሴ እንዳይሆን አንድ ውሳኔ መወሰን የቅዱስ ሲኖዶስ ኃላፊነት ነው ።

ለ/ከዓቢይ ጸም ቀጥሎ ሁለተኛው ጸም የሐዋርያት ጸም ነው ። የሰኔ ጸም ይባላል ። ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ ለስ

ብከተ ወንጌል ከመሐዳቸው በፊት የጾሙት ነው ። ምዕመናንም እነ ሱን/ምሳሌ አድርገው ከጸራቅሊጦስ በበነጋው ጀምረው ይጾሙታል። ይህ ጾም በሕዝቡ ዘንድ የወታደር ጾም ይባላል ። ለስብከተ ወንጌል «ዘመቻ የተዘጋጁ ሐዋርያት በጾሙት ተምሳሌት ፤ በድርድር ዘመን ወታደሮች ለዘመቻ ሲነሱ ወይም ከዘመቻ ሲመለሱ በተሳተ በተገደደ ይቅርብ ለን ለማለት በቀናና ይጾሙት ነበር ማለት ነው። ይህ ጾም በመባጃ ሐመር ከፍና ዝቅ ስለሚል የተወሰነ ቀን የለውም አንዳንድ ጊዜ ካርባ ይበልጣል ፤ አንዳንድ ጊዜ ከሰላሳም ያንሳል ።

ሐ/ ሦስተኛው ጾም የፍልስታ ጾም ነው (ጾመ ማርያም ይባላል) ። የፍልስታ ጾም ከነሐሴ ፩ እስከ ፲፭ ያለው ነው ። በቤተ ክርስቲያናችን እንደሚተረከው እመቤታችን ያረፈችው በጥር ፳፩ ቀን ነው (በግምት በ፶ ዓ. ም. ገደማ) ። ሐዋርያት በድኗን ሊቀብሩ ወደ ጌቴሴማኒ ይዘዋት ሲሔዱ አይሁድ በታተኗቸው ። በዚህ ጊዜ መላእክት የእመቤታችንን አስከሬን ወስደው በገነት አኑረውታል ። በስምንተኛው ወር በነሐሴ አስከሬኗን እንደ ገና ከጌታ ተቀብለው በጸሎትና በምሕላ ቀበሯት ። በዚህ የቀብር ሥነ ሥርዓት ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ቶማስ አልነበረም ። በተቀበረች በሦስተኛው ቀን እንደልጅዋ ትንሣኤ ተነሥታ ስታርግ ቶማስ ከሀገረ ስብከቱ በደመና ተጭና ወደ ኢየሩሳሌም ሲመጣ ያገኛታል ፤ በዚህ ጊዜ ትንሣኤዋን ሌሎች ሐዋርያት አይተው ለእሱ የቀረበት መስሎት ተናዶ (ፈቀደ ይደቅ እምደመናሁ) በፊት የልጅቸን ትንሣኤ ሳላይ ቀረሁ አሁን ደግሞ ያንችን ትንሣኤ ሳላይ ቀርቼ ነው ብሎ ከደመናው ሊወረወር ቃጣው ። በዚህ ጊዜ እመቤታችን ቶማስን አጽናናቸው ከርሱ በቀር ትንሣኤዋን ሌላ እንዳላየ ነገረችው ። ለምስክር እንዲሆነውም ሰበኗን ሰጥታው አረገች ። ቶማስ ሐዋርያት ወዳሉበት ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ እመቤታችንን እኮ ቀበርናት ብለው ነገሩት ። እሱም አውቆ ምሥጢሩን ደብቆ አይደረግም «ምት በጥር በነሐሴ መቃብር?» አላቸው ። ለማሳየት መቃብር ሲከፍቱ አጧት ። በዚህ ጊዜ እሱ እመቤታችን ተነስታ አርጋለች ብሎ ሁኔታውን ተረክላቸው ። ለምስክር ይሁንህ ብላ የሰጠችውን ሰበኗንም አሳያቸው ። ሰበኗን ለበረከት ቆራርጠው ተከፋፍለው ወደየሀገረ ስብከታቸው

ተበታተነዋል ። ባመቱ ትንሣኤቸን ቶማስ አይቶ እንዴት እኛ ይቅርብን ብለው ከነሐሴ አንድ ጀምረው ሱባኤ ገቡ ። በነሐሴ ፲፬ ቀን ትኩስ በድን አድርጎ አምጥቶ ሰጥቷቸው ከቀበሯት በኋላ በ፲፮ ተነስታለች ። በዚህ ቀን ጌታ ቀድሶ እመቤታችንም በልጅዋ እጅ ቆርባለች ። (ወተቆረበት በዕደ ወልዳ) ። (ሙሉውን ታሪክ በውዳሴ ማርያም ትርጓሜ ይመለከቷል) ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን የእመቤታችንን በረከት ለማግኘት ትጾማለች ። በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ይህን ጾም በተለይ ሕገናቱ ያከብሩታል ። በዚህ የአሥራ አምስት ቀን ጊዜ ውስጥ የማይጸምና የማይቆርብ ሕገን የለም ። ብዙ ሰዎች ቤታቸውን እየዘጉ በመቃብር ቤት ሱባኤ ገብተው በጾምና በጸሎት ይሰነብታሉ ። በፍልስታ ጾም ጊዜ በጠቅላላ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ያለው ሁኔታ ሕዝቡ ልጅ አዋቂ ሳይል የሚያሳዩው ሃይማኖታዊ እንቅስቃሴ ኢትዮጵያ ለእመቤታችን የፍቅር አገሯ መሆኗን ይመሰክራል ። (በሌሎች የምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ጾሙ የተከበረ ነው ፤ ታሪኩ ግን የእመቤታችን ዕረፍቷም ትንሣኤዋም በነሐሴ ወር ነው ይላሉ ።)

መ/ አራተኛው ጾም ጾመ ነቢያት ይባላል ።—ከገዳር ፲፭ እስከ ታኅሣሥ ፳፰ ቀን ያለው ነው ። የጾሙ ወራት ፵፫ ቀን ነው ። «ልደት በታኅሣሥ ፳፰ ቀን በሚውልበት በዘመነ ዮሐንስ ቅበላው ገዳር ፲፬ ነው ፤ ጾሙ በ፲፭ ይጀመራል ። በሌላው ግን ቅበላው በገዳር ፲፭ ነው ፤ ጾሙ በ፲፮ ይጀመራል ። ይህን ጾም የምንጾመው ነቢያት በየዘመናቸው ስለመሲህ መምጣት በናፍቆት ይጾሙ ፤ ይጸልዩ ስለነበር የእነርሱን አርአያ ተከትለን የክርስቶስን ልደት ከማክበራችን ቀደም ብለን ይህን ጾም እንድንጾም በሐዋርያዊት ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ተሠርቷል ። ይህ ጾም እንደ መጨረሻው በመግቢያውም ሊቃውንትን የሚያከራክር አንድ አቆጣጠር አለው ።

ባጀማመሩ ላይ (ስንክሳሩ መንፈቀ ገዳር ስለሚል) አንዳንዶቹ ሊቃውንት የዚህ ጾም መጀመሪያው ፲፯ኛው ቀን ነው ፤ ይኸውም በዘመነ ማቴዎስ—በማርቆስ—በሉቃስ ነው ። በዘመነ ዮሐንስ ግን ልደት ወደኋላ መጥቶ በ፳፰ ቀን ስለሚውል በ፲፭ጾሙ ይጀመራል ይላሉ ። ግማሾቹ ደግሞ «አድልው ለጾም» ነውና ባራቴም ዓመት

ጸጹ ሲኖድ ለይለቅም ይላሉ ። በፍቅር ካደረጉት ግን የሚያከራክርና የሚያጣላ አልነበረም ።

ሠ/ አምስተኛው ጸም ገሃድ ነው። ገሃድ ግለት ለውጥ ልዋጭ ግለት ነው ። ፍቼ ከዘይቤው አይገናኝም ። ወይም እንደ ዘይቤው «ግልጥ» ግለት ነው። ለይፋ ግለት ነው ። በገሃድ እንዲሉ ለግልጥ በይፋ ሲሉ ። ገሃድ የጥምቀት ብቻ ነው ። ጥምቀት ረቡዕና ዓርብ በሚውልበት ጊዜ በኋላው የሚገኙት ማክሰኞና ሐሙስ የፍስክ ቀን ነታቸው ወደ ጸምነት ተለውጦ ይጸማሉ ። በነሱ ለውጥ ጥምቀት የሚውልባቸው የጸም ቀናች (ረቡዕና ዓርብ) የፍስክ ቀን ሁነው ይከበራሉና ። ገሃድ የረቡዕና የዓርብ ለውጥ ነው ብለናል ። ነገር ግን በሌላም ቀን ቢውል የጥምቀት ዋዜማ ይጸማል ። ጥምቀት አሁኑ ቢውል ቅዳሜ ጥሉላት አይበላም ። ሰኞ ቢውል እሑድ ጥሉላት አይበላም ። እህል ውሀ ግን አይጠምም ። እንዳንዶቹ ግን ጥምቀት ሰኞ ሲውል ከቅዳሜና ከእሑድ አዋጥተው ይጸማሉ (ቅዳሜ ስድስት ከእሑድ ሦስት) ። ጥሉላት በሁለቱም ቀናች አይቀመስም ይላሉ ። ነገር ግን ገሃድ አንድ ስለሆነ (ሰላም ለዕለት ዋሕድ ዘስሙ ገሃድ) 147. ሰኞ ሲውል ቅዳሜ ከጥሉላት መጸም በአጉል የገባ ልማድ ነው ። ገሃድ ለጥምቀት ብቻ ነው ። በልማድ ግን የልደትንም ዋዜማ ገሃድ እንለዋለን ። ነገር ግን ልደት የሚውልባቸው ዓርብ ወይም ረቡዕ የፍስክ ቀን ሁነው እንዲከበሩ ቢታዘዝም 148. በዋዜማው የሚገኙት ማክሰኞና ሐሙስም ከጸመ ነቢያት ጋር የተያያዙ ስለሆኑ መጸማቸው የግድ ነው ። የማይጸሙ ሰዎች ግን መላውን ጸመ ነቢያት ሲበሉ ቆይተው ዋዜማ ውን ብቻ ገሃድ ነው ብለው ይጸማሉ ።

ረ/ ስድስተኛው የነነጭ ጸም ነው ። (ነይ ነይ) ይህ ጸም የሦስት ቀን ጸም ነው ። ሰኞ ማክሰኞ ረቡዕ ። በመባጃ ሐመር ከፍና ዝቅ ስለሚል ቁጥሩ ከአጽዋማት አዋድያት ነው ። አንድ ጊዜ በጥር አንድ ጊዜ በየካቲት ይሆናል ። የቤተ ክርስቲያን አባቶች ይህን ጸም የወሰኑት የነነጭ ሰዎች በጸምና በጸሎት ከመፍት ከጥፋት እንደ ጻኑም ይሆናል ።

147 ስንከላር ጥር 1 ቀን 1
148 ዲ.ሙ.

መናንም በጸምና በጸሎት ከፈጣሪያቸው ምሕረትና በረከት እንዲያገኙ በግለት ነው ። (ስለ ሙሉ ታሪኩ ትንቢተ የናሰን ይመለከታል) (ብሉይ ኪዳን)

ሰ/ ሰባተኛው የመጨረሻው ጸም ረቡዕና ዓርብ ነው ። ረቡዕና ዓርብ ከትንሣኤ ጀምሮ እስከ ጳጳሱ ለመስጠት አሑድ ድረስ ከሚገኙ ረቡዕና ዓርቦች በቀር ዓመት እስከ ዓመት ይጸማሉ ። የሚጸሙበትም ምክንያት አላቸው ።

ሀ/ ረቡዕ ፣ የእይሁድ ሸንጎ ወይም ሲንሃድሪየም ጌታን ዓርብ ዕለት ለመስቀል የመጨረሻ ውሳኔ ያስተላለፈው ረቡዕ ዕለት ነው ይባላል ። መድኃኔ ዓለም ለሰው ልጆች ሲል የተወሰነበትን የሞት ውሳኔ ሁልጊዜ በማስታወስ ክርስቲያኖች በዚህ ዕለት እንዲጸሙ ታዟል ።

ለ/ ዓርብ ፣ እንደሚታወቀው ጌታ የተሰቀለበት የሞተበት ብዙ ዘመን ሲጠበቅ የነበረ ተስፋ የተፈጸመበት ቅዱስ ዕለት ስለሆነ በቤተ ክርስቲያን በጸምና በጸሎት እንዲከበር ። ታዟል ። 149. እነዚህ አጽዋማት ከሰባት ዓመት በላይ ያለ ሁሉ እንዲጸማቸው ተወስኗል ። ቅዳሴ የሚቀደሰውም ከእሑድና ከቅዳሜ በቀር በጸም ወራት ከሆነ በዘጠኝ ሰዓት ነው ። ይህም የሆነ በት ምክንያት ሌሎች ላይገባቸው እንደሚሉን ቅዳሴና ቁርባን ጸም ያስገድፋል ተብሎ አይደለም ። ጌታ ነፍሱን ከሥጋው የለየበትን ሰዓት ተከትሎ የተሠራ ሕግ ነው ። የምንቀበለው ሥጋ ነፍስ የተለየው መለኮት የተዋሐደው ነው ። ካሳ ተፈጽሞ ሥጋው ደሙ በይፋ የተሰጠን ጌታ ነፍሱ ከሥጋው ሲለይ ነውና ። በጥንቱ ሥርዓት ግን ዛሬም በገዳማትና በታላላቅ ጳጳራት ይህንን ሰዓት በማክበር ከእሑድ ቅዳሜና ከበዓል ሃምሳ በቂር መስዋዕት በሠርክ ነው ።

ከዚህ በላይ ከብዙ በጥቂቱ የገለጥናቸው በይፋ በትእዛዝ የሚጸሙትን የሕግ አጽዋማት ነው በግልጽ ለፈቃድ የሚጸሙ ግን ለምሳሌ የጸጌ ጸም ሄርድስ ሕፃናትን ባሰፈጀ ጊዜ እመቤታችን ከልጅዋ ጋር የሚገኙት ጸምና ግብጽ ሰደት እያስታወሱ አያሌ መነኩሳትና

ባሕታውያን ምዕመናንም ይጸሙታል ። ጸሙ የሚቆየው ለአርባ ቀናት ፤ ከመስከረም ጅጅ እስከ ገዳር ጅ ነው ። በጽጌ ወራት (በአበባ) ወራት ፤ ስለሚጸም ፤ እመቤታችንም በአበባ ስለምትመሰል ጸሙም «የጽጌ ጸም» ይባላል ። ከዚህም ሌላ የዓመቱን መጨረሻ ወር ጳጉሜንን የሚጸሙ አሉ ። ታሪኩ-የዲት የአሥራኤልን ጠላት ሆለሆርኒ ስን ከመግደሏ በፊት የጸመችው ነው ይላሉ ። የዲት ጠላቷን ለማጥፋት የቻለችው በጸምና በጸሎት ከፈጣሪዋ ኃይል አግኝታ ነው ። ለእኛም ጠላታችንን ሰይጣንን ፈቃደ ሥጋን ድል ለማድረግ በጸም ከፈጣሪያችን ኃይልን መታጠቅ አለብን ሲሉ ምዕመናን ይጸማሉ ። ጸሙ-የዲት እንደ ጽጌ ጸም የታወቀ አይደለም ። ምዕመናን ኃጢአታቸውን ለንስሐ አባታቸው ተናግረው ተናዘው የሚጸሙት የቀናና ጸም አለ ። ይህን ሁሉ ያልነው ለማወቅ ያህል እንጅ በገዳም ፤ በበረሃ ያሉ መነኩሳትና ባሕታውያን ግን ከሕግ በላይ ዓመት እስከ ዓመት ይጸማሉ ። ለጊዜው ስለ ጸም እዚህ ላይ ይበቃል ።

የአማላጅነት ትምህርት

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የእመቤታችን ድንግል ግርያም ለመላእክት ለየቅዱሳን ክብርና አማላጅነት እንደ ሌሎቹ የምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት በሰፊው የታወቀ ነው። ከመላእክትና ከቅዱሳንም በክብርም ሆነ በአማላጅነት ቅድሚያ ያላት አምላክን በድንግልና ጸንሳ በድንግልና የወለደች እመቤታችን ድንግል ግርያም ናት። ለማንኛውም ክርስቲያን ለይልቱንም የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ ለሚከታተል የሃይማኖት ሰው የድንግል ግርያም ሕይወትና የቤተ ክርስቲያን አመሠራረት እንግዳ አይሆንበትም። ይህም ግለት የቤተ ክርስቲያን ራስ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሷ መወለዱና ለመወለዱም እኛን ለማዳን ብቻ መሆኑ ከታወቀ ሲሆን የሰውን ልጅ የመዳን ቀን ከሰው ልጆች በቅድሚያ ያወቀች ሲሆን ለእግዚአብሔር የማዳን ሥራ መሣሪያ በመሆን አዳኙን መሲሕ የወለደች ሲሆን ለእግዚአብሔር ታማኝ የምሥጢር መዝገብ ናትና ነው።

በዚያን ትምህርት (sotereology) የእመቤታችን ሕይወት ከእግዚአብሔር የማዳን ሥራ ጋር የተዋሐደ ነው። ስለዚህ በቤተ ክርስቲያናችን ድንግል ግርያም ከፍጡራን በላይ ከፈጣሪ በታች ሆና ትከበራለች። በመዝሙራችንም ሆነ በቅዳሴያችን ከስመ ሥላሴ ቀጥለን የምንዘምረው የድንግል ግርያምን ውዳሴ ነው። አምላክ ሰው በመሆኑ ለሰው ልጆች የዋለውን ውለታ፣— ስደቱን ለመንከራተቱን ለሰቅለቱንና ሞቱን በምናስታውስበት ጊዜ ድንግል ግርያምን ለመለየት አይቻልም። ወልዳ ያስገኘች ናት ለእግዚአብሔር የተሰየመች ናት ለማለት ተግባር ጊዜው አብራ ተንከራትታለች ለተሰቀለበት ዕለት ከመስቀሉ ሥር አልተለየችም ለይህ ሁሉ የሚያሳየው እመቤታችን የሰውን ልጆች ለማዳን ከተደረገው አምላካዊ ጉዞ አለመለየቷን ነው።

ከአዲስ ኪዳን ቀደም ብሎ ስለ እመቤታችን ክብርና ልዕልና በነቢያት የተነገሩ ትንቢቶች አያሌ ናቸው። ከነሱም አንድ ሁለቱን ለመጥቀስ ያህል 150. አምላክን የወለደችውም በነያት ተነግሮላት ነው። 151. በአዲስ ኪዳንም ከእመቤታችን ከድንግል ግርያም በቀርበመላእክት ቃል፡— « ቡርካት አንቲ እምአንስት ፤ ተፈሥሒ ፍሥሕትነአ ምልዕተ ጸጋ እግዚአብሔር ምስሌኪ፤ መንፈስ ቅዱስ ይመ ጽእ ላእሌኪ ወኃይለ ልዑል ይጸልለኪ » ተብሎ የተመሰገነ አል ነበረም። 153. እርሷም፡— « ናሁ እምይእዜስ ያስተበዕዕኒ ኩሉ ትውልድ » 154. ከእንግዲህስ ወዲህ ትውልድ ሁሉ ያመሰግኑኛል ብላ በተናገረችው መሠረት በልጅዋ ያመኑ ክርስቲያኖች ሁሉ መመኪያ ዘውዳችን ፤ ጥንተ መድኃኒታችን ፤ የንጽሕና መሠረታችን ድንግል ግርያም ናት እያሉ ይዘምራሉ።

ቤተ ክርስቲያኖችን ስለ እመቤታችን አማላጅነት የምትሰብ ከው የምታስተምረው ፍጹም በሆነ ሐዋርያዊ ትውፊት ነው። እመ ቤታችን ድንግል ግርያም ከሰው ወገን የሰው ችግር ቶሎ የሚገባት ቶሎ የሚታያትና የሚሰማት ርኅርኅነት ናት። ለምሳሌ በዮሐንስ ወንጌል 154. ያለውን ምንባብ ብንመለከት ፤ ሠርግ ደግሰው ተጋባኙ ጠርተው ተጋባዥ ሕዝብ በመጋበዝ ላይ እንዳለ ድግሳቸው በመቋ ረጡ ደጋሾቹ አፈሩ። የሰዎቹ ችግር ቶሎ ገብቷት ለልጅዋ ነገረችው ከዚህም አስከትላ ልጇ ያዘዛችሁን ሁሉ አድርጉ ብላ አሳላፊ ለነበ ሩት ሰዎች ምክር ሰጠቻቸው። ልጅዋም የእናቱን አማላጅነት ተቀብሎ አሳላፊዎቹን ውኃ እንዲቀዳ አዘዛቸው ፤ አሳላፊዎችም የእመቤታ ችውን ምክር ሰምተው የጌታቸውን ትእዛዝ ስለፈጸሙ የሠርጉ ቤት ከሀፍረት ድኗል። ይህ አስደናቂ ተአምራት ሊደረግ የቻለው በእመ ቤታችን አማላጅነት መሆኑን ቤተ ክርስቲያን ታምናለች ፤ ምዕመ

150. ሙዝ. ፵፱. ፱. ፲፮. ፱፯
 151. ኢ.ሳ. ፮. ፲፱ ፤
 152. ሉቃ. ፩. ፳፭. ፴. ፴፩ ፤
 153. ሉቃ. ፩. ፵፭ ፤
 154. ዮሐ. ፱. ፩—፱

ናን ከዚህ ሕይወት ሲለዩ በዚህም በሚያልፈው የሕይወታቸው ጉዞ ለሚደርስባቸው ችግር ሁሉ እመቤታችን በአማላጅነት እንደማት ለያቸው የታመነ ነው። ፪፻፭ በዚህ በዮሐንስ ወንጌል፡— « ነዋወል ድኪ ነያ እምከ » (እነሆ ልጅሽ እነሆ እናትህ) ብሎ አደራ በሚሰጥ ሰው ቋንቋ ጌታ የተናገረው ቃል እናቱ ድንግል ግርያም ክርሱ በቀር ሌላ ልጅ እንዳልነበራት ከማሳየቱም ሌላ ምሥጢራዊ አደ ራው ፤ እናቱን ለቤተ ክርስቲያን ቤተ ክርስቲያንም ለእናቱ ደራ መስጠቱ ነው። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን የተሰጣትን አደራ ስክ ዓለም ፍጹሜ ድረስ ጠብቃ በእመቤታችን ስም እየተማፀነች ሐዋርያዊ ተልዕኮዋን ታካሔዳለች። እመቤታችንም በተሰጣት አደራ የቤተ ክርስቲያን ጉዞ የተሳካ እንዲሆን ልጅዋን ወዳጅዋን በየጊ ዜው ትለምነዋለች ፤ ታስታውሰዋለች።

እመቤታችን ድንግል ግርያም የርኅራኄ ምንጭ ናት ለሰው ብቻ ሳይሆን ለእንስሳትና ለአራዊት እንኳ ታዝናለች ትራራለች። ፪፻፮ ስለ እመቤታችን ርኅራኄ የሚተረክ አንድ ታሪክ አለ። እመቤታ ታችን አንድ ቀን በሕጻንነት ዕድሜዋ ከጓደኞቿ ጋር ሁና ውሀ ልትቀዳ ወደ ወንዝ ወረደች ፤ በውኃው ዳር እንዳለች ውኃ የጠማው ውሻ እየሮጠ መጣ ፤ በዚህ ጊዜ ጓደኞቿ ያን የተጠማ ውሻ ሲያባር ሩት እርሷ ፍጹም ርኅራኄን የተመላች ስለሆነች ማጠጫ ዕቃ እንኳ ብታጣ ጫማዋን አውልቃ የተጠማውን ውሻ በጫማዋ ውሀ ማጠ ጣቷ ይነገራል። ስለዚህ ኢትዮጵያዊ ደራሲ የሚከተለውን ተናግ ሬል።—

ሴስይኒ ግርያም ለጸማድኪ ዐሳብ ፤
 ኅብሰተ አእምሮ ሠናይ ወወይነ ጥበብ ፤
 እመኒ ፈድፈደ ኃጢአትየ እምሕዝብ ፤
 ተዘከሪ እግዝእትየ በርኅራኅኪ ዕጹብ ፤
 ከመ አስተይኪየ ማየ ለፅሙዕ ከልብ ፤

155. ዮሐ. ፳፱. ፳፯
 156. ነገረ ግርያም (Mareology ተሙልክች

ግርያም ሆይ ምንደኛ አገልጋይሽን ፣
 መልካም ዕውቀት ጎብኦትንና ጥበብ ወይንም መግቢኝ ፣
 ኃጢአቱ ከሕዝብ ኃጢአት ቢበዛም ፣
 እመቤቱ በአስደናቂ ርኅራኄሽ ፣ ለተጠማው ውሻ ውሀ ማጣ
 ጣትሽን አስቢ ነው የሚለው ደራሲው ። በጸሎቱ የገለጠው
 የራሱን የኃጢአት ብዛትና የእመቤታችንንም አስደናቂ ርኅ
 ራኄ ነው ። ምንም ኃጢአቱ ቢበዛ ለውሻው እንኳ ርኅራኄ
 ያደረገች ድንግል ለሱም የምሕረት ጥላዋን እንድትጥልበት
 ከፈጣሪው ጋር የሚታረቅበትን መንገድ እንድታሳየው ልመና
 ውን አቅርቧል ።

ስለ እመቤታችን ውዳሴና ክብር ፣ እንዲሁም የአማላጅነት
 መብት ብዙ መጻሕፍት ብዙ ሊቃውንት ተጽፈዋል ። ስለ አማላ
 ጅነቷም እያሌ ሊቃውንት ብዙ አስተምረዋል ። በልጅዋ ያመኑ ምዕ
 መናን ሁሉ ውዳሴዎቿንና ቅዳሴዎቿን በማንበብና በመጻለይ አማ
 ላጅነቷን ይግጠናሉ ፤ የእናት አማላጅ ፊት አያስመልሰ ፣ አንገት
 አያስቀልስ ነውና በእመቤታችን በድንግል ግርያም ስም ቤተ
 ክርስቲያን ይሠራሉ ፤ በዐሎቿን ያክብራሉ ፤ ዝክር ይዘክራሉ
 በሰጧ ይሠየማሉ (አሥራተ ግርያም ፣ ገብረ ግርያም ፣ አስካለ
 ግርያም ፣ አመተ ግርያም እያሉ ባጠቃላይም የኢትዮጵያ ቤተ
 ክርስቲያን ምዕመናን ፡—መመኪያ አክሲላችን ፣ ጥንተ መድኃኒታ
 ችን ፣ የንጽሕና መሠረታችን ድንግል ግርያም መሆኗን ያውቃሉ።
 አማላጅነቷም የታመነ ነው ።

የመላእክት ክብርና ምልጃ፡—ከላይ እንደ ተገለጠው የምልጃ
 ትምህርት ሐዋርያዊ ውርስ (apostolic succession) ባላቸው አብ
 ያተ ክርስቲያናት ሁሉ የታወቀና የሚሠራበትም ነው ። መላእክት
 ረቂቃን ፍጥረታት ናቸው ። በእግዚአብሔርም ፊት በባለጧልነት
 የሚቆሙ ናቸው ፤ 157. የእግዚአብሔርን ኃይል ለመግለጥ የሚ
 ላኩ ናቸው ፤ 158. የእግዚአብሔርን ምሕረትና ይቅርታ ለሰው

167. ሉቃ. ፩፡፲፱፤
 168. ሊያ. ፩፡፲፫—፲፩፤

ልጅ የሰውን ልጅ ትሩፋትና ማንኛውንም በጎ ሥራ ሁሉ ለእግዚ
 አብሔር የሚያቀርቡ ናቸው ፤ 159. ከዚህም ሁሉ ጋር በክርስትና
 ታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔር ምሥጢር ተካፋዮችና የቤተ ክርስቲ
 ያን አገልጋዮች ናቸው ። በመጀመሪያ አምላክ ሰው ሊሆን ነው
 ብሎ የምሥራች የተናገረ የእግዚአብሔር መልአክ ነው ። 160. ለተወለደም ጊዜ የዓለም መድኃኒት ተወለደ ብሎ መጀመሪያ ለሰው
 የሰበከው መልአክ ነው ። 161. የሕፃኑን መሲህ ሕይወት ለግጥ
 ፋት እነ ሔሮድስ ያጠመዱትን ወጥመድ በውግለጥ ፣ ድንግል መ
 ቤታችንና የሴፍ ወደ ምድረ ግብጽ እንዲሸሹ ያደረጉ መላእክት
 መሆናቸውን ቅዱስ መጽሐፍ መዝግቦታል ። 162.

ክርስቶስ ወደ ባደረገው አትሕቶ ርእስ በዲያብሎስ ተፈትና
 ሦስቱን አርዕስተ ኃጣውእ ድል ባደረገ ጊዜ የድል አድራጊነቱ
 ምልክት የሆኑት መላእክት መጥተው አገልግለውታል ። 163. የማ
 ስተማር ጊዜውን ፈጽሞ ለሰው ልጆች መስዋዕት ለመሆን ወደ
 መስቀል በሚመጣበት ጊዜ ሊፈርድበት ለተቀመጠው ለጲላሞስ ፤
 እንግዳ የሆነ አስደንጋጭ ነገር ነግሮታል ፡—«እኔ ከፈለግሁ ካንተ
 ፊት እንዳልቆም ለማድረግ የሚችሉ መላእክትን ለማዘዝ እችላለሁ
 164. በመስቀል ከተሰቀለና ከሞተ በኋላ በመቃብሩ ዙሪያ የተገ
 ጉና የትንሣኤውንም የምሥራች ለሰው ያሰሙ መላእክት ናቸው።
 165. ጌታ የማዳን ሥራውን ፈጽሞ ወደ ሰማያዊ ክብሩ በተመለሰበት
 ዕለት አንጋጠው ሰማይ ሰማይ እያዩ ያለቅሱ የነበሩ ሐዋርያትን አጽ
 ናንተው ዳግመኛ መምጣቱንም ነግረዋቸዋል ። 166. መንፈስ
 ቅዱስን ተቀብለው የክርስቶስን ትንሣኤ ለመመስከር ይኙሯጡ የነ

159. ሉቃ. ሥ. ፲፡፫—፲ዕብ. ፩፡፲፱ ፤
 160. ሉቃ. ፩፡፳፮—፴፱፤
 161. ሉቃ. ፳፡፳—፲፱፤
 162. ማቴ. ፳፡፲፫ ፤
 163. ማቴ. ፳፡፲፩ ፤
 164. ዮሐ. ፲፭፡፴፮ ፤
 165. ማቴ. ፳፡፩—፳፡፲ግር. ፲፮፡፩—፩፡፩ ፣ ሉቃ. ፳፱፡፩—፲፱፡፩ ፣ ዮሐ. ፳፡፲፫—፲፫ ፤

ጥዕራፍ ፱ ፤

የቤተ ክርስቲያን አሠራርና ክርስቲያናዊ ትውፊት ፡-

ሀ/ የቤተ ክርስቲያን አሠራር (እንግ ቤተ ክርስቲያን) በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ሦስት ዓይነት የቤተ ክርስቲያን አሠራር አለ ።

ከነዚህም አንዱ እንደ ብሉይ ኪዳን ቤተ መቅደስ (ግዙፊ-ብ) ቅርጽ ሰቀልግ ወይም ጥላላ ቅርጽ ነው ። የዚህ ዓይነት ቤተ ክርስቲያን ቅርጽ የተወረሰው ከሰሎሞን ቤተ መቅደስና ጌላም በዘመን ክርስትና ታላቁ ቀስጠንጢናስና እናቱ ዕለኒ በኢየሩሳሌምና በቤተ ልሔም ካሠሯቸው አብያተ ክርስቲያናት የተቀረጸ ነው ። ለምሳሌ ያህል የደብረ ጳጥ የአክሱምና በደብረ ርሐ የሚገኙ የላሊበላ እንግዳች ብዙዎቹ ሰቀልግ ናቸው ። ይህ ሰቀልግ ቅርጽ ቤተ ክርስቲያን በመጋረጃ ወይም በአዕግድ እንጂ በገንብ የተከፋፈለ አይደለም ። የገዕዝ ክርስቲያን ፣ የፍጹግን አግንኛኛና የኖው መንግሥት ስታ የተለየ ነው ። የሰቀልግ ቤተ ክርስቲያን ጉልላቱ እንደ ብቻ አይደለም ። እንደ ትልቅነቱ ነው ። ለምሳሌ ፡- አዲስ ተሰጋጅ አራተኛ ያሠሩት የደብረ ሊባኖስ ቤተ ክርስቲያን ሰቀልግ ሁኖ ፤፩ ጉልላት ነበረው ይባላል ። የሰቀልግ ቤተ ክርስቲያን በሩ የተወሰነ አይደለም ፤ ሦስትም አራትም ከዚያም በላይ ሊሆን ይችላል ። ይህ የሰቀልግ አሠራር በሌሎች የጥራት አብያተ ክርስቲያናት (የቢዛንታይን ቅርፅ ወይም ባሲሊካ) ይሉታል ።

ሁለተኛው ቅርጽ ዙሪያው ከብ ነው ። ቤተ ንጉሥ ቅርፅ ይባላል ። በግድግሳ ከሦስት ይከፈላል ፤ የመጀመሪያው ዙሪያ ፤

ክፍል) ትኔ ግጥሌት ይባላል ። ስያሜው ከግብሩ የተወረሰ ነው ። መዘዎራን ፣ ደባትር ስብሐተ እግዚአብሔር ፣ ግጥሌተ እግዚአብሔር የሚያደርሱበት ነውና ፣ በዚህ ክፍል በሰሜን አፍሃዣ ቀላውስትና መነኮሳት በመንፈቀ ሌሊት ፣ በነገህ ስዓታት የሚቆሙበት ፣ ኪዳን የሚያደርሱበት ክፍል አለ ። በጥንት የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ፣ ሥርዓተ ጥምቀት የሚፈጸመው በዚህ ክፍል ነበር ለጥምቀት ፣ ለቆርባን ገና ያለበቱ በትምህርት በገንብ የሚፈተኑ ሐዲሳን አግንኛኛም (ገዕዝ ክርስቲያን) ዲያቆኑ ገዕ ገዕ-ሰ ክርስቲያን እስኪል ድረስ በዚህ ይቆያሉ ። ዲያቆኑ ገዕ ገዕ-ሰ ክርስቲያ ብሎ ድምጹን በደወል ሲያሰግ ግን ወደ መካነ ቀናናቸው ተመልሰው ይሐዳሉ ። ዛሬ ግን መላው ጥዕመናን ቁመው ይጸልዩበታል ሲገቡ ወደቀኝ የሚገኘው ክፍል የቤተኛ መቆሚያ ነው ። የሚለውም በመንግሥት ነው (መጋረጃ) ። በቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት ወንድና ሴት አብረው ቁመው አይጸልዩምና ፣ ሦስት በር አለው ጥራት ፣ ጥዕራብ ፣ ደቡብ ፣ ሁለተኛው ክፍል ቅድስት ይባላል ስያሜው ከብሉይ ኪዳን ስያሜ ጋር ተመሳሳይ ነው ። የቤተ ክርስቲያን ግዕዝላዊ ቦታ ነው ፤ የኢሲስ ቆዳሱ መንበር በዚህ ውስጥ ነው ። በጥንቱ ሥርዓት ለቆርባን የተዘጋጁ ጥዕመናን ቁመው የሚያስቀድሱበት ነው ። አራት በር አለው ። ጥራት ፣ ጥዕራብ ፣ ሰሜን ፣ ደቡብ ሦስተኛውና የመጨረሻው ክፍል መቅደስ ነው ። እንደ ብሉይ ኪዳን ቅድስተ ቅዱሳን ፣ የዚህም ስያሜው ከብሉይ ኪዳን የተወረሰ ነው ። በዚህ ውስጥ ሥጋውና ደሙ የሚፈተኑበት መንበረ ታቦቱ ሌሎችም ንዋያት ቅዱሳት ይገኛሉ ። የኢሲስ ቆዳሱ ግብደጃ ልዩ መንበር በዚህ ክፍል ይገኛል ። ወደዚህ ክፍል ለመግባት የሚችሉ ሥልጣን ከህነት ያላቸው ብቻ ናቸው መቅደስ ሦስት በር አለው ። ጥዕራብ ፣ ደቡብና ሰሜን ፣ እያንዳንዱ በር መንግሥት (መጋረጃ) አለው ። የዚህ ዓይነት ቤተ ክርስቲያን ባለ አንድ ጉልላት ነው ።

ለጥንባቸው የተገባረ ዕድ መግሪያ ቤቶች በቤተ ክርስቲያኑ ቅጥር ውስጥ እንዲኖሩ ያስፈልጋል =

ለ. የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የምትጠቀምባቸውንና ጠብቃም ያቆየችውን የሐዋርያት ትውፊቶች እንደሚከተለው ይመለከታል =

በመጀመሪያ በቅዱሳት መጻሕፍት በሐዲስ ኪዳን እንደ ተገለጸ ለጠገን በቤተ ክርስቲያንም ታሪክ እንደ ተመዘገበው የመጀመሪያዎች ክርስቲያኖች በኢየሩሳሌም ከሐዋርያት ጋር በነበሩበት ጊዜ ጥሪት ቁሪታቸውን፣ ርስት ጉልታቸውን እየሸጡ እያመጡ ለሐዋርያት ያስረከቡ እንደነበር፣ ተገልጧል = የሚመጡትም ባንድ ነት ነበር፣ ይህም የእንደነት ምግባቸው ፍቅር ይባል ነበር (AGAPE) በፍቅር ሆነው የሚመጡት ስለሆነ፣ በዚህ እኳኋን በክርስቲስ ያመኑ ሁሉ የመደብ ልዩነት ሳይኖርባቸው እንዳንድ ልብ መካሪ ፣ እንዳንድ ቃል ተናጋሪ ሁነው ይኖሩ ነበር ግለት ነው = ምዕመናን እየበዙ ለሂደት ቤተ ክርስቲያንም ከአሥራኤል ምድር ወጥታ ወደ ምድረ ልሕዛብ ጉዞዋን ስትጀምር፣ በአሕዛብ አገር ያሉ ክርስቲያኖችም የዚሁን ዓይነት ሥርዓተ ግንባር አቋቋሙ = ገንዘብ እያዋጡ በኢየሩሳሌም ላሉት ምስኪናን ለሚባሉት የሃይማኖት ወንድሞቻቸው ይልኩ ነበር = ለመጀመሪያውና ለሁለተኛው መቶ ክፍለ-ዘመን የክርስቲያኖች ሕይወት ይህን የመሰለ ገጽታ ነበረው =

ከሶስተኛውና ከአራተኛው መቶ ክፍለ-ዘመን በኋላ ግን ክርስቲያኖች እየበዙ ሲሄዱ ከላይ የተገለጠው የኑሮ መልክ ተለወጠ፣ የክርስቲያን ቤተሰቦች በየቤታቸው በቁሪት ሥርዓት መተዳደር ጀመሩ =

ይሁን እንጅ የመጀመሪያው የአባቶቻቸው ኑሮ ጨርሶ ትዝታው ስላልጠፋቸው ጌታ በሞቱ ሞትን ድል አድርጉ በተነሳባት

ዕለት በዕለት—ሰንበትና የሃይማኖት አርበኞች ወንድሞቻቸው ሳይረፉ ሳይኖሩ በክርስቲስ ያላቸውን እምነት መስከረው በዓላው ያን ሸንጎ የተሰየሙትን ዕለት መታሰቢያ በሚያከብሩበት ዕለት ሁሉ ም ቤቱ ያፈራውን እያመጣ ከጸሎቱ ፍጻሜ በኋላ በቤተ ክርስቲያን ገረገራ ውስጥና በየምዕመናኑ ቤት እየተሰበሰቡ ከጸሎተ ቅዳሴ በኋላ የአንድነት ግዕድ ይሳተፉ ነበር = ይህ ዓይነቱ የክርስቲያኖች ትውፊት ከላይ እንደ ገለጥነው በቤተ ክርስቲያን ታሪክ (አጋር) እየተባለ በብዙ ቦታ ይነገራል = ይኸው ክርስቲያኖቹ ትውፊት ቀስ በቀስ መልኩን እየለወጠ ሕዶ ዛሬ በሌሎቹ የክርስቲያን ዓለማት በወረቀት ላይ ብቻ ሰፍሮ ነበርን ይዞ ተርቷል = በኛ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ግን እስካሁን ድረስ ይሠራበታል =

ሀሳባችንን ግልጥ ለማድረግ ስለቤተ ክርስቲያኖችን ዕድሜ ለሚጠይቁን ሁሉ ዛሬ በቤተ ክርስቲያኖችን የምንሰራባቸውን በየሳምንቱ እሁድ በቤተ ክርስቲያን ዐውደ ምሕረት የሚፈተተውን ጸሪቀ መበለት፣ ተዘካሪ ሰንበት፣ ዝክር፣ ተዝካርና ግንባርን ምስክር አድርገን እናቀርባለን =

ሀ/ ጸሪቀ መበለት ቤቶች መነኮሳይያት ወይም ወንዶች መነኮሳት በሰበካቸው በየሳምንቱ ዓርብ አቅማቸውን አንገበው መጻግያቸውን ነጥቀው በመንደሩ እየዙሩ ስለ ሰንበት እያሉ ይለምናሉ = ባለቤቲቱ ደምጸቸውን ስትሰማ በእጅግ አልግ የሰለቀቸውን ጸቂት (ዛሬ ግን የሚፈጠው በመኪና ነው) ታፍና ትሰጣቸዋለች = እንደዚህ እያደረጉ ሰብስበው ቅዳሜ ለእሁድ አጥቢያ ከጸሎትና ከምህላ ጋር ሲጋገሩ ሲያነባብሩ ያድሩና እሁድ ግለጻ ከቅዳሴ በፊት የጋን ፋትን በእንቅባቸው ተሸከመው ወደ ቤተ ክርስቲያን ያመጣሉ = ጸሎተ ቅዳሴው ሲፈጸም ፣ የቀደሰው ቄስ ወይም ከአረጋውያን ቀሳውስት አንዱ መጥቶ በጸሎት ይባርከዋል = (ይፈትተዋል = ምዕመናኑ ተራቸውን ይዘው እንደተቀመጡ መነኮሳቷ አደገድገው፣ «በረከተ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ» እያሉ ያደሳሉ ምዕመ

151. ቀዳ. ቀር. 18፡8-88 | 18፡8 = የሐዋ. ሥራ. 2198-99 | 18፡98፡8 | 98፡8 ፀፅ ፡ 8 ፡ 8 =

ናገሩ።—ጳውሎስ በረከተ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስን እያሉ ተተብሎ ደላኩታል (ይብሉታል)። በቤት ከጊዳረጠው ሙግ ይልቅ ይጣፍ ጣል ይሰግጣል ፤ ረድኢትም አለው ። ለሁሉ ይደርሳል፤ በፍትር በእግ ዘላብሔር ስም የጊደረግ ነው ። ከዚህም ጋር ድሀ ባለጠጋ ሳይባል እንድላይ ሁነው የጊሳተተት ስለሆነ ፤ ምዕመናኑን የአንድ የክርስቲያን ስተሰ አባል መሆናቸውን የጊያስረዳ ምሥጢር እዘል ትምህርት አለው ። ለምን ጸሪቱ መበለት ተባለ ጸሪቱ መበለት የተባለው ስያሜ ከወንጌል የተወሰደ ነው ። 152. ምሳሌነቱ በወንጌል የተመዘገበ ችው ያቸ አርጊት ድሀ መበለት ለእግዚአብሔር ያላትን ፍትር ለመገልጥ በየጥህ ልቡና በትሑት ሰብእና ሁኔታ ያላትን የመጨረሻ ሀብቷን (እሱውም ለምን ያገኘችው ሳይሆን አይተርፍም) እንዲት ቤላ እንደሰጠች መነኮሳይያትም (መነኮሳት) ለምነው ለእግዚአብሔር ፍትር መገለጫ የጊያተርቡት ስለሆነ ፤ ጸሪቱ መበለት ይባላል ። እግዚአብሔር የወደደው ፤ እግዚአብሔር የመረጠው ከብዙ መጻፍ ያበለጠው መብግ ግለት ነው ።

ለ/ ተገዢ ሰንበት (ሰንበቱ) ፤ ተገዢ ሰንበቱ ወይም ሰንበቱ ደግሞ በዕለተ እሑድ በየሳምንቱ ምዕመናኑ በየሰበካቸው ሳምንታትን ተከፋፍለው ፤ ካላቸው እየከፈሉ በመደገስ ወደ ቤተ ክርስቲያን ይዘው መጥተው አስባርከው ፤ ድሀና ሀብታም ሳይባሉ አብረው ይሳተፋታል ። 153.

ሐ/ ከዚህም ጋር ግለት ይሆን የሚመስል ባመት አንድ ጊዜ እያንዳንዱ ምዕመን በጊታና በእመቤታችን ፤ በመላእክት ጠቅላላና በሰግዕታት ስም በግላቸው በሚከበርበት ዕለት ደግሰ ደግሶ ድሀ ሀብታም ሳይል ብድራት ሳይሻ ሁሉንም ጠርቶ ይጋብሳል ። ይህም ገዢ ይባላል ። መታሰቢያ ግለት ነው ። 154.

152. ግር. ፲፪. ፱፭-፱፮ ፤
 153. ተዳ. ቀር. ፲፭. ፲፭-፲፮ ፤
 154. ግሪ. ፲. ፱-፳፮ ፤

መ/ ግንቦር የሚባለው ደግሞ በወር በወሩ ምዕመናን ተራ ገብተው እየደገሱ አብረው የሚሳተፉት ነው ። ይኸውም ላንድ ምዕመን ባመት አንድ ጊዜ ይደርስበታል ። ግንቦር የሚደረገው በጊታ ፤ በእመቤታችን ፤ በመላእክትና በጸድቃን ፤ በሰግዕታት የመታሰቢያ ዕለት ነው ። ይህ ግንቦር በቤተ ክርስቲያን ዙሪያ ብዙውን ጊዜ ደግሞ በየምዕመናኑ ቤት በየወሩ ይደረጋል ። እነዚህ ግንቦርተኞች ከአንድ ጽዮ ጠጥተው ከአንድ ግዕድ ተመገበው ፤ የጽዮ እነት ፤ የጽዮ ወንድም ይባላሉ ። በጋብቻ አይገናኙም ። ተሰብስበው የተረበላቸውን ተሳትፈው እግዚአብሔርንም ካመሰገኑ በኋላ ከወንድማቸው መካከል ችግር የደረሰበት እንዳለ እዚያው ላይ ተወያይተው ይረዱታል ። ለምሳሌ ። በአጠቃላይ በአረመ በሌላውም ችግር ቤት እንኳ ሳይቀር ባንድ ቀን ሠርተውለት ይውላሉ ። ከዚህም ሁሉ ጋር ከነሱ አንዱ ድንገተኛ አደጋ በደርሰባት ፤ እኩል ቢገጥሙ ተደመው የሚገኙለት እነዚህ የጥዋ ወንድሞቹና አሁኑኞቹ ናቸው ።

ግንቦር የሚሰየመው በጊታ ፤ በእመቤታችን ፤ በጸድቃንና በሰግዕታት ስም ነው ብለናል አባሎቹ አሥራ ሁለት ናቸው ። አንድ ግዕድ አሥራ ሁለት ወርች ስላሉት ፤ ከሌሎች ፲፪ ብቻ ነው ።

አባሎች ከበዙም በእጥፍና ከዚያም በላይ ሁነው ባሥራ ሁለቱ ወርች ይመደባሉ ። ይህም ገልጥ እንዲሆን ከነሱ ውስጥ አንዱ በቅዱስ ሚካኤል ግንቦር አባል (ግንቦርተኛ) ሆኖ ሳለ በያመቱ የነሐሴ ተክል ሃይማኖት ዕለት ተራውን ለመክፈል ቢፈልግ ይችላል ። ይህ የሚሆነው ጠቅላላ የግንቦርተኞቹ ቁጥር ከአሥራ ሁለት በላይ የሆነ እንደሆነ ነው ። ይህም ግደነት አከፋፈል ድርብ ወይንም ደባል ይባላል ።

ስለ ግንቦር ካነግን ዘንድ እገረ መንገዳችንን ስለ ስነ ሥርዓት ጥያቄ ሲገመገሙት የኢትዮጵያን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ባህላና ትውፊት የበለጠ እንረዳለን ።

ሀ/ በመጀመሪያም ስለ ሊቀ ግንቦር (ስለ መሴው) እንናገራለን ። የግንቦር ሊቀ ግንቦር ከግንቦርተኞቹ መካከል በዕጣ

ይመረጣል (ትመረጣለች) ። ይህም ሙሴ ይባላል ። ምሳሌነት ያለው ስያሜ ነው ። ሙሴ እስከ ሕይወቱ ፍጻሜ ድረስ ለሕዝብ እንዲሁ ሕር ለእሥራኤል ዘሥጋ መሪ መጋቢ እንደ ነበረ ይህም ለእሥራኤል ዘነፍስ ለምእመናን መሪ መከሪ ስለሆነ ስሙን ሙሴ ይሉታል ። ሙሴ መና አውርዶ ሰደመና ጋርዶ ፣ ውኃ ከደንጊያ አፍልቆ እሥራኤልን ዓርባ ዓመታት እንደመገባቸው ፣ ይህም በአገልግሎት ዘመኑ የጥዋ ወንድሞቹንና እህቶቹን መንፈሳዊ ምክር ይመክራቸዋል ። የፍቅር ምልክት የሚሆን ግዕዱን በክርስቲያናዊ ስነ ሥርዓት ይመግባቸዋል ። ሌላው ደግሞ ሙሴ በእግዚአብሔር ፈቃድ ለመግዛት ሳይሆን ለግልገል የተሾመ ነው ። የዚህም ተቀዳሚ ተግባር ወንድሞቹንና እህቶቹን ምዕመናን እግዚአብሔርን ለግልገል በዕጣ በፈቃድ እግዚአብሔር ስለሚመረጥ ሙሴ ብለውታል ።

ሙሴ የሚሆነው ወንድ ብቻ አይደለም ፣ ሴትም ትሆናለች ። በክርስትና ትምህርት የጾታ ልዩነት የለምና ፣ ይህም ታላቅ ቁም ነገር እንዲህ እንደ ዛሬው የሴቶች መብት በየአደባባዩ ከመለፈቱ በፊት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከመጀመሪያው ጀምሮ ስትሠራበት መኖሩን ያመለክታል ። ሙሴው ወይም ሙሴዪቱ በደንገተኛ እክል ምክንያት በግንባሩ ቀን ያልመጣ (ች) እንደሆነ ምክትሉ ተተክቶ ይሠራል ። ይህንም ግልገል ሙሴ ይሉታል ። ከሙሴው ጋር ሆነው የሚሠሩ ከግንባሩ አባላት የተመረጡ ፈቃደኞች ሰዎች ደርጎ ሙሴ ይባላሉ ።

የሙሴው (የሙሴዪቱ) ተግባር ፡—

- ሀ. አዲስ አባል ወደ ግንባሩ ለመግባት በጠየቀ ጊዜ ከግንባሩ ጋር መከር ፈቃድ መስጠት ፤
- ለ. ከግንባሩ አባሎቹ የታመሙ እና ወይም ሌላ እክል የደረሰ በት እንዳለ ለግንባሩ ነገር ርዳታ መሰጠት ፤
- ሐ. አብረውት ከሚሠሩት ወይም ደርጎ ሙሴ ከሚባሉት ጋር ሆኖ የግንባሩን ስነ ሥርዓት ግስክቦር ፣ በግንባር በሚለበ ለሁለት ቀን ጠቃሚ ምክር መስጠት ።

መ. በየወሩ ምዕመናን ሲለበሱ አደግድጎ ቁም ግልገል ምዕመናን ወደ የቤታቸው ከመመለሳቸው በፊት ለሚቀጥሉት ሦስት ወራት የባለተራዎቹን ስም እየጠራ ግስተዋወቅ ፣ ምንም እንኳ የባለተራዎቹ ስም ዝርዝር በመዝገብ የተያዘ ስለሆነና እያዳገገዱም ምዕመን ተራውን ቢያውቀው ፣ ግን በራዊ ስሜቱን እንዳያጣ እያገዳገዱ በፈቃዱ እኔ አለሁ እንዲል ነው ። አፈጻጸሙም እንደሚከተለው ነው ። ሙሴው (ዋ) ጽዋውን አንስቶ በከንዱ ይዞ (ባንዳንድ ክፍሎች ደግሞ የሚጠጣበትን ግንጫውን ጽዋውን ከፍ አድርጎ (ይዞ) በግዕዝ ይቆምና የሚከተለውን ያውጃል ። « ግንህ ባለሳምንት ያስጠምድህ ባሥራ ስምንት እኔ ነኝ የምትል የዕገሌ ወዳጅ» ይላል ። በዚህ ጊዜ ባለ ተራው አፈፍ ብሎ ተነሥቶ እኔ አለሁ የዕገሌ ወዳጅ ፣ ቢያውለኝ ቢያውላችሁ ፣ ግይ ሹሜ ቲጠግ ጉዝጉዤ እጠብቃችኋለሁ «ብሎ በግንባሩ መካከል ይሰግዳል (ይወድቃል) ። በዚህ ጊዜ ቲሱ—» አለሁ እንዳለህ አለሁ ይባላል ። እንደ ወደቅህ ኃይል— አጋገንትን ይጣልህ ስለቀጠሮ ያብቃን» ብሎ አቡነ ዘበሰግደት ይሰጣል ። ሙሴው በተመሳሳይ ድምፅ እስከ ሦስት ጊዜ ያውጃል ። በሁለተኛው የሁለተኛውን ወር ባለ ተራ ግንህ ባለ ሁለት ያስጠምድህ ባሥራ ሁለት እኔ ነኝ የምትል የዕገሌ ወዳጅ» ፣ በሦስተኛው ፡— «ግንህ ባለ ሦስት ያስጠምድህ ባሥራ ሦስት ፣ እኔ ነኝ የምትል የዕገሌ ወዳጅ» ይላል ። ሌላው አይለወጥም ፣ እንደ መጀመሪያው ነው ። ባለ ተራው እንደ አጋጣሚ ሳይመጣ ቀርቶ እንደሆነ ወኪል ይልካል ፣ ያለዚያ ግን ወንበር ገፍ የሆነው እኔ አለሁ ብሎ ተመርቆ ጽዋውን ይወስዳል ። ሁሉም ካልተገኙ ሙሴው ራሱ ይመረቃል ። ግን በሩን ግን ባለ ተራው ይከፍላል ። ባለ ተራው አደጋ ደርሶ በት ለመክረል ያልቻለ እንደሆነ ያስተላልፋለታል ። ያለዚያም አዋጥተው ይከፍሉለታል ። አራተኛው ባለተራ ስሙ አይጠራም ፣ እሱም እኔ ነኝ ብሎ አይነግም ሙሴው ግን— «ባለ አራት ቤትኸን አትሳት ፣ ተጠራጠርክባቸዋል ስታል ብሎ»

በሸፍን ያስታውቀዋል ። እየገኘና ተራ መንገሩ ሲፈጸም ሙሴው እንደቆመ ፤ በራሱ ፤ በደርገ ሙሴውና በደጋሹ ወንድሙ ስም ሆኖ የሚከተለውን በመናገር ግንብሩን ይቅርታ ይጠይቃል ። «ለሙሴ ለደርገ ሙሴ ሳይኑ በሳሳ ፤ እጁ ባሳ ፤ ባለቤት ጠላው በቀጠነ ፤ ቆሎው ፣ ባረረ ፤ ጳቦው በተነበረ ፤ ግሩን ይላሉ» ፤ ይህን ተናገሮ እሱም ፤ ግልገል ሙሴውም ባለቤቱም በግንብሩ ፊት ይሰግሳሉ (ይወድቃሉ) ። በዚህ ጊዜ ግንብሩ በሙሉ ተነሥተው ባንድ ድምፅ ። ሙሴው ዓይኑ አልሳሳም ፤ እጁ አላደላም ፤ ባለቤት ። ጠላው አልቀጠ ነም ፤ ወይን ታና ነው ፤ ጳቦውም አላረረ ፤ ገብስተ መና ነው ፤ ወሰጢ ወሰጢ ፤ እንዲህ ያለ የሰም ብለው ደስታቸውን በጭብጫባና በዕልልታ ይገልጻሉ ። ቴሱ መርቆና አላርጉ ሁሉም ወደየቤታቸው ይሰሩሉ ።

እያንዳንዱ ባለተራ በጸድቆ ወይም በቅዱሱ ስም ከጠበሉ በጽዮው (በገንቦው) ፤ ከገብስተ በመሰብ ወርቅ አድርጎ እየተሸኘ ወደ ቤቱ ይሰሩል ። ይህ በአዲስ አበባና ባንዳንድ ከተሞች ነው ። በገጠር ደገሞ ጽዮ (ገንቦ) ና መሰብ ወርቅ አያደርጉም ። ሌላው አፈጻጸም ገን የሁሉም አንድ ነው ።

ሰንበቲም ሆነ ዝክሩ ወይም ግንብሩ በቤተ ክርስቲያን ሲያያዝ የመጣ የቤተ ክርስቲያን የታሪክ መዝገብ የሚያውቀው ስለሆነ ፤ በሀገራችን ተጠብቆና ተከብሮ እስካሁን መቆየቱ የሚያስመስገን ነው ። የሚያከራም ነው ። ለትውልድም ሊተላለፍ የሚገባ ቅርስ ነው ። ነገር ግን በዚህ መንፈሳዊ ትውፊት ውስጥ ሐሜትንና ነቀፋን የሚያስከትሉ ሰካርና ጠብ ፤ ከክርክር ወይም ሌላ ሥጋዊ ፍላጎት ወርገው እንዳይገቡ ፤ በትምህርት መካከል የቤተ ክርስቲያናችን ተቀዳሚ ተገባር ነው ። ቤተ ክርስቲያናችን እንደነዚህ ያሉትን ትውፊቷን በትምህርት መሥርታ ለትውልድ ካለበተላለፈች ደገሞ ልጆቿ እናታቸው መሆኗን ለግወት ይከብሳቸዋል ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በሥጋ በሞት የተለያትን የክርስቲያን ወገኖች የምታስታውስበት ሥርዓት አላት

«ዝሩ እከለከ ላዕል መቃብረ ጸድቃን ፤» 155. «ወባሕቱ ግበር ሱቱ ተዝካሮ ፤» 156. «መፍትው ገግበር ተዝካሮሙ ለምውታን በዕጣን ወበመስዋዕት» 157. ቤተ ክርስቲያን ይህን ዓለም ድል ነስተው ወበመስዋዕት ። 157. ቤተ ክርስቲያን ይህን ዓለም ድል ነስተው መሆኗ መጠን ፤ ዓለምን በሃይማኖታቸው አሸንፈው ያለፉት በተጋድሎ ላሉት ይጻፋሉ ። በተጋድሎ ያሉትም በአፀደ ነፍስ ላሉት ይጻፋሉ ። በአፀደ ነፍስ ያሉት እነዚያ በተጋድሎ በአፀደ ሥጋ ላሉት የሚያቀርቡት ምህላና ጸሎት እነሱና እግዚአብሔር ብቻ በሚያውቁት ምሥጢራዊ አቀራረብ ነው ። በአፀደ ሥጋ ያሉት እነዚህ ገን ተጋድሏቸውን ፈጽመው ላለፉት ወገኖቻቸው መታሰቢያ እንዲሆን ዕጣን ቋጥረው መብዓ ሠፍረው ወደ ቤተ ክርስቲያን በመውሰድ ቅዳሴ በግስቀደስ ድግስ ደግሰው ለካህናትና ለነጻያን በመመገብ ነው ።

ከዚህ በላይ እንዳየነው ሰንበቲውም ግንብሩም ዝክሩም ሆነ ተዝካሩ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የምትታወቅባቸው ቅርሶች ስለሆኑ ፤ ትውልዱ እንዳይዘነጋቸው ግስተግር የቤተ ክርስቲያን ተቀዳሚ ተገባር ነው ። ነገር ግን ሰካርና ሌሎችም ሥጋውያን ነገሮች ይህን ቅዱስና ሃይማኖታዊ ትውፊት እንዳያረከሱት የቤተ ክርስቲያን መምህራንና ካህናት አስቀድመው ራሳቸውን አጽድተው ለምዕመናንም ምሳሌ መሆን አለባቸው ። ይህ ከሆነ ደጀ ሰላማችንን «የሰካራዎች ኩሌጅ ናት» እያሉ የሚያሸግጥጠብን ሐሜተኞች ያፍራሉ ፤ ትውልዱም የቤተ ክርስቲያኑን ትውፊት ደስ እያለው ይከተለዋል ።

155. ጠባት ፩ ፣ ፲፮ ፤
 156. ሊሳክ ፳፭ ፣ ፳፫ ፤
 157. ግንዛት ፳፯ ፤

ኢኮሜኒዝም (Ecumenism) ና

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን

ኢኮሜኒዝም ግለት በአብያተ ክርስቲያናት ያለውን ጥላቻና ከቶ አስተሳሰብ ለማስወገድና አብሮ ለመሥራት የተጻፉ ግለሰቦች ለቀፍ የክርስቲያናት ንቅናቄ ነው።

ቤተ ክርስቲያናትን «የኢኮሜኒዝም» መንፈስ በትክክል ለኛ ዓላማው ትቀበልዋለች፤ ግለትም በአብያተ ክርስቲያናት መካከል ጥላቻን አልይህ አልይህ መባባልን አርቆ ሁሉም የየራሱን ጠብቆና አክብሮ የሌላውንም መብት ጠብቆ መኖር «የኢኮሜኒዝም» ዓላማ ነውና። «በኢኮሜኒዝም» ስም ለገንዘብ ብሎ ራስን መቸር ቸር ወይም የሌላውን ነውረት ከራስ ጋር ማዳበል ገን በታሪክና በትውፊት ላይ ማመፅ ነው።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከላይ የተጠቀሰው የኢኮሜኒዝም መንፈስ መተዋወቅን፤ መጠናኛትንና መረዳዳትን የሚያስገኝ ድል ድይ መሆኑን ተረድታ የዓለም አብዮተ ክርስቲያናት ግንባር መሥራች አባል ናት። ራቅ ባሉት ዘመናት በተመዘገበው የቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደምንረዳው፤ ምንም እንኳ እንደሃፊ ስም ባይወጣለት «ኢኮሜኒዝም» ነበረ። ለዚህም ክርስቲያናት የጋራ ጠላት በተነሳ ባቸው ጊዜ የምሥራቁ ከምዕራቡ ጋር ያደርጉት የነበረው ግንኙነት ያስረዳል።

በኢትዮጵያም አገራዊ የመን ተሻግረው የሀገረ ነገራንን ክርስቲያናት ከወራሪ ያዳኛቸው በዚህ መንፈስ ነው። በአካባቢ ያቸው ከሚኖሩ አረባውያን ጋር ግጭት ሲገጥሟቸው ክርስቲያናት ይላላኩ ነበር። ለምሳሌ ፤ የሀገረ ናግራን ዕልቂት ዜና ከቆስጥንጥ ንያ ወደ እስክንድርያ ከዚያ ወደ አኩስም እንደመጣ እናውቃለን።

«የኢኮሜኒዝም» መንፈስ ይኸ ከሆነ ግንዲት አገር ከተጠመቁት ቤተ ክርስቲያን ተቃላቂ የመትን በግንባር ተደራጀተዋልና፤ «በኢኮሜኒዝም» መንፈስ ራሳቸውን የቻሉ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው እንቀበላቸው ግለት ገን በቴዎድሮስ አለመብሰልና የቤተ ክርስቲያንን ግዕዝላዊ አዎራር መኖር ነው። የኢኮሜኒዝምን መንፈስ በሚቃረን ሁኔታ እንዳንድ በሀብታሞችና በገዛቶች የሚመኩ አብያተ ክርስቲያናት በሀብትና በገዛቹ ከነሱ በታች የሆኑትን አብያተ ክርስቲያናት ገዑትን እያሉ በመሰየም ሲንጸባቸውና ሲያጥርገቸው ምዕመናኞቻቸውንም እየገጠቁ ሲወስዱባቸው ኑረዋል። ለዚህም አድራጉት እንጋፋዮ ፤ የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ናት።

በቤተ ክርስቲያን ታሪካችን የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንና የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን የተዋወቁት በፍሎሪንስ ጉባኤ ነው 158. የጉባኤው መንፈስ «በኢኮሜኒዝም» ላይ የተመረተ ነው፤ ግለትም የክርስቲያናት ጠላት የነበረውን የአቶግን መንግሥት መስፋፋት የሚመለከት ነበር። ነገር ገን በጉባኤው የነበሩት የሮማ ቤተ ክርስቲያን ባለሥልጣናት ንግግር ፤ ዓላማውን የለቀቀ በለነበር ፤ የምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ተወካዮች ሳይሰጡ ተመልሰዋል።

ከዚያ ወዲህ የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ኢየሱሳውያን እየተባሉ የሚጠሩ ሚሲዮናቶችን እየላኩት ፤ ስለ ኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብዙ መረጃዎችን ሰበሰባለች። መረጃዎቹ ገን በጥላቻና በንቃት ቀለም የተጻፉ ስለሆኑ ፤ የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያን ሕልውና የሚያንጸሽቡ ነበሩ። እርግጥ ነው በ፲፯ኛው መቶ ክፍለ-ዘመን ግራኝ መሐመድ የኢትዮጵያን ክርስቲያናት ለመደምሰስ ቢነሳ ፤ ኢትዮጵያ «በኢኮሜኒዝም» መንፈስ የፖርቱጋልን ካቶሊካዊ መንግሥት ርዳታ ጠይቃለች። ነገር ገን የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ባለሥልጣናት ካቶሊካዊ የሆነውን መንግሥት ሁሉ በሃይማኖት ብቻ ሳይሆን በሌላም ስለሚያዘኑት ንጉሥ የኢትዮጵያን መልካም

እክተኞች ወደቫቲካን ላካቸው = ይህም የሆነበት ምክንያት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ተተጽላ በላልሆነች ስለገገው ሳያግክር ርዳታውን ቢሰጥ ገገው እንዳይቆጣው ነው = በዚህም ምክንያት ርዳታው ዘገይቶ ደረሰ = ግራኝም የልቡን ሠራ ስለአገዘ ገላውዲዎስ ዘመነ መንግሥት ከፖርቱጋል ወታደሮች ጋር አብረው መጥተው የነበሩ ኢየሱሳውያን ደግሞ ኢትዮጵያን የቫቲካን ሀገረ ስብከት ለግድረግ የነበራቸው መከራ አልሳካላቸው ስላለ ስለተገኘ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አራታዊት እንደ ወንጌላዊት አይደለችም በማለት አንዳንድ በሕዝቡ ዘንድ የሚፈጸሙ ባህሎችን እንደ ነውር በመቁጠር ወራውን ያናፍሱት ጀመር =

በዚህ ምክንያት ንጉሡ አገ ገላውዲዎስ የኢትዮጵያን ትክክለኛ እምነት የሚያስረዳ ጽሑፍ በወሬው ለተወናበዱት ሁሉ አስተላለፉ = (ጽሑፉ የኢትዮጵያ ሊቃውንት ያቀናበሩት መሆኑ አያጠራጥርም ስንትም ስም መሆኑ ግን የሃይማኖት ኃላፊ አቡነ ግብጻዊ ስለነበሩ ስለሆነውን ዳንጃ አያውቁም = ነገር ደግሞ ኃላፊነት ያለበት እንደመሆኑ በባለሥልጣን መነገር ስላለበት ሲታወቅ አርቀው በንጉሡ በኩል እንዲተላለፍ ያደረጉት ይመስላል =)

«በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ሰጠን ቱ ውእቱ ሃይማኖትየ ወሃይማኖት አበውየ ነገሥት ኢሥራኤላውያን ወሃይማኖት መርኤትየ እለ ሀለው በአጸደ መንግሥትየ = ንሕነ ነአምን በአሐዱ አምላክ ወበወልዱ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው እቱ ቃሉ ሰው እቱ ኃይሉ ሰው እቱ ምክሩ ሰው እቱ ጥበቡ ሰው ሰው ምስሌሁ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ሰው በደጋሪ መዋዕል መጽአ ገቢነ እንዘ ኢየሐርቅ እመንበረ መለኮቱ ወተሰብአ በመንፈስ ቅዱስ ወእግርያም እምቅድስት ድንግል ሰውተጠምቀ በየርዳናስ በሠላሳ ክረምት ወኮነ ብእሴ ፍጹመ ወተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል በመዋዕል ኢሳጦስ ጳንጤናዊ ሰው ወምተ ወተቀብረ ወተንሥኦ በሣልስት ዕለት ሰውእግረ በአርብዓ ዕለት አርገ በስብሐት ውስተ ሰማያት ወነበረ በየግነ አቡሁ ሰውወካዕበ ይመጽእ በስብሐት ይኩንን ሕያዋን ወመታነ ወአልቦ ግላለቅት ለመንግሥቱ ሰውእግረ በመንፈስ ቅዱስ ሰውእግረ ግላየዊ ዘሠረጸ እምስብ ሰውእግረ በእ

ሐቲ ጥምቀት ለሥርየተ ኃጢአት ወንሴር ትንግኤ መታን ለሕይወት ዘይመጽዕ ለዓለም አጫን = ንሕነስ ነሐውር በፍኖተ ንጉሥ ጽዮሕ አግናዊ ወኢናጸንን ኢለየግን ወኢለጸጋም እምትምህርተ አበዊን ሰውአርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ሰውደውሎስ ፈልፈለ ጥበብ ሰውሰብዓ ወክልኤቱ አርድዕት ሰውሰለስቱ ምዕት አሰርቱ ወሰመንቱ ርቱ ግነ ሃይማኖት ዘተጋብኤ በኒቅያ ሰውምዕት ወሃምሳ በቀሱጥንጥንያ ወክልኤቱ ምዕት በኤፊሶን ሰውዘ እስብክ ወከመዘ እግህር እነ ገላውዲዎስ ንጉሥ ዘኢትዮጵያ ወስመ መንግሥትየ አጽናፍ ሰገድ ወልደ ወናግ ሰገድ ወልደ ናዖድ ሰውበእንተ ምክንያተ አክብርትነ ዕለተ ተዳጊት ሰንበት አኮ ዘናከብራ ከመ አይሁድ እለ ሰቀልዎ ለክርስቶስ እንዘ ይብሉ ደሙ ላዕሌነ ወላዕለ ውሉድነ ሰውእመ እመንቱስ አይሁድ አይቀድሁ ግየ ወአያነድዱ እሳተ ወአያበስሉ ጸብሐ ሰውኢየነበዙ ግብስተ ሰውኢይትፋለሱ እምቤት ውስተ ቤት = ወባሕቱ ንሕነስ ናከብራ እንዘ ናአርግ ባቲ ቁርባነ ወንገብር ባቲ ምሳሐ በከመ አዘዙነ አበዊነ ሐዋርያት በዲድስቅልያ ሰውአኮ ዘናከብራ ከመ ሰንበተ እሑድ እንተ ይዕቲ ዕለት ሐዳስ ዘይቤ ዳዊት በእንቲአሃ ሳቲ ዕለት እንተ ገብረ እግዚአብሔር ንትፈላህ ወንትሐ ሰይ ሰውባቲ ሰውእመ ባቲ ተንሥኦ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ = ወባቲ ወረደ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ሐዋርያት ሰውጸርሐ ጸየን ሰውባቲ ተሰብሐ ውስተ ክርስ ቅድስት ግርያም ድንግል = በኩሉ ጊዜ ሰውባቲ ይመጽዕ ዳግመ ለዕሴተ ጸድቃን ወለፍዳ ኃጥአን ሰውበእንተ ሥርዓተ ግዝረትነ አኮ ዘንትገዘር ከመ አይሁድ ሰውእመ ንሕነ ነአምር ቃለ ምህርሁ ለጳውሎስ ፈልፈለ ጥበብ ዘይቤ ተገዝሮሂ አይበቁዕ ሰውኢተገዝሮሂ ኢያሰልጥ ዘእንበለ ዳዕሙ ሐዳስ ፍጥረት ዘውእቱ አጫን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወካዕበ ይቤ ለሰብአ ቆርንቶስ ዘሂ ነሥኦ ግዝረተ ኢይንሳእ ቁልፈተ = ኩሉ መጽሐፈ ትምህርቱ ለጳውሎስ ሀለው በገቢነ ወይሚህረን በእንተ ግዝረት ወበእንተቁልፈተ = ወባሕቱ ግዝረትሰ ዘኮነ በገቢነ በልግደ ሀገር ከመ ብጥሐተ ገጽ ዘኢትዮጵያ ወናባ ሰውከመ ሰቁረተ ዕዛን ዘሰብአ ሕንድ ሰውዘ ተሰ ሰንገብር አኮ በአቲበ ሕገ አሪት ዳዕሙ በልግደ ሰብእ =

ወበእንተ በሊዓ ሐራውያኒ እኮ ዘንትከላዕ በአቲበ ሕገ አሪት ከመ አይሁድ ሰውእመ በልዓ ኢናስቆርር ወኢናረኩሶ ሰውእመ እሴ

ልግ ከ። ይባላል ኢናጊብር፣ በከ። ጸሐፊ አቡነ ጳውሎስ ለብሔረ ሮኔ እንደ ይባላ ዘገ በልግ አይገና ለዘላይባል ወለኩሉ። እግዚአብሔር ተወክሮ። ማግሥተ እግዚአብሔርን አኮነት በ ሙብልዕ ወበሙስቲ፣ ኩሉ ገደሕ ለገደሕን፣ ወእኩይሰ ለሰብእ በ ለዕ ምስላ ዕትፍት፣ ወግተምስ ወንጌላጂ ደቤ አልቦ ይክላ አርኩተ ለሰብእ ዘእንበላ ዘይወጽእ እምአተሁ፣ ወዘሰ ውስተ ክርስ ደብወእ ወይትገመር ጽፎ፣ ወይትገደፍ ወይትከገወ፣ ወያንጽህ ኩሉ ሙባል ዕተ፣ ወብሂላ ዘገኑ ቃል ነስተ ኩሉ ሕን፣ በሁተፍ ለአይሁድ እለ ተምሁ፣ እ። ጽሐፊ እሪት።

ሊተሰ ሃይግናት፣ ወገይግናተ ካህናት ግእምራን እለ ደኔ ሁሩ በትእግዝ፣ በአደይ—ማግሥት፣ ወእይትገሐሱ እምፍናተ ወንጌላ ወእምትምህርተ አቡነ ጳውሎስ አለ፣ ግን ወአለጸጋ።

ወበ። ጽሐፊ ታሪክጌ ጽሑፍ ሁሉ በ። ጽሐፊ ዘእነ እሱ ቆስጠገጢናስ ገጉሥ ሕዝብ በ። ጥዕል ማግሥቱ ለኩሉ። እለተጠ ምቱ አይሁድ ከ። ያብልዕም ሥጋ ሐራውያ በዕለተ ትገግኤ ሁለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወባህቱ በከ። አደጥ ለቡ ለሰብእ ይትሐረፍ እምበሊዕ ሥጋ እንሰሳ። ወይፈትር ሥጋ ንግ ወቦ ይፈ ትር በሊግ ሥጋ ደርህ፣ ወቦ ይይትገረፍ እምበሊግ ሥጋ በግዕ፣ ወ ኩሉ በከ። አደጥ ለቡ ይተሉ፣ ወከ። ወእኩ ስምረቱ ወረቃዱ ለሰብእ በእንተ ሙብልግ ሥጋ እንሰሳ አልቦ ሕግ ወአልቦ ተኖና ውስ ተ ሙጽሐፍ ሐዳስ፣ ኩሉ ገደሕ ለገደሕን፣ ወእውሉስጌ ደቤ ዘሰ የአፍን ኩሉ ለይብላዕ።

ዘንተ ኩሉ ጽሕቱ ለጽሐፍ ከ። ታእምር ጽድቀ ሃይግናት፣ ተጽሕፈ በዐመርቱ ወገምስቱ ምዕት በገምሳ ወገምስቱ ግጦት እም ለደተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ አ። እምራ ወውሉሉ ለሰኔ በሀ ገረ ጻፍት።

በአብ፣ በወልድ፣ በ። ግረሰ ቅዱስ ስም በአንድ እምላክ ሃይግናቱና የአባቶቹ የእምራካውያን ነገሥታት ሃይግናት በ። ገገሥቱም (በረት) ገዛት ውስጥ የግገኙ ምዕራፍን (የማጋፍ) ሃይግናት ይህ ነው። እኛ በአንድ እምላክ ግራፍ።

የሱስ ክርስቶስ እናምናለን፣ ይኸውም ቃሉ፣ ኃይሉ፣ ምክሩ፣ ጥበቡ ነው። ግለም ሳይረጠር ክርስቶስ ጋር የነበረ ነው። በኋለኛው ዘመን ከሙሉታጂ ማገብ ሳይላይ ወደኛ ሙግ፣ ከሙንፈስ ቅዱስና ከቅድስት ድንግል ግርያም ሰው ሆነ። በ። ግጦት በየርጻናስ ተጠጥተ፣ ፍጹም (ፍሉዕ) ሰው ሆነ። በአንጢናጂው ዲላ ወስ ዘመን በእንጨት ላይ ተሰተለ፣ ታመመ፣ ሞተ፣ ተተበረ፣ በጥስተኛውም ዕለት ተነግ፣ ከህሊ በኋላ በአርግ ተገ በክብር ወደ ሰማይ አረገ፣ ባባቱ ተኝ ተተመጠ፣ ጸገመኛም በክብር ይመጣል፣ በሕያዥና በ። ታገ ላይ ይረርድ ዘንድ፣ ለማግሥቱም ፍጹሚ የለውም፣ ከአብ በውረጸ ጌታ አዳኝ በሆነ በ። ግረሰ ቅዱስም እና ምናለን። ባንዲት ጥምተት እናምናለን። ኃጢአትን ለግስተሰ ረይ፣ ትገግኤ ሙታገገ (የ። ታገገገገ ሙነግት) ተስፋ እናደርጋለን፣ ለአግላግ ሕይወት፣ አግጌን፣ እኛስ እውነተኛ በሆነው በጥርጊያውና በጥናው ማገድ እንሐዳለን፣ ከአባቶቻችን ትምርት ወደ ግራም ሆነ ወደ ተኝ እናዘነብልም።

- አምራ ሁለቱ ሐጥርያት፣
- የጥበብ ምንጭ እውሉስ፣
- ሰባ ሁለቱ አርድእት፣

በኋላም የተሰበሰቡ ሦስት መቶ አምራ ስምንቱ እርቶዶክሳውያን፣ በቱስጥንጥን የተሰበሰቡ አንድ መቶ ሃምሳው፣

በአረሶን የተሰበሰቡ ሁለት መቶው፣ የናአድ ልጅ የወናግ ሰንድ ልጅ በማግሥቱ አጽናፍ ሰንድ የምባል የኢትዮጵያ ንጉሥ እኔ ገላውደምስእንዲህ እሰብካለሁ እንዲህ አስተምራለሁ። ቀዳሚት ሰንበትን የምናከብርበት ምክንያት፣ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን ብን ብለው ክርስቶስን እንደ ሰቀሉት እንደ አይሁድ የምናከብራት አይደለንም። 159. እነዚህ አይሁድ ውሀ አይቀዱም፣ እሳት አያ

ነጻም ፣ ወጥ አይሠሩም ፣ እንጀራ አይጋገሩም ፣ ከቤት ወደቤት አይሐዱም እኛ ግን የምናከብራት ሐዋርያት በዲድስቅልያ እንዳ ዘዙ ቅዳሴን በመቀደስና ግብር (ግዕድ) በመሥራት ነው ። (ሰንበት—ግብር-ተገዛር ።) እንደ እሑድ ሰንበት አይደለም የምናከብራት ይህችውም አዲሲቱ ዕለት ናት ። እግ ዚአብሔር የሠራት ዕለት ይህች ናት ፤ እንደሰትባት ሐሜትም እናድርግባት ብሎ ዳዊት ስለርሷ የተናገረላት ። 160. በዚች ዕለት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተነሥቶባታልና ፣ በዚችው ዕለት መን ፈብ ቅዱስ በጸርሐ ጽዮን ለሐዋርያት ወርዶአልና ፣ በዚች ዕለት ሁል ጊዜ ድንግል በሆነች በቅድስት ድንግል ግርያም ግሕዳን ሰው ሆኗልና ፤ በዚች ዕለት ዳግመኛ ይመጣል ፣ ለጸድቃን ሽል ግት ለኃጥአን ውርደት (ዕዳ) ።

ስለ ሥርዓተ ግዝረትም እንደ አይሁድ የምንገዛር አይደለንም የጥበብ ምንጭ የጳውሎስን ትምህርት እናውቃለንና ።—መግዛር አይጠቅምም ፣ አለመግዛርም ግዳጅ አይደለም ፣ አዲስ ፍጥረት ነው እንጅ ይኸውም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ግመን ነው ። 161. ዳግመኛም ለቆሮንቶስ ሰዎች «የተገዛረ ቁልፈትን አይሻ» አለ ። 162. የጳውሎስ የትምህርቱ መጽሐፍ ሁሉ በኛ ዘንድ አለ። ስለ ግዝረትና ስለቁልፈት ያስተምረናል ። ነገር ግን በኛ ዘንድ ያለው ግዝረት እንደ ኢትዮጵያና እንደ ናባ የፊት መተላተላ እንደ ህንድ ሰዎች የጀር መነደል ያለ የአገር ልግድ ነው ። ይህን የምና ደርገው በአሪት ሕግ አይደለም ። በሰው ልግድ ነው እንጅ ።

አሳግንም ስለ መብላት ፣ ከመብላት የተከለከለ ነው እንደ አይሁድ የአሪትን ሕግ ለመጠበቅ ብለን አይደለም ። የሚበላው ገም አንጸየፈውም ፣ አናረክሰውም ፤ የግይበላውንም ብላ ብለን አናስገድደውም ፤ አባታትን ጳውሎስ ለርም እንደ ጻፈው «የሚበላ

160. ሙ.፩፻፲፮. ር፩፤
 161. ግ. ር. ፮፻፲፭፤
 162. ቀ. ቀ. ፮. ፲፮፤

የግይበላን ፣ አይንቀፈው (አይናቀው) እግዚአብሔር ሁሉንም ተቀ ብሏቸዋልና የእግዚአብሔር መንግሥት በመብልና በመጠጥ አይደለችም ። ለንጹሕን ሁሉ ንጹሕ ነው ፣ ለሰው ከተው ከጥርጣራ ጋር መብላት ነው 163. ። ወንጌላዊ ግቴዎስም ።—«ከተ ከሚወጣው በቀር ሰውን የሚያረክሰው የለም ፤ ወደ ሆድ የሚገባ ጥቂት ቆይቶ ይወድቃል ፣ ይፈሳል ፣ ምግቦችን ሁሉ ያነጻል» አለ ። 164. ይህ አባባሉ ከአሪት መጽሐፍ የተገኘ የአይሁድን የሰህተት ሕንጻ ሁሉ አረረሰው ። የጌና በግዛቱ ውስጥ ያሉ በትእዛዜ የሚያስተምሩ አዋቂዎች ከሆናት ሃይማኖት ይህ ነው ። ከወንጌል መንገድ ፣ ከአውሎስም ትምህርት ወደ ቀኝና ወደ ግራ አይሉም ። በኛም የታሪክ መጽሐፋችን ንጉሥ ቆስጠንጢኖስ በግዛት ዘመኑ የተጠመቁትን አይሁድ ሁሉ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ትንግኤ ዕለት ያሳግ ሥጋ እንዲያበሏቸው አዘዘ የሚል ጽሑፍ አለ ።

ነገር ግን ሰው በልቡ ደስ እንዳለው የእንስሳትን ሥጋ ከመብላት ይወሰናል ።—የአግ ሥጋ የሚወድ አለ ፤ የዶር ሥጋ መብላት የሚወድ አለ ። የበግ ሥጋ ከመብላት የሚወሰን አለ ። ሁሉ ለልቡ ደስ ያለውን ይከተላል ። የሰው ውድቃውና ፈቃዱ እንደ ዚህ ነው ። ስለ እንስሳት ሥጋ መብል በአዲሲቱ መጽሐፍ ውስጥ (አዲስ ኪዳን) ሕግም ቀናናም የለም ። ለንጹሕን ሁሉ ንጹሕ ነው ጳውሎስም።—«የሚያምን ሁሉን ይብላል» አለ 165. የሃይማኖቱን እውነት ታውቅ ዘንድ ይህን ሁሉ ለመጻፍ ተጋህ ። ዳዋት በሚባል አገር በሰኔ ፳፫ ቀን ፲፩፻፶፭ ዓ.ም. ተጻፈ ።

ከዚያም ወዲህ ወደ ኢትዮጵያ የሚመጡ የርግ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን መልእክተኞች በጽሑፋቸው የሚያሰፍሩላቸው አስተያየቶች ሁሉ ምርትና ፍትፍት የሆኑ ናቸው ፣ ግለትም ባንድ ፈት ስለ ኢትዮጵያ እርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ አስበው

163. ሮ. ፲፯. ፲፯. ፲፮ ። ተ. ቀ. ጳ. ዘ—፲፫፤
 164. ግ. ተ. ፲፯. ፲፮—፳፮ ፣ ግር. ፯. ፲፮፤
 165. ሮ. ፲፯. ፲፯. ፲፮፤

የናቸውን ወርተው ፡ የገይግናት መሪዎች ካህናትና ጳጳሳትም ከሀ ገራቸው እየተላኩላቸው ይኖራሉ ። ዜጎቻቸውን ለግገልገል ወደ ኢትዮጵያ የሚመጡ ካህናትና ጳጳሳት የራሳቸውን ከመጠበቅ በተር አልፈው ተርፈው የኛን ምዕመናን አይተናኮሉም ። ወደ ኢትዮ ጵያ የሚመጡ የግሪክ ጳጳሳት በግንተግቸው ራሳቸውን የአክሱም ጳጳስ እያሉ ይጠራሉ ፤ ምናልባትም የመጀመሪያው የኢትዮጵያ ጳጳስ ፍሬምናጠስ ግሪካዊ ነበር ብለው ስለሚያምኑ ፡ የሱም መጠ ሪያው «ጳጳስ ዘአክሱም» ስለ ነበር ያንን ጠበቅን ብለው ነው ፤ ነገር ግን በሰው ሀገር ገብቶ የራሱ ባል ሆነ ስም መጠራት ምን ጥትም ይኖረው ብለው ነው ። በዚያውም ላይ እነሱ የሚተመጡ አዲስ አበባ ነው ። አክሱምን አያውቁትም ። ለአኛም አክሱም የታሪክና ገይግናት እናት ከተግቸን ስትሆን ይህ አድራጉት አጠያ ያቲ አይሆንም ወይ?

በገደባቸው መቶ ክፍለ-ዘመን አጋግሽ ላይ የሩሲያና የኢትዮ ጵያ አብያተ ክርስቲያናት ወዳጅነት መሠረቱ ። ይህም የሆነው በአየሩሳሌም በሚኖሩ የኢትዮጵያና የሩሲያ መነኮሳት አግካይነት ነው ። የሩግንያና የሌሎች መለካውያን አብያተ ክርስቲያናትም በዓለም አብያተ ክርስቲያናት ግንባር በአኮሚኒዥም መንፈስ የኢ ጥዮጵያን ቤተ ክርስቲያን ያፈቅራሉ ። በተለይ የሩግንያና የሩሲያ አብያተ ክርስቲያናት የግሪክን ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ተከትለው ለኢትዮጵያውያን የነፃ ትምህርት ይሰጣሉ ። ብዙ ምሁራንም ተገ ኝተዋል ። በኛ በኩል ሊረሳ የግይገባው አንድ ነገር አለ ። ርግጥ ብዙ ሊቃውንት ያንዱ ቤተ ክርስቲያን ሊቅ ከሌላው ሔዶ የቴላ ሱጂን ምሥጢር ያራቅቃል ። የዶግማ ልዩነት ቢኖርም አስቀድሞ የራሱን ስለሚያውቅ ሥጋት የለም ። በሀገራችንም የተቀረቡ መ ሆሪን በጠቀሰት ወቅት የተቀረቡ ልጆች ከጸጉች መምህራን ገብ ተው ትርጉሚውን እያረጁ ይግሩ እንደ ነበር አባቶቻችን ይነግሩ ናል ። ወደ ውጭ ለተዉግሪ ዕውቀት የሚሔዱ ወንድሞቻችንም አስቀድመው ዶግማቸውንና ቀናናቸውን በሚገባ አጥንተው ቢሔዱ ሌሎቹ የሚሉትም ይገባላቸዋል ። እነሱም ራሳቸውን ለሌላው ያሰ

ረገሱ ፤ ተመልሰውም ለቤተ ክርስቲያናቸው አዕግድ ይሆናሉ ። ምክርነታቸውም ታግኝ ይሆናል ።

መ/ የገብ። የሶርያ ፡ የአርመንና የሀንድ አብያተ ክርስቲያ ናት ደግሞ አሪየንታል ይባላሉ ። የኩልቋዶንን ውሳኔ ያልተቀበሉ ናቸው ። ክርስቶስ አንድ እካል አንድ ባሕርይ መሆኑንም ያምናሉ ። እነዚህ አብያተ ክርስቲያናት ከኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ጋር የታሪ ክና የዶግማ አንድነት አላቸው ። በሌላው ክፍል የሚታወቁትም በቤ ተሰብስታ ነው ። አብረው ይቀድሳሉ ፤ አብረው ይቀርባሉ ። 167.

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በአፍሪቃ ቀንድ ላይ የምትገኝ እንደ መሆኗ መጠን በውስጧም ሆነ በአካባቢያ ክርስቲያን ያል ሆኑ ብዙ ሰላላ ፡ እነዚያን የግብተግር ገደታ አለባት ። በገይግ ኖት ስም እዲን ለግዳክም ብዙ ገንዘብ የሚያፈሉ ድርጅቶች ሁሉ ከዚህ ይልቅ በአኮሚኒዥም መንፈስ ያላገኙት ተፅዕኖ ልዩናዊ ተልእኮን እንድታሳጥን ቢረዷት መልካም ነው ። ይህም ለዓለም አብያተ ክርስቲያናት ግንባር ገልጥ መሆን አለበት ።

167. Inter — Communion.

ምዕራፍ ፲፩ ፤

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሥሪት ፤

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሥሪት ሦስት ክፍል አለው ። ይኸውም ፡ ል. የገዳም ፡ ጀ. የደብር ፡ ደ. የጠር ሥሪት ነው ።

ሀ ፡ የገዳም ሥሪት ሁለት ዓይነት ነው ፤ ሀ. የገፍር ገዳም ፡ ለ. የሕገ ገዳም ፡ የገፍር ገዳም በመነኮሳት አንድነት ((Cenobitic)) የሚተዳደር ነው ። ቤተ ክርስቲያኑ ከመነኮሳቱ አስተዳደር ጋር የተያያዘ ነው የቤተ ክርስቲያኑ አስተዳደር የሚመራው በዚያው በሊቀ ግንባሩ ነው (አባ ምኒላክ ይባላል ፤—ለሌተኛ ገዳም ግን እመ ምኒላክ ናት) ይህ የገዳም ሥሪት ሊሠራ የሚችለው ባንድ በገለል ተኛ ቦታ ተወስኖ በተጋድሎ ሕይወቱን ያሳለፈ ጸድቅ ባረፈበት የታሪክና የሃይማኖት ቦታ ነው ። መነኮሳት ተሰብስበው በጸድቁ መታሰቢያ ቤተ ክርስቲያን ሠርተው ባንድነት እየሠሩና ባንድነት እየተመገቡ ይተዳደራሉ ። ገዳሙ እየታወቀና ዝናን እየተረፈ በሕይወቱ ጭጥር ርስትና ጉልት እየተሠራበት መነኮሳቱ እያረሱና እየቆሩ የለጅ ሥሪቱ እየሠሩ በተለይም ብዙ መንፈሳዊያን መምህራን የሚኖሩበት ስለሆነ እየተማሩና እያስተማሩ ይኖራሉ ። መነኮሳቱ ባንድነት የሚመገቡት ነፍር ቀቅለው ፣ ጻቤ ጋገረው ስለሆነ የገፍር ገዳም ይባላል ።

ለ. ሥሪታቸውና አስተዳደራቸው የአድባራት-ሁነው ባለ በቤተ ክህነት ወይም በመንግሥት ስያሜ ብቻ ገዳማት የሚባሉ አሉ ። እነዚህ ገዳማት የርስት ሥሪታቸውና አስተዳደራቸው እንደ አድባራት ነው-ከአድባራት የሚለዩት ግን ቆሞሳት-ብቻ ስለሚያስተዳድሯቸው ነው-የሕገ ገዳማት ያልኖራቸውም ገዳማት ተብለው እንዲጠሩ ከባለ ሥልጣን ከመታዘዙ በቀር በገዳማት ሥርዓት ስለማይመሩ ነው ።

ጀ. የደብር ሥሪት ብዙውን ጊዜ በከተማና በታሪክ ቦታዎች ፣ የታሪክ ቦታዎችም ባይሆኑ በዘመኑ ባሉ ባለ ሥልጣናት ትእዛዝ ደብር እየተባሉ የሚተኩሉ አብያተ ክርስቲያናት አሉ ። የእነዚህ አድባራት አስተዳደር በርስትና በጉልት ነበር ። ርስትና ጉልቱን የሚተክሏቸው በዘመኑ የነበሩ ነገሥታት ወይም ሙሳናትና ሙሳ ገንት ነበሩ ። በእነዚህ የሥሪት ደንብ ቤተ ክርስቲያን አልተጠቀሙ ችፍ ። ምክንያቱም ሀ. ደብር ሲያበር ለደብር አገልግሎት ርስቱን የተተክለው ካህን በሚሆኑበት ጊዜ ርስቱ እየተከተረ ለገንባ ስለሚፈረ ነው ። ለምሳሌ ባንድ ደብር አንድ ጋሻ መሪት ያለው አንድ ካህን አሥር ልጆች ቢኖሩት አንዱ ጋሻ መሪት ከአሥር ይክፈናል ። እንዲሁም እያለ በትውልድና በቀን ብዛት ለገር ሙቆ ግያ ያህል እንኳ አይገኝም ። ይልቅም ደገም የካህን ልጅ ካህን ስለማይሆን የካህን ልጆች ርስታቸውን እየበሉ የቤተ ክርስቲያኑን አገልግሎት በትጥር ያሰሩት ነበር ። ይህም ተተጥሮ የሚሠራ ካህን ባመት አሥር ብር ወይም ገያ ብር ያገኛል ።

ለዚያውም ደገም ከእያንዳንዱ ተወላጅ ዙር አጠራትም እንጂ ስብሰባ የሚሰጠው አልነበረም ለዚህ ትጥረኛ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ በባለርስቶች ስንድ ተፋ/መ/የግራ ስሙ ጸላለት ነበረው ይህ ስሙ ጥቅም የሚያገኘው በደጀሰም ሙክረልት ነበር ለዚያውም ቢሆን በሱ አገልግሎት የተገኘውን ተከታይና ደገብ የባለርስቶች ልጆች እየተሻሙ ሲያሳዝኑት ይኖሩ ነበር ። ለ/የደብር ርስት ትክል ቤተ ክርስቲያንን ያልጠቀሙበት ሁለተኛውም ምክንያት ርስቱን ጉልቱን በቤተ ክርስቲያን ስም የሚያስመዘገቡ ነገሥታትና ሙሳ ናንት ከአቃቤና ከተራራ ጀምሮ እስከ ገብዝና ድረስ ያለውን የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት በልጆቻቸውና በትርብ ተወላጆቻቸው ስም ስለሚያደርጉት ክርስቱ የሚገኘው አበል ከአጃቸው ሳይወጣ የሚያገለገሉት ካህናት ግን ከ-ርግን መሪት ወይም ባመት ይህን ያህል ጻውላ እህል ይስጥላል እየተባሉ የእነሱ ድርጉኞች ሆነው ይኖሩ ነበር ። በዚህ ሁኔታ ቤተ ክርስቲያኑ የገደቀ ምልክት ሆኖ ለብዙ ጊዜ ነራ ነበር ። ይህ ዓይነት አሠራር ቤተ ክርስቲያንን ብቻ ሳይሆን የጉዳው

አገሪቱንም ነበር፤ ካሁናትን በፍርቅ እየሸነገሉ በቤተ ክርስቲያን ስም ሲጠቀሙ የኖሩ እነዚህ ሰዎች ግብር እንኳ ለመገገሥት እንዳይከፍሉ የቤተ ክርስቲያን ርስት ነው እያሰኙ ያስወሩ ነበርና ።

ሐ. ሦስተኛው ደገፍ የገጠር ቤተ ክርስቲያን ሥሪት ነው፤ የገጠር ቤተ ክርስቲያን ርስት ጉልት የለውም ገበሬው በሃይማኖት ስግግር ቤተ ክርስቲያን ይሠራል ለቤተ ክርስቲያን መተዳደሪያ የሚሆን ተተወሰነ የእርሻ ቦታ ይመድባል ይህም «ሪያ» ይባላል ካሁናት የሚተዳደሩት በእርሻና በመከር ወራት ከገበሬው በሚሰበሰቡ በው የአህል አስተዋጽኦ ነው እንደ ገበዝና እንደ አለቃ ሆነው የሚያስተዳደሩት ገበሬው ባመት ባመት በመስከረም አንድ ቀን ምርጫ እያደረገ በመረጠረት ነው የቤተ መቅደሱን ሁኔታ የሚከታተል ግን ውስጠ ገበዝ የሚባል ጅመት አላቸው ከካሁናት አንዱ ተመርጦ ለአመቱ ይሾም ነበር ። ከእነዚህ ከሦስቱ የሥሪት ዓይነቶች ቤተ ክርስቲያንን በጣም የጉዳት በመሳፍንትና በመኳንንት ርስት ጉልት የሚተዳደሩ እድባራት ናቸው በሁለተኛው ተራ ቁጥር እንደተገለጸው ስሙ በቤተ ክርስቲያን ጥቅሙ ግን የሌላ ነበርና እንዲያውም በአሁኑ ዘንድ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሲሶ መንግሥት አላት እየተባለ ይነገር ነበር በዘመኑ የነበሩ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችም ይህ ለአሁኑ ግልጽ እንዲሆን አላደረገም በቤተ ክርስቲያን ስም የተመዘገበው የነገሥታት የመሳፍንትና የመኳንንት ርስት ለራሳቸው ጥቅም እንጂ ካሁናት ምንም ጥቅም እንደግናገኙ በይፋ አልተናገሩም ። ይኸውም በሁለት ምክንያት ነው አንዱ ባለግዓዝ ሆኖ ሁለተኛ ደገፍ በፍርሃት ነው ። መሳፍንቱ ከተቆጠሩና ካከረቱ ተናክቶም ቢሆን ሊከለከሉ ስለሚችሉ ።

ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን ለብዙ ጊዜ ስትገፋ ከኖረች በኋላ ፲፱፻፳፩ ዓ.ም. እንደ ሌሎች ክርስቲያኖች የሰበካ ምዕመናንን በግብ ተባበርና ከካሁናት ጋር አብረው እንዲሰሩ ለግድረግ የሚያስችል የመተዳደሪያ ድንበ ስላል ግደዳን አውጥታ የሰበካ ጉባኤን መሠረተች አሁን በዚህ የሰበካ ጉባኤ ምዕመናን የምዕመንነት ደረጃቸውን ካሁናትም የካሁናት ድርሻቸውን ይዘው ትላላቸዋል ።

ደንበና ሕግ መሠረት ለቤተ ክርስቲያን የሚሆነውን መልካሙን ነገር ሁሉ ለመሥራት ሁሉም እየተዘጋጀ ነው ።

ዛሬ ምዕመናን ለየሰበካቸው ካሁናት በቃል ግደዳው መሠረት ደመወዝ እየከፈሉ ነው፤ ስለ ሰበካ ጉባኤ ግልጽ ለግዕዝና ለመረጃት ያህል ቃል ግደዳው በሚያዘው መሠረት የኢትዮጵያ እርተዶክስ ቤተ ክርስቲያን ምዕመናን እንደ ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ምዕመናን ሁለት ነገሮችን እንዲያሟሉ ትጠይቃለች ። ሁ- ምዕመናን በቤተ ክርስቲያን መዝገብ እንዲታወቁ ምዕመናን ስግግራቸው ቁጥራቸው ካልታወቀ ላጠባበቅ ችግር የሚፈጥር ስለሆነ (የሐ ፲፫ ይ) ምዕመናን የጥምቀትና የጥት መዝገብ እንዲኖራቸው ነው። ቤተ ክርስቲያናችን ከሁሉ በፊት ስንት ለጸኑ በየተኩሳ በየወሩና በየግዕዙ እንደጥቅጠው ለደረሰው ወደ ዘለግላግግ ቤታቸው እንደሚሄዱ ግዕዝ ስላለበት ይህን ለግግላት የምትችሉው በሰበካ ጉባኤ በኩል እንደሆነ ተረድታ ሰበካ ጉባኤን አጽቶ ገለጽ ለ፡- ምዕመናን በመንፈሳዊ ልደት በጥቅምቀት የተወለዱበት እናታቸው ቤተ ክርስቲያንን ለመጠፀትና ለግብጠበት ያላቸውን ኃላፊነት በመረጃት ካላቸው ካሥር አንድ ለቤተ ክርስቲያን እንዲሰጡ ያም ባይቻል ቃል ግደዳው የመደበውን ግዕዝ ክፍያ እንዲከፍሉና በነሱ ሱታፊ እየተረገገች እናት ቤተ ክርስቲያናቸው አገልግሎቷን እንድትቀጥል ፤ ትምህርት ቤቶች እንዲጽጹ የአረጋውያን መጠሪያዎች የሙት ልጆች ግላደጊዎች የበጀተኞች ግብታውሚያዎች እንዲጽጹ ግድረግ የሚያለው በዚህ በሰበካ ጉባኤ የተዘጋጀ ምዕመናንና ካሁናት በየድርሻቸው የበኩላቸውን አገልግሎት ሲያበረክቱ ነው በሌሎች አገሮች ፓትርያርኮችና ጳጳሳት የሃይማኖት እንገዶች ጥሪ እያደረጉ የሚጋብዙትና እነሱም ጥሪ ሲደረግላቸው የሚሄዱት በግንኛቸውም ጥሪና የሰብሰባ ቦታ የቤተ ክርስቲያናቸውን ድምፅ ለግብግት የሚያገኙት ከምዕመናን በሚደረግላቸው አስተዋጽኦ ነው ። ፓትርያርኩ ወይም የክፍሉ ጳጳስ ለኩብሩ በግይደግጠን መኪና ሲሄድ ያየው እንደሆነ ምዕመኑ ሃይማኖት እንደተቀረፀና ቤተ ክርስቲያንም ዝቅ እንዳለች ይቆጥረዋል ። ምዕመናን ግልጽ ግደዳው የተቻለውን ያህል ለቤተ ክርስ

ቲያን የሚገባውን ይከፍላል ። እንዲያውም ሀብት ያላቸው ምዕራፍ ሆነ ወይን ማገገጥ መኪና እገኝ ሳይታዩ ለፓትርያርክታቸውና ለአዲሳቸው ገጸ በርከት የሚሰጡ አሉ የኛም ቤተ ክርስቲያን በዙ ምዕራፍን አሉጥት በሰበሳ ጉባኤ ከተደረጁና የሰበሳ ጉባኤ ገገግ ከገባቸው ለመገበረ ፓትርያርክታቸውና ለከፍላቸው ደኔስ ከብር የከብር መጠቀሚያ ባጠቃላይ ለቤተ ክርስቲያናቸው አስተዳደር አስተዋጽኦ ለግድረግ ከሌላው የሚሰጉት አይደሉም ። ቤተ ክርስቲያናችን በይፋ መሪያ እንዲሆን ባወጣችው ቃል ገዋዲ ውስጥ ከሰበሳ (አጥባቢ) ጀምሮ እስከ መገበረ ፓትርያርክ ድረስ ያለው ያለ ረር ማቅረብ ተተገኝቶ የተረበ ስለሆነ እሱን መልክት ይበቃል።

በኢትዮጵያ እርቀደክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን መገበረ ፓትርያርክ አስተዳደሩን የሚሙሩ ልዩ ልዩ መሪያዎች አሉ ለእነዚህ መሪያዎች ኃላፊያቸው የመገበረ ፓትርያርክ ጠቅላይ ጸሐፊ ሥራ እስኪያጅኑ ነው ስለ ቤተ ክርስቲያን ግንኙነት ጉዳይ— በትዳስ ፓትርያርክ ሊተገበርን በሲናዶስ አባላት ተወስኖ ወደ ጠቅላይ ጸሐፊው ይተላለፋል ጠቅላይ ጸሐፊው በሥራ ላይ እንዲውል ያደርገዋል ሥልጣን ከሆነትን የሚመለከት ጉዳይ ከሆነ ግን ወደት/ሲናዶስ ይተርገዳል ፤ ትዳስ ሲናዶስ የጉዳዩን ጠባይ አይቶ ወደ ማረፊ ላይ ፍርድ ቤት ይልከዋል ።

ማረፊ ላይ ፍርድ ቤትም መርምሮና አጣርቶ ለትዳስ ሲናዶስ ያተርገዳል ። ትዳስ ሲናዶስ የመወረሻ ውሳኔ ይሰጥበታል ።

በየሀገረ ስብከቱ ያለው ያስተዳደር ማቅረቢያ የመገበረ ፓትርያርክን ጠቅላይ ጽ/ቤት አመራር የተከተለ ነው ልዩ ልዩ መሪያዎች አሉት የመሪያዎቹ የበላይ ሆኖ የሚሠራው ደኔሱ ነው ቤተ ክርስቲያኒቱን የሚመራው ፓትርያርክና የሀገረ ስብከት አዳላት የሚሾሙት በምዕራፍና በካህናት ተመርጠው ነው ፤ የትዳስ ሲናዶስ ሕግ በሚያዘው መሠረት ለፓትርያርክነትም ሆነ ለደኔስነት ግዕረግ የሚመረጡት በደንገልና ማክሰው በተምቡና ግዕረግ ቤተክርስቲያንን ሲያገለግሉ የኖሩ ብቻ ናቸው ፤ ይህም ሥርዓትና ሕግ በመላው የምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ተጠብቆ የኖረና የሚኖር ነው ። በግሙት ሁለት ጊዜ በጥቅምት ፲፪ እና በረከባ ከህ

ናት ከትንግሌ በጊላ በጽጅኛው ቀን (የሲናዶስ ስብሰባ ይደረጋል) የሲናዶስ ስብሰባ ትዳስ ፓትርያርክ ናቸው ። የሲናዶስ አባላት ደረሰ ላት የሀገረ ስብከታቸው ምዕራፍና ካህናት ተጠሪ እንደሚሆኑ ናቸው ። መን በታ በታቸውን ይዘው ይተሙላሉ ። ስለቤተ ክርስቲያን አመራር ውይይት ያደርጋሉ ውሳኔም ያስተላልፋሉ ።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የራሷን ጉዳይ በራሱ ለመወሰን ምዕራፍናቸውን እያስተባበረች ሕልውናቸውን ለግብኝታዎቿ ሕጋዊ እካልነት አላት ። ከዚህም ጋር ቃል ሕይወት ትምህርቷን ወደአልደረ ሰበት ለግዳረስ ጥረት እያደረገች ነው ። ይህንንም ጥረት ለግዳላት በግልጽ አብያተ ክርስቲያናት ዕርዳታ በአምስት ሀገረ ስብከቶች የካህናት ግብልጠኛ ትምህርት ቤት ለመከፈት እየተዘጋጀች ነው ይህም ምግልት ዘመናዊውን ችግር የሚፈታ በዘመናዊ ዕቅድ የተተካበረ የትምህርት አሰጣጥ ዘዴ እንዲኖራት ግልት ነው እንጂ በጂ የሚቆጠር ዕድሜ ያላት ቤተ ክርስቲያናችን እያገኘች ሥርዓቷን ጠብቃ የኖረችባቸው አያሌ ትምህርት ቤቶች እንደነበሩትና አሁንም እንዳላት የታወቀ ነው ። የነበረው የመምህራንና የተግራፆቹ ኑር ግን ለአሁኑ ዘመን ትውልድ ያስቸገራል ። ሳይንስ ለመገደር ዘር ለምና የሚበላ ተግራፊና ተግራፆቹን አስለምና ከነሱ ጋር ኮቸር የሚበላ ውጥንት (ድብልት ጥሪ) የሚቀላ መምህር አይገኝም ታዲያ በዚህ ጊዜ «አሳውም እንዳያልት ውሀውም እንዳይደርት» እንዲሉ ምዕራፍና ካህናትን በግብተባበር አስተዋጽኦ እየተሰበሰበ በየሀገረ ስብከቱ መሠረተ እያገኘ የሚሰጥባቸው ትምህርት ቤቶች እንዲጸጹና ፤ ከፍተኛ የሃይማኖት ትምህርት የሚሰጥባቸው የካህናት ግብልጠኛዎች በዘመናዊ የትምህርት አሰጣጥ ዘዴ እንዲሰፋሉ በደረገ ቤተ ክርስቲያናችን በግልጽ አቀፍ የክርስቲያናት መድረክ የሌላቸውን መገበረን ጠብቃ ለመኖር ትችላለች ።

ይቆገን ፣
ወለእግዚአብሔር ስብሐት ።

